

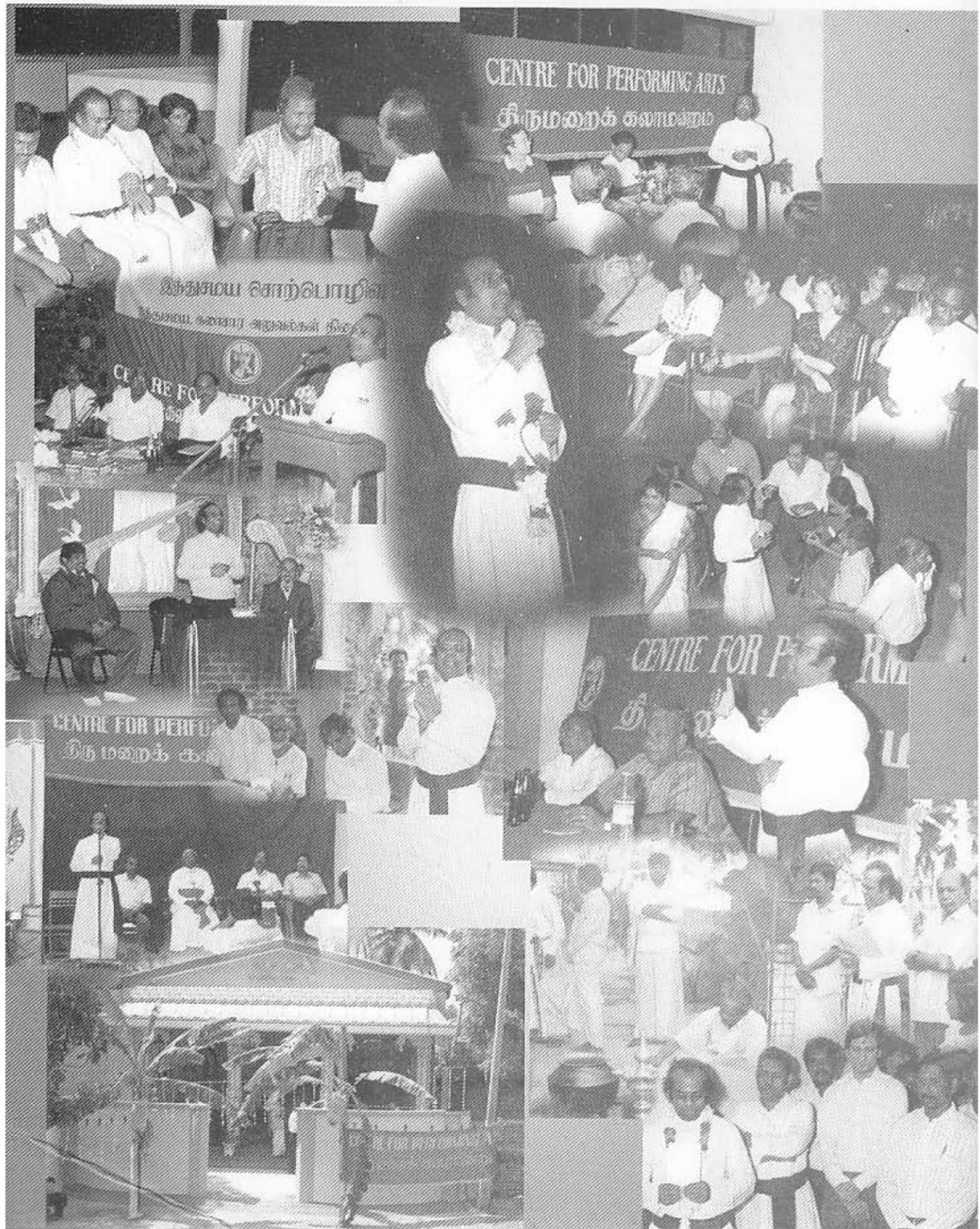

92.6
நில
—IPR

காந்தீர்

நீ. மரிசுசேனியர் அடிகளாரின் ஆகவை எழுதின் சிறப்பு மலர்

நம் நாட்டிலும் இலக்ஷ்யபல பாகங்களிலும் கலையியாலும் அமைக்கும் பணியில்

கலைத்துறை

- Cultural Ambassador -

A Felicitation Volume to mark the
Sixtieth Birthday

of

Rev Fr N. Maria Saveri (xavier)

Director of

Thirumarai Kalamanaram

(Centre for Performing Arts)

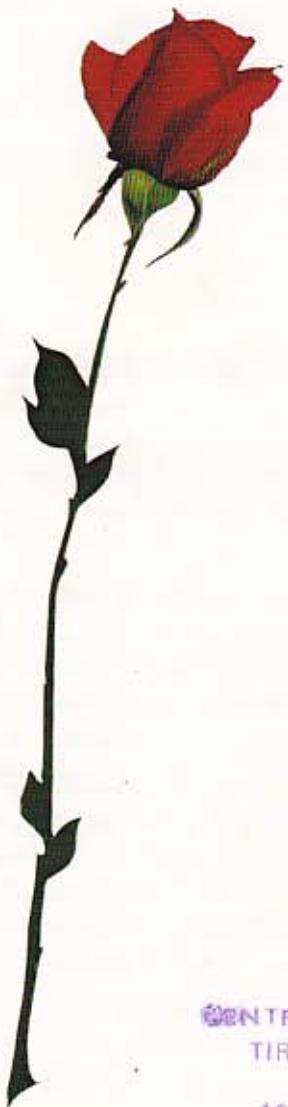
A Publication of
Thirumarai Kalamanaram

292.6
வடிவ
SL/PR

18527

கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம்

நாலகம்

18527 -

CENTRE FOR PERFORMING ARTS
TIRUMALA KALAVANRAM
50' ROAD
19, MULAGELLA AVENUE,
BAMBALAPITTA
COLOMBO-4.

மூந்து ஸிருதுர்ஜெயஸ்ராவ் பேரந்தர்

"கலையை தன் தவமாகக் கொண்டு
கலைக்கிளரு கருவறை அமைத்து அடிடரங்கின்
அம்பல வாணனாய், நற்குருவாய், நல்லாசானாய்
நல்பளைய் காய்தல் உவத்தவற்று கலைஞனாய்
காலங்கட்டதும் கலை வாழுதற்கு வகை செய்தோனின்
விருட்சத்தில் விழுதுகளாய் நின்று வீழுவிலுத்து
வாழுத்தவதில் மதிழ்வெய்தி நிற்கின்றோம்"

இருமறைக் கவரங்கிற என்ற கலை நிறுவனத்தை கலையாளர்வைர் யாரும் அறியாதிருக்க முடியாது. அந்தளவுக்கு இற்கிறது 35 வகுடங்களாக கலைமழு' திருவாசா' என்றும் தாரக மந்திரத்துடன் மழுத்துக் கலைப்பரப்பில் மட்டுமல்லிரு நடுகூடங்கும் புலம்பெயர்ந்தோர் வாழும் காளங்களில் கிணாக்கணாக் கொண்டும், இனமத பேதங்கட்டது "மனிதத்தைபீ" உறவுத்துக்காலக் கொண்டு இம்மன்றம் கலை மூலம் பணியாற்றி வருகின்றது. இப்பெரிய இயக்கத்தின் அதிரேவாகவும், அச்சாணியாகவும் இயங்கிசையாகவும், ஓய்வில்லை உறைப்பாணியாகவும் இருப்பவர் இதன் ஸ்தாபக்கும் இயக்குனருமாகிய அருட் கலாந்தி நீ. மரிய சேவியர் அடிகள்.

பல்வேறு கலைஞர்களையும் அண்பால், தன்பால் ஸ்த்து இப்பொரும் பணியை அடிகளார் மேற்கொண்டு வகுகின்றார். அவரின் அன்பு அதனுமையின் கீழ் இயங்கும் நாம் 'அகைவ அறுபதில்' நிற்கும் அவரை வாழுத்தவதிலும் பணிகளை வீத்துறைப்பதிலும், வீழுவிலுப்பதிலும் பெரு மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். தூவுக்குரிய அடக்கத்துடன் அவர் இவற்றை விரும்பாதபொறும் குருவுக்குச் செய்யும் பெரும் கடனமயாக எண்ணி இதனை மேற்கொள்ள முறைந்து நிற்கின்றோம். அதிலும் "புதிய மிலையியத்தில்" காலடி எடுத்து வைக்கப்போகும் நாம் இந்த நூற்றாண்டின் இறுதிச் சுவடுகளில் நின்ற இப்பணியை அடிருகின்றோம். அவர் பற்றிய நீரனியும் மஸராக இது வெளிவகுகின்றது. அவரது விருப்பத்திற்கேற்ப இதனை பயன்தாறு நாளாக அடிக்க முறைந்துவிட்டார்.

இவ்வேளையில் இம்மன்றம் நடந்த சுவடுகளில் தம் சேவைத்துங்கிளரினால் உரமுட்டிய அனைத்து உள்ளங்களையும் நன்றியுடன் நினைவு கூருகின்றோம். மன்றத்தின் 35 வகுடகலைப்பயணத்தில் ஈமல் கற்காக நின்று கரங்கொடுத்தோர் பலர். துறியாக முன்னைய பொதுச்சிசையலர், செயலர், முத்து உறுப்பினர்கள், நிர்வாகிகள், இணைப்பாளர்கள், அங்கத்தவர்கள், புலம்பெயர் மன்னின் மன்ற உறவுகள் அனைவரையும் நினைவுபட்டிரு அனைவரின் சார்பாக எமது இயக்குள் தந்தைக்கு வாழ்ந்துக்கணாயும் நன்றிகளையும் கூறி, அவர் நலத்திற்கும், தொடர்சேவைக்கும் இறைத்துச் சேண்டி நிற்கின்றோம்.

அறிவியல் தீவு கோவுடன் நுழையும் புத்தாயிரத்தில்
'நீலத்தினால் நாகீக வாழ்வுக்கு நம்மால் இயன்ற பணிபுரிய'
நேசக்காங்களை இணைத்துக்கிளர்வோம்.

யோ. யோண்ஸன் ராஜ்குமார்
பொதுச் செயலாளர்
திருமறைக்கலைமன்றம்

கலை வழியில்.

கலை அந்தத் துறவியை அடுத்தொண்டது; அவரைத் தன்வயப்பெடுத்தியது; அதில் அவர் சங்கமமானார். இறைபணிக்கு என தன்னை அர்ப்பணித்தவர், கலைப்பணிமூலம் அதற்கு உமிரோட்டம் கொடுத்தார். கலைவழி இறைபணியே அவரது வழியும், வாழ்வும், தொண்டுமாயிற்று. அதனால்தான் போவும் அந்த வெண்ணிறை அடிடைக்குள் ஒரு நல்ல துறவியை மட்டுமல்ல ஒரு பள்ளுக்க் கலை ஆசுவல்லரை நம்மால் காணமுடிந்தது. கடவுளை நேசிக்கத் துறவுறும் பூண்ட கலாந்தி மரியசேவியர் அடிக்காரர், தன் மன்னின் கலைகளையும் நேசித்தார், கலைவழியே கடவுளாக காண ஒரு கலைஞர் கூட்டத்தையே உருவாக்கினார். அதுவே திருமறைக்கலா மன்றமாப்ப பரினமித்தது. கலை ஆசுவழுள்ள, ஆசுவால் குருபக்தி மிக்க கூட்டமியான்று அவர் பின்னால் அணிவகுத்து நின்றார்.

கடந்த முப்பத்தைந்து ஆண்டுகளாக ஒரு குருவாக, எழுத்தாளாக, புத்தி நீரியாக, சித்தாந்த வாதியாக, புலவனாக, பன்முகக் கலைஞராக, நாடக ஆசிரியாக, செந்தமிழ் கொல்லின் செல்வராக, எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நல்ல மனித நேயம் மிக்க ஒரு மாண்புதாக வாழ்ந்த கொண்டிக்குக்கும் ஒரு கலைத்துறவியின் வாழ்க்கைச் சுவருகளை, அவர் தம் சீட்டின் பதிவு செய்ய முன்வந்தமையின் விளைவே இந்த ஸ்ரீபு மலர்.

ஆண்டுகள் அரைபதை அவர் தம் வாழ்வில் நிறைவு செய்யும் இவ் வேளையில், அவரது எழுத்துக்களும் கலைப்படைப்புக்களும் கருத்தாழும் மிக்க அறிவியல் கருத்துக்களும், அவர் கட்டிலியழுப்பிய திருமறைக் கலாமன்றங்களும், அரங்கியல் அறைவைப் பகிளுக்கு வழிகாட்டிய ‘வடலிக் கூத்தரின்’ ஜூரோப்பிய கலைப்பயணங்களும், அவரது அயராத கலைத்திறாண்டிற்கு கட்டியம் கூறும் என்பது உண்மை.

மதுத்தால் வேறுபட்டாலும், இதைக்கால் தமிழர் நாம் என்பதை, தனதும், மன்றத்தினதும் ஒவ்வொரு செயற்பாட்டிலும் எடுத்துக்கொட்டி, கலைவழியால் மதவிவரியை வெற்றிகொண்ட ஒரு தமிழ்த் துறவு. வெளிநாட்டுக் குறுவர்கள் அவரை வீரும்பி அழைக்கின்றனர். அங்கு வாழும் நம் மன்றக் கலைஞர்கள் அன்புக் காரம் நீட்டி அவரை வரவேற்கின்றனர். இறையகுளால் இவ்வாறு உலக வலம் வரும் ஒரு கலைத்துறவி இவர். இவரை இந்த மன்னின் ‘கலைத்துறவு’ என்ற காலம் பதிவு செய்தமை ஶாலையும் பொருத்தும் என்ற மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். அவர் இன்னும் பல்லாண்டுகள் வாழுட்டும். கலைக்கும் அதன் வழி கடவுளுக்கும் அவர் தொண்டு தொடரட்டும். புத்தாயிரத்தில் புதியன பல படைப்போம். சாந்தியும் சமாதானமும் உருவாக அவர் வழி நின்று அயராது உழைப்போம்.

வணக்கம்.

பி.எஸ். அல்பிரட்

இணையாசிரியர், கலைமுகம்
வெளியீட்டுப் பிரீவு பொறுப்பாளர்
திருமறைக் கலாமன்றம்

19 June, 1999

PONTIFICIUM CONSLIUM
DE CULTURA

Prot. No. 578/99

MESSAGE

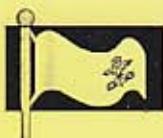
I am delighted to know that Rev. Prof. N. M. Saveri, Director, **Centre for Performing Arts**, will be celebrating his sixtieth birthday on 3 December, 1999, and write to send him my warmest congratulations and best wishes on this happy occasion.

Under his creative and dynamic leadership the Centre has gone from strength to strength, staging performances both in Sri Lanka and abroad. Drama, as a powerful instrument of culture, brings peoples together thus overcoming the barriers of caste, creed and community. Following in the footsteps of his saintly Patron, Francis Xavier, Fr. Saveri avails of the medium of drama and music as a vehicle to proclaim the Gospel and its values of love, compassion and peace in a world that is rent by conflict and violence.

While wishing Fr. Saveri «Ad Multos Annos», I wish the **Centre for Performing Arts** every success in its efforts to foster a civilisation of love and to promote a culture of peace.

Paul Card. Poupard

Paul Cardinal Poupard
President

மேதகு ஆயர் அவர்கள்...

அன்புச் சகோதரங்களுக்கு!

இரட்சணிய வரலாற்றில் யேசுக்கிறிஸ்துவால் மான்டம் பெற்றுக்கொண்ட மீட்பின் வரலாற்றுக் காலம் 1800 ஆண்டை திருச்சபை பெருவிழாவாக கொண்டாடுகிறது. காலமெல்லாம் மான்ட மீட்சப அறிவிக்கின்ற கடப்பாட்டை தனது இருப்பாகத் திருச்சபை கொண்டுள்ளது.

இறைமீட்புத்தீட்டத்தை உலகெங்கும் அறிவிக்கும் பணிக்கு தீருத்தாதுவர்கள் யேசுவால் அனுப்பப்பட்டார்கள். அப்பணியின் வரலாற்றுத் தொடர் வரிசையில் புனித பிரான்சீஸ்கு சவேரியார் எமது மக்களுக்கு நந்தெயியை அறிவித்தார். ஆதே தொடர் வரிசையில் தூதுப்பணியை கலைவழி செய்யும் கடப்பாட்டை தனது இலட்சியமாக தீருமறைக்கலா மன்றம் கொண்டிருப்பது வரலாற்றுத் தேவையாக கருதுகின்றோம்.

அருட்திரு மரிய சேவியர் தனது சீறப்புமிகுஆணமையால் கலை வழி இறைதாதுப்பணிக்கு தனித்துவமான முத்திரை பதித்தவர் என்பதை இறைமக்கள் அறிவர். கலைப்பணியோடு எமது மறைமாவட்டத்தின் வரலாற்று ஆய்வுப்பணி, மற்றும் சைவசித்தாந்த நெறியின் ஆய்வுப்பணி போன்ற துறைகளில் தனது பங்களிப்பை வழங்கி அத்துறைகளைச் செமுமையறச் செய்தார்.

புத்தாயிரம் புகு வேளையில் எமது மீட்பின் நந்தெயியை புதிய வரலாற்றுத் தேவைக்கும் பரிமாணத்துக்கும் ஏற்ப அடுத்த நாற்றாண்டிற்கு காவிச்செல்லும் கடப்பாட்டிற்கு அனைவரும் கைகொடுக்க வேண்டும்.

இறை ஆசீரை வேண்டி உங்கள் ஆயர் இன்தே சீறக்க எனது இதயம் நிறை வாழ்த்துக்கள்.

இறை பணியில் இணையும் உங்கள் ஆயர்

+ Thomas Savundaranayagam

பேருஞ் தீரு. தோமஸ் சவுந்தரநாயகம்

யாழ் ஆயர் Rev. Dr. Thomas Savundaranayagam
Bishop of Jaffna

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் அறதீணம்

நல்லை, யாழ்ப்பாணம்

25-10-99

அருளாஸி செய்தி

அன்புசார் பெருந்தகையீர்.

யாழ்ப்பாணம் திருமறைக் கலாமன்ற இயக்குனர் கலாநிதி நீ.மரியுசேவியர் அடிகளார் அவர்கள் மனிவிழாக் கான்பதையிட்டு பெருமகிழ்ஸி அகடைகிள்ளோம். இயல், இசை, நாடகமாகிய முத்தமிழுக்கும் சேவை செய்வதுக்கிண ஆரம்பிக்கப்பட்ட நிறுவனமே திருமறைக் கலாமன்றம். இதன் இயக்குனராக இருந்து அல்லும் பகலும் உழைத்து வரும் கலாநிதி நீ.மரியுசேவியர் அடிகளார் அறபது வகுடங்களாக வாழ்ந்த வாழ்க்கையும், செய்த தொண்டும் யாவதும் அறிவர்.

குதுக்குவப் பணியில் இருந்து கொண்டு சமூக மைய பணிகளில் அங்குறை காட்டி ஆற்றிவரும் தொண்டு எல்லோருக்கும் மனமகிழ்வைத் தகுகின்றது. அடிகளார் அவர்களுடைய வாழ்வு நிரிஸ்தவ மைய மக்களுக்கு மட்டுமல்ல ஏனைய மையத்தவர்க்கும் பயணப்பூவு அவருடைய பெருந்தன்மையை விவரிப்படுத்துகின்றது. இன்றைய காலச் கழிவிலையில் மக்களுக்கு வேண்டிய பணிகளை திருமறைக் கலாமன்றம் மூலம் சியற்படுத்தி, அனைவராயும் சிற்றித்தங்கள் சியலாற்றுக் காண்டுகின்ற பணிகளை முன்விடுக்கும் அடிகளார் இந்நாட்டில் மட்டுமல்ல திருமறைக் கலாமன்றம் மூலமாக ஏனைய நாடுகளிலும் பெரும்பணி புரிந்து வருகின்றார்.

கலாநிதி நீ.மரியுசேவியர் அடிகளார் அவர்கள் மன்றத்தின் மூலமாக பல பணிகளை ஆற்ற இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

" வாழ்க வனமுடன் "

என்றும் சொன்னும் தீண்ப அன்பு

திருமறை சுங்கிராஸம்

ஶ்ரீவஷ்ணு சௌம்யகந்தர சிறீக ஞானசம்பந்த
பரமார்த்தராஸ சுவாமிங்.

ලක්ෂ්මන් ජයකොටි
ඩායකාචීක හා ආගමික කටයුතු අමාත්‍ය
වශ්‍රාමණ තුයකොටි
කලාසාර, සමය අධ්‍යාපක අමාත්‍යාචාරී

LAKSHMAN JAYAKODY
MINISTER OF CULTURAL AND RELIGIOUS AFFAIRS

ඩො. අංකය
උගතු නිව.
My No.

ඩො. අංකය
උගතු නිව.
Your No.

8 ටෙ මැද, වෙළුම්පාය, පෙරේරාව.
8 ටෙ මැද, දෙත්තිපාය, පාත්‍රගුණුව.
8th Floor, Sethanripaya, Battaramulla,

දිනය
දිනය
Date } 26 May, 1999

**Message from Hon. Lakshman Jayakody
Minister of Buddha Sasana and Cultural &
Religious Affairs**

I am indeed very happy to send a message in connection with the 60th birth anniversary of Prof. Rev. Fr. N.M.Saveri, Director of the Centre for Performing Arts, ^{which} falls on 3rd December, 1999.

With the aim of creating an atmosphere of peace and harmony in Sri Lanka, the Centre for Performing Arts under the direction of Rev. Fr. N.M. Saveri is organising inter regional and inter cultural seminars and stage performances in Colombo and other parts of Sri Lanka. I am told the idea of the Centre is to develop closer relations among neighbours in a spirit of peace, friendship and cooperation. The endeavour of the Centre is to inculcate human and human values through cultural activities and to foster artistic talents both in individual and in groups.

I therefore, wish to convey my sincere thanks and the appreciation to the organisers of this festival.

I wish all success in their future endeavours.

Lakshman Jayakody,
Minister of Buddha Sasana &
Minister of Cultural and Religious Affairs

තොරතුරු
අභ්‍යාවත්මක } 876999
Office

තොරතුරු
අභ්‍යාවත්මක } 872004
Fax

තොරතුරු
අභ්‍යාවත්මක } 856057
Residence 253473

சிரை எண்
எம்மு இல.
My Number

உதவி எண்
எம்மு இல.
Your Number

உரங்களை வாழக
தொலைப்பானம் } 2483
யாழிப்பானம் } 2006
Telephone: Jaffna. } 3294

ஈ. ஓ. எப் 57
திருநெல்வேலி,
நாடு.

த. பெ. என் 57
திருநெல்வேலி,
யாழிப்பானம்.

யாபநைய இன்விலினூலை திருநெல்வேலி
யாழிப்பானப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.
UNIVERSITY OF JAFFNA, SRI LANKA.

P. O. Box 57
Thirunelveli,
JAFFNA.

சைவ சீத்தாந்தத்தீல் ஆழமான ஞானம் மிக்கவர்

-துகைவேந்தர்.

அருட்தந்தை மரியசேவியர் அவர்களின் மனிவிழாவையிட்டு வெளியிடப்படும் மலருக்கு வாழ்த்துக்கிசும்தி வழங்குவதீல் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகின்றோன். அருட்தந்தை அவர்கள் நல்ல கல்வி அறிவும், புலமையும் மிக்கவர். கிரிஸ்தவ இறையியலில் சிறப்புத்தேங்கி பெற்ற அவர், சைவசித்தாந்தத்திலும் அதழமான ஞானம் மிக்கவராக உள்ளார். அவர் கலாநிதிப்பட்டத்துக்குரிய தனது தூய்வை இத்தறையிலேயே மேற்கொண்டார்.

அவர் சமயத்தறையில் மட்டுமன்றி தமிழ் இலக்கியத்திலும் கலைகளிலும் மிக்க ஈடுபாடுகளை விளங்குகின்றார். திருமறைக் கலாமன்றத்தின் செயற்பாடுகளை நெறிப்படுத்தி, பல கலை, கலாச்சார நிகழ்ச்சிகளை மேடையேற்றியுள்ளார். பழம்பெரும் இலக்கியங்களையும், காவியங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு, பல சிறந்த பாரம்பரிய நாடகங்களை மேடையேற்றிய பெருமைக்குரியவராவர். அவர் இலங்கையில் மட்டுமன்றி, வெளிநாடுகளிலும் திருமறைக் கலாமன்றத்தினுடைக்குப் பல நாடகங்களை அரங்கேற்றி, தமிழ் கலை, கலாச்சாரத்தின் சிறப்பை உலகறியச்சியதார்.

இவ்வாறு சமயத்துக்கும் தமிழக்கும் தொண்டாற்றி வரும் அருட்தந்தை மரியசேவியர் அவர்களின் பணி மேலும் தொடர ண் நல்லாசிகள்.

பேராசிரியர். பொ. பாலசுந்தரம்பிள்ளை

துகைவேந்தர்

யாழி பல்கலைக்கழகம்

Portrait of Rev. Fr. N. M. Saveri
(Saverimuttu, Maria Xavier)

by Kusal Nandana Gunasekera of the Vibhavi Academy of Fine Arts, Colombo

The Holy Father John Paul II

paternally imparts

Apostolic Blessing to

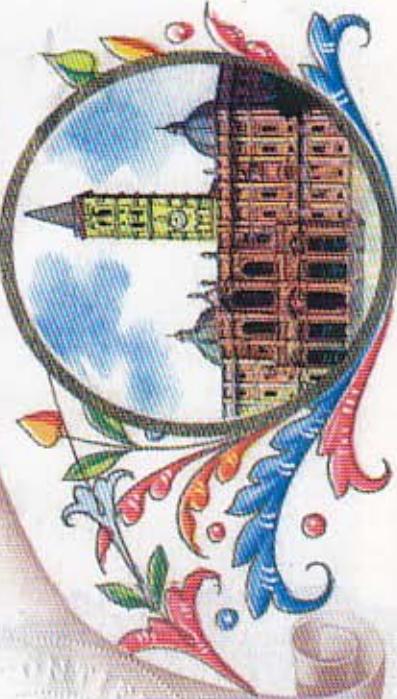
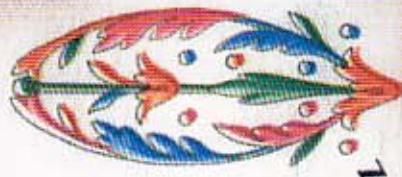
Rev. Fr. R. S. Dariia X. Saveri Shuthu
on the 32nd Anniversary of his Priestly Ordination

01 - 02 - 1999

On Sunday September the 12. 1999

+ Oscar Ferrato

Homilist
Ecclesiastical Seminary, Puducherry

FRANZ XAVER EDER

BISCHOF VON PASSAU

**GRÜBWORT DES BISCHOFS ZUM 60. GEBURTSTAG
VON PROF. DR. SAVERI**

Lieber Herr Prof. Saveri,

gerne nehme ich die Gelegenheit wahr, Ihnen auf diesem Wege zu Ihrem 60. Geburtstag herzlich zu gratulieren. Mit meinem Glückwunsch zu Ihrem Geburtstag möchte ich anknüpfen an die Zeit Ihres Aufenthaltes bei uns im Bistum Passau an der Katholisch-Theologischen Fakultät und im Priesterseminar St. Stephan. Gerne erinnere ich mich an die vielen Begegnungen mit Ihnen. Und ich hoffe, daß auch Sie gute Erinnerungen an uns in Passau haben. Über die große Entfernung zwischen Passau und Colombo in Sri Lanka hinweg schicke ich Ihnen meine herzlichen Glück- und Segenswünsche zu Ihrem Geburtstag. Ich wünsche Ihnen von Herzen, daß es Ihnen möglich ist, Ihren Beitrag zu leisten zur Verständigung der Menschen, zur Versöhnung und zum Frieden.

DIE KIRCHE
VON
PASSAU

In diesem Sinne grüße ich Sie herzlich

Ihr

A handwritten signature in black ink, reading "Franz X. Eder".

Franz X. Eder
Bischof von Passau

நமக்குள்ளே ஒரு ஜோர்ஜ் அடிகனார்.

கலைப்பேரரசன் மரிய சேவியர் (சவரிமுத்து) அடிகனாருடன் அதிகம் பழகும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டவில்லை. அவர் பணிகளைப் பற்றி அதிகம் கேட்டிருக்கின்றேன், படித்திருக்கின்றேன்.

கிறிஸ்தவத்தை குதேர நிலைப்படித்தும் பணி 1606ல் மதுரையில் வந்திரங்கிய தத்துவ போதக கவாமிகளினாலே ஆறும்பிக்கப்பட்டது. இந்தப் பணியில் உழைத்த கலைஞர்கள், கலிஞர்கள், அறிஞர்கள், ஆய்வாளர்கள் ஆயிரம் ஆயிரம்!!

இந்த நீண்ட வரிசையில் மிகச் சிறப்பான, காத்திரமான பணியைச் செய்து வருபவர் சவரிமுத்து அடிகனார்.

திருச்சி “கலைக்காவரி” நிலையம் கலைத்துறையில் சாகித்தவை இந்திய வரலாற்றிலேயே இடம் பெறுவது உறுதி. அகுட்டிரு எம். எஸ். ஜேர்ஜ் அடிகனார் எச்சமயத்துவரும் போற்றி வணக்குமானவுக்கு ஒரு கலைக்கல்லூரியை திருச்சியில் நடத்திவருகின்றார். இவரே “இயேக காலியத்தை” கண்ணதாக்கணக் கொண்டு எழுதக்கிஶய்தவர்.

யாழ்ப்பாணத்திலே அகுட்டிரு மரிய சேவியர் (சவரிமுத்து) அடிகனார் செய்யும் பணியைக்கண்டு “நமக்குள்ளே ஒரு ஜேர்ஜ் அடிகனார்” என்ற கூறிக்கொள்வேன். நமது நாடு சிறிய நாடு இதற்குள் நின்று எட்ட முடியுமாலிற்கு எட்டு விட்டார் சவரிமுத்து அடிகனார்!

சவரிமுத்து அடிகனாரின் கலைத்திறனும் சாதனையும் கிறிஸ்தவ மதகுமார் அனைவருக்கும் பெருமை சேர்க்கும் விஷயமாகும்.

கலைஞருக்கு அறுபது வயதாகி விட்டதா? இனித்தான் அவரது முழுமையான நிறைங்க்காணப் போகின்றோம்.

அன்புடன்
எஸ். ஜெபநேசன்

பேராயர், தென்னிந்திய திருச்சபை
அத்தியட்சகர், அமெரிக்க இவங்கை மிழன்

ஆசச்செய்தி

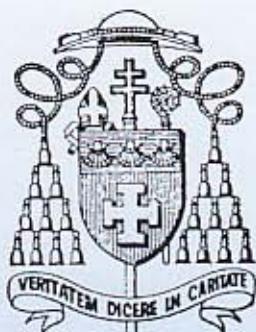
அன்னமக்காலமாக கவிஞர்களைகள் பற்றிய உரையாடல் ஏற்படும் பொழுது யாவருடைய கணிப்பிலும் முன்றிப்பது யாழ்ப்பாணத்திலே அமைந்துள்ள திருமறைக் கலாமன்றமும் அதன் பணிகளும்தான். அந்த அளவுக்கு இந்த திருமறைக்கலாமன்றமும் அதனுடைய இயக்குனராக இருக்கும் கலாநிதி. அருட் திரு. நி. மியசேவியர் அடிகளாரும் பெயர் பெற்றவர்கள்

1965 ஆம் ஆண்டு திருமறைக் கலாமன்றம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. உத்தியோகப்பற்றுவள் அங்கத்தவர்கள் 325 பேரும், உத்தியோகப்பற்றற்றவர்கள் 200 பேரும் சேந்து இந்த மன்றத்தை கட்டி வளர்ந்து வருகின்றனர். தாய் மன்றம் யாழ்ப்பாணத்தில் அமைய, சேய் மன்றங்களாக மன்னார், திருமலை, அப்புத்தளை, கொழும்பு, வழியா, இளவாலை, வள்ளி ஆகிய பகுதிகளிலும், சிவநேச கிளைகள் நெதர்வந்து, பிராண்ஸ், ஜோமனி, கண்டா, இங்கிலாந்து, கவில், இந்தாவி, அவஸ்திரேலியா, இந்தியா போன்ற இடங்களிலும் அமைந்து, இந்த மன்றம் சிறந்த கலைகளை வளர்ப்பதில் முன்னின்று உறைக்கின்றது. திருமறைக்கலாமன்றம் தனது முக்கிய பணிகளாக கவிஞர்களை பயிலகம், நாடகப் பயிலகம், சிறுவர்களைக்கூடம், நாட்டுக்கூத்து, இசை நாடகப் பயிலகம் ஆகிய அம்சங்களையும் உள்ளடக்கி கடந்த சில ஆண்டுகளாக இத்துறையில் தலைவரிற்கு நிற்பதற்கு கருணாமாக இருந்தவர் கலாநிதி அருட்திரு. மியசேவியர் அடிகள் தான். திருப்பாடுகளின் காட்சியை சிற்றிலக்கிய வடிவில் கல்வாரிக் கலம்பகம், சிறுவை உலா, கல்வாரிப்பரவி என படைத்துள்ளமையை நாம் மறுக்கமுடியாது. அந்துடன் பல கிறிஸ்தவ நால்களையும் இந்த அடிகளார் எழுதியுள்ளர். அத்தோடு திருமறைக்கலாமன்றம் இலக்கியம், நாடகம், நாட்டுக்கூத்து, சைவசித்தாந்தம் தொட்டான கருத்தரங்குகள் நடாத்தியது. கலத்திற்கு ஏற்ப கலைகளை வளர்க்கும் நோக்கத்துடன் பல சஞ்சிகைகளை இம்மன்றம் வெளியிட்டு வருகின்றது. நாடகம், ஓவியம், சிற்பம் ஆகிய கலைகளை வளர்க்கும்முகமாக கண்காட்சிகளை இம்மன்றம் நடாத்தியுள்ளது. இதற்கு முன்னோடியாகத்திகழ்ந்தவர் அருட்திரு. மியசேவியர் அடிகளார் ஆவர். அந்துடன் 1973 இலே இவருடைய இந்தியப்பயணம் கலை வளர்க்கிக்கு ஒரு மைற்கல்லாக அமைந்தது எனலாம். 1997 1998, 1999 இல் இவர் ஐரோப்பிய கலைப்பயணங்களை மேற்கொண்டார் மேது நாட்டில் தென்னிலங்கையில் இன்று வழந்து வரும் சிங்கள கலைஞர்களுடன் இணைந்து நடாத்திய நாடகங்கள் எல்லோராலும் பெரிதும் பார்ட்டிப்பட்டன. அசோகா, தரிசனம், சக்தி ஆகிய நாடகங்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. இன்றும் கலைமுகம், ஆற்றுகை, வேதாகம நாடக வெளியிடுகள் போன்ற சஞ்சிகைகள் வெளிவருவதற்கு முக்கிய காரணமாக அமைந்தவர் எங்கள் அடிகளாராவர். இளவாலையில் பிறந்து சென் சென்றில், சென் பற்றிக்கூடிய கல்லூரிகளில் கல்வி பயின்று 1956 ஆம் ஆண்டு அம்பிற்றியா செமினியில் குருத்துவக் கல்வி பயின்றார். 1958 இல் ஜோம் நாடு சென்று 1962 இல் குருவாக மினிரும் வயப்பு இறைவன் இவருக்கும் அளிக்கும் பெருமையாகும். மதுரையில் பூஸ்வர் பட்டத்தையும் வண்டவில் கலாநிதி பட்டத்தையும், ஜோமனியில் சைவசித்தாந்தத்தில் மீண்டும் கலாநிதிப்பட்டத்தையும் பெற்ற கல்விமான் திரு. மியசேவியர் அடிகளாராவர். இவர் ஆங்கிலத்தில் 5 நால்கள் எழுதியுள்ளார்.

அங்கே ஆழந்த மத கருத்தும் கலாசாரபற்றும், அதைவிட மிஞ்சிநிற்கும் தமிழ்ப்பற்றும் இவரது நூலில் இழைநாதமாக ஒடுக்கிறது. இவ்வாறு கலையின் ஏற்றத்தை தனது முச்சாக கருதிய கலாநிதி அருட்திரு. மியசேவியர் அடிகள் அவர்களுக்கு மணிவிழா எடுப்பது சிறந்ததே. இறைவன் அவர்களுக்கு நீண்ட ஆயுஷைக் கொடுத்து அவரது கலைப்பணி மேலும் வரை இறைந்துகீஸ்றேன்.

கருவற்றுக்காரன்
அரசாங்க அதிகர்
மார்மாஷன்

ARCHBISHOPS HOUSE
COLOMBO 8.
SRI LANKA.

TEL : 695471 -2-3
FAX : (94-1) 692009

GREETINGS TO REV.FR.N. M. SAVERI.

I am happy to felicitate Rev.Fr.N. M. Saveri, the Director of the Centre for Performing Arts on the occasion of his 60th birthday.

Fr.Saveri has disseminated his message of peace and harmony through cultural performances for the last 35 years. He is a very versatile and committed priest who is dedicated to the task of building bridges of friendship across the ethnic divide by organising inter-cultural seminars and staging dramas in Jaffna, Colombo and other Centres. His ideal of promoting humanist values and national boundaries is praiseworthy because we are all brothers and sisters of the same human family under the Fatherhood of Gqd.

I wish the Centre (Thirumarase Kala Mandam) success in all its endeavours and I wish God's blessings of good health to Fr.Saveri on his 60th birthday. Ad Multos Aunos.

+ NICHOLAS MARCUS FERNANDO

NICHOLAS MARCUS FERNANDO.
ARCHBISHOP OF COLOMBO.

Rev. Dr. Malcolm Ranjith
Bishop of Ratnapura

Bishop's House
St. Francis Xavier's Church
Eheliyagoda
Sri Lanka.

6th July 1999

Tel : 036/8410

FELICITATIONS

Art, drama and music as well as other cultural activities are the natural result of a development of the mind and heart of man. It is a reflection of his individual and social ethos. It is also a very effective means of communication and interaction between different cultures and communities. Their diversity cannot but be considered a blessing and if any nation is to develop, it has to foster not only the growth of its own cultural heritage but also intra-cultural and inter-cultural exchanges.

In this light we have to recognise that the rich cultural heritage that Sri Lanka possesses has to be allowed to grow in its diversity and allowed to inter-act freely, enriching in the process the different ethnic and religious groups. The present crisis in Sri Lanka is a result of an attempt to impose a mono-cultural pattern on our society. This is very unfortunate indeed.

In this light the initiative that Fr. N.M. Saveri took several years ago to create bridges of dialogue between the diverse cultural patterns visible in Sri Lanka is to be highly appreciated. Professor Saveri has been engaged in research and has shown how to draw out the best elements found in those diverse traditions, and to make them a source of bridge building between the various ethnic and cultural groups of Sri Lanka.

I have been personally aware of these attempts and wish to congratulate Professor Saveri and his Centre for Performing Arts for this wonderful effort.

I hope that these efforts will continue to develop that spirit of amity between the Tamil and Sinhala communities in Sri Lanka, much needed for a process of reconciliation.

May Jesus, our Lord and Master, who showed us the way to overcoming division and seeking true liberation from selfishness and disunity bless their initiatives for inter - cultural dialogue.

Bishop Malcolm Ranjith
Bishop of Ratnapura.

185-27

Bishop's House,
409, Negombo Road,
Malkaduwawa,
Kurunegala,
Sri Lanka.

Tel: 037 - 22854

Rt. Rev. Dr. Raymond Petris

Catholic Bishop of Kurunegala

21st June 1999

Message

=====

It is with great pleasure I issue this message to the Souveniar to be published on the occasion of the 60th Birth Anniversary of Rev.Fr. N.M.Savari, who is well known to me.

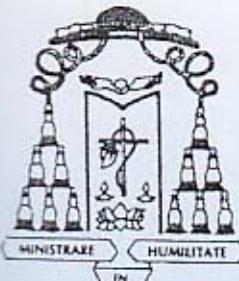
Fr. Savari is the Director of the Centre for performing Arts, and through this Centre, despite the war situation he has been able to organise inter cultural performance in several important parts of the country. Through these performances, the centre under the guidance of Fr. Savari aims to foster friendship, goodwill and fellowship among various communities, which will provide a favourable opening to establish peace and harmony in our country.

We are at the threshold of the 3rd Millenium, and we could look forward, that through the efforts of Fr. Savari and his Centre, to ensure reconciliation, unity and peace in our Country.

I wish to congratulate Fr. Savari and wish him a very Happy Birthday. May God bless him with good health, to enable him to build bridges, linking together people of our Country into one Nation.

+ Raymond Petris

Most Rev.Dr.Rayappu Joseph
Bishop of Mannar,
Pattim, Mannar,
Sri Lanka.
Tel: 023 - 2191

Date:

நலை வளர்த்த குருமக்கள்

அபிட்போக்ஸியரியில் சேவீயர் அடுக்காரிரதவி வாழுவுப் பயண்றிப் பூசை ஆண்டுகளை நிறைவ செய்கின்றார் இந்தியாவினியர் மூலமுடைய அம்பக் குழந்தையால் “திருப்பறைக் கலாமன்றம்” வெளியிடும் சீருப்பு மலருக்கு ஆரியரை வழங்குவதற்கு எஸ்ஸெடியை கீழ்க்கண்ட ஒரு குறித்தாவிக்கு குறுவர்கி கலைக்காரர்வை துறவியாக்குவதை அப்பொதிக்கு ஒரு தலைவராக விடுதலை கொடுக்கிறார்கள். அடுக்காரியின் நூலை உள்ளதையும் கலைச்சேவையையும் பாராட்டுக் கொருவிக்கு ஒத்து ஒரு நுட்ப சுறுப்புபொருளையைக் குறுத்துக்கொடுக்க.

ஏனென்றால் தின், நீர், பிளாடி, கவாசிகார மக்களைக் குறித்துக்கொடுக்க கொண்டு விளக்கும் திருச்சையை அம்பக்கை அதிக்கிறது- வளர்க்கின்றது- மக்குச்சீடியுடன் பொறுத்துக் கொண்ட நூல்களிலே திருப்பு நூற்றாண்டு கால பாரங்கில் பல பிளாடி, பக்ஸர்டு அம்பக்கையை குறிச்சையை கூட்டி, உறவாடி வார்த்தை, வளர்த்த வந்திருக்கிறது. குறிப்பாக இரண்டாம் வத்தீக்காரர் சங்கத்தின் பிளாடி மக்களுடைய பிளாடி, பக்ஸர்டு, கலை, மருத்துவப் பிறுச்சையைக் கண்ணோடு, மீண்டும் விரிந்து வந்துள்ள ஏரியைச் சூநிவர்கு மாற்றுவது ஏற்று ஒரு பக்ஸர்டும், கலை மற்றும் உத்திரவுரை பிளாடி. இப்பண்பாடு கலை அம்பக்கை ஒவ்விவரங்களும் ஒத்துவழியாகவை, நூல்வாந்திரங்களைக் கொண்டுவரவு. இதை இறைவனின்கூபரிஸ் ஒப்புத் திகால் மற்றுவின் ஆண்டு பொறுத்து.

கலை என்பது மாண்ட மக்குதார் படைப்பு-படைக்கும் ஆற்றுப் பொண்டு பிளக்கும் மக்குக் குருவுப்புப்படைக்குறிரான் - மக்குவெட்டுக்குறிரான் - பெசரவிபாகின்றார், காலத்திற்கும் கூரச்சாரர்களின்றும் ஏற்புமொத்தம் கலைகளைப் படைக்கிறார். விஷயங்களை இந்தக் கலைகள் விண்ணத்துக்கும், மாண்புக்கும் பிளாடி, சிராவும் கூற மாங்கார மினால்கின்றார். கந்தக்கிள்கள்வதற்கும், சுறுஞ்சிகாருப்பதற்கும், வழிக்கூடியவழற்கும் வினாச்சாரங்களை மேற்கூறும் கலைங்கு கருவியாக இங்கை கூப்பாடுபடுத்துகிறது.

இத்து வரும்பலி சுழுத குறிச்சையைப் புதிப்பு கூக்கின் கலை, பக்ஸர்டு அம்பக்கை வளர்க்க கலைங்கு ஆலையைப் புதிப்பு தின், நீர், பிளாடி, கவாசிகார மக்களுடன் கலையுடைய உறவை புரிந்துவிடவை நல்லவர்களுடைய வளர்க்க குறுப்பைத் திடும் நாட்டுக்காலமுடைய மக்கும் பாராட்டுகிறோம்.

இப்பலி அமைப்பில் ஆய்வுகள் அபிட்போக்ஸியரியில் மரிய சேவீயர் அடுக்காரி ஆய்வுகளுடைய பல ஆண்டுகளாக பல காலங்கள் மற்றுமில் பிறுப்புற்றி, வழிப்பட்டு வருவது பாராட்டுக்கூடுதல். மரிய சேவீயர் அடுக்காரி கலை உண்மை படைத்துவர் - சீருந்து கலைங்கு; தூப்பாக்கி; பலிமாடி பாண்டியில் பெற்றவரிப் பிளாடி; அரிஞர், பக்ஸர்கள். இப் பல பெறுகைகள் பெற்ற அடுக்காரி தம் மக்குக்கும் ஆய்வு பிரதாந்து சீருப்பு க்கு கலைப் பயிராற்று திரும்புவது ஆய்வுகளும் தூப்பாக்கி பாராட்டுகிறோம்.

கலையைப் பொறுத்தார் அபிட்போக்ஸியரியில் மரிய சேவீயர் அடுக்காரி ஆய்வுகளுடைய பல ஆண்டுகளாக பல காலங்கள் மற்றுமில் பிறுப்புற்றி, வழிப்பட்டு வருவது பாராட்டுக்கூடுதல். மரிய சேவீயர் அடுக்காரி கலை உண்மை படைத்துவர் - சீருந்து கலைங்கு; தூப்பாக்கி; பலிமாடி பாண்டியில் பெற்றவரிப் பிளாடி; அரிஞர், பக்ஸர்கள். இப் பல பெறுகைகள் பெற்ற அடுக்காரி தம் மக்குக்கும் ஆய்வு பிரதாந்து சீருப்பு க்கு கலைப் பயிராற்று திரும்புவது ஆய்வுகளும் தூப்பாக்கி பாராட்டுகிறோம்.

தினமுறை பதிகம்
+ பிளாடி
போது தின் கலை வெளியீடு மக்களுடன்.
Rev. Dr. Rayappu Joseph, D.C.L,D.D.
Bishop of Mannar,
Mannar, Sri Lanka.

17-06-19

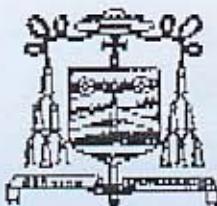
3868

DIocese of Trincomalee - Batticaloa

RT. REV. DR. J. KINGSLEY SWAMPILLAI

PHONE NO. 043-2712

HIGHWAY HOTEL,
BATTICALOA.
(SRI LANKA)

With pleasure I have received information that my friend and erstwhile colleague Rev. Fr. Saveri is due to celebrate the 60th birth Anniversary.

Fr. Saveri is an extra-ordinary talented person with whom I had the pleasure of growing up from the minor seminary to the College in Rome. He clearly demonstrated a precocious capability in the Arts and Literery field.

His commitment to the service of the same Lord made him place his rare talents and achievements too at the service of the same Lord he served.

He is widely known through the Centre for Performing Arts which he founded. It was through this Centre he was able to emphasize and articulate noble human values such as unity, peace spirituality, cultural dialogue, racial harmony etc.

It is but proper that the above Centre celebrates his 60th anniversary of birth in a worthy manner. I take this opportunity to join in felicitating him and give thanks to the Almighty for such rare graces he has showered on Fr. Saveri.

May he be spared to continue for many more years his inimitable contribution to Church and Society.

Yours Sincerely in the Lord,

+ Kingsley Swappillai
Bishop of Trincomalee-Batticaloa

18527

From the High Commissioner

EY FAX NO: 556712

British
High Commission
Colombo

190 Galle Road
(P.O. Box 1483)
Colombo 3

Telephone: 437536/43
Facsimile: 430308
email: bhc@eureka.lk

"I am pleased to send my very best wishes for the success of this festival. I am convinced of the important role played by the Arts in bringing together people from a range of different cultures and in offering a unique opportunity for dialogue and discussion – both for the artists themselves and for their audiences. This is particularly effective when it involves young people. The Arts in Britain today reflect the multicultural nature of contemporary society and, through the programme of events planned for the coming year by the British Council, we hope to make a contribution to the process of intercultural exchange in Sri Lanka."

With all good wishes,

Miss Linda Duffield

*Ambassador for France in Sri Lanka,
French Embassy.
89,Rosmead Place
Colombo 7*

13th August 1999

I am extremely happy to send the message of Felicitation for the 60th Birth anniversary of Rev.Prof.Fr.N.M.Saveri, the Director of the Centre for Performing Arts(CPA).

I indeed appreciate the inspiration, commitment and inner compulsion of Rev. Prof. Fr. N. M. Saveri in conveying the message of ethnic amity through theatre, a powerful form of Art, between the majority and the minority people of this country. This has made a valuable contribution towards ushering in national harmony at this crucial juncture. Also I feel this constructive approach is of the highest calibre and it should be valued by all the communities irrespective of cast creed and religion.

Rev.Prof. Fr. Saveri with his dynamic leadership, while cultivating a sense of pride among artists in the intrinsic value of their trade, has held up the ideals of peace, communal amity, and antiparochialism in a dark era where Jaffna was cut off from the world. It is my ardent hope that with his dynamic approach towards ensuring that these ideals of a wider humanity take root, much that in the past has gone wrong in this land, will not happen again.

I wish Rev. Prof. N. M. Saveri all the best and much success in his future endeavours;

Mrs.Elisabeth Dahan

அவைக்காற்றுக்கழக மையத்தின் இபக்குள்ள அருட்திரு. போரீரியர் என். எம். சவேரி அவர்களின் பிறந்துள்ள விழாவிற்கு செல்லி அனுப்புவதையிட்டு நான் மன்றிச்சீபகடைகளின்பேர்.

பெரும்பான்மை சீரான்மை சமூகங்களிடமிருப்புத்தொடர்பு காலகட்டத்தில் நல்லபூரவை ஏற்படுத்தும் நோக்கில் மிகவும் சக்தி வாய்ந்த நாடகக்காரர்கள் தொடக்கமுடிநாள் அருட்திரு. போரீரியர் என். எம். சவேரி அவர்கள் எடுத்துவரும் முயற்சிகளுக்கான அவரின் மனத்திற்கலையும், சுப்ராட்டடையும், மனத்திற்கலையும் நாள் மிகவும் மதிக்கின்றோம். இத்தகைய ஆக்கபுரிவமான அனுகுமுறைகள் மிகவும் உயர்வானவை. இவற்றை இன, மத, சாதி வேறுபாடுங்கள் எல்லோராலும் மதிப்பிட்டுக்கப்பட வேண்டியவை.

அருட்திரு. போரீரியர் என். எம். சவேரி தனது உற்சாகமான தலைமைத்துவத்துால் கலைஞர்கள் மத்தீவில் துழுது தொழிலின் உள்ளாந்த பெறுமானத்திற்கு மதிப்பை உருவாக்கும் அதேவேண்டியில், குறிப்பாக யாழ்நூடா சிவாஸ்ரீலக்ஷ்மிபாட்ட நிலையில், சமாதானம், இனஜிக்ஷியம் மற்றும் குறுசிபானாபாவத்திற்கெதிரான உணர்வுகளுக்கு உயிருட்டமளித்து வந்துள்ளார்.

இவ்வாறான உயர் மாண்ட விழுமியங்கள் வேருங்கி கடந்தகால தவறுகள் திரும்பவும் இங்ஙாட்டில் ஏற்படாது இருப்பதற்கு அருட்திரு. என். எம். சவேரி அவர்களின் அனுகுமுறை பங்களிப்புச் செய்யும் என நான் உருத்தாக நம்புகின்றேன்.

திருமதி. எலீசபெத் டாகாண்

உயர் ஸ்தாவிகர்.

Botschaft
der Bundesrepublik Deutschland
Embassy
of the Federal Republic of Germany

கொழும்பு தமிழ்ச் சாங்

நடவடிக்கை

Message by

Dr. Hans-Dietrich von Bothmer,
Deputy Head of Mission

It is with great pleasure that I send my greetings on the occasion of the celebration of Rev. Prof. N.M. Saveri's sixtieth birthday with a cultural performance.

This indeed is a very fitting tribute to Rev. Prof. Saveri, who, as the Director of the Centre for Performing Arts, has rendered valuable service, both in promoting art and culture and as a person who is building a bridge through culture between ethnic groups.

His contention is that culture can create bonds of friendship among different ethnic groups and he has launched out with this medium to create ethnic amity.

At the staging of „Kalai Palam“ last year, which Rev. Prof. Saveri organised and where I had the honour of being invited to as the Chief Guest, Rev. Prof. Saveri asked me very appropriately, to speak on HARMONY.

I remember telling the artists present on that occasion that they are individual characters, descending from different ethnic groups and religions with distinctive educational backgrounds. And now, you have chosen a piece of art to create unity in harmony, like in the definition - „a joint sound of individual notes, which sounds simultaneously.“

I admire the like of Rev. Prof Saveri who have taken up the challenge to demonstrate through their own medium to the politicians that there are besides, lesser hurdles to take in bridging the ethnic gap.

I wish Rev. Prof. Saveri many more years of service to art and culture and I hope he will continue to carry on his mission of fostering love and harmony between the Sinhalese and the Tamils.

Dr. Hans-Dietrich von Bothmer
Chargé d'Affaires a.i.

ROYAL NORWEGIAN EMBASSY
COLOMBO

Our Date 16.6.1999

Our Reference LKA 031/99

Enquiries to Henry de Mel

Your Date 28.5.1999-06-16

Your Reference

60th Birthday of Rev. Fr. N.M. Saveri – Director of Centre For Performing Arts

Cultural activities in a multicultural society like Sri Lanka possess great value for harmonising various cultural strands, for reinforcing cultural values and for creating an ever rich cultural milieu for the future.

Fr. Saveri had realised the potential of cultural activities for enriching individual lives and that of Sri Lankan society as a whole as far back as 1965 when he founded the Centre for Performing Arts in Jaffna as a drama group. Since then the Centre had fostered drama and music as a medium for promoting better understanding among different ethnic groups in the country.

On the occasion of the 60th birthday of Fr. Saveri, I wish him many more fruitful years in the service of mankind. We particularly wish him and his band of colleagues at the Centre success in their efforts at establishing cultural linkages within and outside Sri Lanka for enriching our lives and for promoting peace and goodwill.

Jon Westborg
Ambassador

A MESSAGE

I am glad to learn that the Centre for Performing Arts has decided to celebrate the 60th birth anniversary of its Director, Rev. Prof N. M. Savari.

Culture, perhaps more than anything else, gives identity and a face to a people. Properly understood, culture can never divide people. It can only unite them. This is true even if people with different cultures were live as citizens of the same country. The same can be said of religion, and sports. If these have sometimes led to tensions, that was because people had wrong notions regarding these values. Moreover, people sometimes exploit what is most sacred for other purposes. Sometimes too, when a country gains political independence, certain adolescent and aggressive tendencies come to the surface. With time, there should be growth and maturity. Half a Century is time enough for this process of maturing.

In Sri Lank today, more than ever before, we need the civilizing and unifying influence of culture. There was a time when – irrespective of race, religion or culture – we could all sit back and together enjoy *He comes from Jaffna*. Unfortunately things have changed. Till we arrive at a stage where we can together enjoy a joke and laugh at our own foibles, we have reason to fear.

Fr. Savari and his collaborators have contributed much to make Performing Arts available to a wider audience and bring people of all affiliations together. I am personally aware that Fr. Savari has a large number of friends and admirers in the south.

At a more personal level, I have known Fr. Savari for a long time, and enjoyed his valuable friendship. We studied in the same College in Rome (I was much senior to him), and for many years we unfailingly preached at Madhu Church during the August feast. He preached in Tamil, while I preached in Sinhala.

I wish Fr. Savari and the Centre for Performing Arts all success.

July 12, 1999
Chilaw

+ F. Marcus Fernando
Bishop of Chilaw

ULEMA CONGRESS

உலோ காங்கிரஸ்

ஏலோ கேங்குசய்

மனித போய மாலை

திருமணங்களை மன்றம்,

இது யாந்தி மன்றாலீல் மட்டுமல்ல, கொழும்பு வழகி, வாய்மை, குண்டி, திருமலீ போன்ற கிடங்களும் நன்று கலீப்பங்களை மேற்கொண்டிருப்பது மட்டுமல்லாமல் உலக அரசுக்கில் தமிழ் போகம் மக்கள் வாழும் ஜெர்மனி, லண்டன், சூரூபாஸ்ட், கூட்டா, லிங்மெண் போன்ற நாடுகளிலும் நன்று கலீப்பங்களை ஏதாட்டாகவு பணியாற்றி வருகின்றது.

ஏதாட்டாகவு பதினெட்டு திருநெருக்களாக 'கலீமுகம்' என்ற சங்கத்தையை வெளியிட்டு உலகெங்கும் கலீ மன்றம் பூர்வியம் வருகின்றது.

கூத் திருமணங்களை மன்றத்தின் ஸ்தாபகரும் இயக்கு வருமாதிய கலாநிதி, அடுத்து டி. மாரியாஷவியர் அடிக எங்கள் அனப்பரிய கலீயார்வுடை கிடத்து காரணமாகும்.

கலீயில்லை அடிகளாக் கணம், மதம், குலம் வெற்று கலீகளாக் அப்பற்பட்டு கிட்டும் ஒடு கலீகளை விளக்கும் என்பது மட்டுமல்ல, அவை ஒடு மன்ற கோயில்களுக்கு கிடுவதை விழப்புக்கும் காரணத்தாகும். அனாரேன் பக்கிருந்து மேலும் விழப்புற எடுத்துக்கொள்ள விரும்புகின்றது!

16/6/99

MOULAVI H. M. M. ILYAS
Director
ULEMA CONGRESS

மெஸன்வி, எச். எம். எம். கிள்யாஸ்,
கியத்ரூப், உலோ காங்கிரஸ்

DIRECTOR, MOULAVI. H.M.M. ILYAS, "DHARUSSALAM" VAUXHALL LANE, COLOMBO-02 PHONE : 424187 FAX: 424187
RESIDENCE : "MUNEER MANZIL" BOPITIYA ROAD, MEDAKEKILA, DELTOTA. PHONE :

Australian High Commission

It is a great pleasure for me to pen a tribute to Father Saveri on the milestone occasion of his 60th birthday.

My dealings with Father Saveri over the year I have known him have been a source of great joy to me. It is not only the terrific work he does with such vigour and dedication in the community that has left such a positive impression on me. It has also been a wonderful experience for me to be involved with Father Saveri as an individual of rare and special personal qualities - his creativity, his generosity of spirit, his liveliness of mind, and perhaps above all, his unflagging energy.

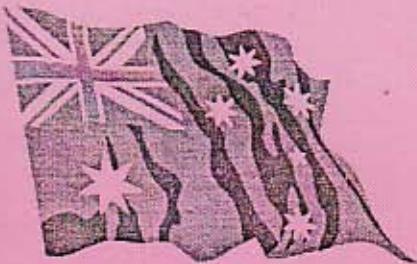
I certainly am not the first - and I am sure I will not be the last - in the Australian High Commission to be enriched by the many hours of conversation, and the open-minded exchange of ideas I have been able to have with Father Saveri.

Sincere congratulations Father on your 60 years. It seems to me that one year in the life of Father Saveri is probably equivalent to four years in the lives of most of us. May there be many, many more years of Father Saveri to come.

All the very best to you, and for the important work you do at the Centre,

Kathy Klugman
Deputy High Commissioner for Australia

Canadian High Commission

Canada

Haut Commissariat du Canada

6 Gregory's Road
Colombo 7

Message from the Canadian High Commissioner

It gives me great pleasure to be associated with the initiative of the Centre for Performing Arts in the publication of a Souvenir on the occasion of the Sixtieth Birthday of its founder and president, the Rev. Father N. M. Saveri.

The Canadian High Commission has been associated with Rev. Father Saveri and his work for almost six years, and has been pleased to financially support some of the activities of the Centre. The use of the arts, in particular drama, to create bonds of friendship and understanding between different groups in society, has contributed greatly to a process of reconciliation and an atmosphere of peace.

We wish Rev. Father Saveri a very happy Birthday and many more years to continue his meaningful service!

Ruth F. Archibald
High Commissioner

EMBASSY OF SWEDEN
COLOMBO

programme
sujatha wijetilleke

E-mail: sujatha.wijetilleke@sida.se

22 June, 1999

**Message for the Souvenir - 60 th Birthday of Reverend Frather
Saveri**

"I have great pleasure in sending this message on the celebration of the 60 th Birthday of Rev. Fr. N.M. Saveri, who is Director of the Centre of Performing Arts.

The Centre was established in the year 1965 in Jaffna and still continues to be active in several parts of the country, promoting Theatre and other forms of performing arts as a means of bridging the gap between different ethnic groups in the country. Fr. Saveri believes in 'Ethnic amity through theatre '

Through the cultural activities undertaken at the Centre, he hopes that peace, ethnic harmony and reconciliation could be achieved . He aims to create social consciousness and foster understanding and respect among the different ethnic groups by promoting human values, and forging bonds of friendship among the young artists from the two major communities in Sri Lanka."

Yours Sincerely,

Maria Louise Bruzelius
First Secretary, Embassy of Sweden

Postal Address
P.O. Box 1072
Colombo
SRI LANKA

Street
47/1 Horton Place
Colombo 7

Telephone
+94 1 68 84 52-4

Fax
+94 1 68 84 55

Telex
21253 svensk cc

Internet: sweden@panlanka.net

EMBASSY OF SWITZERLAND
SCHWEIZERISCHE BOTSCHAFT
AMBASSADE DE SUISSE
AMBASCIATA DI SVIZZERA
AMBASSADA SVIZRA

Date: 02.07.1999

I am of the opinion that the truly excellent cultural performances of the Centre for Performing Arts are an invaluable tool for bringing the different communities together and that they are an important contribution to the promotion of cross-cultural peace and understanding. It is therefore with great pleasure that I extend my warmest congratulations to its Director, Rev. Fr.N.M.Saveri, on his sixtieth birthday and wish him as well as the CPA all the best for the future.

Ambassador of Switzerland

Franco Besomi

THE AMBASSADOR
OF THE
UNITED STATES OF AMERICA
Colombo, Sri Lanka

19 July 1999

Father Saveri's inspiring work at the Centre for Performing Arts for over twenty years weaves together two proud traditions of his Faith, an unwavering belief in the spirit of Christian brotherhood and an equally strong commitment to humanistic ideals -- traditions which also gave birth to the United States some 223 years ago. In an age when religion and ideals are too often used to divide human beings one from another, this alone makes his undertaking well worth celebrating. And at a time when secular artists and religious persons are commonly assumed to strive in opposite directions, Father Saveri reminds us of the insights they share into the nature of the human heart.

I wish him all the best as he marks his sixtieth birthday and hope that his healing touch continues to reach out to all communities in Sri Lanka for many more years to come.

With my regards,

Sincerely yours,

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Shaun E. Donnelly".

Shaun E. Donnelly

மணவிழா நாயகர்க்கு மனமார்ந்த வாழ்த்து

“உன்போலும் பிறரையுமே உணர்ந்தெர் போதும்
உள்ளனபோ டரவணைப்பாய்” என்ற போதம்
பொன்போலக் காத்துநிதம் போற்றி வாழ்விற்
போங்குடுகழ் தங்கவளர் எங்கள் தாதாய்.
மின்போலும் ஆண்டறுப் தகவவ யேக
மிகுமகிழ்வு பெருகுமணி விழாவே கண்டோம்
அன்புறும் நெஞ்சமலர்ச் சரம்பு வைந்தே
அக்கனிப்போ டாப்பரிததே வாழ்த்து கின்றோம்.

புனிதமுறுஞ் செயலுவந்து புரிவ தொன்றே
புக்கழென்றே மனமொன்றிக் கலைமன் நாததே
இனியவனே எதிர்கால விளைச்சல் எண்ணி
எமதுசிறைர் இணாஞ்குலம் எழுச்சி நீத
தனிமுயற்சிப் பணிக்களைத் தந்த தானம்
தாரணிமேல் நாம்மறவோம் தருமம் காப்போம்
கனிபிழியும் சாறேனவே கால்நூற் றாண்டாய்க
கனகமழை போழிந்தகலை முகிலே வாழ்க.

இருளகத்தே விளக்கேற்றி ஒளிவேய்ந் தாந்போல்
ஏழைதுயர் வாழ்வோனிர் ஏற்றுங் காணக
கருணைவளம் கல்விநிதி கல்விந்த நெஞ்சம்
கவலையிடை அமைத்திநிழல் கவியு மண்பு
ஒருவருமே அறியாதே உதவி நாடி
ஒடிவரும் நடுநிலையார் உணர்வின் தாகம
மருமொடு தனித்தநுஞ் மாண்பின் செல்வா
மாகனே வைரவிழாக் கண்டே வாழ்க.

இலகுநடை எழுத்தாற்றுல் இன்சோல் ஸாட்ச
இயல்பெனவே கவிபாடும் புலமை வேதும்
கலையாழம் இசைஞானம் கலக ஸ்டாபக்
கலையோடும் உறவாடும் மழலை ஆர்வம்
நிலவெனவே அழகுதிரச் சிரிக்கும் பாக்கும்
நிறைவான இறையன்புத் துறவின் சேசா
அலைபாயும் உள்ளங்கள் அனைத்தும் வாழ
ஆண்டுபல நீடுழி வாழ்க வாழ்க.

வாழ் ஜெயம்.

சிறை எண்
நூல் இல.
My Number

ஒன்றி எண்
எழுது இல.
Your Number

உபயோக யாபகா
தொலைபெல்லி: யாழ்ப்பாளம்
Telephone: Jaffna.

2483
2006
3294

ஏ. பே. எண் 57
திருநெல்வேலி,
யாழ்ப்பாளம்.

த. பே. எண் 57
திருநெல்வேலி,
யாழ்ப்பாளம்.
P. O. Box 57
Thirunelveli,
JAFFNA.

ஸ்ரீ ஜாஃபானை தீவில் இல்லை கலைக்கலைக்கழகம், இலங்கை.
UNIVERSITY OF JAFFNA, SRI LANKA.

மணிவிழாக் கலைஞர்

கலாநிதி நீ. மரியசேவியர் அடிகளார் அவர்கட்டு அகவை அறுபது என்பதை அறியும் போது மனதில் உள்ளாங்க முடியாத ஒரு வியப்பு ஏற்படுகின்றது. மெலிந்த, உயர்ந்த, கம்பீரமான தோற்றுங் கொண்ட மரியசேவியர் அடிகளார் தோற்றத்திலும் ஐஉம்பது அகவைக்குள் இருப்பவராகவே நாம் கணித்திருந்தோம். ஆனால் இந்த இளைஞருக்கு அகவை 60 என்ற உண்மையின் மேய்ம்மையை நம்பத்தான் வேண்டும்.

திருமறைக் கலாமன்றம் இலங்கைத் தமிழரது பாரம்பரிய கலாசார மரபினை முன்னெடுத்துச் செல்வதோடு பழைமைக்கும் புதுமைக்கும் இடையே கலைப்பாலம் இடுகின்ற பணியையும் செய்து வருகின்றது. திருமறைக் கலாமன்றத்தின் பிதாமகரான கலாநிதி நீ. மரியசேவியர் அடிகளாரின் இடைவிடாத முயற்சியே இந்தக் கலை ஏழுச்சிக்கு காரணமாகும் என்று நம்புகிறேன். நாட்டுக்கூத்து மரபு நாடகங்களே தமிழரது புராதன பெருமை வாய்ந்த நாடக வகையேன பேராசிரியர் க. வித்தியானந்தன் நிறுவிச் சென்றார். நவீன நாடகங்கள் திரைப்படங்கள் என்பவற்றின் தாக்கத்தினால் பண்டைத்தமிழரது நாடகமரபு அழிந்தொழியும் நிலையில் இருந்த பொழுது அதற்கு புதுநீர் பாய்ச்சி புதுமை வரம்பிட்டு பேரியபெருமை பேராசிரியர் க. வித்தியானந்தனுக்கே உரியது. அந்தப் பணியை இன்றும் தொடர்ந்து செய்கின்ற ஒரு அறிஞராக கலாநிதி நீ. மரியசேவியர் அடிகளார் விளங்குவதாக எண்ணுகின்றேன். அவர் மதப்பற்றுமிக்க ஒரு கிறிஸ்தவ மதகுருவாக விளங்குவதையும் கலை என்று வரும்போது இன, மத, கலாச்சார வேறுபாடுகளுக்கு அப்பால் கலைஞர் என்ற உயர்நிலையை, கலைப்பணியை ஏற்றத் தாழ்வின்றி, பேதமின்றி ஆற்றி வருவதையும் காண்கின்றேன். அவரால் ஆக்கப்பட்ட மேடையேற்றப்பட்ட படைப்புகளிலிருந்தும் ஏனையோரால் ஆக்கப்பட்டு அவரால் சிறந்தது எனக்குத்தப்பட்ட படைப்புகளை அரவணைத்து மேடையேற்றிய பண்பிலுமிருந்தும் இதனைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

கலாநிதி நீ. மரியசேவியர் அடிகளார் தமிழரது நாட்டுக்கூத்து மரபினை சர்வதேசங்களிலும் பரப்பி வருகின்றார். நவீன நாடக அரங்கியலையும் நன்கு தெரிந்து வைத்திருப்பதோடு இரண்டினையும் அவற்றின் தனித்துவம் கொடுத்து புதுமை மெருகேற்றியும் பாதுகாத்து வருகின்றார். கலை உலகத்துக்கு, சிறப்பாக நாடகத்துறைக்கு, அவர் ஒரு கொடையேன எண்ணுகின்றேன். தமிழரது பாரம்பரிய நாட்டுக் கூத்து கலையினை உலகத்தின் பல்வேறுபகுதியிலும் மேடையேற்றி நமது கலை இருப்பினைப் பேரிவருகின்றமையும் உலகநிய வைப்பதும் பாராட்டத்தக்கதாகும். அன்னார் நீண்ட ஆயுவோடும் ஆரோக்கியத்தோடும் விளங்கி கலைப்பணியைத் தொடர்ந்து ஆற்ற வேண்டுமென மனிவிழாக் காணும் இந்த அறிஞருக்காக இறைஞக்கின்றேன்.

சுவார்த்தி க. குமராசா

சுத்திராசார்

அடக்களார் இனிது வாழ்க

எம் துமிழ் அறிஞர் பொற்றும்
இயல் இசை நாட்காலிகள்
அம்புமீடியாவும் பரந்து
அரங்கினுக் கழகு செய்ய
தும்புட வாவியாவும்
தருபவர் ஒருவர். அன்றைர்
எம்கைவுக் கோவான் சவுரி
அடக்களார், நீடு வாழ்க

கலைஞர்களுக்கு கூடும் மூலம்
கவிதை முத்திரை நீது
நிலைஞர்களிலீசு மாரும்
நீதிமூலம் தொடுக்கும் சீர்பி
மலைவிகாசு நீப் பிமண்டு
வாணத்து நீங்கை யெர்பு
இசை படைத் திடம்பூன் வாழும்
பியக்கவர் கடியார் வாழ்க

நிரும்கூருக் கவா மன்றத்தில்
சீர்பியால், கலை எருக்கும்
அருவந்து கலைஞர்க் கிரவ்வாவும்
ஆதார சுறுதி யாம்த்தன்
ஏநுமந்தால் கலைஞர் நிருஞ்சில்
குடும்பம் இயீசு வாழும்
பிபருமைக்கார் பீடம், சவுரி
அடக்களார் இயீசு வாழ்க

பன்சிமாழிப் புவவர், நால்கள்
படைத்தவர் மரபு சூழும்
தொண்ணமூம், நமீனம் சர்றும்
தகைகளும் தீரப்புத் தெம்மல்
நன்சிமாழி யன்றி வேறு
நவீன்றிடார், கலைஞரா தொழும்
மன்றவர் சவுரி முத்து
மாதுவர் பல்வாண்டு வாழ்க.

கலாநிதி காரை செ. கந்தையம்மிள்ளை

Professor Ediriwira Sarachchandra

Drama Group

සවරි පියනුමා මා දැන හැඳින ගැනීමට පැමිණ වැඩි කළක් නොමැත. එසේ ව්‍යවද මෙම කෙටි කාලය තුළ එනුමා, මාහාචාර්ය සරත්විවදයන්ගේ නිර්මාණ කෙරෙහින්, සිංහල දේශීය නාට්‍යය කළාව කෙරෙහින් දැක්වූ ගෞරවය, ඉනා ඉමහත්ය. ඔහු එවාට ඉනා ගෞරවය කළ බව මම දැනිම්. මාහාචාර්ය තුමා නැනිව, මසක් ඉක්මයන්නට පෙර, එනුමා වෙනුවෙන්, සංවිධානය කරන ලද, අගා සිංහල කිරීමේ උත්සවයෙන් මේ බව වඩාත් තහවුරුවේ.

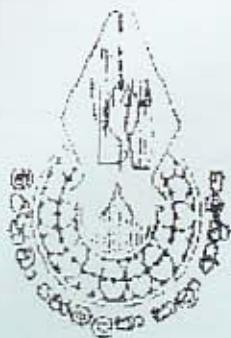
උප්පන්තියෙන් බොද්ධ ප්‍රවානක උපන් මා බොද්ධ පරිසරයක හැඳුනු වැඩුන මා අන්තර් ආගමික බැතිමතත් හා අසුරු කලේ නූත්‍රරු නූපුරුදු විලාසයකිනි. නමුන් සවරි පියනුමාගේ හද පිරි උතුරා යන කරුණා ගුණය ඉදිරියේ මම ආගන්තුකයෙක් නොවීම්, කුඩා දරවකු නම පියා අගියකදී. කෙසේ සෙනෙහසින් රිදුම් වන්නේදී. එසේම මමද සැම විටම එනුමාගේ කරුණා ගුණය ඉදිරියේ අයිමින සෙනෙහසාක එල ලද්දේම්.

මාහාචාර්ය සරවිවදයන් රෝගාතුර එ ආරෝග්‍යය ගාලාවේ ගතකළ කාලය, මාගේ පිවිතයේ, දුක්ඛදයකම කාලය විය. සිදුවිය හැකිදේන් සිදුවන දේන් පිළුබඳව, මාගේ භදුවන දුකෙන් හා සන්නාපයෙන් පිරිපැවෙතින. මම සියලුම දේ භදුවන තුළ තෙරපා ගෙන සිටියෙම්. එලුයට දැමීය නොහැකි, හැඩිය නොහැකි, සින යමකින් තදකර ඇතේ. මෙසේ මා දුකෙන් සිටින එක් රාඩ්‍යක හඳුනියේ සරවිවද මතාගේ සුවදුක් බැලීමට සවරි පියනුමා ආරෝග්‍ය ගාලාවට පැමිණියේය. එනුමා කාමරයට අනුළු වනවා දකින්ම මා හදුවන පිරි තදව් තිබු සියලු දේ ලිඛිල් විය. මම දුට ගොස් එනුමා වැළදගෙන හැඩුවෙම්. එනුමා පියෙකු සේ මා අස්වයිය. මේ කෙසේ සිදුවුවක්ද? උප්පන්තියෙන් බොද්ධයෙකු වූ මට එනුමාගෙන් සැනෙහුමක් ලබුනේ කෙසේද? අන්නේන්ම සවරි පියනුමා තුළ ආග්‍රයමන් ගුණයක් ඇතේ. ඒ කරුණා ගුණයකි. මනුෂ්‍යයා අවබෝධ කර ගැනීමේ ගක්තියකි. මෙම ගක්තිය පිහිටින්නේ කියෙන් කි දෙනාවද?

පියනුමන් ඔබ තුමාගේ මෙම අනු සේවය වෙනුවෙන් මට ඔබනුමාට දිය හැක්කේ කිනම් වස්තුවක්ද? පියනුමන් ඔබ තුමාට දෙවි පිහිටයි! තෙරැවන් සරඟායි!

සිංහ සුක්‍රීයා

MIRANDA HEMALATHA KALA ASHRAMAYA

189, Old Road, Nawinna - Maharagama.

01 - 842050

I was introduced to Father N.M.Saveri by the veteran dramatist Professor Ediriweera Saracchandra about six years ago. Since then I have been working with the JAFFNA TIRUMARAI KALAMANRAM up to date with no problem.

We enjoyed working together as a group of Sinhala and Tamil artistes irrespective of caste, creed or religion- for eternal peace and happiness in our Mother Lanka.

We still continue to work as a group of artists to achieve our objective: peace and harmony in Sri Lanka.

Pro. N.M.Saveri who toiled hard as the director of the Jaffna Tirumarai Kalamanram will be SIXTY YEARS OF AGE on the 3rd of December 1999.

We the young artists of Miranda Hemalatha Kala Ashrama wish Rev Father N.M.Saveri all the best of health, courage and happiness on this festive day.

May he long with us to work for peace and harmony in our mother Lanka.

Miranda Hemalatha

Director

கலையின் தூதன்

கலை வளர்ந்து கவின் பெருக கலையின் தூதன்
நிலை பெறவே நிறைந்த நீ மரியசேவியராம் மேலோன்
மலை யொத்த மனத்திடத்தான் மாண்பின் மேலான்
தலை நிமிர்த தரணியிலே தமிழன் வாழ்வில்
கலைத்துறுது செய்திட்ட கவினார் தந்தை
மனை பொலிய மன் பதைசிறக்க கலையினாடு
நிறை வாழ்வ நிதம்தேடி நிமிர்ந்து நின்றோன்
கறை படியா நித்திலமே கலாநிதி யெம் அருளின் தந்தாய்.

கலா மன்றப் பிதாமகரே விலை போகா
வெண்ணிலவே
விடிவுநல்க விளைந்திட்ட வித்தகனே எங்கள்
மிடியகவ படியின் மிசை மைந்தமிழின் தொண்டு
நெடிதுயர நிர்மலமாய் நிறைவான் என்றும்
பொடியன்கள் தனை மேலி பொலியம் வாழ்வ
கலையமுதாய் கவின் தமிழாய் படைத்துக்காத்து
நிலை கொண்ட நீள்நதியே நெடிது வாழக்
கலைத் தொண்டு புரிபவனே கலையின் ஏறே.

Dr. N. Shanmugalingam, M.A., Ph.D
HEAD
DEPT. OF POLITICAL SCIENCE & SOCIOLOGY

UNIVERSITY OF JAFFNA
THIRUNELVELI
JAFFNA, SRI LANKA

3/12/95

ஓயின் மீன்பிள் Fr.

அருமை ஸெர் சௌடி
அருமை கலை வாழ்வ
யாலும் போதும்
என்ன
அருமையின் உத்திரவுபுது
என்ன பிரபு வாழ்வாரு
அருமையின் பிரபு
உத்திரவு மீன்பிள் ஜூனின்

2-நாள் முத்தே

போதும் பிரபு

என்ன

என்ன + மீன்பிள்
இலங்கை

பொலிவொடு வாழி புகழூடு வாழி
நலிவுடை நானிலம் கலை யொடுவாழி
வலியுடை வாழ்வே வண்டமிழ் வரம்பே
கிலியுடை யோரைக் கிளாந்தெழுச் செய்தே
கிங்கினி நாத ஆட்டமும் கூத்தும்
கூத்தன் அருளால் பொலிவூச் செய்து
எந்தாய் வாழ்களை இயைப்பிலா தென்றும்
இடர் எது வரினும் இயற்றினை தொண்டே

அருமறைகாத்த அருட் பெருங்கடலே
தருவென நிமிர்ந்த தத்துவக்கடலே
கருவிலே திருவினை பெற்றதோர்பேறே
மருவிய சுற்றமாய் மன்பதை தன்னை
அணைத்துக் கொண்டே அன்னையாக்கு
நினைப்பும் விழிப்பும் அவனுயர்வுக்கே
வினை திறன்ஆக விரிந்து பரக்க
அணைத்தும் தமிழுக் காற்றிடும் ஏறே

கலையின் தூத கவினொடு வாழி
நிலை பெற்றும் தே நீடு வாழி
மலையென நிமிர்ந்தே மாண்பொடுவாழி
கலைக்காய் வாழி காய் நிலவாய் வாழி

சி.வேலாயுதம்

A TRUE CHRISTIAN AND HUMANIST

Rev. Fr. Justin Gnanaprakasam, M.A., Ph.D.
Rector, St.Henry's College, Ilavalai

"The grace of our Lord was lavished upon me with faith and love"
1 Timothy 1:14

I am, indeed, delighted to know that the Centre for Performing Arts will be celebrating the sixtieth birthday of its Founder and Director, Revd.Professor N.M.Saveri, on 3rd December 1999, and I hasten to send my warmest congratulations and best wishes on this happy occasion.

Rev. Professor Nicholapillai Maria Saveri (N.M.Saverimuttu) was born at Ilavalai and had his secondary education at St.Henry's College, Ilavalai and at St.Patrick's College, Jaffna. He joined the National Seminary at Ampitiya at the age of sixteen and completed his philosophical studies very successfully. He, then, proceeded to the Propaganda Fide College in Rome to pursue his theological studies and was ordained a priest in 1962 for the Diocese of Jaffna. It was when he returned from Rome in 1962 that I first met him and our friendship has grown, from then on, very steadily. While working in Urumpirai Parish, a small village outside Jaffna town, Professor Saveri established the Thirumaraikalamanram in 1966 (later, named as the Centre for Performing Arts and Ranga Kala Kendraya). His aim was to inculcate human and human values through cultural activities, and to identify and foster literary and artistic talents both in individuals and in groups. He staged a Passion Play in Urumpirai in 1967 with 250 actors taken from different parts of Jaffna. The inclusion of two Brahmins in this team of actors and musicians clearly showed the trend of thought in the mind of Professor Saveri at that time, namely, fostering brotherhood, unity and peace among the people of Jaffna belonging to different classes and castes. From then on, Passion Plays became an annual event during Lenten season.

Besides involving in cultural activities, he took up residence in Madurai for a short while to study Tamil Language and obtained the title *Vidvan/Pulavar*. Later on, he joined the London University and obtained his Masters and Doctorate degrees. In 1978, for his doctoral research at the School of Oriental and African Studies, London, he submitted a study on the *Relations between Roman Catholics and Hindus in Jaffna, Sri Lanka, 1900-1925* which saw the light of day, much later on, as *A Catholic-Hindu Encounter*. In it, Professor Saveri examined critically and analytically relations between the votaries of two principal faiths, one traditional and old, the other modern and new, during the early decades of the 20th century when Sri Lanka was very much under the colonial overlordship of Britain. It is, indeed, a solid contribution to the social history of the Tamil people in the Jaffna peninsula.

The first decade of Professor Saveri's priestly ministry was devoted mainly to parish activi-

ties in Urumpirai mission and Kurunagar area and to preaching the good news of Jesus Christ to the people. Because of his excellent knowledge of Tamil literature he was able to soak the gospel message into them and make his preaching very attractive and appealing to Catholics and to Hindus as well. His sermons, at the Shrine of Our Lady of Madhu, were very eagerly listened by the devotees during the festive seasons.

As a research scholar Professor Saveri was able to delve into the archives in Vatican and at Bishop's House, Jaffna and publish an in-depth study of Bishop Bettachchini, an Italian Oratorian, who was largely neglected by the scholars of Ceylon Church History. His research was published in Rome in 1980 as: *The Life and Times of Orazio Bettachchini. The First Vicar Apostolic of Jaffna, Ceylon (1810-1857)*. His proficiency in Latin, Greek, Sanskrit, French and German helped him immensely to carry out his researches smoothly.

Professor Saveri's research studies at Passau University, West Germany, produced another interesting study on the Metaphysics of Saiva Siddhanta (*Die Metaphysik des Shaiva-Siddhanta Systems*). Looking at some standard works on Hinduism, we find that very little has been written about Saiva Siddhanta School of Philosophy. Though some scholars speak at length of thinkers like Sankara and Ramanuja, they rarely mention Meykandar, Arunandi, or Umapathi. In a series of lectures delivered at the Saiva Siddhanta Study Circle Unit of the Centre for Performing Arts, Jaffna, (June-July 1991) Prof. Saveri gave an overall picture of the religious giants and men of God, the spiritual-preceptors of the Saiva Siddhanta School, namely, Meykandar, Arunandi, Uyyavantha Devar of Thiruvialur etc. This enabled the audience to know the philosopher-saints who had systematized the immemorial beliefs of the Tamils and had laid the foundation for the Tamil School of Philosophy. These lectures were later published in 1993 under the title *Siddhanta Tradition's Philosopher-Sages*. The Saiva Siddhanta Study Circle is still continuing its valuable services and many are profiting by them.

In 1990s, with the aim of creating an atmosphere of peace and harmony in Sri Lanka, the Centre for Performing Arts, under the direction of Prof.Saveri, started organizing inter-regional and inter-cultural seminars and stage performances in Colombo and other parts of Sri Lanka. It is the firm belief of Prof.Saveri that Peace and War are external reflections of internal states of mind. If one were to be a messenger of peace, one needs to change the hearts and minds of those who inspire and instigate violence that breeds bitterness in the survivors and brutality in the destroyers. Through inter-cultural activities between Sinhala and Tamil speaking communities,Professor Saveri hopes to bring about peace, harmony, cooperation and mutual understanding among peoples. The Centre has also commenced a cultural Interactive Awareness programme called *Kalai Palam 98* or *Kala Palama 98*. Exhibitions, seminars, concerts and plays are being held in many parts of the island, including Vanni area. Thus the Centre is performing a commendable service to the country at large in the cultural field.

The Centre for Performing Arts has spread its wings not only to different parts of Sri Lanka but to countries like Germany, France, England, Canada and Australia as well. The Tamils in these countries were delighted to receive a troupe of actors who went on Cultural mission along with Professor Saveri. Their plays were well received by the Tamils and amply rewarded the actors and Professor Saveri was honoured with a title *Kalai Thoothu*, namely the Ambassador of Tamil culture.

Professor Saveri had the blessings of the bishops of the diocese of Jaffna to carry out his cultural activities through the Centre for Performing Arts. Needless to say that he had difficulties, many a time, to find the necessary funds to carry on his work. Arnold Toynbee in his famous work - *A Study of History* - had said Empires that survived were not those who cried over spilt milk but those who found new cows and milked them. Like manner, the Centre for Performing Arts survived because Professor Saveri was able to find generous friends and benefactors to support his work whenever the future of the Centre looked bleak.

There can be supreme technical skill, originality, intelligence in a person, and yet there can be an absence of genius. Initially, the word genius signified an attendant spirit, an animate power that gives to a very few human beings the secret of radiance. The ordinary man casts a shadow, the man of genius casts light, in a way we do not quite understand. Instinctively, we flinch from this light. We take it for granted that genius must pay a terrible price either in some twist of personality or through private and public desolation and the dramas of rejection that seem to characterize famous lives. To find genius and happiness united is nearly an impossible task. But in Professor Saveri I find a happy blend of both. Ordinarily those to whom the gods give their largesse are envied, even hated, by their peers and contemporaries. In the case of Profesor Saveri, he is a very loveable and much loved person. He is, in fact, an extraordinary combination: a scholar of exceptional breadth and depth, a prolific writer, a clever exponent of Saiva Siddhanta, a Church historian, an imaginative director, a devoted priest, a wise and generous friend and, perhaps above all, a true Christian with a deep sense of commitment to humanistic ideals.

I wish Professor Saveri and his band of colleagues at the Centre for Performing Arts all success in their efforts of Kalai Thoothu and promoting peace and harmony in the country.

JB
Bengaluru 200002
20/11/99

REVD. FR. JUSTIN B. CHANAPRAGASAM
RECTOR
ST. HENRY'S COLLEGE
ILAVALAI (N. P.)

INSTITUT FÜR DOGMATIK
KATHOLISCHE THEOLOGISCHE FAKULTÄT
DER UNIVERSITÄT MÜNCHEN
PROF. DR. PETER NEUNER

GESCHWISTER-SCHOLL-PLATZ 1
80539 MÜNCHEN
TELEFON 21 80-32 86
Fax: (0 89) 21 80-32 86
email: Peter.Neuner@lrz.uni-muenchen.de
München, 18. Februar 1999

Prof. Dr. Peter Neuner
University of Munich
Dean of Faculty of Theology

Lieber Herr Dr. Saveri,

Zu Ihrem 60. Geburtstag möchte ich Ihnen von Herzen gratulieren und Ihnen für Ihren persönlichen Weg und für Ihr Werk alles Gute und Gottes reichen Segen wünschen. Sie leisten im Centre for Performing Arts einen wichtigen Beitrag für das gegenseitige Verständnis von Menschen verschiedener ethnischer Herkunft, Religion, Sprache, Bildung und Klasse. Dabei wird etwas realisiert, was in der christlichen Überlieferung mit den Begriffen Katholizität und Ökumene bezeichnet wird. Und um diese Wirklichkeiten ringt die christliche Kirche seit ihrem Bestehen.

Es hat sich in der theologischen Diskussion eingebürgert, den Weg von der biblischen Verkündigung hin zu den Dogmen der frühen Kirche mit großer Skepsis zu betrachten. In der Bibel, so sagt man, begegnet der lebendige Gott, in den Dogmen haben wir nur noch philosophische Formeln und lebensfremde Begriffe, die dazu dienten, all jene zu verurteilen, die ihren Glauben darin nicht wiederfinden konnten. Und zudem sind sie in einer Sprache formuliert, die wir heute einfach nicht mehr verstehen.

Niemand bezweifelt heute, daß der Weg von der Bibel zum Dogma, die sogenannte Hellenisierung des Christentums, einen tiefen Einschnitt in der Geschichte der frühen Kirche bedeutete. Dennoch kann ich darin nicht einfachhin einen Abfall erblicken. Vielmehr sehe ich hier den aufregendsten und bewegendsten Prozeß einer Inkulturation in ein anderes Denk- und Sprechsystem - bisher ohne historische Parallele. Die Hellenisierung war die Bemühung, die Verkündigung Jesu in einer völlig veränderten Welt neu und - wie die Christenheit überzeugt ist - dennoch sachgerecht auszusagen. Natürlich hatte dieser Übersetzungprozeß seinen Preis, und dieser war erheblich. Aber es wäre widersprüchlich, heute die Inkulturation zu fordern, die Hellenisierung in der frühen Kirche dagegen prinzipiell als illegitim abzutun. Und ebenso falsch wäre es zu sagen, die Hellenisierung in der Formulierung der frühchristlichen Dogmen sei legitim gewesen, heute dagegen dürfe ein ähnlicher Vorgang nicht mehr stattfinden. Inkulturation war damals und ist heute ein notwendiger, die Kirche immer in Anspruch nehmender, niemals abgeschlossener Prozeß.

Seit der Zeit des Hellenismus ist die christliche Botschaft niemals wieder in gleicher Weise durch ihr fremde Kulturen herausgefordert worden. Sicher ist sie neuen Fragen begegnet und im Laufe ihrer Geschichte in unterschiedliche Kulturkreise eingedrungen und hat dabei vielfältige Umgestaltungen erfahren. Doch bei all diesen Begegnungen waren das Christentum und seine Vertreter kulturell oder zumindest militärisch überlegen, sowohl in der Germanenmission als später in Nordamerika, in Südamerika, in Afrika. Das Christentum behielt die Prägung bei, die es im Prozeß der Hellenisierung angenommen hatte. Es exportierte seine abendländische Gestalt und machte sie universal verbindlich.

In der Gegenwart aber trifft die christliche Botschaft auf Kulturen, die ihr keineswegs unterlegen sind, die teilweise sogar eine ältere und längere Tradition aufweisen, und zwar in Asien. Insbesondere in Indien und Sri Lanka, und aller Voraussicht nach sehr bald auch in China, vollzieht sich derzeit ein Prozeß, der historisch allein mit der Hellenisierung vergleichbar ist. Erstmals seit mehr als 1500 Jahren steht das Christentum in der Situation, daß es Kulturen, auf die es trifft, nicht fundamental umzugestalten und sie dem abendländischen Denken zu öffnen vermag, daß es seine Botschaft vielmehr mittels deren Denkformen und Ausdrucksmitteln neu formulieren muß. Es begegnet in diesen Ortskirchen Religionen, die ihm keineswegs unterlegen sind, und die ihm ihr Gepräge aufzudrücken vermögen. Das II. Vatikanische Konzil hat die Selbständigkeit der Ortskirchen anerkannt. Südamerika war der erste Kontinent, in dem dies in breiterem Umfang Früchte trug. Aber es war dort immer noch weithin die europäisch-abendländische Kultur, die zur Entfaltung der Theologie der Befreiung führte. Mir scheint, daß die Führungsrolle in diesem Prozeß inzwischen auf die indische Theologie und Kirche übergegangen ist. Wahrscheinlich wird sich die Gestalt der christlichen Botschaft, die derzeit in Indien und Sri Lanka entsteht, von der traditionell abendländischen nicht weniger unterscheiden, als das Glaubensbekenntnis der Alten Kirche von der Botschaft Jesu vom Reiche Gottes. Gerade in Asien ist die Christenheit heute herausgefordert, mit ähnlichem Mut und mit der Phantasie, wie sie die Alte Kirche bestimmten, ihre Botschaft neu auszusagen.

Lieber Herr Professor Saveri. Sie haben sich als Direktor des „Centre for Performing Arts“ darum verdient gemacht, daß die authentische asiatische Kultur lebendig bleibt und daß unterschiedliche religiöse, ethnische und kulturelle Entwicklungen einander treffen, sich verstehen und schätzen lernen. Ich bin überzeugt, daß dadurch auch die Begegnung von christlicher Botschaft und asiatischem Denken befriedet wird. Ich bin stolz, daß ich in der Vorbereitung auf den Weg, den Sie hier gegangen sind, ein klein wenig mitwirken durfte.

Mit einem herzlichen Glückwunsch bin ich in alter Verbundenheit

Ihr

Peter Neuner

ஸ்ரீவியர் அடிகளாரின் பேரவைச் சிறப்பு

தொடர்பு நிலைமை

வண. மரிய சேவியர் அடிகளாரின் பெயரும், திருமறைக் கலாமன்றத்தினது பெயரும் இன்று ஈழத்து நாடக வரலாற்றில் மறுதலிக்க முடியாத பதிகையைப் பெற்றுள்ளன.

1965 இல் தொடங்கப்பெற்ற இம்மன்றம், 70 களின் பிற்கல்லிலும் குறிப்பாக என்பது, தொண்ணூறு களிலும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு “ஆற்றுகை” நிறுவனமாக வளர்ந்துள்ளது. நாடகத் துறையில் இக் காலத்தில் தொழிற்பட்ட, தொழிற்படும் ஆற்றுகைச் செய்பாடுகளோடு ஒப்பு நோக்கும்பொழுது, திருமறைக் கலாமன்றம் மரபு நிலைப்பட்ட ஜனரஞ்சக் நாடக வகைகளை மீட்டெடுப்பதிலும், அம்மரபுகளை மேலே வளர்க்கும் பரிசார்த்த முறைகளை வெற்றிகரமாக நிகழ்த் துவதிலும் முக்கியமான சாதனைகளை ஏற்படுத்தியுள்ளது. மதக்குழுமத்தையும் ஆற்றுகையையும் இணைத்தமுறையில், திருமறைக் கலாமன்றம் செய்பாட்டு வன்மையுள்ள ஒரு சமூகக் குழும அரங்கை (Community Theatre) வளர்த்தெடுத்துள்ளது.

யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு, (மேலைத்தேயைப்) புகலிட நகரங்கள் என்ற முப்பெரும் மட்டங்களில் மேற்கொண்ட நடவடிக்கையின் ஒவ்வொரு நிலையிலும் ஒவ்வொரு முக்கிய சமூகப்பயன்பாட்டை ஏற்படுத்திற்று. யாழ்ப்பாணத்தில் திருமறைக்கலாமன்றம் ஒரு பண்பாட்டு நிறுவனமாகவே தொழிற்பட்டது/தொழிற்படுகின்றது. நுண் கலைகள், நாட்டுக்கூத்து, நாடக இலக்கியம் ஆகியன வற்றுக்கான பயிலகங்கள் அங்கு உண்டு. கொழும்பு மட்டத்தில், யாழ்ப்பாணத்தின் நாடக வளர்ச்சிகளைச் சுட்டி நிற்கும் ஒரு கலையகமாகத் தொழிற் படுகின்றது. புலம் பெயர்நாடுகளில் நமது பண்பாட்டுத் தொடர்ச்சிக் கான ஓர் “ஆற்றுகை நிறுவனமாக”த் தொழிற்படுகின்றது. இது ஒரு பெருஞ்சாதனை. மதமும் கலையும் இணைகின்ற பொழுது இந்த உத்வேகம் சாத்தியமாகின்றது.

மரியசேவியர் அடிகளின் திறைன் இந்நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதில் மாத்திரம் கண்டு கொள்ளக் கூடாது. இவற்றைச் சொல் சாத்தியமான “நிகழ்ச்சி களாக்கிய” ஒரு செயல் வீரர் குழாத்தினைத் தோற்று வித்தமையிலேதான் அது (அவர் திறன்) துல்லியமாகத் தெரிகின்றது என்று கருதுகிறேன். இங்கும் கத்தோலிக்

கார்த்திரீக்கோ சீவுத்தம்பி
தகைசர் ஓய்வுநிலைப்பிராசிரியர்
யாழ் பல்கலைக்கழகம்

கத்தின் ஒரு பிரதான பண்பினை அடிகளார் கலை யுலகுக்கு விஸ்தரித்துள்ளார். மதக் குழுமயமாக (Congregation) உள்ளது, கோயிற்பற்று (Parish) ஆக உள்ளது ஒரு கலையகமாக (Studio) மாறியுள்ளது. இது ஒரு முக்கிய சாதனை.

திருமறைக் கலாமன்றத்தின் முக்கியஸ்தர்கள் கண்முனை வருகிறார்கள். கொண்ஸ்ரன்யின், பிரான்சீஸ் ஜனம், தெரியநாதன், ஜெயசிங்கம், பால்ராஜா எனப் பலர் முக்கியமான கலைஞர்கள். முழுமையான படைப் பாளிகள். இவர்களை ஒன்று சேர்த்து அவர்களுக்கு ஒரு தரிசன வேட்கையையும், செயல் தளத்தையும் வழங்கியுள்ளார் சேவியர் அடிகளார். கத்தோலிக்கத்தின் “நல்ல மேய்ப்பர்” கோட்பாடு இங்கு ஒரு நல்ல “நெறியா எரை”த் தந்துள்ளது.

மரியசேவியர் அடிகளின் சிறப்பு அவர் “மன்னர் களாயினும் மன்னின் சிக்ககளாயினும்” ஒரே நிலையில், அவரவர் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யவராக இயங்குவதுதான். இவற்றுக்கு மேலே மரியசேவியருக்கு ஒரு புலமை வீச்சு உண்டு. அதனை யாழ்ப்பணத்துக் கத்தோலிக்க வரலாற்றிலும், சைவசித்தாந்தத்திலும் அவருக்குள்ள புலமை ஈடுபாட்டிலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம். இந்தச் செயற் பாட்டிலும் அவர் கத்தோலிக்க திருச்சபையின் பெரும் பாரம்பரியத்தினது (The Great Tradition) தொடர்ச்சியாகவே காணப்படுகிறார். மரியசேவியர் அடிகள் இறைபணி, கலைப்பணி, தமிழ்ப் பணி ஆகியவற்றையும் இணைக்கின்றார்.

“என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன் தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமானே” என்பது இவருக்குப்பொருத்தமான இலக்கு வலுவாகும். மரியசேவியரின் அறுபது வயதுக்குள் அரிய சாதனைகள் பல நிரம்பிக்கிடக்கின்றன.

அவர் வாழ்க.

அவர் செயல்கள் சிறக்க.

From the National Newspapers

The Northerners invaded the southern stage and stormed the audience with a spell-bound 65 Minutes. performance of technology. Outside the stage the Catholic priest adorned on his forehead a ‘sandal pottu’ which is not normally worn by the clergy of the faith. Here was a departure again.

The Island 14 March 1993

Fr. Saveri is also of the view that certain suitable and harmonic elements could be selected and culled from the traditional forms and blended to give birth to a new form, rooted in tradition.

Sunday Observer 4 April 1993

Fr. Saveri has launched a well-nigh trailblazing project of the dramatization of the entire Bible.

The Messenger 11 April 1993

“Where there are people like Fr. Saveri to carry the torch, the goal of compassionate and peaceful unity seems well in sight...”

Talent surfaces in strange places under strange circumstances. The genesis and history of the Centre for Performing Arts reads like a legend in which creativity flowers in a war-torn city, bringing together young and old, to transform a bombed house building into a theatre for drama, music, song and dance. There is plenty of scope for those with talent, and what Fr. Saveri aims at is not only proficiency in the performing arts, but a critical appreciation of drama and theatre through concurrent activities such as programme monitoring and critical appreciation.

SOCIAL JUSTICE May 1993

கலைக்களாம் தந்த ‘பலிக்களாம்’ இப்படியான பாரியதொரு கலைப்படைப்பை அகவும் புலம் பெயர்ந்த மண்ணில் போற்றத்தக்க வகையில் இயக்கி மேடை ஏற்றிய இயக்குனர் கலாந்தி மரிய சேவியர் போற்றுதற்குரியவரே இவரைக் கலையுள்ளம் கொண்டு, சமய பக்தி கொண்டு அனைவரும் பாராட்ட வேண்டும்.

நம்மார்

11.4.96

Fr. Saveri's dynamic organising ability and his practical and pragmatic approach towards the artistes in the Centre has won for him the admiration of everyone particularly the youngsters. In fact, the techniques which he adopts in producing the stage plays and dramas have influenced, inspired and transformed everyone who participate in the dramas.

Daily News August 16, 1997

Tirumarai Kalamanram is a drama group with the aim of promoting social awareness. Headed by an academic, Prof. (Fr.) N.M. Saveri and with young and committed members, it is today one of the few cultural organisations functioning in the Jaffna peninsula and the Wanni, and by that very fact the only one that is performing in the entire country.

The Island Sep.14,1997

மலைத்துறை

ஙெய்

ஆர்ஜுகாக் கணக்கோட் அடிகள் என்று
அவனியோர் புகழ்ந்திடத் தமிழ்த் தாய்
விரிந்துக் கூர செய்தவேன்று
விருப்புன் திருமணக் காத
தாழ்வனை நட்டு நன்கு ந் கூறி
நாம் பேற வளர்த்திடு கிணு
பேர்வீடைப் பெற்ற மரியசெவியாம்
பெருந்தாக வாழி நீட்டிடி

அருபதாம் அகவை அடிகாரர்க்கொன்று
அஸ்பிட் வந்தெடுத் தூஞரத்தான்
கிணு பணிக் காக்க முறைமீற கொண்டு
என்னாழும் மரிய சேவியிடி
நீண்டுன் சூக்க கணக்களைப் பேண
நீட்டிடுத் திருக்கிண்ற மன்றின்
குறைவிலைப் புகழில் குளிர்ந்தாம் ஜூப!
துவிக்கிண்றாம் கரங்கள் நீ வாழி..

பள்ளியெழிப் புலாம் முழுவெழிப் புதுநாய்
பாய்ச்சி வினையின்ற பாங்கு
நன்மை தூடனே நாட்டுன கண்ணு
நாம் பேற வாழ்ந்திடும் நேர்த்தி
புனர்செய ஸ்ரியாப் புனர்தால் வாழ்வு
புவியோள் பொற்றிடும் மீத்தி
ஏன் மனங் கவர்ந்த மரிய சேவியிடி
கீன்றுந் வாழி நீட்டிடி

தன்னைச் சூதாந் தலைபெறு சாஸ்பு
தமிழ்க் கணக்களிற் தனி ஆர்வம்
கள்ளனவு கடக் கசிற்றிடும் வண்ணம்
கருத்தினாந் தந்தீடும் பேச்க
சொன்னசொர் தவறாச் சோங்விளச் செய்கை
காறு மித்திரைடம் கேள்வும்
உன்றாம் விபந்து உள்ளவை
உவக்க்கிணாம் வாழி பள்ளன்று

எல்லா நிலத்தும் தமிழ் மரப்பி
கிளிதே உயர்ந்த தமிழ்த் தூஞன்
வல்லாள் தலீநாயகத் தூஞி
வைபில் வந்த கலைத் தூஞா
கல்லா மாந்துவிடக் கிடந்து
கருகா வண்ணம் தமிழ்க் கணக்கு
வல்லாள் மரிய சேவியே!
வாய்வு கொடுத்தாய் வாய்ய நீ...

சுயாப் தெஞ்சில் இன்றிடும் கவிநா
இயற்றிடும் யாழ் ஜெயம் தன்னை
நேரதுபக் கண்டு தெஞ்சினால் துறீக்க
நீவழி சுயத்தான் எனக்கு
வர்மாருளவன் எனும் பெருங் கல்கு
விருவெடுத் தவன் புகழ்பொப்பம்
தீர்மை எங்கள் தீயாகவே அன்புத்
தெய்வமே போர்ஜுகின்றேன் நான்

Dr. S. SIVALINGARAJAH
B. A. (Hons.), M. A. Ph. D.
Senior Lecturer
Department of Tamil
University of Jaffna
Jaffna, Sri Lanka.

1

2

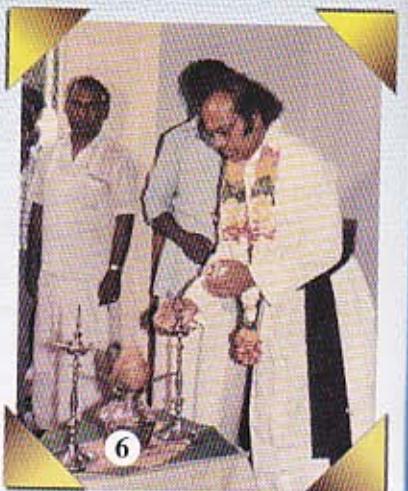
3

4

5

6

From

Thirumarai Kalamanram International

Canada Thirumarai Kalamanram
CENTRE FOR PERFORMING ARTS
கனெட் திருமலராம் கலமன்றம்
TE. 416 495-1812

படிப்பதற்கும், திருமலர் நிலைத்துறை அமைச்சர் முன்வது இல்லை என்று நினைவு செய்து வருகிறேன். மீண்டும் செய்து வருகிறேன்.

Many happy returns on the 60th
Birthday of our Director, the flying artist,
a gifted speaker, a talented dramatist
and a plain living guru.

உங்கள் சேஷன், முசென் இந்த மனின்சீல்
விண்ணத்தை இழந்திருக்கிறேன். கலைஞர் மூர்யாவில்
கலைஞர்க்கும், கலை மூர்யாவில் கலைஞர்க்கும்
தோன்றாற்றும், நீண்ட அடுத்து தந்தையை
இன்னும் பல்லாவடு வரு வாழ்வதைகிடையால்.

தாத்து 35 வடக்குப்பாக கலைஞர்க்கும் கலைஞர்க்கும்
கலைஞர்க்கும், இன்னு அகவை அழியுமிட நிலையில்
நிற்கும் உயிளன வழித்து வரவேற்றிவிடும்.
BIRKEBECHEN 35, 4700-NÆSTVED, DENMARK.
TEL. (45) 55774419

E-mail : kees@forum.dk

'கலைஞர்' அழித்து, வீந்துபோய் கலைஞர் மாநித
உணவை வாந்து அப்பால் அரங்காறு மூலமாகவே அடிக்கடி
நீண்ட வாழ்வை போட்டு வாழ்வதைகிடையால்.

கலைஞர்களைத்திடு கலைஞர்களைக்கண்டு கீழ்க்கண்ட என்க
பிரபுதையில் தேவையில்லாத நிலைகள் என்க
பலதா உயிளன் கடந்த கால கலைஞர் கிடையாது
பாந்து வாட்டு நிலையில் உங்கள் பணி தொடர்பு
எண்ண வாடு என்றால் தயாராக உள்ளது.

நீண்ட வாழ்வைக்கும்போது நீண்ட வாழ்வை
நீண்ட வாழ்வைக்கும்போது நீண்ட வாழ்வை
நீண்ட வாழ்வைக்கும்போது நீண்ட வாழ்வை

திருமலர் கலமன்றம் - ஜெர்மனி
Centre for Performing Arts - Germany
Postbox 2053, Fjellveien 51A Bergen, Norway

TIRUMARAI KALAMANRAM - FRANCE
(CENTRE POUR LE DÉVELOPPEMENT DES ARTS)
திருமலர் கலமன்றம் - பிரெஞ்சு
1 Avenue de la Porte d'Orléans, 92200 Neuilly-sur-Seine, France
tel. 01 49 49 00 00

Centre For Performing Arts

Francis Reiji Waldegg Str. 9, 3097-Liebefeld, Switzerland
T. P. 0041 31 971 1501, Fax 0041 31 971 1501, E-Mail: jeera.jeyanthi@datacomm.ch

18527

From

Thirumarai Kalamandalam International

கொழும்பு திருமன்றச் செயலரளின் வருடத்துச் செய்தி.

ஷவ்திமாரு நூற்றுமைக்கும் ஒரு சில மாண்புமிகுகள் தொழிலியனர்கள் என்பது நாம்து கனமை ஏற்குமை பரிசுப்பு திருமன்றத்தும் நமிழுக்கும் கண்ணாலும் பணியாற்றிய -பணியாற்றுவின்று குருக்கள் பயன்தாம் என்கிமால்.

அக்கல் மூழுதும் அரியப்பட்டு இறைக்கல் சீகலின் வழியில் தீவிரம் ராத்-மறு-தீர் வெள்ளி கு நடு “கவுவழி தியூப்பை” என்ற குறிக்கொள்ள முற்றும் மூழுதும் ஒரு யைனரைக் காப்பதை கொண்டிருக்கும் அருட்பண் தீவிரமிக்கவியர் அடினில் அடுத்தாவது அக்கல் திருக்கல் மூன்று கும் யாற்றி நிறுவனங்களுக்கிடம் 35 வது ஆண்டு நியூவை ஓட்டியும் விளையிப்பறும் நியூப் பயனுக்கு வாழ்த்தச் செய்திவழும்குவரிஸ் பிப்ரவர்க்குப்பயனை கிடைத்.

ஆவலிந்தர் கீர்க் கூகலினம்கும் கீஸபர்வி கூகலினமல் அப்பதை நூற்பயின்து நிறுவனுக்கூகல்நிறுத்தம் நடை என் வது ஆண்டு விழுங்கு கொண்டாரும் தீர்க்குப்புப்பற்றிப் பகுதில்கூகல் அருட்பண் தீவிரமிக்கவியர் அடினார்க் காப்பதாவது பிரந்தங்களை மற்ற ஆப்பிரகார் கொண்டாருதா திருப்பட்டு மீத்தீர்க்கியர் அவைத்துத்தன.

1983 திருப்பட்டு இயக்கவியர்த்தின் காரணமாக மன்றக் கூவநிலைகள் பயரும் தீடும் விவரத்து வாடு கிப்பத்து குறிப்புக்கு தீர்க்குவது மன்றப்பட்டார்கள் ஜிம்பி பிபியின் நாட்டுநிறுள்ள மட்டுமல்ல. கூவநிறுக்குக்கு விசெல்வாண்டியாக்குவதையும் ஏற்படுத்தியது. விவரிநாருக்குக்கு சென்ற கூவநிறுக்கலை ஒன்று படுத்தி ஆங்காங்கே திருமன்றக்கூவானதற்கான மீழுவை தஞ்சையாக்கள் தீவியைகள்தெயும் பெருட்டப் படுத்தி சியால் பட கொழும்பு ஒரு மற்றும் அவைகள் கொழும்பு என்கிறதி 1992 ஆம் ஆண்டில் கொழும்பு திருமன்றக்கூவாம்புத்துத் தீவித்துரை. அதன் செயலாளர்கள் அன்று முற்றி சியால்படும் நான் எனது பார்வையில் அருட்டுக்குறையைப்பற்றி ஒரு சில வரிகள் எழுத விகூட்டிக்கீர்த்தி.

நான் எட்டும் சிற்கிப்பிடிக்கு நிறுகாலி மற்றவர்களது சிறுக்கூக்கையும் ஒட்டி எழுப்பும் ஒரு தூண்டுகோயில் அடினார் பிள்ளைகளினார். சீராஜியின் அவையில் எட்டும் நின்று பிடாரல் அதுவையும் கட்டுத்தந்து மன்றப்பற்றியாக கூவப்பணியில் ஆற்றுகிறார். தீவாறு கூவப்பிரகாரங்களும் சிறுக்கூக்கையும் புதுச்சீரானதை புதுவையாக்கல்.

அடினார் பிழிருட்டு சிறுக்கையை வார்ப்பதில் கூவத்திற்கு வாய்ப்புத்தார். மற்று கீழும் மிக்கவர் பார்த்து நூம் கருவையுடைய பிழிருட்டு பழுதுவர். இருக்க குணம் அவருது தீயங்கை கொாம். தூம் உதவியை நாடு வந்திருக்குப் பாருபாடுமின்று தீவாறான தீவிக்கூக்கையில் கீவிய முன்வரும்பர். அதன் விளைவான தீவியர் யா தீவியக்குக்கு ஆராய்ச்சும் உடனடி. தீவட்டம் விசெல்வாண்டும் நூட்டியம் நீலாற்குவரிகள் மகிழ்ச்சுக்கூடுவர். “பெற்றுறைப் பிழிருட்டு பொன்னாரும் நூட்டுவார்தையும் நூட்டுருத்துவை” என்றநிக்கியப் பிள்ளைப்பு நூட்டுவும் என்ற கூரா மாபி இருந்தாலிவர்கள் அடினார்கள் நீலாற்குவில்வார் மாநிப்பார்த்துவார் கந்திய திருக்கும் யாப்பிருமுகாக்கூவாக்குவர்த்தன.

இந்தையை வகுப் பூட்டுகூறுவில் உள்ள பய நூறு பொழுதிகள் விளையில்பியர்க்கில்’ என்ன ஒரே கங்கியம் ‘பிவிபியம்’ என்றால் அது விகையாக்கத். சுற்றுக்கை விவிலியத்து நூற்றுக்கூப்பத்துத் தொழில் இருவர் வடிந்த பால்கு நாடு கூப்கள் காலத்துநூல் அழியாற்றல்.

உள்ள பிள்ளைப்புக்கை கொண்டு அடினார் பய நூல்களை ஆங்கல்நிறமும் தமிழ்நிறம் எழுதியிருக்கார். ‘கூவலுமை’ மூடுத்துக்குறும் ஆங்கிலம் சுற்றுக்கைகளின் ஆசிரியராகவும் சுடுகையர்ந்துகிறார். மூடு விவிலியத்தையும் நூட்டக்கைகளை எலுதி விவரியிடும் மாநிப்பார்க்கையை கூக்குவித்து வழிநுட்பத்தில்கீரார். எனது பார்மிப்பிக்கையை வடிவமாக காட்டுக்கூட்டுத் துறை அழியவி மால்பாதுகார்க்கையும் அவற்கு நூல்களாக விவரிப்பதும் ஆகை செய்கிறார்.

இங்கான பய்க்கை வல்லுக்காரர் அடினார்களுப்பற்றி இங்கும் எவ்வளவிக்கார எழுதுவார். எனவே அடினார்கள் பிராட்டரும் அவர் அகவத்துத்தந்த திருமன்றக்கூவாம்பும் வளரவும் தீடுப் பொன்னார் நூட்டாளிலை அவையும் மாநிப்புக்கூடுயும் வாட்டுத்துக்கீர்த்தி.

அன்புடல்
அம்ப்ரோஸ் பீர்த்தர்ஜீஸ்பி.

செயலாளர் கொழும்பு திருமன்றக்கூவாம்பும்.

From

Thirumarai Kalamanram International

"தமிழ் மறி இயக்கி வருவதே தூண்டியிருப்பது" TO SERVE THE LORD THROUGH THE ARTS"

திருமறைக் கலா மன்றம்-பிரித்தானியக்கிளை

CENTRE FOR PERFORMING ARTS - BRITISH BRANCH

164 BURNT ASH LANE
BROMLEY BR1 5BU.

BRANCH CO-ORDINATOR : Mr A BASIL INBARAJAN

0181 857 1887

திருமறைக் கலா மன்றம்
யாழ்ப்பாணம்

அன்புடையீர்,

திருமறைக் கலா மன்றத்தின் ஸ்தாபகரும் இயக்குனருமாக்கிய அநுத்தந் சவர் அடிகளாநுக்கு யஸ்ரவ்யா கொண்டாடுவதை அறந்து மக்கும் மக்குச்செட்டெக்னரேன். அத்தோடு இவ்வழூ யலரை வெளியிட முன்வந்த மன்றத்தின் அங்கத்தவர்களைப் பாராட்டுக்கிறேன்.

காலத்தால் யழைம் வாய்ந்ததும், ஞானத்தால் பெருமை பெற்றதும் எங்கள் தமிழ் இனம். பாடல்ன் பொருளாக, ஆடல்ன் உருவாக, கலைகள்ன் உயராக இறைவனைக் கண்ட வன் தமிழன். இதனை உணர்ந்த சவர் அடிகள் "கலை வழி இறை பண்" "யாற்ற முன்வந்தார். இப்பணியின் கண்யாக்க கண்டார் இவர் அமைத்த திருமறைக் கலா மன்றத்தை. உள்ளத்தல் இறை நாடி, உடலுக்கும் பொந்த தேடி, கடல் கடந்து வாழும் தமிழரையும் ஒன்றொன்றைக்கும் ஒரு கலைப் பாலமாக இய்யன்றும் இன்று வளர்ந்தநுக்கள்றது.

போர்க் காலத்தல் மட்டுமல்ல சமாதான காலத்தலும் நம் கலைகளைப் பேணுவதும், வளர்ப்பதும் வருங்கால நம் சமுதாயத்துக்கு அவச்யமானது என்பதை எவரும் அறவார். இதனால் திருமறைக் கலா மன்றத்தின் பண்கள் இன்று பலராலும் யத்க்கப்படுகின்றது, பாராட்டப்படுகின்றது.

அடிகளாரால் வளர்க்கப்பட்ட கலைஞர்கள் பலர். இவரால் படைக்கப்பட்ட, மேடையேற்ற பட்ட கலை உருவங்கள் பல. இதனால் இவர் ஆழ்ரூப் கலைப்பண்ணை நாம் பாராட்ட கடமைப்பட்டுள்ளோம். தமிழ்ப்பண்யாற்றிய சுவாமி ஞானப்பர்காச்யார், தாவீநு அடிகளார், தமிழ்த்தாது தன்நாயகம் அடிகளார் போன்று சவர் அடிகளாரையும் இன்று கொரவப் படுத்த கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

எனவே யாழி திருமறைக் கலா மன்றத்தினர் சவர் அடிகளாரை கெளரவுக்க எடுக்கும் யஸ்ரவ்யாவும், பரசுராமர்க்கும் வழூ மலநும் சூரப்புற பர்த்தான்யாவல் வாழும் மன்ற அங்கத்தவர்கள் அனைவர் சார்ப்பும் வாழ்த்த ஆசூ கூறுகள்றேன்.

நன்றா.

Dr. முனிசுவரன்
அ. பசல் இன்புராஜன்
இணைப்பாளர்
1 ஆகஸ்ட் 1999.

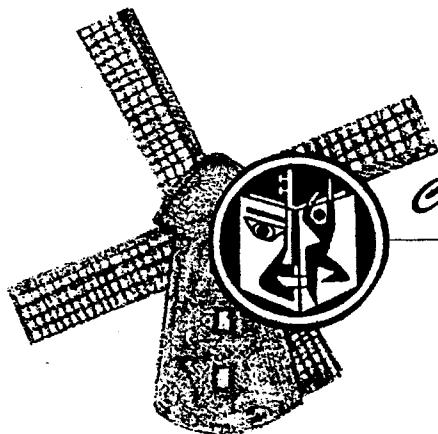
திருமறைக் கலா மன்றம்
Centre for Performing Arts
British Branch

HEAD OFFICE : 238 MAIN STREET, JAFFNA, SRI LANKA

DIRECTOR : REV. PROFESSOR N M SAVERI

From

Thirumarai Kalamandalam International

Centre For Performing Arts

Van Gogh Straat 55, 2512 T B, Den haag,
Netherlands, Tel/Fax 070 3885034

வாழ்த்துச் செய்தி

கடந்த முற்பத்து ஐந்து அண்டுகளாக
கலைவழி மூலம் இறைபணியற்றியும்
இன், மத, மொழி வேறுபாடு இன்றி
மாபிப்ரும் கலைக்குடும்பத்தை கட்டியெழுப்பி
அதில் உதிக்கும் ஓவ்விவாரு கலைஞருக்கும்
இயந்த கொள்கைகளையும், கோட்பாடுகளையும்
கலைமூலம் புதுத்தி, அன்றிலிருந்து இன்றுவரை
காலாகாலமாக நாம் பேணிக்காக்கும்
எம் கலைகளையும், இயந்த கருத்துக்களையும்
உலகிற்கே வெளிக் கொண்டுவரும்
உன்னத "கலைமாமணி", "கலைத்தரது"
அருட்தந்தை நீ. மரியுசேவியர் அடிகளார்
அவர்களை "மணிவிழா" காணும் இவ்வேளையில்
நீஞ்சீ வாழ்க! வாழ்க! என வாழ்த்தக் கிடைத்ததை
எண்ணி நாம் பெருமைப்படுகின்றோம்.
எங்கள் மன்ற இயக்குனர் அருட்தந்தையார் அவர்கள்
நீண்ட அடியுள் அரோக்கியத்தோடு இக் கலைப்பணியில்
மேலும் மேலும் வெற்றி பெற வேண்டும் என்று
நெதர்லாந்துக் திருமறைக்கலா மன்றம் உறுப்பினர்கள்,
அதற்காரர்கள் சார்பிலும், தமிழ் சிறவர் பாடசாலை
அதிர்ச்சியர்கள், மரணவர்கள் சார்பிலும்
வாழ்க... வாழ்க... என வாழ்த்துகிறோம்

நன்றி

சுதந்தி மறிவாசகல்

நீர்மிசேவியர் அடிகளாரின் வாழ்வும் வரலாறு

ந. மரிய சேவியர் (சவுரிமுத்து) அடிகள் 1939ம் ஆண்டு மார்க்கித்திங்கள் ஸ்நான், புனித சவேரியர் திருவிழாவன்று இளவாலை என்னும் சிற்றுரில் ஒரு மத்தியத்தில் பிறந்தனர்.

நீர்மிசேவியர்

தனது ஆரம்பக் கல்வியை இளவாலை நோமன் கத்தோலிக்கப் பாடசாலையில் பயின்றார். ஏழு வயதுச் சிறுவனாக இருந்தபோது, பாடசாலை விழாவில் சகுந்தலை நாடகத்தில் பாடி நடித்தனர். பின்னர் சென் ஹென்றிஸ் கல்லூரியில் கல்வி கற்றார்.

பதினொரு வயதில் இவரது கல்கோத்ரவால் எழுதப்பட்ட சந்தியோகுமையோர் நாட்டுக் கூத்தில் அரசனாக நடித்து பல கிராமங்களிலிருந்தும் நிகழ்ச்சியைப் பார்க்க வந்த ரசிகர்களுடைய பாராட்டைப் பெற்றார்.

1952ம் ஆண்டு குருத்துவப் பணியில் தன் வாழ்வை அரிப்பணிக்கும் பொருட்டு யாழ் மடுத்தினார் குருமடத்தில் சேர்ந்து அதே ஆண்டில் சம்பத்திரிசியர் கல்லூரியில் தனது கல்வியைத் தொடர்ந்தனர். குருமடத்தில்

1955ல் பாடகர் குழாமின் தலைவராகவும், ஓர்கள் வாசிக்கும் பொறுப்புடையவராகவும் நியமிக்கப்பட்டார். 15 வயதில் இவர் எழுதிய “ஸ்ரீநாந் தமிழகமே மறந்து விடாதே” என்னும் கட்டுரை,கொழும்புத்துறை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை மலரில் வெளிவந்தது.

நீர்மிசேவியர்

1956ம் ஆண்டு எஸ். எஸ். சி. பரிட்சையில் சித்தியடைந்து, பத்திரிசியர் கல்லூரியில் இருதியாண்டு மாணவர்களுக்கான பேச்கப் போட்டியில் தங்கப் பதக்கத்தையும் பெற்று, குருத்துவ மேஸ்லிஷைப் படிப்பைத் தொடரும் பொருட்டு கண்டி அம்பிட்டிய குருமடத்தில் சேர்ந்தனர்.

1957ல் இந்து சமயத்தில் அவருக்கிருந்த ஈடுபாடு வெளியானது. இந்து சமய பாடத்திற்கு அவர் எழுதிய விடைத்தானுக்கு பேராசிரியர் யுவக்கீம் அடிகள் நூறுக்கு நூற்று ஐம்பது புள்ளிகளைக் கொடுத்து வளர்ந்து வரும் இளைஞரின் பொது நோக்கைப் பாராட்டினார். அதே ஆண்டு, “தனிநாயகம்” என்னும் நாடகத்தின் கதைநாயகன் பாத்திரத்தை ஏற்று நடித்து அந்நாடகத்தை இயக்கினார்.

1958ம் ஆண்டு இறையியலில் உயர்பட்டம் பெறும் பொருட்டு நோம் நகருக்குச் சென்று,

தனது 21வது வயதில் B.Th(B.A), L.Th(M.A) எனும் பட்டங்களைப் பெற்றார். 1960லில் உரோமை தமிழ்ச் சங்கத்துத் தலைவராகவும் பணிபுறிந்தார். பட்டப் படிப்பின் இறுதி ஆண்டு சுவதேச மாணவர்களில் இவர் ஒருவர்தான் நேர் முகத் தொகுப்புத் தேர்வில் முழுப்புள்ளிகளையும் பெற்றுப் பார்ட்டுப் பெற்றவர்.

இருபது மயில்

1962ம் ஆண்டு ஜூலை 1ம் திகதி ஹெம் நகரில் தனது 22வது வயதில் திருச்சபைச் சட்டத்தின்படி வயதுக் குறைவால் பரிசுத்த தந்தை 23ம் அருளப்பின் சிறப்பு அனுமதி பெற்று குருவாகத் திருநிலைப் படுத்தப் பட்டார்.

1962ல் முதற்கீருப்பல்லீவுகள்

இலங்கை திரும்பியதும், ஒரு சிறிது காலம் சம்பத்திரிசியர் கல்லூரியின் மத்திய பிரிவின் அதிபராக கடமையாற்றினார். அங்கிருக்கும் போதே “அன்றோனியோ” என்னும் இத்தாலிய திரைப் படத்தை மொழி பெயர்த்து, தமிழில் வெளியிட கூறாவ் அடிகளாருக்கு உதவினார்.

அன்று அவருக்கு பக்க பலமாக நின்றவர்கள்: எஸ்.ஜெயசிங்கம், பி.எஸ்.அஸ்பிரெட், கிபி.பீரமிலுவு, நவாலியூர் நாயகி. 1963ம் ஆண்டு மன்னார் நகரின் உதவிப் பங்குத்தந்தையாகப் பணிபிறந்து அம்மாவட்டத்தில் முதல் முதலாக மனிதர்கள் நடத்த திருப்பாடுகளின் காட்சியை” 1964ல் அரங்கேற்றினார். அக்கால கட்டத்திலிருந்தே பெயரிடப்படாத திருமறைக் கலாமன்றத் தை இயக்கி வந்தார்.

தொடர்ந்து நாற்றவை, புக்குடுத்து, கிளிநூச்சி முதலிய இடங்களில் உதவிக் குருவாகவும், உரும்பிராய், குருஙன், அச்சவேலி ஆகிய இடங்களில் பங்குத் தந்தையாகவும் கடமையாற்றினார்.

1970 கக்காக்குச் சூபத்துக்கல்வராக
ஒழிப்பு பெற்றதற்கு ஒல்லூர் ஆதின்தூத்து

1966ம் ஆண்டு உரும்பிராயில் முதன் முதலாக “திருமறைக் கலாமன்றத்தை” உத்தியோகபூர்வமாக அங்குராப்பானம் செய்து பின்னர் யாழ் நகரிலும் அதை பதிவு செய்தார். சிறிது காலம் “பாதுகாவலன்” பத்திரிகையினது உதவி ஆசிரியராகவும், இலங்கை அரசின் கலாச்சாரக் குருவின் ஆலோசகராகவும் கடமையாற்றினார்.

இலங்கை வாணோவியில் கத்தோனிக்கத் தமிழ் நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர்களில் ஒருவராகக் கடமையாற்றியவர். 1970ம் ஆண்டு பாப்பராஸ் ஸ்வின்னப்பரின் வருகையின் பொழுது வாணோவிஅறிவிப் பாளராகத் தெரிந்தெடுக்கப்

பட்டர். இவரது வர்ணனை பற்றி “தினபதி” ஓர் ஆசிரிய தலையங்கமே எழுதியது.

1972 குருநகரில் 1972ல்

- ஓ 1972ம் ஆண்டு இந்தியா சென்று மதுரைத் தமிழ் சங்கத்தில் தமிழ் இலக்கணாலூக்கியங்களை கட்டறக் கற்று வித்துவரன் புலவர் பட்டத்தைப் பெற்றார்
- ஓ 1973ம் ஆண்டு திருமறைக் கலாமன்றக் கலை ஞர்களை இந்தியாவுக்குக் கூட்டிக்கொண்டு அங்கே திருச்சி தேவார் மண்டபத்தில் கணக்கும் என்னும் நாடகத்தை மேடையேற்றி வார்த்தை செய்தார்.
- ஓ 1974ம் ஆண்டு ஸலண்டன் மாநகரம் சென்று அங்கே வரலாற்றில் M.A., Ph.D பட்டம் பெற்று கலாநிதியாகத் தாயகம் திரும்பினார்.
- ஓ 1977ம் ஆண்டு யாழ் நகரில் முதன்முதலாக பலிக்களாம் என்னும் வீடியோ ரெவிவிஷன் படத்தை நித்தியின் கம்ஹாவினுடாக, தானே நெறிப்படுத்தி வெளியிடு செய்தார்.
- ஓ 1979ம் ஆண்டு மீண்டும் ஜேரோப்பாவுக்குச் சென்று அங்கு ஜேர்மானிய Passau பல்கலைக் கழகத்தில், ஓர் ஆய்வு மாணவனாக ஜேர்மன் மொழியைத் திறம்படக் கூற்று, அம்மொழியிலேயே கைவசித்தாந்த ஆய்வு நூல் ஒன்றினை Die Metaphysik des Shaiva Siddhanta எழுதி இன்னுமொரு கலாநிதிப் பட்டத்தினைப் பெற்றார்.
- ஓ 1978ல் இருந்து 1988 வரையிலான பத்து

வருடங்களையும் உடல் நலம் குன்றிய நிலையில் ஜேரோப்பிய நாடுகள் பலவற்றிலும் மற்றும் வெளிநாடுகளிலும் செல்ல செய்து பல்வேறு கலை, கலாச்சார அரங்கியல் நிகழ்வுகளைப் பற்றித்தும், கேட்டும், பட்டறிவத்தன்மையுடன் நாயகம் திரும்பினார்.

1988 குருநகரில்

1988ம் ஆண்டு இலங்கை திரும்பிய அடிகளங் திருமறைக் கலாமன்றப் பணிகளை பல்வேறு வகையில் விரிவுபடுத்தினார்.

திருமறைக் கலாமன்றத்தின் பணிகளைப் பரவ வாங்கி 34 பிரிவுகளினுடாக அதனை இயங்க வைத்தார், இலங்கையில் பல பாகங்களில் - கொழும்பு, வடுவனியா, திருக்கோணமலை, மன்னார், ஹப்பத்தனை, புத்தளம், முல்லைத் தீவு - கிளைகளை ஸ்தாபித்தார்.

1988 இந்தாவிலில்

இன்னும் ஜேர்மனி, பிரான்ஸ், வெறாஸன்ட், இத்தாலி, கவிற்செலான்ட், டென்மார்க், நீர்வே, இங்கிலாந்து, கனடா, அமெரிக்கா, அவஸ்திரேலியா, இந்தியா, சிங்கப்பூர் முதலிய நாடுகளிலெல்லாம் திருமறைக் கலாமன்ற கிளைகளை உருவாக்கினார்.

மன்றத்தின் முக்கிய பிரிவுகளாகிய கவின்

கலைகள் பயிலகம் நாடகப் பயிலகம், நாட்டுக் கூத்துப் பயிலகம், சிறுவர் கலைக் கூடம், இசைநாடகப் பயிலகம், என்பனவற்றை தனது நேரடிக்கண் காணிப்பில் விறப்பாக இயக்கி வருகின்றார்.

1990ம் ஆண்டு “கலைமுகம்” என்னும் காலாண்டுக் கலை இலக்கிய இதழை ஆரம்பித்து அதன் ஆசிரியராக இன்று வரை அதனை வெளியிட்டு வருகின்றார்.

1993ம் ஆண்டு யாழ் குடா நாட்டில் வாழும் 23 நாட்டுக் கூத்து அண்ணாவிமாருக்குப் பொன்னாடை போத்துத் தமிழ் விழா மேடையில் அவர்களைக் கொரவித்தார்.

1995ம் ஆண்டு யாழ் நகில் முதன் மூதலாக ஒரு “நாடக அரங்கியல்” கண்காட்சியை நடத்தினார்.

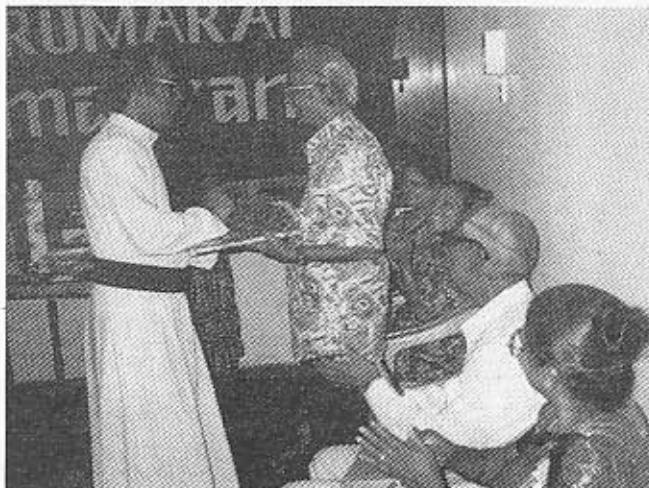
திருமறைக் கலைமன்றத்தின் முக்கிய நாடகங்களாகிய கல்வராஸிஸ் குடவுன், குடவுன் சிந்திய கண்ணரி, அன்பில் மஸர்ந்த அமரகாவியை, பலீக்காம், கல்வராஸியரணி, கல்வராசிக் கல்வராசம், சிலுவை உலா, புறம், சீவக சிந்தா மகரி, வண்ணயாபதி, குண்டலகேசி, அரோகா, தரிசனம் போன்றவற்றை நெறிப்படுத்தி அரங்கேற்றியவர் இவரே.

1995ம் ஆண்டு இடப்பெயர்வின் பொழுது இவர் கண்டாவில் இருந்தும் கூட தனது கலைஞர்களை ஊக்கப்படுத்தி உதவிசெய்து மிருகவில் நகில் கல்வராஸ் கவுக்கன் என்னும் தவக்கல நிகழ்ச்சியை அரங்கேற்றி வெற்றி கண்டார்.

கலை சிவந்துவர்களுக்கு நீலக் கூப்

“வடவிக் கூத்து” என்ற பெயரில் ஜோஷ் பாவுக்கு தனது கலைஞர் குழுவினரை 1997, 1998, 1999 ஆண்டுகளில் மூன்று தட்டை கூட்டடிச்சென்று, அங்கு இடம் பெயர்ந்தோருக்கும், மேல்நாட்டவர்க்கும் எமது பாரம்பரிய கலையின் மகத்துவத்தைக் காட்டிலைத்தார். இன்னும் தென்னிலங்கைக் “கலைப்பாலம்” நிகழ்வினாட்டாக தென் இலங்கையின் பிரபல கலைஞர்களாகிய காலங்கிணறு பேராசிரியர் வதிரிவீரசுந்திர மற்றும் மிராண்டா ரேமுலதா, சோமலதா கபசிங்க, ஜேலோம் மூலில்வா, அஜூனனான், வைத்திய கலாநிதி ஜின்னா ஷுரிப்மன் போன்றவர்களுடன் மிக நெருங்கிய கலை இலக்கியத் தொடர்பினைக் கொண்டிருப்பவர்.

பேராசிரியர் சுர்சுந்திராவின் குழுமப் ரூஸ்பன்

உலக நாடுகள் அனைத்திற்கும் அடிக்கடி கல்வி, கலைப்பயணங்களை மேற்கொள்ளும் இவர் மேல் நாட்டு நாடக மேதைகளாகிய அபியானி ம்நுச்சிக் கிள் குழுவினருடனும், பீற்றா் புறாக் குழுவினருடனும் மிக நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பினைப் பெற்றவர்.

1997ம் ஆண்டு ஜேர்மனி கத்தோலிக்க ஆண்மீகப் பணியகத்தில் அருட்தந்தை ஜெயசேகரம் அடிகளார் இவருக்கு பொன்னாடை அணிவித்து “கலைத்தாது” என்ற பட்டத்தை வழங்கி கொரவித்தார்.

"கலைத்துறை"

- ஒன்று பட்டம் சீரூபமாய்ப்பில் அளிக்கவேண்டுகிறது
 உயிரோமை ஊர்பானியா பஸ்கலைக் கழகத்துரடன்
 இணைப்புப் பெற்ற யாழ் கொழும்புத் துறை
 குருத்துவக் கல்லூரியில் வைசு சித்தாந்த
 பிரிவிற்கு ஆசானாகவும் மற்றும் வில
 ஜூரோப்பிய பஸ்கலைக் கழகங்களில் வருங்கை
 விரிவுரையாளராக விளங்கும் இவர் தமிழ்,
 ஆங்கிலம், ஜேர்மன், பிரெஞ்சு, இந்தானியன்,
 ஸ்பானிஷ், ஆகிய மொழிகளில் பேசவும்,
 எழுதவும், வத்தீன், கிரேக்கம், ஷூப் ரேயம்,
 சமஸ்கிருதம் ஆகிய மொழிகளில் புலமையும்
 பெற்ற ஒரு பண்மொழிப் புலவர்.
 எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக கடந்த 35 வருடங்களாக சாதி, மத, இனபேதமின்றி இந்த
 மன்னில் யாழ்க்குடாநாட்டின் அனைத்துக்
 கலைஞர்களையும்திருமறைக் கலைமன்றமென்ற
 மேடையில் ஒன்றினைத்து சொந்தந்துவ
 உணர்வையும் பற்றையும் பாசத்தையும்
 குடும்பப்பாங்கையும் ஊட்டி குரு பக்தியில்
 தினைக்கவைத்து அவர் பின்னால்
 அனிவகுத்துச் செல்ல வைத்துவன்னைம்
 ஒரு சாதனை என்று கூறுநல்
 மிகைப்படுத்தலாகிவிடுமாதலால், அது
 அவருக்கே உரித்தான தனித்துவ ஆளுமை
 என்று கூறுமனதிறைவெய்தலாம்.
 நீ. மரியசேவியர் அடிகள் எழுதிய ஆங்கில
 நூல்கள்

- ‡ Siddhanta Tradition's Philosophers-Sages
 ‡ Life and Times of Orazio - Bettachchini
 அவர் எழுதிய ஜேர்மன் மொழி நூல்
 Die Metaphysik des Shaiva-Siddhanta
 அவர் எழுதிய தமிழ் நூட்கள் கள்
 அளவுகோல்
 கதையும் காவியமும்
 ஒரு கனி
 கபட மனக் காவலன்
 எழுதிய கரம்
 இன்றிரவு
 உயிர் கொடுத்த உத்தமர்கள்
 காட்டுக் கொடுத்தவன்
 கோயில் கண்ட கொலை
 பலிக்களம்
 சிவுவை இலா
 கல்வாரிப் பரணி
 கல்வாரிக்கலம்பகம்

- ‡ Catholic-Hindu Encounter
 ‡ Jaffna: The Land of the Lute

சிலைட்டியில் நூல்களாக

சாவை வென்ற ரத்தியன்
 கன்னி பெற்ற கடவுள்
 அன்பில் மலர்ந்த அமரகாவியம்
 கடவுள் வழித்த கண்ணிர்
 வா மகனே வா
 கொலையின் விலை
 கனக்கம்
 அவர் எழுதிய நடன நாடகம்
 அருளும் இருளும்
 அவர் எழுதிய நாட்டுக் கூத்து
 முவேந்தர்
 சிங்க குலச் செங்கோல்

1999 கிராமப்புக்
 அவர் எழுதிய வானினாலி நாடகங்கள்
 கவலையின் எல்லை
 அமலன் காட்டிய வழி
 ஏரோதன்

குவலயம் பெற்ற குழந்தை
 விப்ரதஸை வீரர்
 அவர் படைத்த மென்ன நாடகங்கள்
 சிறை மீட்ட இறை
 திருச்சிசல்வர் காவியம்
 சமய தாது
 "கலைப்பாலம்" நிகழ்சியினுடாக தென்
 இலங்கைக் கலைஞர்களுடன் இணைந்து
 கொழும்பில் அவர் படைத்து நெறியாள்ளக
 செய்த மென்ன நாடகங்கள்
 Ashoka
 Darshana
 Sri Lanka: 200 B.C.
 அவர் எழுதிய பிற நால்கள்
 கலை முகம் (கட்டுரைத் தொகுப்பு)
 கலைத்தேன (கவிதைத் தொகுப்பு)
 எழுதிக் கொண்டிருப்பது
 அரங்கவலைகளா-நாடக அரங்கியல்
 தொடர் கட்டுரை
 அவருடைய நீராகத்தில் மன்றத்தினுடாக
 வரும் இதழ்களும், வெளிமிடுகளும்
 கலைமுகம்-கலைஇலக்கிய
 காலாண்டு பருவ இதழ்கள்
 ஆற்றுகை-நாடக அரங்கியல் இதழ்
 திருமறை நால் வரிசை
 கூத்து வரிசை
 இலக்கிய வரிசை
 Journal of Siddhanta Studies
 (English)

அனுமானங்கள் விடையளிப்பு முடியுமா?

அனுமானங்கள் (Hypothesis) மனித அறிவு, அனுபவம், என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டே எழுகிறது. அனுமானங்களை ஆய்வுகளுக்கும் பரிசோதனைகளுக்கும் உட்படுத்தி கோட்பாடுகளாக, கொள்கைகளாக, உண்மைகளாக ஏற்படும் நிரா கரிப்பதும் அறிவியலாகும். சமூகவியலில் இத்தகைய அனுமானங்களை ஆய்வுகளுக்கு பரிசோதனை களுக்கு உட்படுத்தினாலும், தனியாள் வேறுபாடுகள் காரணமாக உண்மைகளாக வகுப்பது பொருந்து வனவாக அமைவதில்லை. ஆயினும் சமூகவியலில் பல அனுமானங்கள் கொள்கைகள் கோட்பாடுகளாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன. ஆயினும் அவை விமர் சனத்திற்கு உள்ளாகக் கூடியதாகக் காணப் படுகின்றன. சமூகத்தில் வேருள்ளியுள்ள சில அனுமானங்கள் ஆய்வுகளுக்கும் பரிசோதனைகளுக்கும் உட்படுத்தப்படாமலேயே உண்மைகளாக, அல்லது விலகமுடியாத பிணைப்புகளாக, அல்லது பிழையென்று தெரிந்தும் இறுக்கமாகப் பற்றிக்கொள்ள வேண்டியதாகக் காணப்படுவது சமூகவியலின் பலமா? பலவீனமா? என்பதும் ஒர் ஆய்வுப் பொருளே. அனுமானங்கள் பாரிய பின்விளைவுகளை ஏற்படுத்திய பல அனுபவங்களைக் கொண்டிருப்பினும், தொடர்ந்து அனுமானங்களைக் கொள்வதும் பின்விளைவுகளைச் சந்திப்பதும் மனித வரலாறாகவே தொடர்கின்றது. அனுமானங்கள் தனியாள் வேறுபாடுகளைப் புறந்தள்ளி உண்மைகளாகப் பரிணமிப்பதும், அனுமானங்களை நிலை நிறுத்துவதற்காகத் தனியாள் வேறுபாடுகள் புறக்கணிக்கப்படுவதும் சமூகத்தில் சாதாரணமாகவே காணப்படுகின்றது.

சமூகவியலில் அனுமானம் தோன்றப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன, அடிப்படையாக பயமும் தற்காப்புணர்வுமே அனுமானங்களை உருவாக்குகின்றன. பலத்தில் அனுமானங்கள் முதன்மை பெறுவதில்லை. அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளில் அனு

R.A.திலகர்த்தும். B.Com,Dip-in-Edu
விரிவுரையாளர்
உயர் தொழில்நுட்ப நிறுவனம்.
யாழ்ப்பாறை

மானங்கள் எதுவும் அனுமானங்களாக விடப்படாது, ஆய்வுகளுக்கும் பரிசோதனைகளுக்கும் உட்படுத்தி உண்மைகளை வடிக்க அல்லது அனுமானத்தை நிராகரிக்க முற்படுகின்றனர். இதுவே அவர்களின் அபிவிருத்திக்கு அடிப்படையுமாகின்றது. அபிவிருத்தியடையாத நாடுகளில் குறிப்பாக சமுத்தமிழர் மத்தியில் அனுமானங்கள் உண்மையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவது தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கின்றது. சமூகவியல் அனுமானங்கள் கலாசார பண்பாட்டு விழுமியங்களை ஒட்டி ஏற்படுவதால், மனித வரலாற்றில் பரிசோதனைக்கும் ஆய்வுக்கும் உட்பட்டவை என்றும், அதனால் அவை கோட்பாடுகளாக கொள்கைகளாக உண்மைகளாக வகுக்கப்படுவதில் எத்தகைய தவறுமில்லை எனச் சிலர் கருதலாம். ஆனால் அனுமானங்கள் எல்லா வற்றையும் கோட்பாடுகளாகக் கொள்கைகளாக உண்மைகளாக எல்லோருக்கும் பொருத்த முடியாது. தவிர அனுமானங்கள் எவரிடத்திலிருந்தும் தோற்றும் பெறலாம். எவரிடத்திலிருந்து உருவாகலாம் என்ற வரையறையுமில்லை. இதனால் அனுமானங்கள் தகவல்களாக பகிரப்படுவதையோ, தனியாள் வேறுபாடுகளுக்கமைய திரிப்படைவதையோ, கட்டுப்படுத்த முடியாது தனிநபர் சுதந்திரம் என விட்டுவிடுவதும் வேண்டியதாகின்றது. ஆனால் பின் நவீனத்துவமியலாளர்கள் மையக்குவிலினைக் கொண்டுள்ள அனுமானங்களை பெருங்கதை என விட்டுவிடலாம்.

சாமானங்களும் அசாதாரணங்களும்

ஆயிரத்துத் தொலாயிரத்து அறுபதுகளில் உரும்பிராய் புனித சவேரியார் தேவாலயத்தில் திருப்பாடுகள் காட்சிகள் ஒரு ஆற்றுகையாக பிரமாண்டமான முறையில் அரங்கேற்றப்பட்டது. ஆனங்களும் பெண்களுமாகப் பலர் பாத்திரமேற்றிருந்தனர். பல இரவுகள் கடுமையான பயிற்சி, பாத்திரங்களின் பாவும் தத்ருபமாக இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகப் பல மனி நேர தியானம் வேறு, யாழ் அரங்கியல் வரலாற்றில் இதுவரை போடப்பட்டாத வகையிலான பெரிய தொடர் மேடையரங்கு, பாத்திரங்களுக்குப் பொருத்தமான ஆடைகளுக்காகவே பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவு செய்யப்பட்டிருந்தது, கோவில் மைதானம் மக்களால் நிரம்பி வழிந்தது. இலவசமான பொழுதுபோக்கு என்று நினைத்தனர் சிலர், புதுமையான துணிவு என்ப பார்க்கவந்தவர் சிலர், அழைக்கப்பட்டவர் சிலர், நடிகர்களுக்காக சிலர், ஆர்ப்பாட்டம் செய்யச் சிலர், எவரும் சிலுவைப் பலியில் பங்குகொள்ள வரவில்லைதான். காரணம்? அனுமானம் பரிசுத்தமாக வழிபாடாக சடங்காகக் கோவிலில் நடுநிசியில் குருவால் நிறைவேற்றப்பட திருச்சிலுவைப் பலியை, பக்ரங்கமாகப் பாத்திரங்கள் ஏற்றுப் பார்க்கவைத்ததைப் பலர் பாவமாகவே கொண்டிருப்பர். பார்க்காத வர்களும் பொருத்துக் கொள்ளத்துயாரில்லை. ஏன்? அனுமானம். இந்த ஆற்றுகையில், படைப்பில், பரி சோதனையில் ஊகங்கள், அவரவர் அறிவு அனுபவங்களுக்கு ஏற்ற அனுமானங்களாக உருப்பெற்றன, முடிவு? ஆற்றுகையின் ஊடாக மனங்களுடன் தொடர்பாடல் ஒன்றை மேற்கொள்ள முற்பட்ட முயற்சி அனுமானங்கள் முன் “கூத்துச்சவிரி” என மண்டியிடவேண்டியதாயிற்றா?

சாதாரண மனிதன் தன் மீது வளர்க்கப்பட்ட அனுமானங்களைக் கேட்டு முதலில் அதிர்வடைவான். அது உண்மையைல்ல வெறும் அனுமானமே என்பதை நிருபிக்க முற்படுவான். மூலத்தைக் கண்டறிந்து முடியுமானால் அதி காரத்தை அல்லது பலாத்காரத்தை பிரயோகித்து அழிப்பான். அல்லது அத்தகைய அனுமானம் உண்மையாகப் போய்விடுமோ என்று பயந்து தன் நடத்தைக் கோலத்தை மாற்றிக் கொள்வான். ஆனால் எல்லோரும் சாதாரணங்கள் அல்ல, விலகல் நடத்தைக்குரியவர்கள் அனுமானம் பற்றி அதிகம் அலட்டிக்கொள்ளமாட்டார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் தம் நடத்தைக் கோலங்கள் எவ்வாறு

படிப்படியாக சமூகத்தில் வேருண்றும் என்பதை முன் கூட்டியே அறிந்தவர்களாக இருப்பதால் அவர்களது பார்வைவீச்சில் அனுமானங்கள் தடை போடுவதில்லை. அவர்கள் தமது தூர நோக்குடன் தொடர்ந்து முன்னேறிக்கொண்டே இருப்பர். அனுமானங்கள் இத்தகையோரின் பார்வைவீச்சில் அள்ளுண்டு போய் விடும் என்பதை உணராத ஆனுமாக்கள் அனுமானங்களைத் தொடர, கலை வழி இறைபணி என்ற தூர நோக்குடன் கல்வாரிப் பலியை வருடாந்த ஆற்றுகையாகத் தொடர அனுமானங்களும் அசாதாரணங்களும் மோதிக்கொண்டன போலும்.

கலைவழி இறைபணி

கலைவழி இறைபணி தமிழர் கலாசாரத்தில் ஒன்றும் புதியதல்ல, இறைவனைக் கூத்தனாக நம் முன்னோர் கண்டு மகிழ்ந்தனர். இசையால் இறைவனைக் கிறுங்கவைத்த புராணங்களும், தேவாடியாள் தனது அபிநுயத்தால் இறையை அமைதியடையச் செய்த கதைகளும் நிறையவே உண்டு. தவிர தமிழ்! முத்தமிழாக இயல், இசை, நாடகமாகவே வளர்ந்துள்ளது. பண்ணோடு பாடப்பட்டதேவாரம், திருவாசகம். ஆடலால் ஈர்க்கப்பட்ட சிலப்பதிகாரம், ஆண்டவனுக்கு அர்ப்பணமான மணிமேகலை என்பன கலை வழி இறைபணி என்பதற்கு பாரம் பரிய சான் றுகளாகக் காணப்படுகின்றன.

தமிழர் பாரம்பரியங்களில் கலை ஆன்மாவுடன், இறையுடன் தொடர்புபட்டாகவே காணப்படுகின்றது. ஏனெனில் இயற்கையின், இறையின் கோலங்கள் எல்லாவற்றையும் கலைவழிவமாகவே தமிழன் கண்டான். காற்றின் ஓசை, காகத்தின் கரைதல், சோலைகளின் உரசல், அலைகளின் இரைச்சல், வண்டுகளின் ரீங்காரம் குயில்களின் கூவல், மானினங்களின் பாய்ச்சல், மயிலினங்களின் ஆடல், மீன்களின் பாடல், உயிரினங்களின் ஊடல், கூடல் எல்லா வற்றையும் கலைவழிவமாகக் கண்டதமிழருக்கு கலைவழி இறைபணி கைவந்தகலையே. இந்த நோக்கில் சிலுவைப் பலியாகத் தொடர்ந்த ஆற்றுகையாக நிறுவனப்படுத்தி ஒழுங்குபடுத்துகின்ற நோக்கில் யாழ் கத்தோலிக்க ஆயரின் ஆசியுடன் திருமறைக் கலாமன்றம் அங்குரார்ப்பணம் செய்யப்பட்டது.

எவரும் கலைச்சை

பொதுவாகக் கலாமன்றங்கள் சந்தாப் பணத்திலும் நன்கொடைகளிலும் இயங்குவதே வழமையாகும். ஆனால் திருமறைக்கலாமன்றம் சந்தாப்பணத்தில் இயங்குகின்ற ஒரு மன்றமாகக் காணப்படவில்லை. அங்கத்துவம் சந்தாப்பணத்தினால் அல்ல கலையார்வத்தால் தீர்மானிக்கப் பட்டிருந்தது. கலையார்வம் கொண்ட எவரும் சேர்ந்து வளர் உருவாக்கப்பட்ட மன்றமாகவே காணப்பட்டது. இதனால் சேர்வதும் விலகுவதும் பங்களிப்பின் பாற்பட்டதாகவே வெளிப்பட்டது. ஆயுதகால இயக்குனராக ஏற்றுக் கொள்கின்ற அளவுக்கு ஒப்புரவு காணப்பட்டது. அனுமானங்களால் கத்தோலிக்க பூச்ச பூசப்பட்டாலும் அங்கத்துவம் மதவரம்புகளைக் கடந்ததாகவே காணப்பட்டது. கலைஞர்கள் ஆர்வலர்கள் அனைவரையும் ஈர்க்கக் கூடிய திறந்த வாசல் கொண்டிருந்தமை பரந்த மனப்பாங்கையே காட்டிற்று.

இத்தகைய கலாமன்றங்கள் சபாக்கள் தமிழருக்கு புதியனவல்ல. முன்பே பல கலாமன்றங்கள் சபாக்கள் தமிழர் கலாசாரங்களைப் போற்ற தமிழர்களை வளர்க்கப்பாடுபட்டன. ஆனால் முன்னைய மன்றங்கள் அதன் இயக்குனரின் கருத்துக்கள் சிந்தனைகளை வளர்க்கப்பாடுபட்டன. பின்னையது அங்கத்தினரது ஆற்றல்களை வளர்க்கப் பாடுபட்டன. முன்னையதில் இயக்குனர் வளர்ந்தார் பின்னையதில் அங்கத்தினர் வளர்க்கப்பட்டனர். முன்னையது கலாமன்றம் மட்டும். பின்னையது ஒரு பரிசோதனைக்கூடம், ஆயுவரங்கு, பயிலகம் ஒரு பாசறை.

பொதுவாக மன்றங்கள் யாப்புக்களையும், பதிவேடுகளையும், கணக்கேற்றலையும், பொறுப்புக் கொடுத்தலையும் கொண்டிருக்க கணக்கேற்றலுக்கும் பொறுப்புக் கொடுத்தலுக்கும் மேலாக திருமறைக் கலாமன்றம் கலைப்பணியில் மனநிறைவைப் பார்த்தது. கலாமன்றங்கள் அரங்கு நிறையுமா? என்பதில் ஆவல் கொள்ள, இவர்கள் ஆற்றுகை இலக்கை அடைந்ததா என்பதில் ஆர்வம் காட்டினர். கலா மன்றங்கள் பிரதேச, இன், மத கோவில்பங்கு எனப் பிளவுபடிருக்க, இவ் வேற்றுமைகளைப் புறந்தள்ளி ஆற்றல்களை முதன்மைப்படுத்தியமை ஒரு பலமாகவே கொள்ளத்தக்கது. ஆனால் இந்தப்பரந்த சகோதரத்துவ, ஒப்புரவான வழிப்படுத்தல் அனுமானங்களுக்கு இரையானமை பாரம்பரியங்களின் பாற்பட்டதே.

இலக்கியப் பட்டறை

திருமறைக்கலாமன்றத்தின் ஆரம்பகாலம் முதலான வருடாந்த கலைவடிவமாக சிலுவைப் பலி அரங்கேற்றப்பட்டது. பெரிய வெள்ளியை அண்டிய காலப்பகுதியில் அரங்கேற்றப்பட்டமையால் பகுதிக்கைவ ஊட்டக்கூடியதாக இருக்க வேண்டியது தவிர்க்க முடியாததே. ஆயினும் சிலுவைப்பலியை தமிழ் பாரம்பரியங்களான கல்வாரிக்கலம்பகம், கல்வாரிப்பரணி, சிலுவை உலா என்பன போன்ற சிற்றிலக்கியங்களாக, தமிழ்மயமாக்கி, மக்கள்மயமாக்கி பரிசோதித்து வெற்றி கண்டமை ஒரு இலக்கியப் பட்டறை முயற்சியாகவே கொள்ளத்தக்கது.

இந்த இலக்கியப் பட்டறையில் ஆயுவுக்கு உட்பட்ட இலக்கிய முயற்சிகளாக கருத்தரங்குகள், பட்டிமன்றங்கள், கவியரங்குகள், நாடகங்கள், நாட்டுக் கூத்துக்கள், இசைநாடகங்கள், மௌனநாடகங்கள், அரங்கியல் கண்காட்சிகள், சித்திரக்கண்காட்சிகள், புத்தகக்கண்காட்சிகள், சிற்பக்கண்காட்சிகள் என விரிந்து வருடாந்த தமிழ்விழாவாகப் பரிணமித்துள்ளது. இந்த இலக்கியப் பட்டறை ஒரு களமாக அமைந்து ஆற்றல்களை வளர்க்க முற்பட்டதே ஒழிய ஒரு கருத்தை தினிக்க அல்லது பரப்ப யயன்படுத்தப்படவில்லை. சைவசித்தாந்த விளக்கவுரைகளை நிகழ்த்துகின்ற அளவுக்கு மன்றத்தின் ஆயுவுக் கண்ணோட்டம் பரந்ததாக, திறந்ததாக இருந்தது. இயக்குனர்கிறிஸ்துவ இறையியலில் மட்டுமல்லாது சைவசித்தாந்தத்திலும், பாண்டித்தியம் பெற்றிருப்பதால் இறையியற் பார்வை மனிதத்தை மையமாக கொண்டிருந்தது போலும்.

இலக்கியப் பட்டறையின் வளர்ச்சியில் கவின்கலைகள் பயிலகம் பரிணமித்தது. பால் வயது வேறு பாடின்றி மாணவர்கள் கற்றலில் ஈடுபட்டனர். பரதம், பாட்டு, வீணை, வயலின், மிருதங்கம், சித்திரம் என்பன மட்டுமல்ல அண்ணாவி மாரினால் வளர்க்கப்பட்ட ஈழத்து நாட்டுக்கூத்துக்கள் பயிலகத்தில் வளர்க்கப்பட்டு காத்தவராயன் கூத்து முதலான பல கூத்துக்கள் அரங்கேற்றப்பட்டன. இவற்றைவிட மௌன, நவீன இசை நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டன. மாணவர் மத்தியில் இந்த ஆற்றல்கள் வளர் மன்றத்தில் பேணப்பட்ட குருசிவ்ய மனப்பாங்கே காரணமாயிற்று. எந்த பிரச்சனையானாலும் ஆலோசனைகள் செவிமடுக்கப்பட்டாலும் முடிவினை அவரே நடைமுறைப் படுத்துவது நன்மையாகவே கொள்ளத்தக்கது

போலும். இயக்குனர் ஒரு குருவாக மட்டுமல்ல கலைஞராக, சிந்தனையாளராக, எழுத்தாளராக, நாடகாசியராக, அரங்கியல் நிபுணராக, கவிஞராக மேலாக ஒரு சிறந்த பல்துறைச்சங்கம் இரசிகனாக இருப்பதால் அவரைத் தந்தையாக காணவே விளை ந்தனர் போலும். இதனால் ஆற்றல்கள் வளர்க் கப்பட்டது மட்டுமல்ல முறையான இரசனையும் குருபக்தியும் வளர்க்கப்பட்டது. அதனுடன் சேர்ந்து மன்றமும் வளர்ந்தது.

திருமறைக் கலாமன்றம், நிரந்தரமான திறந்த மேடை அரங்குடன், ஒப்பனை, ஒலி, ஒளி உபகரணங்கள், இசைக்கருவிகள், சிற்றலை ஒலிவாங்கி கள் இன்னும் பலவகையான உபகரணங்களுடன் வடக்குக் கிழக்கு மாகாணத்தில் ஒரு முழுமையான, நிறைவான கலாமன்றத்துக்குரிய பரிமாணங்களுடன் வளர்ந்தது. உண்மையில் ஒரு தனிநபரின் ஆற்றல் களுக்கு அப்பாறப்பட்டதாகவே காணப்படுகின்றது. அனுமானங்களும் புறத்தில் மட்டுமல்ல அகத்திலும் உருவாக்கத்தான் செய்தது கலாசாரமாக கடத்தப்பட்ட வழக்கு அல்லவா?

இலக்கியப் பாலம்

எண்பதுகளுக்குப் பின் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றங்களில் அரசியலில் இருந்து எவரும் தம்மை அந்நியப்படுத்த முடியாத, கூடாத சூழ்நிலையில் மன்றத்தின் நிலைப்பாட்டை தமிழ் கலாச்சார கலை மேம்பாடு என்ற கருத்துக்கள் நிலைப்படுத்தி, அதே வேளையில் மக்களின் உணர்வுகளை கலையமைப்பினால் நின்று பிரதிபலித்தமை ஒர் ஆஸ்மபலமாகவே கொள்ளத்தக்கது அங்கத்தினர், ஆற்றுகையினர், ஆர்வவர்கள் எனப் பலதிறத்தவரும் ஜேரோபிய அமெரிக்க அவஸ்திரேலிய நாடுகளுக்குப் புலம் பெயர்ந்த நிலையிலும், மன்றம் தனது தனித்துவங்களை பரிமாணங்களை இழக்காது இருக்க, குருசீட் பாரம்பரியத்தில் பொறுப்பேற்கக்கூடிய பயிற்சியைப் பெற்றிருந்தமையே காரணம் போலும். இதனால் புதிய இரத்தம் புதிய உறவுகள் சங்கமித்தன இலக்கியப்பாலம் ஒன்றின் அவசியம் உணர்ப்பட்டது போலும். இலக்கியம் மனித உறவுகளைப் பலப்படுத்தும் பாலம் என்ற நோக்கில் கொழும்பு திருகோணமலை, அப்புத்தனை, வன்னி ஆகிய மாவட்டங்களில் கிளைகள் அமைத்து பிரதேசங்களுக்கிடையிலான இலக்கியப் பாலம் அமைக்கப்பட்டது. குறிப்பாக மன்ற நிகழ்ச்சிகள் ஒலிப்பதிலு ஒளிப்பதிலு நாடாக்களில் ஆவணப் படுத்தப்பட்டன. பிரதேச கலை வடிவங்கள் போற்றப்

பட்டன. பிரதேச வேறுபாடுகளுக்கு அப்பால், கலைப் பயணங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. கலையினுடாக மனிதம் ஒன்றெனக் காட்டப்பட்டன.

நாடகமும் அரங்கியலும் பாடத்திட்டத்தில் அறி முகப்படுத்தப்படுவதற்கு முன்னமே நாடகமும் அரங்கியலும் பற்றி கருத்துக்கள் கலந்துரையாடல்கள் கண்காட்சிகள் ஏன் மாதிரி நாடகங்களும் அரங்கேற்றப்பட்டு நாடகமும் அரங்கியலுக்கும் அத்திவாரம் இடப்பட்டது. முக்கியமாக பல்திறப்பட்ட ஆர்வவர்கள், நுண்கலை வித்தகர்கள், அண்ணா விமார்கள் வளர விவாதிக்க கருத்துப்பரிமாற களம் மைத்துக் கொடுக்கப்பட்டமை இலக்கிய பாலத்தை மேலும் மேருகூட்டியது. இதனை அனுமானங்களுக்கு அப்பால் ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். இருபினும் பிறவிக் கலைஞர்களும் பயிற்றப்பட்ட கலைஞர்களும் அனுமானங்களால் மோதுப்பட இலக்கியப்பாலம் இடையிடையே பலவீனப்படவே செய்தது.

இலக்கியப் பாலம். கலைமுகம், ஆற்றுகை என்ற சஞ்சிகைகளின் ஊடாக முன்னெடுக்கப்பட்டன இவை இலக்கியத்துக்கும் கலைக்கும் குறிப்பாக ஆற்றுகைக்கும் ஆற்றிக்கொண்ட, கொண்டிருக்கின்ற பாங்கு எதிர்கால உலகமயமாதலுக்கான ஆயத்த முயற்சியோ தெரியவில்லை. ஆனால் இவை இலக்கிய ஆர்வவர்கள், பல்கலைக்கழக நாடக அரங்கியல் மாணவர்களுக்கான முக்கிய உசாத்துணையாக முழுப் பரிமாணத்துடன் வெளிவந்து கொண்டிருப்பது குறிப்பிடக் கூடியதே. ஈழதமிழரின் இன்றைய அவலங்களுடன், கலாச்சாரத்திலும் கலைகளிலும் களங்கம் ஏற்பட்டு விட்டது எனவும், ஏற்பட்டு விடுமோ எனவும் ஏக்கங்களுக்கும் முரண்பாடுகளுக்கும், குழப்பங்களுக்கும் இடையில் ஒரு இலக்கியப் பாலமாகவே தொடரும் இப்பணி மனிதர்களிடையே மட்டுமன்றி கருத்துக்களிடையேயும் கட்டப் படும் ஒரு இலக்கியப் பாலமே. அனுமானங்கள் அணைபோடாவிட்டால் இந்த இலக்கியப்பாலம் மனிதத்தைக் கடத்தியே இருக்கும்.

இலக்கியத் தூது

ஆழத்தமிழர் வரலாற்றில் புலப்பெயர்வு சாதாரண வரலாற்று நிகழ்வுதான். ஆனால் ஜேரோபிய அமரிக்க அவஸ்திரேலிய நாடுகளுக்குப் புலம் பெயர்ந்தவர்கள் நிரப்பந்தப்படுத்தப்பட்ட கலாச்சார மாற்றங்களுக்கு உள்ளாக வேண்டியிருந்தது. கலைப் பணியாக ஏன் இறைப்பணியாக பிரஞ்சு, இத்தாலி,

ஜேர்மன், ஆங்கிலம், வத்தீன் போன்ற மொழிகளில் தான் கொண்டிருந்த பாண்டித்தியத்தை புலம்பெயர்ந்த மக்களுக்காகப் பயன்படுத்த முற்பட்டார். இந்தியா, பிரான்ஸ், ஜேர்மனி, இத்தாலி, பிரித்தானியா, நோர்வே, சவீடன், கனடா, அவஸ்திரேலியா, கொலன்ட் என்ற நாடுகளில் எல்லாம் தனது சீட்டர்களைச் சேர்த்து மற்றுக்கிளைகளை நிறுவியமை, இலக்கிய சர்ச்சைகளில் விளக்கமளித்தமை, புலம் பெயர்ந்தவர்களுக்கு ஈழத்தமிழர்களின் ஆதங்கத் தையும், ஈழத்தமிழர்களுக்கு புலம் பெயர்ந்தவர்களின் ஆதங்கத்தையும் பகிர தூதாக அதாவது கலைத்தூதாக தன்னை உழைத்தமை “வடலிக் கூத்தரை” ஜேரோப்பிய பயணங்களின் ஊடாக சான்று பரிமாற முற்பட்டு வெற்றிகண்டமை, “வடலிக் கூத்தர்” உலகின் பெயர் பெற்ற கலையரங்குகளையும், இயக்குனர்களையும் அறியவும், அவர்களது இலக்கிய நயங்களை நயக்கவும் வழிவகுத்தமை “ஜீவப் பிரயத்தனம்” போன்ற ஆற்றுகைகளின் ஊடாக ஈழத்தமிழர் ஆனுமாக்களைத் திறந்தமை இலக்கியப்பணி என்பதற்கு மேலாக இலக்கியத் தூதாகவே கொள்ளத்தக்கது. இலக்கியத்திலும் மேலாக மனிதத்திலும் கொண்டிருந்த பற்றுத்தி காரணமாக தாயகத்திற்கும் புலப்பெயர்வுப் புலத்திற்குமிடையில், தமிழ் கலாச்சாரத்திற்கும் ஏனைய கலாச்சாரத் திற்குமிடையில் ஒரு இலக்கியத் தூது எத்தகைய அரசோச்சமும் இன்றி நிறைவேறிக் கொண்டது. இதற்காக மேற்கொண்ட பிரயாணங்கள், வெளி நாட்டுத் தூதுவராலயங்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதிகள் மேற்கொண்ட செலவுகள் தனி மனித பலத்திற்கு அப்பாற்பட்டதே. தனது அறிவாற்றல் முன்னெடுப்புக்கள் அனுகுமுறைகள் அனைத்தையும் சரியான வழியில் பிரயோகித்து இந்த இலக்கியத் தூதினை நிகழ்த்தியமை, ஒரு அரசு மேற்கொள்க்கூடிய பாரிய பணியை தனியொரு மனிதராக நின்று நிறைவேற்றியமையின் பின்னனிப் பலம் என்ன? என்பது அனுமானங்களுக்கு தூபமிடவே செய்தது. ஆனால் சலமில்லாத இலக்கியத்தூது தொடரவே செய்கின்றது.

�ழத்தமிழர் இன்னல்களை எதிர் நோக்கிக் கொண்டிருக்கும் இக்காலங்களில், மன்னையும் உறவையும் விட்டுப் புலம்பெயர்ந்து வேற்று கலாச்சாரங்களுக்குள் அள்ளப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் இக்காலங்களில் கலை என்ற கருப்பொருளை ஆயுதமாக கொண்டு சிதறிய மந்தைகளை பட்டியில்

பாதுகாக்க எடுக்கின்ற முயற்சிகளை அனுமானங்களுக்கு அப்பால் பார்க்க பலருக்கு கஸ்டமாகத்தான் இருக்கின்றது. ஆனால் அண்மையில் யாழ் விஜயம் மேற் கொண்ட பிரான்ஸ் நாட்டுத் தூதுவர் திருமறைக் கலாமன்றத்தின் ஊடாக தனது யாழ் விஜய நிகழ்ச்சிகளைத் திட்டமிட்டுக்கொள்ள எடுத்த முயற்சி தூதுவர்களுக்கிடைப்பட்ட முயற்சியாகவே கொள்ளத்தக்கது. ஜேரோப்பிய மொழிகளில் கொண்டுள்ள புலமை ஜேரோப்பியர்களையே ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தியதின் விளைவாகவே இது கொள்ளத்தக்கது. வெளிநாடுகளில் புலம் பெயர்ந்த நம்மவர்கள் இப்பலத்தை “கலைத் தூது” எனப்பாராட்டி மகிழ்ந்தனர் போலும். ஏனெனில் புலப்பெயர்வு காரணமாக அனுமானங்களும் அவர்களிலிருந்து புலப்பெயர்வு அடைந்துவிட்டது போலும்.

சமம் எது, என்ன?

அனுமானங்களுக்கு மத்தியில் தனிமனிதனாக நின்று ஆற்றிய ஆற்றிக் கொண்டிருக்கின்ற பலம் எது, என்ன? என்பது அனுமானங்களுக்குத் தீணியாகவே இருக்கின்றது. பணிகளின் அளவும் தரமும் பிரமிப்புடன் அனுமானங்களையும் தோற்றுத்தவறு வதில்லை. இவ்வளவு பணச்செலவு என்ற கேள்வியுள் புகுந்தவர் சுயவிளம்பரம், பணம் புரட்டும் தந்திரம், இளக்களுடன் பழகும் உத்தி என அவரவர் பின்னனிக்கேற்ப அனுமானங்களைத் தொடங்குகின்றனர். ஆய்வுகளுக்கும் அவதானிப்புக்களுக்கும் உட்பாத இந்த அனுமானங்கள் பகுததறிவில் அள்ளுண்டு போகக் கூடியவையே. ஏனெனில் இரவில் சூரியனைத் தேடும் முயற்சியே இது. பணம் எவ்வாறு திரள்கின்றது என்பதை விட இருள் அகற்ற ஏற்பட்ட விளக்கினைப் பேணுவது மனிதமல்லவா?

மன்றத்தின் குரு சீட பார்ம்பரியத்தையும் ஒரு வரை மையமாகக் கொண்ட செயற்பாட்டையும் கேள்வி யாக்கியவர்கள், ஒரு தலைமைத்துவ அரசியல் ஆஸ்மீக் நோக்கில் அனுமானங்களுள் அல்லல் படுகின்றனர் சர்வாதிகாரம் என ஆதங்கப் படுகின்றனர். ஆனால் துணைநிற்பவரோ எப்போதும் விழித்திருக்க தயார் என்கின்றனர் அவர்களும் “பூரணத்துவம்” ஒன்றை அடைவதற்காக நிரப்பந்திக்கப் படுத்தப்படுவது சாதாரணமே. நாடகங்கள் நாட்டியங்கள் பாட்டுக்கள் கவிதைகள் கூத்துக்கள் கருத்தரங்குகள் தமிழ்விழாக்கள் எவையென்றாலும் “பூரணத்துவம்” (Perfection) முதன்மைப்படுத்தப்படவே செய்கின்றன. ஆனால் மனிதம் வெளிப்படும் போது அதை அனுபவிப்பவர்களுக்கே அதன் ஆனந்தம்

புரியும் என்பர். ஆயினும் அனுமானங்கள் தொடர்ந்து கொண்டே இருக்க, சீடர்கள் வளர்ந்து கொண்டே இருக்க, கலைபணி, இறைபணி எவருக்கும் வரை யறுத்து தெளிவாக வெளிப்படுத்தப்படாத, எவராலும் தாமாக கண்டறிய முடியாத இலக்கினை நோக்கி முன்நகருகின்றன.

தமிழ் கலாசாரத்தில் அனுமானங்கள் அகலக் கால்பதித்தே உள்ளது. தமிழ் இலக்கிய வித்த கர்களான, கத்தோலிக்க ஸழத்தமிழ் வித்தகர்களான சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், தனிநாயகம் அடிகள், தாவீது அடிகள் ஆகியோர் தமிழுக்குச் செய்த தொண்டு ஸழத்தமிழுரின் அனுமானங்களில் அல்லல்படுவதை, அகற்றப்படுவதை, மறந்து விட்டதுபோல் விடப்படுவதை காலம் உணர்த்தவே

செய்கின்றது. இத்தகைய அனுமானங்கள் புறத் திலிருந்து மட்டுமல்ல அகத்திலிருந்தும் துளிர் விடுவதே வழக்காகி விட்டது போலும், அல்லது பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் புது வியாக் கியானம் பெற்றதோ தெரியவில்லை இந்த அனுமானங்களில் கலைத்தாதும் அமிழ்ந்து போகலாம் மன்றமும் “கூத்தாட்டு அவைக் குழாத்தற்றே பெருஞ் செல்வம் போக்கும் அதுவினிந்தற்று” என்பது போல வெறுமையாக்கப்படலாம். ஆணால் “கலைவழி இறைபணி” என்ற பலம் தனிமனித பலத்தீற்கு அப்பாறப்பட்ட இறைபலமே. அப்பலத்தின் துணையில் தனது வாழ்வில் தான் கொண்ட இலக்கை அடைய இறையன்பு துணை புரியும். அனுமானங்களால் வெல்லப்பட முடியாத மனிதர் வரிசையில் சவிரி முத்து அடிகளாரையும் ஒரு பலமாகவே தமிழ்க் கலை இலக்கிய வரலாறு கொள்ளும் என்று துணியலாமா?

“நாடகம் என்பது படைத்தல் தொழில். அது கற்பணையும் கனவாற்றலும் நிறைந்த கலைகுன் உள்ளத்தில் பிறக்கின்றது. அவனது கற்பணைச் சிறப்பாலும், கலையறிவாலும், உயிரோட்டம் பெற்ற கருத்தோவியமாய் வளர்கின்றது. மேடையில் ஏழில் இருவம் பெற்றுத் தவழ்கின்றது. அத்துடன் தன்னுடன் பல படிகளிலும் இணைந்தோருக்கு ஈடுல்லா மன நிறைவையும் பயக்கின்றது. நாடகம் தனி ஒருவருடைய முயற்சியாக இருக்க முடியாது. எழுத்தாளர், நெறியாளர், நடிகர், இலைசௌர், மேடை அமைப்பாளர், காட்சி அரங்கு அமைப்பாளர், ஓலி-ஓளி வல்லுனர், ஒப்பணை வல்லுனர் இவ்வாறு பலரினதும் கூட்டு முயற்சிதான் மேடை நாடகம்”.

கலாந்தி நீர்யசேவியர் அடிகள் கலைமுகம்

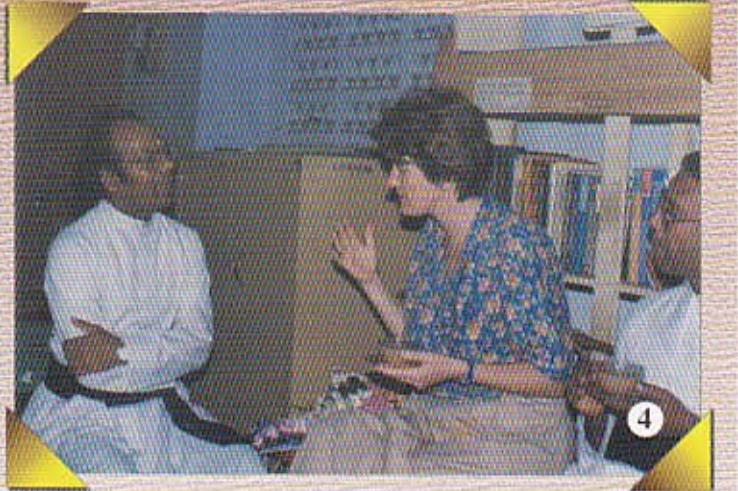

1

2

3

4

5

04. Interviewed by foreign journalists
 05. At a meeting at the Jaffna Centre with artist Mark seated next to him
 06. Delivering a lecture on "Saiva Siddhanta" at the Ramakrishna Mission Hall, Wellawatte, organized by the Hindu Religious and Cultural Affairs Department

01. With Professor Ediriweera Sarachchandra, the doyen of Sinhala drama
 02. Lighting the lamp at a meeting at the Colombo Tamil Sangam
 03. As the Honoured Guest at the Bambalapitiya Holy Family Convent

6

பிரத்துமோகனி மார்பு

(Passion Play)

-சடங்கில் இருந்து நாடகம் வரை-

அந்தாந்தம்

“நாடகம் சடங்குகளின் அழயாகத் தொன்றியது” என்ற கருத்து இன்று பல ராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றது. எல்லா மனிதகுழுமங்களும் தமது வாழ்வியல் அனுபவங்களுக்கூடாக நம்பிக்கை சர்ந்த வகையிலான பல் வகைச் சடங்குகளைக் கொண்டிருள்ளன. இவை பெரும்பாலும் அவரவர் கொள்ளும் மத நம்பிக்கைகள், பண்பாட்டுண்மையை செயல்கள், அறிவியல் வளர்ச்சி எனப் பல்வேறு காரணிகளால் தகவலமைக்கப்பட்டுமையாக காணப்படுகின்றன. இச்சடங்குகளிற் பெரும்பாலும் இருசமூகம் ஒன்றிணைத்தல் போலசெய்தல் மீளிகழுதல் நேரத்தீல் ஒன்றிணைதல் ஜீதீகங்களைப் பின்பற்றல், தொடர்பு கொள்ளல், எதிர்விளைவுகளில் முகாமை பெறுதல் எனப் பல்வகைப் பொதுப்பண்புகள் காணப்படுகின்றன. இவை அரங்கற்குரிய அடிப்படைப் பண்புகள் என்பதும் நோக்கத்தைக்குது.

இவ்வாறான சடங்குகளே நாடகத் தீன் ஆற்றுக்கால்கள் என ஜோர்ச் தொம் சன் போன்ற பல ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். முன்னர் நீகழ்ந்தது என்பது தொடர்பான ஜதீகம் (Myth) அது இவ்வாறுதான் நீகழ்ந்தது என்ற கூறு வதான செய்கைகளும் நீகழ்ந்தப் படிம் போது பின்வரும் மூன்று வீட்டயங்களையும் மேற்கொண்டபச்செய்கின்றன.

1. அதனைச் செய்பவர்கள்
2. செய்யப்படுகின்ற இடம்
3. அதனைப் பார்ப்பவர்கள்.

இம்மூன்று வீடையங்களும் நாடக மொன்றின் தொற்றுத்தீற்குரிய அடிப்படைகளாகின்றன. ‘றிச்சாட் சதேன்’

அரங்கின் பரீணாமத்தை ஏழு பழநிலை களாக வைத்து விளக்குகின்றார். சடங்குகளின் நம்பிக்கை குறைவடைய அவை நாடகமாகின்றன என்பது தொழில்சனின் கருத்து. ஆனால் எல்லாச் சடங்குகளும் நாடகமாவதீல் வகை. தமக்குள் நாடக அம்சங்களை கொண்ட சடங்குகளே ஐந்தாண்து சகநாடக சம்பகளைத் தோற்றுவிக்கின்றன என்றும் ஜேன் ஹரிசன் தெளிவாகக் கூறுகின்றார்.²

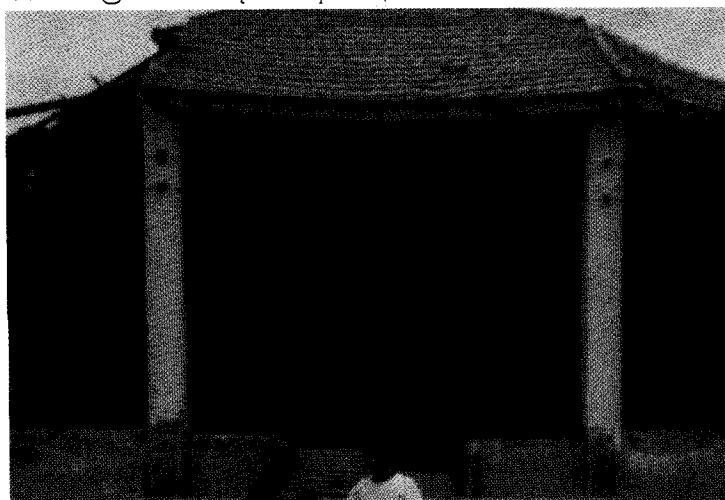
உலக நாடக வரலாற்றை எடுத்து நோக்கும்போது அந்நாடக வளர்ச்சியை கண்டு அதற்கான மூலகங்களையும் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். கீரேக்க நாடக மரபு ‘டயோஸீயல்’ தெய்வச் சடங்கின்மையாகவும் எதிர்தீய நாடக மரபு “Abyas Passion Play” இன் அழயாகவும், சீனநாடகம் “Shamanism” என்ற மந்திர தந்திரங்களின் அழயாகவும், யப்பானிய நாடகம் ‘சம்போசா’ என்னும் நடன முதன்மையான சடங்கின்மையாகவும், இந்தீயாவின் பல்வகை அரங்குகள், சிங்கள அரங்கு, அனைத்தும் சடங்குகளின் அழயாகவுமே

தோன்றின என்பதற்கு ஆதாரங்கள் உள்ளன.

இந்த வகையில் கத்தோலிக் கர்கள் மத்தீயில் சடங்காகவும் நாடகமாகவும் காணப்படுமான்று “இருப்பாருகளின் காட்சி” மத்தீயகால ஐரோப்பாவில் தோன்றிய இம்மரபு பற்றிய தொடர்ச்சியையும் ஈழத்தீல் இத்தீருப்பாருகளின் காட்சி பெற்ற வளர்ச்சியையும், இதனை நாடகமாக நிகழ்த்தீய மரிய சேவீயரின் அரங்கப் பணிகளையும் இக்கட்டுரை ஆராய்கின்றது.

திருப்பாடுகளின் காட்சியின் ஆரம்பம்

கத்தோலிக்கத் திருச்சபையானது உருவாகுவதற்கு முன் யூத எபிரேய மதப்பின்னணியில் கலைகள் போதும் ஏற்கப்படவில்லை. “ஏக தெய்வக் கோட்பாடே” இதற்குக் காரணம் எனலாம். கிரீஸ்துவீர்க்குப் பற்பட்ட காலத்தும் சடங்குகளின் அழயாகவுமே

தீவும் உடனாடியான மாற்றங்கள் வந்து வீட்டில்லை. ஆரம்பகால கலாபகனை கள் இதற்கு மற்றுமாரு காரணம் எனலாம். கொன்சன்றை மன்னின் காலத்தீல் உரோமைய சாம்ராஜ் சியத்தீல் அங்கிரீக்கப்பட்ட மதுமாக கத்தோலிக்க தீருச்சபை மாறுகின்றது. அக்காலகட்டத்தீல் கலைகளிற் குறிப்பாக நாடகங்களிற் காணப்பட்ட ஒழுங்கீனங்களுக்காகவும் பிற்பில் களுக்காகவும் அவை தீருச்சபையை னால் தடை செய்யப்படுகின்றன. நாடகத்தில் ஈருப்புவோருக்கு ஞானல் நானத்தில் இருந்து விடுப்பு அளிக்கப்படும் என்ற கட்டளையும் பீறப்பிட்டது நாடகத்தையே இல்லாமல் செய்கின்றது தீருச்சபை.

ஆனால் அதே தீருச்சபைதன்னையும் அறியாமல் நாடகத்தை தேவாலயத்துக்குள் வளர்த்துவிட்ட அநுபவமே சுவாரசியானது. மத்தீய காலப்பகுதியில் கத்தோலிக்க மதம் பல தேசங்களுக்கும் வேகமாகப்பரவி இருந்தது. ஆனால் வழிபாடுகள் தீருப்பலி அனைத்தும் பீரதேச மொழிகளைத் தவர்த்தி விட்டதீன் மொழியை வேலையே நிகழ்த்தப்பட்டன. இதனால் தீருப்பலியில் நிகழும் வேதாகம வாசிப்பு, வீளக்கப்பிரசங்கங்கள் போதிய வீளக்கமின்மையை தோற்றுவித்தன. இந்த சீக்கலைச் சமாளிக்கவும் தீருப்பலியின் முக்கியத்துவத்தை அதீகரிக்கவும் சீறியநீகழ்ச்சிகளாகச் செய்து காட்டப்பட்டது தொடங்கின. இவை வேதாகமத்தையொத்தவையாக குறநாடகங்கள் எழுந்தன. இவற்றை குவாம் குவாரற்றில் "Quem quaeritis" என அழைத்தனர். இந்தச் சீறு நிகழ்ச்சிகளை மத்தீய காலத்தீல் நாடகத்தீன் தோற்றுத்துக்கு ஏதுவாகியது. தீருப்பாடுகளின் காட்சியும் இந்த வேரில் இருந்தே தோன்றியது.

கீரீஸ்துவின் பாடுகள் மரணம் உயிர்ப்பை வீளக்கும் காலமாகிய பாஸ்கா காலத்தீவேலையே இவை தோற்றம் பெற்றன. கீரீஸ்துவின் உயிர்ப்பு வீழாவில் மூன்று மேரீகளும் கல்லறைக்குச் செல்வதும் அங்கே வான தூதரர்க்காண்பதும் அவர்

"யாகிரத் தேடுகின்றீர்கள்" எனக் கேட்பதும் அவர் உயிர்த்துவீட்டார் எனக் கூறப்படுவதும் நிகழ்த்தப்பட்டன. வேதாகம வாசிப்பைத் தொடர்ந்தே இக்காட்சிகள் நிகழ்த்தப்பட்டன. இந்ஹீக்குவகள் பழுப்புதாக வளர்ந்து தேவாலய தீருப்பலியை குழப்பும் அளவுக்கு வளர்ந்தது. இதன்பயனாக முதலீல் தேவாலயத்துக்கு வெளி யேயும், பீன்னர் தொழிற் குழுக்களீடும் கையளிக்கப்பட்டு நிகழ்த்தப்படும் பெரும் நாடகங்களாக அவை வளர்ச்சி பெற்றன.⁴ இவ்வளர்ச்சிப் பழுநிலைகள் பீன்வரும் வைகை நாடகங்களை தோற்றுவித்தன.

1. மறைஞான நாடகங்கள்
2. அற்புத நாடகங்கள்
3. ஒழுக்கப்பண்பு நாடகங்கள்

இவற்றில் மறைஞான நாடகங்களை முதலீல் தோன்றியவை. முழுக்கமுழுக்க வேதாகமப்பின்னணியுடன் நிகழ்த்தப்படுபவை உலகப்படைப்பு முதல் உலக முடிவுவரையான வீடயங்கள் இந்நாடகங்களில் நிகழ்த்தப்பட்டன. மிக நீண்ட செவ்வக மேடைகள் ஊர்திகள் இயற்கையான சதுக்கப்பின்னணிகள் போன்றவற்றில் இவை நிகழ்த்தப்பட்டன. இந்நாடகங்களில் கிரீஸ்துவின் பாடுகள் மரணம் உயிர்ப்பு ஆகிய வீடயங்கள் முக்கீயத்துவப்படுத்தப்பட்டன. இந்நாடகத்தீல் இருந்து Passion Play தனித்துவமாக எவ்வாறு மேற்கீளப்பியது என்பதற்கு ஆதாரம் இல்லை. ஆனால் மறைஞான நாடகங்களில் இருந்தே இது நிகழ்த்தப்பட்டது என்பதற்கு பல ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன. அற்புத நாடகங்கள் ஒழுக்கப்பண்பு நாடகங்கள் என இவை நாடக நோக்கில் வளர்ச்சி யடைய தீருப்பாடுகளின் காட்சி மட்டும் சடங்கு நிலைப்பட்ட ஒன்றாக பால்காகாலத்தீல் அவசியமாக நிகழ்த்தப்படுமொன்றாக ஒரு தொடர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது.

VALENCIENNES என்னும் இடத்தில் 1547இல் நிகழ்த்தப்பட்ட Passion Play ஜெனது மிக முக்கீயமானதாக கொள்ளப்படுகின்றது.⁵ இதற்கான அரங்குமிக நீண்ட நீள் சதுரமானதாய்

இருந்ததுடன் இடது பக்கத்தில் நாகமும் சீத்தீரவதைக் கூடமும் வலதுபக்கத்தில் மோட்சமும் நாவில் பூமியின் பல்வேறு இடங்களும் குறிப்பிடப்படுவதாய் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. இவ்வாற்கின் ஓவியங்கள் இன்றும் காணப்படுவதால் இவற்றின் வீளக்கத்தை அதீகம் பெறக் கூடியதாக உள்ளது. இந்த மேடை அமைப்பும் பல்வேறு பின்னணியும், "கால, இட, இயக்க ஒருமையும்" இன்றைய Passion Play வரை தொடர்ந்து காணப்படுகின்றன.

மற்றுமொரு அரங்கமுறையிலும் இக்காட்சிகள் நிகழ்த்தப்பட்டன அதாவது நகருகளின் ஊர்திகளில் (Pagodas) காட்சிப் பின்னணிகள் அமைக்கப்பட்ட நடமாரும் அரங்குகள் மூலம் சூழ்சி முறையில் நிகழ்த்தப்பட்டன. வெவ்வேறு ஊர்திகளையும் வெவ்வேறு தொழிற் குழுக்கள் பொறுப்பெடுத்து அவ்வங்காட்சிகளை நிகழ்த்தின. ஒரு காட்சிக்குரிய ஊர்தி பாரவையாளர் மூன்பாக நீற்கும் போது அதில் காட்சி நிகழும். அந்தக்காட்சி முடிவடைந்ததும் அவ்வுர்தீநகர்ந்து பிற்தொரு பாரவையாளர் குழுவுக்குச் செல்ல அடுத்த காட்சிக்குரிய ஊர்தி முன்வந்து காட்சியை நிகழ்த்தும் இவ்வாறான சூழ்சி நாடகங்கள் சமூகங்களை ஒன்றையுக்கையாக அமைத்த கட்டடப்பீன்னணிகள் போன்றவற்றில் இவை நிகழ்த்தப்பட்டன. இந்நாடகத்தீல் இருந்து Passion Play தனித்துவமாக எவ்வாறு மேற்கீளப்பியது என்பதற்கு ஆதாரம் இல்லை. ஆனால் மறைஞான நாடகங்களில் இருந்தே இது நிகழ்த்தப்பட்டது என்பதற்கு பல ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன. அற்புத நாடகங்கள் ஒழுக்கப்பண்பு நாடகங்கள் என இவை நாடக நோக்கில் வளர்ச்சி யடைய தீருப்பாடுகளின் காட்சி மட்டும் சடங்கு நிலைப்பட்ட ஒன்றாக பால்காகாலத்தீல் அவசியமாக நிகழ்த்தப்படுமொன்றாக ஒரு தொடர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது.

இதுமட்டுமன்றி பட்டணச் சதுக்கங்களில் இயற்கையாக அமைந்த கட்டடப்பீன்னணிகளை பயன்படுத்தீயும் (குழல் அரங்க தன்மையில்) இவை மேடையேற்றப்பட்டிருள்ளன. இவ்வாறு தீருப்பாடுகளின் காட்சி நிகழ்த்தப்பட்ட முன்று அரங்கப்பீன்னணிகளின் தன்மை யையும் இன்றைய Passion Play களில் காணலாம். இது ஒரு நீண்ட தொடர்ச்சியை கொண்டமைவது உப்த்துணரக் கூடியதாக உள்ளது.

இவ்வாறு மத்தீய காலப்பகுதியில் தேவாலய தீருப்பலிச் சடங்கில்

இருந்து தோன்றீய இம்மரபு வெவ்வேறு பிரதே ஈங்களிலும் வெவ்வேறு தன்மைகளில் நீகழ்த்தப்பட்டன. இன்றும் நீகழ்த்தப்பட்டு வருகின்றன. நூல்சினிமாவின் வருகையின் பின்பல தீருப்படங்களாகவும் உருப்பெற்றுள்ளன.

இவற்றில் குறிப்பாக அங்கில இருந்து இன்று வரை எவ்வாடஸ்கலுக்கு ஒரு முறை பெறுக அனவில் நீருப்பாடு களின் காட்சியை நீகழ்த்துகின்ற இடமாக யேர்மலீயின் “உப்பராகை” (Oliver Murray's) சீராமம் ரீகுரிசின்று. இங்கு அதிகமான சடங்குப் பண்புகளுடன் பொய் அனவிலான முக்கியத்து வத்துடன் இது நிகழ்த்தப்படுகின்றது. இது நீகழ்த்தப்படுவதற்கான ஜதீக மும் தொடர்ச்சியுமே நீருப்பாடுகளின் காட்சியின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக்கொள்ளும்.

‘உப்பராகை’ சீராமத்தின் நீருப்பாடுகளின் காட்சி வரலாறுபற்றி பல ஆய்வுகளும் ஜதீக்கதைகளும் உள்ளன. 1634ம் ஆண்டு இக்கராமம் மீள முடியாத பெரும்பீணியுடன் போராடி யதாகவும் அத்துண்ப்பத்தில் இருந்து இறைவன் தமிழ்மைவிடுவித்தால் “நீருப்பாடுகளை தாம் நீகழ்த்து வதாக பொருத்துவன் செய்து கொண்டார்கள் என்றும் அதன்பேர் அற்புதமாக அந்நோய் ஞமைடைந்தால் அக்கராமமே தீரண்டு தமது மனித வலுவின் மூலம் பொய் அருங்கொன்று அமைத்து அங்கே நீருப்பாடுகளின் காட்சிகளைத் தொடர்பு நூலை வெளிக்க காட்சிக்குரிய ஏற்பாடுகளை செய்ய 10 வருடங்களுக்கு ஒரு முறையும் தொடர்ச்சியாக மேடையேற்றி வருகின்றன. உலகின் பல பாகங்களில் இருந்தும் பலர் இக்காட்சியை காண்பதற்கு அக்கராமத்திற்கு செல்வது வழக்கம்.

நாற்றுக்கு மேற்பட்ட நடுக்கர் குழுவும் நூற்றுக்கணக்கான உதவியான் கணும் இவ் ஆற்றுக்கையில் பங்கெடுப்பார். நீண்ட கால ஒத்துக்கைகள்

ஒறுக்கல்கள் செபதை முயற்சிகள் கூட்டுமுயற்சி போன்றவற்றுக் கூடாகவே இவ்வாற்றுக்கையை நீகழ்த்துகின்றன இக்கெடுக்கை நீகழ்த்துமாக செமைக்கப்பட்ட அங்கு இன்றும் உள்ளது. ஏதத்தாழ 360 ஆண்டு காலத்தொடர்ச்சியை கொண்ட இக்காட்சி மரபு “நீருப்பாடுகளின் காட்சியின்” பெருமையையும் சடங்கு நிலைப்பட்ட நன்மையையும் இன்றும் எங்கு இப்பீட்டு கீழ்க்கண்ட காட்சியின் பெருமையை நீருப்பாடுகளை நீகழ்த்துகின்றது.

நூக்கும்-சடங்குப் பீட்டு முஸும்

தீருப்பாடுகளின் காட்சி ஒருவகையில் நூட்கமாகவே நீகழ்த்தப்படும் ஆணால் அதற்கு ஆழமான சடங்குப் பண்பு காணப்படும். சீர்ஸ்தவர்கள் ‘துபகாலம்’ அல்லது ‘பாஸ்கா காலம்’ என அழைக்கப்படும் காலப் பகுதியில் கிணித்து அழுபவீத்து பாருகள் மரணம் உயிர்ப்பை நீயானிப்பார். 40நாட்கள் கொண்டதாக இக்காலப் பகுதி காணப்படும். இக்காலத்தில் தமிழை ஒற்று நலமும் சீர்ஸ் செய்துப் பூட்டும்பூர்களைத் தவித்தும் பாவசங்களுக்குத்தாம் எடுத்து தமிழை தூர்மைப்படுத்துவர். பாலம் செய்து மனிதர்களுக்காகவே சீர்ஸ்து ருஷ்பறுத்தப்பட்டார் எனவே அவரின் துயரங்களை ஆழமாக நீயானிக்கும் போது தனது பாவங்களின் மேலான வெறுப்பையும் மனந்தரும்பு தலையும் மனிசர் நீருப்பாடுகளை அதற்காக செய்துவைப்பாகது செய்தல், பசாம் பாடுதல் வீராகுல பீசங்கம்.

புல்பூல் போன்றவற்றை படித்தல் என்று முயற்சிகளை இக்காலப் பகுதியில் மேற்கொள்வார்.

இம்முயற்சிக்குப் பொதும் உதவுவதாம் செமைவது லீருப்பாடுகளின் காட்சி. பொம்மைகளில் நீகழ்த்தப்படுவதாயிலும் சரி, மனிதர்களை நீகழ்த்துவதாயிலும் சரி இதனைப் பார்க்கும் போது பீவிரக்கம் கரைபான்டோடும், இவற்றில் கீரீட்டு அலுவலித்து தன்பங்கள், ஜெத்சமீன் துயரம், சென்ற சமையில் அவமானப்படுதல், கற்றுணவில் கட்டி அடிக்கப்படல், சீலுவை சுமத்தப்படல், சீலுவையுடன் வீழுதல், சீலு வையில் அறையப்படல், சீலுவையில் தொங்குதல், உயர் விடுதல் என உயிர்த்துவமாக நீகழ்த்தும் போது அந்த கொடுராங்களும் தின்பங்களும் பார்க்கன்றவர்களை அறைமாகத்தாக்கும். எனது பாவங்களை அவரை இவ்வாறு துண்புறத்தீய தென்பது உண்மை நிமுலாகும். இது ஒரு வகையில் கீரோக்கத் தத்துவ ஞானி அரீஸ்ரோட்டில் கூறுகின்ற “கதாசீல்” என்றும் உணர்வு வெளிக் கொண்டிருக்கிற பாவசங்கள் நீகழ்த்து மனிதன் பாடச்சுற்றுக் கொண்டு தன் பாவங்களுக்காக மனம் நோவான் நீருந்துவதற்கு மூற்றி செய்வான் இத்னால் பால்காலத் தீயானத்தின் தீவிக்கு தீவிக்குவாக எப்தப்படும். உதாரணமாக இப்பாடுகள் நீகழ்த்து சீக்கு அடிப்படையான பாக்கோமே கொள்ளலால் அடிகளின் வியாகுல பிரசங்க முன்னுக்காக இதற்கும் பொரும்பூம். “.....வீராகுல பீரங்கும்” என்னும்

புத்தகமானது கீறில்தவர்களுக்கு பக் கீணயும் பாவத்தீல் வெறுப்பையும் வருவித்தற்குரியவொரு மேலான கரு வியோகும்..."

இதனை வாசிப்பவர்கள் உலக கவலைகளை ஒழித்து மனதை ஒருவழி நிறுத்தி அமைதியாக இருந்து தலையில் பாகை முதலீயன இல்லாமல் வாயில் தாம்புலம் முதலீயன போடாமல் லும், சந்தோஷகாரணங்கள் யாவையும் தன்னி மீதுந்த வியாகுலத்துடனே இயேசுக் கீறில்துநாதர் பாருப்பட்ட அந்தநாளை இந்தநாளாகப் பாவித்து அவர் பட்டபாருகளெல்லாம் தங்கள் முன்பாக சம்பவிக்கிறதாக ரூபிகரித்துக் கொண்டு இருக்கவோகாசயாய் வாசித்தல் வேண்டும். இதனைக்கேட்போரும் அவ்விதமே அடக்கவொருக்கமாய் கைகுவித்து மேற்றாயாய் இருந்து இதிலே தங்களுடைய மனது களை அழுத்திக் கேட்கக்கடவார்கள் இப்படிச் செய்வார்களேயானால் அது சகல தூர்க்குணங்களுக்கும் ஒரு பொதுவான ஓளத்தொயை யிருக்கும்.⁹

இக்காரணங்களையே இது சடங்குப்பண்புகளுடன் இன்றும் காணப்படுகின்றது. இதை நிகழ்த்துபவர்கள் மத்தியிலும் ஆழமான பக்தி உணர்வு காணப்படும். பல தவழுயற்சிகள் செய்தே இதனை நிகழ்த்துவார் இதில் பங்கு கொள்வதற்கூடாக கீறில்துவின் பாருகளில் பங்கு கொண்ட புண்ணித்தை பெறுவதாக நம்புவார். குறிப்பாக கிறிஸ்துவாக நடிப்பதனால் ஒறுங்கல் தூய்மை தீயானம் போன்ற வற்றிற்கூடாகவே அந்த பாத்திரத்தைச் சீற்பாக செய்ய முடியும் என்ற நம்பிக்கை இன்னும் உள்ளது. தவறு கீன்றவர்களுக்கு ஏதாவது நடக்கும் என்ற ஜிதீகங்களும் உள்ளன.

அத்தோடு சீலர் பொருத்தனை செய்து இதீல் நடித்தல் அல்லது நீகழ்த்துவித்தல் ஜிடாக வேண்டுதல் களை செய்து கொள்வார். இவ்வாறு சடங்குகளுடன் பீன்னிப்பினைந்து ஒரு நாடக வடிவமாக இது காணப்படுகின்றது.

ஆறாம் திருப்பாருகளீர் காட்சியும்

இலங்கையை பொறுத்தவகையில் எக்காலப்பகுதியில் இருந்து இத்திருப்பாருகளின் காட்சி நீகழ்த்தப்பட்டது என்பதற்கு சரியான ஆதாரங்கள் இல்லை. 1505 இல் போத்துக்கேயர் இலங்கை வந்தனர். இவர்களின் பீரதான நோக்கம் கத்தோலிக்க மதப்பரப்புதலாக இருந்தது. இவர்களுடன் வந்த யேசுசபைக் குருவினர் மத்தியகால அரங்கமரபுகளை அறிந்தவர்களாக, போத்துக்கேயர் “சீஸ்லி செந்தே” (1470 – 1536), ஸ்பானியா “லோப்போ டிவேகா” (1562 – 1615) போன்ற நாடக ஆசிரியர்களின் நாடகங்களை அறிந்தவர்கள் கொல் அக்காரணக் கேள்விசெந்தே” (1470 – 1536), ஸ்பானியா “லோப்போ டிவேகா” (1562 – 1615) போன்ற நாடக ஆசிரியர்களின் நாடகங்களை அறிந்தவர்கள் கொல், போத்துக்கேயர் மொழிச்சொல்லாகும். இது ஒரு தீயானத்தீற்கான பயிற்சி என்று பொருள்படும். Pious Exercises என்னும் சொல்லினாடியாக தோன்றியது என பிலேந்திரன் அடிகள் குறிப்பிருகின்றார். ஆரம்பத்தில் PASSO என்பட்டும் பாருகள் பற்றிய பிரசங்கங்கள், வீவரணங்கள் நீகழ்த்தீயதற்கும் ஆதாரம் உள்ளது. எனவே இவர்கள் இத்திருப்பாருகளின் காட்சியைப் பற்றிய தெளிவான அறிவை கொண்டிருந்திருப்பர் என்பதீல் சந்தேகமில்லை. 1610 இல் உலக சீருட்டிப்பு என்னும் நாடகம் இவர்களால் நீகழ்த்தப்பட்ட தாக பேரா. மொன் குரு குறிப்பிருகின்றார்.¹⁰ எனவே இது மறைஞான நாடகத்தீன் தன்மையை கொண்டிருந்திருக்கலாம். ஆனால் மத்திய கால ஜிரோப் பாவால் நீகழ்த்தப்பட்டது போல மனிதர்களே நடிக்கின்ற Passionion Play இங்கே ஆரம்பத்தில் இருந்தே நீகழ்த்தப்பட்டதா என்ற சந்தேகம் மேலெழுகின்றது. இது ஆய்வுக்குரிய வீடயம். ஈழத்தீல் தீருப்பாருகளின் காட்சி இருவகைப் பாருடையது.

1. உடக்குப்பாஸ் (பொம்மைகளை கொண்டு நீகழ்த்துவது)

2. பாஸ் (Passion Play) (மனிதர்கள் வேடமிட்டு நடிப்பது)

ஜிரோப்பாவால் பொம்மைகளைக் கொண்டு நீகழ்த்தப்பட்டதற்கான ஆதாரங்கள் இல்லை. ஆனால் இங்கு பொம்மைகளைக் கொண்டு நீகழ்த்தப்பட்ட காட்சிகளீல் இருந்து வளர்ச்சி பெற்ற ஒரு பாதுகாலியதையே காணக்கூடியதாக உள்ளது. தீருப்பாருகளின் காட்சி (Passion Play) என்ற தமிழ்ப்பதம் முதலாக தீருப்பாருகளின்

நாடகம் என அழைக்கப்படாது, காட்சி என அழைக்கப்படு வதற்கு அடிப்படைக் காரணமே அது பொம்மைக் காட்சி சீனாடியாக வளர்ந்து பின்னர் அதன் தொடர்ச்சி சீயில் அழைக்கப்பட்டமையாலேயே என்பது தெளிவு.

“பசாம்” என்னும் வீயாகுல பிரசங்கம் பற்றி ஆய்வு செய்த அருட்தீருப்பிலேந்திரன் அவர்கள் தனது நூலில் இது பற்றி ஆராய்ந்துள்ளார். தமிழில் பால்கு என அழைக்கப்படும் சொல் போத்துக்கேய மொழிச்சொல்லாகும். இது ஒரு தீயானத்தீற்கான பயிற்சி என்று பொருள்படும். Pious Exercises என்னும் சொல்லினாடியாக தோன்றியது என பிலேந்திரன் அடிகள் குறிப்பிருகின்றார். ஆரம்பத்தில் PASSO என்பட்டும் பாருகள் பற்றிய பிரசங்கங்கள், வீவரணங்கள் நீகழ்த்தப்பட்டன என்றும் அதற்குரிய காட்சிகள் சீலவற்றைக் கொண்ட ஓவியங்கள், அல்லது சீற்பங்கள் சீற்ய தீரையினால் மூடப்பட்டு இருக்கும் என்றும் வீவரணம் முந்துதும் தீரை தீறக்க அந்த காட்சியை காணப்பீக்கப்படுகிறது. இந்த தாக்கத்தீல் இச்சடங்கை சீற்பட்ட கார்க்கும் நோக்கத்தீற்கால பேரா. மொன் குரு குறிப்பிருகின்றார்.¹⁰ எனவே இது மறைஞான நாடகத்தீன் தன்மையை கொண்டிருந்திருக்கலாம். ஆனால் மத்திய கால ஜிரோப் பாவால் நீகழ்த்தப்பட்டது போல மனிதர்களே நடிக்கின்ற Passionion Play இங்கே ஆரம்பத்தில் இருந்தே நீகழ்த்தப்பட்டதா என்ற சந்தேகம் மேலெழுகின்றது. இது ஆய்வுக்குரிய வீடயம். ஈழத்தீல் தீருப்பாருகளின் காட்சி இருவகைப் பாருடையது.

எனவே தெளிவாக அறியக்கூடிய தாக இருப்பது என்னவெனில் உறை நீலவயலான சீலவகளே (பாசோ) இங்கு தீருப்பாருகளின் காட்சிக்கான (பாஸ்கு) தொடக்கமாக இருந்து பாதிப்படியாக வளர்ச்சி பெற்றிருத்தல் வேண்டும். ‘அசைகளின் உடக்குகளை’ எப்போதிலிருந்து பாவிக்கீன்றார்கள் என்பதற்கு சரியான ஆதாரம் இல்லாத போதும் பிலேந்திரன் அடிகள் முதலால் மன்னாரிலேயே நீகழ்த்தப்பட்டத் தெள்று குறிப்பிருகின்றார். வட இலங்கையிலேயே இது முதலால் நீகழ்த்தப்பட்ட தெள்று குறிப்பிருகின்றார். வட இலங்கையைக்கொல்ல பிரசங்கம் இருந்துது என்றும் குறிப்பிருகின்றார்.

து கருத்தாக இருக்கின்றது. மன்னாரில் பேசாலையில் நீரந்தரமாக அமைக்கப்பட்ட 3 தளமேடகளைக் கொண்ட ‘பாஸ்மண்டபம்’ 1898 இல் அமைக்கப் பட்டுள்ளது. 1907 இலேயே இலீல் முதல் முதலில் உடக்குப்பாஸ் நீகழ்த்தப்பட்டதாக இதை ஆய்வு செய்த வலன்னோ குறிப்பிடுகின்றார்.¹² எனவே அதற்கு முன்பு இது அங்கு நீகழ்த்தப்பட்டதான் தொடர்ச்சீயைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

ஆனால் இது யாழ்ப்பாணத்தீல் குருநகர், ஊர்காவற்றுறை, மாதகல், இளவாலை, பருத்தீத்துறை, களாலி போன்ற இடங்களிலெல்லாம் நீகழ்த்தப்பட்டுள்ளது. அதுமட்டுமன்றி புத்தளம், நீர்காழும்பு போன்ற இடங்களிலும் நீகழ்த்தப்பட்டுள்ளது. சீங்கள் மக்கள் மத்தீயில் முகமூடி மரப்பொம்மைகள் செய்யும் கலை சீறப்பாக இருப்பதால் அப்பகுதியில் இது இன்னும் சீறப்புப் பெற்றிருக்கலாம் இது வரிவாக ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டியதே.

யாழ்ப்பாணத்தீல் நீகழ்த்தப்பட்ட உடக்குப்பாசகளுக்கான உடக்குகள் பலவற்றை ஊர்காவற்றுறை முத்துக்குட்டி மேஸ்தீரியாரே அமைத்தார் என்றும் முதல் முதலில் கண்சீமிட்டும் உடக்குகள் இவராலேயே அமைக்கப்பட்டன என்றும் வீரு.து.கு.ஜெகராஜ் சீங்கம் குறிப்பிடுகின்றார்.¹³ எனவே ஓப்பிட்டு ரீதியாக நோக்குகளிற் போது வடபகுதியில் பல இடங்களில், ‘உடக்குப்பாஸ்’கள் நீகழ்த்தப் பட்டுள்ளன.

தந்திருமான முறையில் பொம்மைகளைக் கொண்டு நீகழ்த்தப்படும் இவ்வடக்குப்பாஸ் பெரும் பொருட் சௌலவுக்களோடும் அதீகப்படுத்தப்பட்ட மனித வலுக்களோடுமே நீகழ்த்தப்பட்டன. ‘தீருப்பாடுகளின் காட்சி’ என்ற தமிழ் சொற்பதம் முதலாக இவ்வடக்குப் பாக்கே பொருந்தும் இது கணிசமான சமூகவீயில் முக்கியத் துவத்தையும் பெற்றிருந்தது; இதன் பயணாய் சீல இடங்களில் நடைபெற்ற குழப்பங்களால் ஆயர் எமலியானுஸ் பீள்ளை சீல செயற்பாடுகளை தடை செய்தும் உள்ளார்.¹⁴ இதன் பின் இவ்வட-

குப்பாஸ் நீகழ்த்தப்பட்ட இடங்களில் அது கைவி டப்பட்டுமூன்றால்.

உடக்குப்பாஸ் நீகழ்த்தப்பட்ட மாகவே நாம் ஈழத்தீல் உயிருள்ள நடிகர்கள் நடிக்கின்ற Passion Play யைப் பார்க்கின்றோம். ஜூரோப்பாவில் மத்தீய காலப்பகுதியிலேயே தோற்றம் பெற்ற இம்மரபு காலம் தாழுத்தீயே இன்கு அறி முகமாகச் சென்றது. இது யாழ்ப்பாணத்தீல் முதல் முதல் 1952 இல் அருட்தீரு வோங் அடிகளால் மேடையேற்றப் பட்டது என்று அருட்தீரு ஜெயசீலன் அடிகளும், இதற்கு முன் மனிதர்கள் நடிக்கின்ற Passion Play நீகழ்த்தப்பட்ட தற்கு எந்த ஆதாரமும் இல்லை யென்று பிலேந்திரன் அடிகளும் குறிப்பிடுகின்றனர். யாழ்ப்பாணத்தை பொறுத்தபவரையில் இதுவே முதலாவது நாடகமாக இருக்கலாம் ஆனால் இலங்கையில் இது முன்னரே அறிமுக மாசீரூத்தல் வேண்டும். இதற்கான சந்தேகத்தைத் தருவதாக அருட்தீரு வோங் அடிகளுடன் இணைந்து பத்தீரீசியார் கல்லூரியில் தீருப்பாடுகளின் காட்சீயை நெறிப்படுத்திய வரான ஆசீரியர் F.J.ஆம்ஸ்ரோங் அவர்களின் கருத்து அமைகின்றது. அவர் 1956 இல் எழுதிய தட்டுரையை அதில் இருந்து 30 வருடத்திற்கு முன்பே “போளவத்தை” என்னும் இடத்தீல் சீங்கள் மக்களால் நீகழ்த்தப்பட்டது என்று குறிப்பிடுகின்றார்.¹⁵ எனவே 1920 களிலேயே இங்கு அறிமுகமாகியிருக்கலாம். இது வரிவாக ஆராய்ப்பட வேண்டும்.

யாழ்ப்பாணத்தீல் முதலாவதாக நீகழ்த்தப்பட்டதாக கருதப்படும் Passion Play 1952 இல் புனித பத்தீரீசியார் கல்லூரி மைதானத்தீல் நீகழ்த்தப்பட்டது. அருட்தை வோங் அடிகள் கொண்டு தெற்கீரு மேற்கொண்டு சட்டமாகக் கொண்டு பல இடங்களில் இக்காட்சீ நீகழ்த்தப்பட்டது. யாழ் மேற்றாசனக் கோபில் பங்கு, ஊர்காவற்றுறை, புனித அந்தோனியார் கல்லூரி என இதன் வளர்ச்சி தொடர்ந்தது. ஆனால் ஆங்கி வத்தீல் இருந்து நேரடியாக மொழி மாற்றம் செய்யப்பட்ட தன்மையையே இத்தீருப் பாடுகளின்காட்சீ கொண்டிருந்தது.

உடக்குப்பாசுகள் நீகழ்த்தப்பட்ட தூ. 1952, 1954 இரு ஆண்டுகளிலும் ஆசீரியர்களைக் கொண்டு அருட்தை வோங் கைவி நீகழ்த்துவிக் கப்பட்டது.

அடுத்தகட்டமாக ஆங்கி வத்தீல் இருந்து தமிழக்கு மொழிமாற்றம் செய்யப்படுகின்றது. அருட்தை வோங் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட நாடகம் ஆசீரியர்கள் F.J.ஆம்ஸ்ரோங், கனகரூட்டினம் ஆகியோரால் நெறிப்படுத்தப்பட்டு 1956ம் 1957ம் ஆண்டு களில் பத்தீரீசியார் கல்லூரி மைதானத்தீலேயே நீகழ்த்தப் படுகின்றது. இது அதீகமான வரவேற்பைப் பெற்றதுடன் பெருந்தொகையான பார்வையாளர்களையும் தீருப்பதீப் படுத்தீயது. இம் மேடையேற்றங்களைத் தொடர்ந்து அவற்றையே மேல்வரிச் சட்டமாகக் கொண்டு பல இடங்களில் இக்காட்சீ நீகழ்த்தப்பட்டது. யாழ் மேற்றாசனக் கோபில் பங்கு, ஊர்காவற்றுறை, புனித அந்தோனியார் கல்லூரி என இதன் வளர்ச்சி தொடர்ந்தது. ஆனால் ஆங்கி வத்தீல் இருந்து நேரடியாக மொழி மாற்றம் செய்யப்பட்ட தன்மையையே இத்தீருப் பாடுகளின்காட்சீ கொண்டிருந்தது.

எ களில் இதீருந்து மாறி தமிழ் மொழிக்குரிய தனித்துவமான எழுத்துருவுடன் புதைதொரு நோக்கு தோற்றம் பெறுகின்றது. இம்மாற்றத்தீருப்புக்கு காரணியாக அருட்தீரு மரிய சேவீயரும் அவரது தீருமறைக்கலாமன்றமும் தீகழ்கின்றது. அந்தீல் இருந்து இன்று வரை பெருமளவில் யாழ்ப்பாணத்தை மையமாகக் கொண்டு இத்தீருப்பாடுகளின் காட்சீயில் பல மாறுதல்களையும் பாட்சார்த்த முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டு சட்டங்களை குற்று நாடகம் வரை கொண்டு வந்த பெருமை இவ்வகுறுக்குரியது.

மரியசேவீயரைப் போலவே அருட்தீரு நீக்கிலைச் சீலாகமும் பீலும் அருட்தை வோங் ஜோசப் மட்டக் களப்பீலும் இம்முயற்சீயில் ஈடுபட்டு வந்தமை குறிப்பீடுத்தக்கது. இவ்வகளின் செயற்பாடுகளும் ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டியவை.

உடக்குப்பாஸ்

கத்தோலிக்கர் மத்தீயில் ஆரம்பத் தலைசெல்வாக்குப்பெற்றிருந்த இவ்வடக்குப்பாஸானது சடங்குப் பண்புக்களையும் ஒரு சமூகவியல் முக்கீயத் துவத்தையும் கொண்டது. அது மட்டுமேன்றி இந்துக்கள் மத்தீயில் நிகழ்த்தப்படும் “குரன் போர்,” “கஜமுக சுரன் போர்” “பூதப் போர்” போன்ற வற்றினை நிகழ்த்தும் தன்மை களையொத்ததாக நிகழ்த்தப்படுவன். அந்த வகையில் ஒரு பண்பாட்டுத் தொடர்ச்சியையும் கொண்டுள்ளன.

ஆன் உயர்மான பொம்மைகளை (உடக்குக்களை) அந்தந்த பாத்திரத் தன்மைக்கேற்படே உடை ஓப்பனை செப்பித்து நிகழ்த்துகின்றதாக இது காணப் படும். இவ்வடக்குகள் நூல்களின் மூலம் இயக்குவிக்கப்படக் கூடியனவாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும். ஒருவர் உடக் கைத்தாங்கிக்கொள்ள இருவர் அதனை இயக்குவார்.

கோவிலை அண்டியதாக ஆளுயரத் தீற்கு மறைக்கப்படக்கூடிய நீண்ட அரங்குகள் அமைக்கப்படும். மேலே பின் புறமாக நீரந்தீட்டிய வர்ணத் தீரைகள் காட்சிக்குழலுக்கேற்ப தொங்கவிடப் பட்டு ருக்கும் உடக்கு களைத்தாங்கியோரும், இயக்குவோரும் அரங்கில் மறைந்துபோக உடக்குகள் மட்டும் உயிருள்ளமனிதர்களைப்போல தோற்றுமிக்கும்.

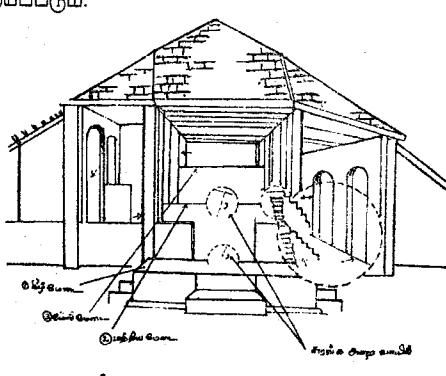
இது நிகழ்த்தப்படுவதிலேயே ஒரு சமூகவியல் முக்கீயத்தவம் காணப் படும். இதை நிகழ்த்தும் கிராமத்தவர்கள் அனைவரும் ஒன்றினையாவிடின் இதனை நிகழ்த்த முடியாது காரணம் இதற்கு அதீக மனித வலு தேவைப்படும் அத்துடன் பலபணிகள் வெவ்வேறுபட்டவர்களின் பிரம்பரைகளுக்குரிய நிரந்தரமான பணிகளாக இருக்கும். அப்பணியை அவர்களே உரையை புடிடன் மேற்கொள்வர் உதாரணமாக குருங்கரில் பாஸ் நிகழ்த்தப்படும் போது மரியாமதலேனாள் உருவத்தை நாவாந் துறை பங்கு மக்கள் கொண்டு வருதல் வழிமை. எனவே எவ்வகையிலும் ஒற்றுமையை பேணமுயல்வார்.

இதனால் இச்சடங்கு அச்சமூகத்தை ஒன்றுபடுத்தியது. இது மத்தீயகால சூழ்நிலை முறை நாடகங்களை நினைவுபடுத்துகின்றது.

யேசு ஜெத்சமெனியீல் வேதனைப் படல் முதலிருந்து உயிர்ப்பது வரையான காட்சிகளை பெரும்பாலும் இப்பாசில் நிகழ்த்துவார். “பசாம்” எனப்படும் வியாகுலப் பிரசங்கமே இதன் பின்னணியாக இருக்கும். குரல்வளமுள்ள ஒருவரோ அல்லது இருவரோ இனைந்து இப்பாடலை இசைப்பார். இயேசு தீர்வையீட்டப்படல் வரையான காட்சிகள் அவ் அரங்கிலேயே நிகழ்த்தப்படும். சீலுவை சமத்தப்பட்ட பின் சீலுவை சமக்கும் காட்சி கோவிலின் வெளிதீயிலேயே நிகழ்த்தப் படும். சீலுவை சமக்கின்ற யேசுவின் உடக்கை ஊர்தீயின் மூலம் வெளிதீக்கு கொண்டு வருவார். மக்கள் அனைவரும் பக்தியுடன் அதன் பின்னால் நடந்து வருவார். அதற்குரிய “பசாம்” பாடல்களையும் ஒப்பாரி புலம் பல், தேவாரம் போன்றவற்றையும் பாடிய பாடி மக்கள் செல்வார். சீலுவைப் பயணத்தின் காட்சிகள் வீதிகளின் குறிப்பிட்ட இடங்களில் நிகழ்த்தப்படும். வெரோணிக்கம்மாவின் உருவத்தைதாங்கிய படிப்பிற்கொரு குழுவினால் வருவார் அங்கே அவர்கள் யேசுவின் உருவத்தை எதிர்கொள்ள, அவ்வுருவம் யேசுவின் முகத்தைத் துடைக்கும். தேவமாதாவின் உருவம் பிற்கொரு இடத்தினால் கொண்டு வரப்படும் அங்கு யேசுவும் மரியானும் சந்தீக்கும் காட்சி நடைபெறும். மீண்டும் யேசுவின் உருவம் கோவில் முன்றலுக்கு கொண்டுவரப்பட்டு சீலுவையீல் அறையப்படும்.

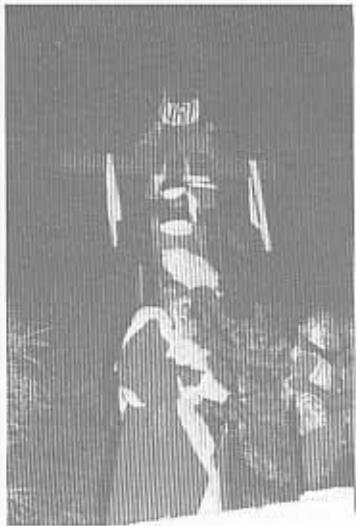
இங்கு மேடைத்தளம் தட்டடையான தாக இருக்கும் போர்வீரர்களாக மனிதரே வேடமிட்டிருப்பார். சீலுவையீல் யேசு மரிக்கின்ற காட்சியும் தத்துரைப்பாக நிகழ்த்தப்படும். கை கால்கள் மேலும் கீழுமாக ஏதைலை கவிழ்கள் மூடும் அது மிகுந்த பயங்கரத்தை தருவதாக அமையும் அப்போது தகரங்களை உலுப்பி இடமுழுக்க ஒலைகளை எழுப்புவார். பீன்னால் அமைக்கப்பட்ட தீரைச்சீலை நடுவில் கழிவுது போல கழியும் தொடர்ந்து யேசுவின் உருவம் சீலுவையீல் இருந்து இறக்கப்படும். இறக்குகின்ற அரியத்தீயாவுர் குசை, நிக்கோதேமுடுக்கு மனிதரே வேடமிட்டிருப்பார். கழே இறக்கியதும் தேவதாயின் மழையில் வழுத்துவார் அப்போது ஏழ சோக வாள்கள் அவள் மார்பில் ஆடுவது நூல்கள் மூலம் நிகழ்த்தப்பட்டு வருப்படும். இறதீயில் யேசுவின் உருவத்தை கோவிலுக்குள் கொண்டு செல்வார் அதுவே ‘ஆசந்தீயாக’ இருக்கும்.

இது நிகழ்த்தப்படுவதில் இடத்தீற்கு இடம் வேறுபாடும் காணப்படும். மன்னாரில் பேசாலையீல் நிகழ்த்தப்படும் முறையானது அதீக நூட்பம் பொருந்தீயதாக இருக்கும். அங்கே நிரந்தரமாக அமைக்கப்பட்ட மண்டபத்தில் மூன்று மேடைகள் காணப்படுகின்றன. கீழ் மேடை மத்தீய மேடை மேல் மேடை என்ற இத்தளங்களில் வெவ்வேறு காட்சிகள் உடனுக்குடன் நிகழ்த்துவிக்கப்படும் இதில் காணப்படும் இருபெரும் சரங்கப்படிக்கட்டுக்குளும் தீருப்பங்களும் அகன்ற சவர்களும் இதன் தொழில் நூட்பத்தீற்கு சான்றாக நிற்கின்றன.

போலை டட்டுப்பாஸ் அமைத்தின் அமைப்பு।

இன்று பிரைமனவில் வழக்காக ஸிந்துகொண்டு சென்றாலும் பெரிய வெள்ளியின்று சிலுவையில் அமைந்து இறக்குகின்ற காட்சிகள் பல கோவில்களில் நிகழ்த்தப்படுகின்றன.

இவ்வடக்குப்பாசானது முழுக்க முழுக்க பக்க உணர்வைத் தூண்டும் நோக்கத்துடனேயே நிகழ்த்தப்பட்டது. சிறிஸ்துவை சுவக்கால் அடிக்கும் போதும் அறைந்து ஏற்றும் போதும் கண்ணால் ஞாமாக நின்று அழுளின்ற பக்தர்களைபே அதிகமாகக் காணலாம். சொக்காக உச்சல்தாயியில் பாடப்படும் “பசாமும்” பரவியுக்கத்தை தூண்டும். இவ்வாறு உருவங்களில் கண்ட பக்கியை நடிகர் கவில் காணவில்லை. இதனாலேயே மனிதர்கள் நடிக்கும் Passion Play யை ஆரம்பத் தில் பலரும் விரும்பவில்லை என ஆய்வியோகுப்பிகள் கரு தின்றார்.*

இவ்வாறு மேலோங்கியிருந்த சடங்குத் தன்மை மனிதர்கள் நடிக்கும் போது மீறப்பட்டதொன்றல். மாறாக அவ்வண்ணவையும் பக்தியையும் கொடுப்பதற்கு மனிதர்கள் நடிக்கும் “ஆட்பாஸ்” ஆரம்பத்தில் அதை பிரயத்த எத்தை ஏடுத்தது எனவே கூறுமிழும்.

பாஸ்தா நாடகம் (Passion Play)

பொம்மைகளைக் கொண்டு நிகழ்த்துவிக்கும் உடக்குப்பாசா

தொடர்ந்து மனிதர்கள் நீகழ்த்தும் பாசின் முக்கீயத்துவம் ஆராயப்பட வேண்டும். யாப்பாணத்தில் நீகழ்த்தப்பட்ட Passion Play களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இன்றோக்கை ஆராயலாம்.

இங்கே நீகழ்த்தப்பட்ட முதலாவது ஆற்றுகை அருட்திரு வேளாங்கிலுக்கைப்படுத்து. அமெரிக்கா சென்று திரும்பப் போக அழகான் சீர்வான்று இடத்தில் இருந்து கொண்டு வரப்பட்ட நாடகப் பிரதியை அப்படிசே மேடையேற்றி வார்.” “தீட்டுவின்” மனற்றிடல்கள் அருங்காபின். இவ்வாற்றுகைபே பீன்னர் நீகழ்த்தப்பட்ட நாடகத்தினாலுக்கு ஆதாரமாப் பையைந்தது என்று பார்த்தோம். இது “உப்பராகை” நாடகத்தை யொட்டி காணப்பட்டது.

மனிதர்கள் நடிக்கன்ற இந்நாடகங்களுக்கும் நீண்ட செல்வக அருங்கேபயன்படுத்தப்படும் காட்சிகள் நிரந்தரமானவைக் கூரே நேரத்தில் எல்லாம் தொரைத்துக்கணவாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும். அரிசில்தோட்டில் கூறும் ‘கால இட இபக்க ஒருமை’ பேணப்படும். ஒவ்வொரு இடங்களும் சீல குறியிட்டு அடையாளங்களுக்கூடாக குறிப்பிடப்படும் (Mansinos) உதாரணமாக, கழுதுச்சள்ளும் பொருத்தப்பட்ட தூணும் பாதக்கட்டுக்களும் பீலாத்துவின் ஏணமனை, காட்சிகள் எங்கெங்கு நடக்கின்றனவோ கூங்கே ஓரிபாய்ச்சப்படும்.

வேறாகமத்தில் காணப்படும் ஒழுங்கில் காட்சிகள் நீகழ்த்தப்படும். உரையாடல்களும் பெருமளவில் வேதாகமத்திலிருந்து வேறுபடாது வைகளைக் காணப்படும். நாடகத்தைப் போலவே நடிகர்கள் நடிப்பார்கள் இடையீட்டையே “உடை” காணப்படும். இது போலவே இருந்து தொடர்ச்சியைக்கொண்டனவாக காணப்படுகின்றது. நடிகர்கள் வசனங்களை தாமே பேசவர் (உடக்குப் பாசில் இவ்வுறையாடல் இருக்காது)

ஆணால் ஆரம்பத்தில் இதில் அதைப்பக்தித்தன்மையை என்பார்த்தனர் நீகழ்த்துவே பரமத்தியீலும் பார்ப்போர் மத்தியீலும் அவ்வணர்வு பெருமளவில்

மேலோங்கில் இருக்கும் இருந்தபோது ஜம் பொம்மைகளில் பார்க்கும்போது இருந்த பயங்கரத்தையும் பக்தியையும் மக்கள் இதில் காணவீல்கல். எனவே சடங்கு நிலைப்பட்ட இவ்வாற்றுகையில் மனிதர் நடிக்கத் தொடக்கவிட்டது.

கடுத்துத் துழிலும் மொழிபொர்க்கப்பட்டுள்ளது. எனவே தாஸ் மொழி பில் உரையாடல்களை கேட்கின்ற போது மிகுந்த நெருக்கம் ஏற்பட்டு விடுகின்றது. அருட்தந்தை மரியாம் பின்கை இதனை மொழி பெயர்க்கும் போது மிக அவதானமாகவும் வேதாகமத்திலிருந்து பெரும் வேறுபடாமலும் மேற்கொண்டார் என ஆசீரியர் ஆம்ஸ்ராக் குற்பீசுகின்றார் ஆணால் சொந்த மொழியில் பேசக்கற்ற நடிகர்கள் இயல்பாகவே தமது நடிப்புத்தீருக்கூற்று நடிக்கத் தொடக்குவின்றன. நடிக்கும் முடிகர் கதை அறிகின்ற போது பார்வையாளர்களும் பக்தி நிலையிலிருந்து ஒரு படி இறங்கி விடுகின்றனர்.

எனவே இம்மொழி மாற்றமும் துழிடு இலக்கீயப் பண்புகளை உள்வாங்கி தமிழுக்குரையாக மாற்றிய மரியை செவிபர் அடிகளின் நாடகங்களும் மதிப்பாயாக ஜனாஞ்சகத்தன்மையான நாடக நிலைக்கு கொண்டு வந்தது. இதை சீல் பாதகமாக நோக்கலாம் ஆனால் கலை இலக்கீய செயற்பாட்டாளர்களும் அரங்கின் தொடர்புகாத்திரத்தை உணர்ந்தவர்களும் கைதை அவ்வாறு கருத மாட்டார்கள்.

2

மரியுசௌலியரும் நிருப்பாருகள் நாட்சியும்

சழந்தின் தருப்பாடுகளின் நாடக வரலாற்றில் மிக முக்கீயமானவராகத் தீகழ்ப்பவர் அருட்தந்தை மரியைசெலவியர் அடிகள். ஜரோப்பாவல் தோண்றிய இந்நாடகமயைப் பக்திக்குரைய தலைத் துவங்குதுவன் கைண்டவர் “பாஸ் என்றால் ஆது கவிய முத்துச் கவாமிசீன் பாஸ்” என்ற கால்

நூற்றாண்டிற்கு மேலாக ஈழத்தவர் கூறும் படி செய்தவர். அந்தளவுக்கு இந்த தீருப்பாடுகளின் நாடகத்துடன் இரண்டறக் கலந்துவிட்டிருக்கும் அவரும் அவரது உருவாக்கமான தீரு மறைக் கலாமன்றமும், இந்நாடக வரலாற்றின் மிகப்பெரும் சக்திகள்.

இயற்கையிலேயே இவர்டம் இருந்த கவித்துவமும், கலையார்வமும், மொழிப் பற்றும், பற்றுக்கொண்ட அரங்க அனு பவங்களும் இணைந்து நீன்று இப்பணி யினை ஆற்றவைத்தன. நாடக ஆசீர்யாகவும் நெறியாளரா கவும் தானே செயற் பட்டு ஏற்கதாழு 37 வருடங்களாக தொடர்ச்சியாக இப்பணியில் ஈருப்பட்டு வருகின்றார். இது வரை 25க்கும் மேற்பட்ட Passion Play பிரதிகளை எழுதியுள்ளார் அவற்றுள், பின்வருவன முக்கீயத்துவமுடையவை. “கல்வாரியில் கடவுள்”, “அன்பில் மலந்த அமர காவியம்”, “சாவை வென்ற சத்தீயன்”, “கவலையின் எல்லை”, “அமலன் காட்டிய வழி”, “பலிக்களம்”, “களங்கம்”, “இருஞக் குப்பின்”, “கடவுள் வடித்த கண்ணீர்”, “செந்தணைல்”, “மலையில் விழுந்த துளீகள்”, “சீலுவை உலை”, “கல்வாரிப் பரணி”, “கல்வாரிக் கலம்பகம்”....

1966ம் ஆம் ஆண்டு மன்னாரில் இவர் உதவிப்பங்குத்தந்தையாக இருந்த போது தனது முதலாவது “தீருப்பாடுகளின் காட்சியை நீகழ்த்துவித்தார். (இதுவே மன்னாரில் மேடை யேற்றப்பட்ட முதலாவது “ஆள் பாஸ்.”) தொடர்ந்து அவர் பங்காற்றிய நாரந்தனை, உரும்பிராய், களிநூச்சி, அச்சுவேலி, குருநகர் என பங்குத் தளங்களிலெல்லாம் பணியாற்றிய காலங்களிலே இப்பணியை தொடர்ந்தார். உரும்பிராயில் செயற் பட்டபோது இவ் அரங்கச் செயற் பாட்டை தொடர்ச்சியாக மேற்கொள்ளவும் வளர்க்கவும் “தீரு மறைக் கலாமன்றம்” என்னும் கலைநீரு வனத்தை ஆயர் எமில்யானுஸ் பிள்ளையின் ஆசியுடன் உருவாக்கினார். அவ்வமைப்புக் கூடாக வருடாவருடம் இதனை நீகழ்த்துவதையே ஒரு தவமாகக் கொண்டு செயற் பட்டு வருகின்றார். இச்செயற்பாடு யாழ்ப்

பானத்தில் இருந்து இலங்கையின் பலபாகங்களுக்கும் தொடர்ந்து இந்தீயாவுக்கும் கொண்டு சென்று தற்போது இதன் கீளைகளை கொண்டு யேர்மனி, பிரான்ஸ், கனடா, லண்டன் என ஜூரோப்பிய நூருக்களிலும் நீகழ்த்தும் அளவுக்கு வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது.

இவ்வாறு வளர்ச்சி பெற்ற அரங்க இயக்கத்தீன் அச்சாணியாகத் தீகழும் இவரது செயற்பாடுகள் ஆய்வு செய்யப் பட வேண்டியவை. தீருப்பாடுகளின் நாடக வரலாற்றின் சீல தீருப்பு முனைகளை இவரது செயற்பாடுகளே உள் அடக்கிநிற்கின்றன “கலை கலைக்காக” என்று செயற்படாது ஆன்மீக ரீதியான ஒன்றியைப்படிக்கு வழிவகுத்தல், ஒரு சமூக கூட்டுறவைப் பேணல் “மனிதத்துவ உறவை கலை மூலம் ஏற்படுத்தல்” இறைபக்தியை அதீகரித்தல் என பலஞாக்குகளை மனங்கொண்டே இச்செயற்பாடுகளை ஆற்றினார். அரங்கில் இவர் ஏற்படுத்தீய பின்வரும் தாக்கங்கள் இவரை முதன் மைப்படுத்துகின்றன. *நாடகத்துக்குரீய கட்டமைப்பை ஏற்படுத்தியமை, *இலக்கீயத்தரம் வாய்ந்த அரங்கீயல் பண்புடைய ‘தமிழ்’ நாடக பிரதிகளை எழுதியமை, *மொழியை கவர்ச்சிகரமாக கையாண்டமை, *பெருங்காட்சிப் பண்புகளை வளர்த்தெடுத்தமை, *சடங்கு நீலைக்கு அப்பால் சென்று இந்நாடகங்களுக்கூடாக சமூகத்தீர்க்குரீய சிந்தனைகளை கொடுக்க முயன்றமை, *சுருப்பவர்கள் மத்தீயில் ஒழுக்கம், ஒழுங்கு, கட்டுப்பாடு, அதிகப்பற்கீகள் போன்றவற்றுக்கூடாக ஒரு ஒழுக்கவையை வேணியது.

*நடிப்பு, நெறியாள்கை, காட்சிவிதானம், இசை, ஓளி, வேட உடை ஓப்பனை என அரங்க மூலக்கங்களை சீற்பாக பயன்படுத்தி “கலைத்துவத்தை” ஏற்படுத்தியமை.

*இன்றுவரை இச்செயற்பாடுகளை தொடர்ந்து மேற்கொண்டு வருவது. (மேற்கூறப்பட்ட மாற்றங்கள் பல தமிழ் நாடக வரலாற்றிலேயே ஏறுத்தியம்ப்ப

பட வேண்டிய வகையில் தொடக்கமாக அமைந்தவை தமிழ் நாடக ஆய்வாளர்கள் இதனை மதமுலாம் பூசீதவர்ப்பதும் வரலாற்றில் மூடிமறைப்பதும் வீசனத்துக்குரியது)

மேற்கட்டப்பட்ட தாக்கங்கள் கூவருட காலத்தில் ஏற்பட்டவை. ஆரம்ப செயற்பாடு முதல் இன்றைய செயற்பாடுகள் ஈராக படிப்படியான வளர்ச்சியையும், மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்தியுள்ளன. தீருப்பாடுகளின் காட்சிச் சடங்கு நீலையில் இருந்து கலைத்துவமான நாடக நீலைக்கு படிப்படியாக மாறியுள்ளது. இவரது நாடகப் பிரதிகளையும் ஆற்றுக்கையின் தன்மை களையும் ஆய்வு செய்யும் போது இம்மாற்றங்களை கண்டு கொள்ளலாம்.

ஆரம்பத்தில் இவர் தீருப்பாடுகளின் நாடகத்தை எழுதுவதற்கு பல நூல்களை ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ளார். இது பற்றி அவரே தமது கட்டுரை யொன்றில் குறிப்பிடுகின்றார்.

“பலர் என்னுவது போல கீறில்து பெருமானீன் வாழ்வை நாடகமாக குவது அவ்வளவு கலபமானது அல்ல. பலஸ்தீன் நாட்டு வரலாறு உரோமையே பேரரசின் ஆட்சி முறை யூதமக்களின் சமயக் கொள்கைகள் என்பது பற்றி ஆழ்ந்த அறிவு பெற்றிருக்க வேண்டும்....

...1966ம் ஆண்டு மன்னாரில் நடைபெற்ற தீருப்பாடுகளின் காட்சியை எழுத சார்பு நூல்களாக விளங்கியமை “வுல்டன் ஓல்லர்” “வுல்டன் வீன்” “றொமா னோ குவர்ஸ்”, “டானியேல் ரொப்ஸ்” “நிச்சீயோத்தி” போன்ற நீடுணர்கள் எழுதிய ‘கீறில்துவின் வாரலாறு’ நூல்கள், அத்துடன் கொல்கொத்தா” என்ற இத்தாலிய தீரைப்பட கதைவசன நாலும் பெருந்துணையாக அமைந்தது.”¹⁹

இவைமட்டுமன்றி அவர் சீறிய வயதில் இருந்து கண்டுகளித்து வந்த ‘உடக்குப்பாஸ்’ பத்திரீசீபார் கல்லூரி யில் இவர் பார்த்த தீருப்பாடுகளின் காட்சி பற்பட்ட காலத்தில் ஜேர்மனி “ஓபரமா கெள்” இல் நாடகத்தைப் பார்த்ததன் தாக்கம் என பலவும்

இவரது நாடக ஆக்கத்தில் தாக்கம் செலுத்தி இருக்கும்.

இவர் எழுதீய நாடக எழுத்துருக் களின் தன்மையைக் கொண்டும் எழுதப்பட்ட காலத்தை அடிப்படையாக கொண்டும் நாடகங்களை மூன்று வகையாகப் பாகுபடுத்தலாம்.

- 1) ஆரம்ப கால நாடகங்கள்
- 2) இடைப்பட்ட கால நாடகங்கள்
- 3) அண்மைக்கால நாடகங்கள்

இரும்பகால நாடகங்கள்

இவரது ஆரம்ப கால நாடகங்கள் பாரம்பரியதன்மையை அதீகம் கொண்டவையாகக் காணப்பட்டன. அதாவது, உரை நடைகளில் அதீகம் தங்கீயிருக்கும், வேதாகம நிகழ்ச்சி ஒழுங்கீ வேலேயே காட்சிகளை அமைத்தல் என நாடகக் கட்டடமைப்பில் பழைய பொழுதுமைப் பாசீல் இருந்து வந்த தொடர்ச்சியைக் கொண்டிருந்தார். ஆனால் மொழிநடை கவர்ச்சிகரமான தாகவும், மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நாடகங்கத்தன்மையில் இருந்து வேறுபட்டு தமிழுக்குரிய புத்தாக்கமாகவும் காணப்பட்டது. உதாரணமாக லோங் அடிகளின் நாடகத்தின் மொழிபெயர்ப்பு பெருமளவில் நேர் பொருள் தன்மையையே அதீகம் கொண்டிருந்தது என்பதற்கு இவ்வரையாடற் பகுதி உதாரணமாக அமையும்.

கைப்பால் : இல்லாவிலீன் பரிசுத்த சிபருமக்களை இந்த காத்திரம் மிகக் கூட்டத்திற்கு ஏன் அழைக்கப் பட்டிருக்கின்றிகள் என்பதை உணர்வீர்கள் என நினைக்கிறேன். எங்கள் மத்தியிலும் நாடு நகரங்களிலும் ஏன் தீவாரவயத்தின் வாயிலில் நின்று அபச்சாரம் சிச்யும் அந்த எனிய புரட்சிக் கவலையனைப் பற்றி நீங்கள் அரிவிரி.¹⁹

ஆனால் மரியசேவியரின் மொழி நடையில் அக்கால தீராவீடு முன்னேற்றக் கழகம் தோற்றுவித்ததான் எதுகை மோனையிடனான கவர்ச்சிகரமான மொழி நடை பயன்படுத்தப் பட்டது.

உதாரணமாக அவரது “அன்பில் மலர்ந்த அமர காவியத்தில் இருந்து ஒரு உரையாடலைக் கூறலாம்.

கைப்பால் : உண்மை? கெள்வி ஒன்று நால் இன்னோன்று : குற்றம் ஒரு மிகும் விடை வேலிராறு விடும் நீ குற்றவராயிரா என்பதுதான் கெள்வி? நீ கீற்றில்துவா என்பதுதான் கெள்வி? சூறு சூரு சூரம் சூறு நீ மொசிபாவுர் சூகர மீதிருந்து கொக்கரித்துகியீடு. இப்பொழுது பீசால்திருக்கின்றார்ப் பூர்வீரர். கற்றவன் போவு நடித்து நிற்கும் குற்றவரான் அகுவதியை அழுத்திப் பிழுத்திருக்கும் அகங்காரியை அழிவையும் இழுத்திருக்கும் பழுப்புடன் சமந்தா வந்த பாருகப் போகுமீ...²⁰ இதுமட்டுமென்று அன்றைய சீன்மாவில் செல்வாக்குப் பெற்ற தர்க்கவிவாதங்களின் தன்மையை வைத்தும் உரையாடல்களை ஆக்கினார். இவ்வரையாடல்களை மனணநீலையில் வைத்து இன்றும் கூறும் ரசீகர்கள் உள்ளனர்.

கைப்பால் : இங்கை விருதுவை சிச்துரங் நீர் சிசசார்

அரசனுக்கு நன்மையில்லை.

பிவாத்து : கருத்திற்ற பீச்சு!

கைப்பால் : இங்கை அத்தான் எம் கலகுத்தின் மூச்சு

பிவாத்து : கலகும் அவ்வகையும்.

கைப்பால் : கலங்க வேலன்றும்!

பிவாத்து : யார்.

கைப்பால் : பிவாத்து

பிவாத்து : யாராக்கு?

கைப்பால் : சிசசாருக்கு

பிவாத்து : எதற்கு

கைப்பால் : தீர்க்குத்திற்கு!...²¹

இவ்வாறு மொழிநடையை கவர்ச்சிகரமாக ஆக்கியது மட்டுமென்று மனோரீய தன்மையிலான நடிப்படையும் செம்மையாகப் பயன்படுத்தினார். ‘பசாம்’ பாடல்களிலேயே தங்கீயிருந்த நாடகத்திற்கு புதிய காநாடக சங்கத இராகங்களைப் பயன்படுத்தி பாடல்களைப் படுத்தினார். அரங்கையும் கவர்ச்சிகரமானதாக ஆக்க 100 அடி மேடையில் நீகழ்த்துவீத்தார் இயற்கையான சூழலையும் அரங்காகப் பாவீத்தார். காங்கேசன்துறையிலும் கோட்டை

பிலும் நீகழ்த்தப்பட்ட போது இந்த தன்மையை வேலயே நீகழ்த்தினார்! 1975ல் கோட்டையில் நீகழ்த்தப்பட்ட நாடகம் பற்றி கலாநீதி மௌன குருப்பின்வருமாறு குறிப் பீடுகளிற்கார்பார்

“....மேடையினர் வோடும் நவீன நாடக பீருக்ஞடையும் இந்நாடகங்கள் மேடையேற்றி மேற்கு நாட்டு நாடக உத்தீகள் பல இவற்றில் கையாளப்பட்டன. மேடையை மாத்திரமானால் வெளியையும் மேடையாக பாவீக்கும் உத்தீயை அன்பில் மலர்ந்த அமரகாவீயத்தையில் இவர்கையாண்டார். யாழிப் பாணக் கோட்டையைப் பின்னணியாகக் கொண்டு முற்றவெளி மைதானத்தில் இந்நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டது. இச்செய்தி நமக்கு றிச்சட்சக்களின் சமூல் அரங்கை நினைவுபடுத்துகின்றது....”²²

கோட்டையை பின்னணியாகக் கொண்டு பெருமளவில் நீகழ்த்துவதீத் தீவிதம் அன்பில் மலர்ந்த அமரகாவீயம் பல தொழில்நுட்பங்களுடனும் மேடையேற்றப்பட்டது. இந்நாடகம் பற்றி பலரும் பல பத்திரிகைகளிலும் வீர்சங்கங்கள் எழுதியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பெருந்தொகை நடிகர்களைக் கொண்டு கோட்டையில் நீகழ்த்தீயதீருப்பாடுகளீன் காட்சி ‘ஓப்பரமாகெள்’ நாடகத்துடன் ஓப்பிடக்கூடியது எனச்சீலர் கூறுவதும் மனங்களாக தக்கது.

இபைப்பட்கால நாடகங்கள்

இடைப்பட்டகால இவரது நாடகங்களின் போக்கு சம்ரூ மாறுபடுகின்றது. உரைநடை மூலம் கதையை நகர்த்திச் செல்வது பெருமளவில் தவர்க்கப்படுகின்றது. பாத்திரங்களின் உரையாடல்களும் காட்சிகளும் கதையை நகர்த்துகின்றன. மொழிநடையில் பெரியமாற் றங்களை செய்யாதுவீடினும் நீண்ட உரையாடல்கள் குறைக்கப்பட்டன.

மற்றொரு முக்கியமான மாற்றம் வழுமையான கதைப்போக்கில் இருந்து மாறி, கற்பனையான சம்பவங்கள் வெவ்வேறுபட்ட கொணங்கள் என

நோக்கி பாடுகள் மரணம் பற்றிய சீந்தனையை ஆழப்படுத் தீயமையாகும். உதாரணமாக ‘களங்கம்’ நாடகத்தில் ஒரு நடுவரும் இரண்டு வழக்கறி ஞர்களும் நாடகத்தின் பிரதான பாத்தி ரங்கள். இவர்கள் கீறில்துவின் மரணத் தீங்கான குற்றவாளி யார் என ஆய்வு செய்கின்றன் இவ் ஆய்வு வீசாரணை களாக, காட்சிகளாக வந்து, தீர்வு வழங்கப்படுகின்றது. மனிதர்களின் பாவங்களே காரணம் எனத் தீர்ப்பு வழங்கப்படுகின்றது. எனவே மனித பாவம் பற்றிய சீந்தனையை வேறொரு சீக்கலுக்கூடாக வளர்த்துச் சென்று சமூகத்தீர்க்கு ஒரு செய்தியை கொடுக்கின்றார்.

நுருவர்: களங்கம் என்பது பாவம். பாவம் சிச்தி ஒயிலிவாருவருக்கும் களங்கத்துள் களங்கமான கடவுளின் கிகாலவையில் ஸங்குண்டு. அந்தக் கிகால கடந்தகால வரவராஜ என்ற இருந்த மீடாரீ உலகில் இன்று நிலவும் உண்மையான நிதித்துணி²³

இவ்வாறு ‘சாவைவென்ற சத்தியன்’ கீறில்துவின் உயிர்ப்பில் பீனான பகுதியினை மையப்படுத்தியது. அத்தோடு இவ்விடைப்பட்ட கால நாடகங்களுக்கான அரங்குகளும் மாற்றமுறைகின்றன. நீண்ட மேடைகளை மட்டும் நாம்பி இராது படச்சட்ட மேடைக்குள்ளும் நீகழ்த்துவிக்கும் பரீட்சார்த்த முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வெற்றியும் அடைகின்றார். அதுமட்டுமன்ற ஜமம் “கூட்டும்” உறைநிலை, நீணவுக்காட்சிகள் குறியீடுகளை உபயோகத்தில் என நவீன உத்தீகளையும் இவ்வரங்கீல் உபயோகிக்கின்றார். யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டும் நில்லாது இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் இந்தியாவிலும் (திருச்சீமண்டபம்) மேடையேற்றி இவ் அரங்க இயக்கத்தைப் பலமாக்குகின்றார். இந்நாடகங்கள் அதீக வரவேற்றப்பெற்றன. கலைக்கண் ஆசிரியரின் பலீக்களம் நாடகம் பற்றிய ஒரு விமர்சனம் இதற்குச் சான்று பகர்கின்றது.

“நாடகத்துறையில் தமக்கென ஒரு புதிய உத்தீயைக் கையாளுகின்

ஹார் இயக்குனர்.” பலீக்களம்” என்னும் நாடகம் புதுமைக் கருத்துக்களால் நிரப்பப்பட்டிருந்தது பரந்த வெளியில் இருநாறு நடிகர்களைக் கொண்டு பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களைத் தீகைப்புக் கடலீல் ஆழத் தீயவர்கள் சீறிய ஒரு மேடையிலும் இருபது நடிகர்களைக் கொண்டே மிகத் தீற்பட நடாத்தி மக்களின் பாராட்டு தலைப் பெற்றுள்ளார்கள்...

...இக்கருத்துக்களை இங்கு குறிப்பிடுவது நாடகங்களில் புதுத்தப்படும் புதுமுறைகள் எவ்வாறு பார்ப்பவர் களையும் குறிப்பாக கலைக்கண் கொண்டு சுவைப்பவர்களையும் கவருகின்றன என்பதை வலியுறுத்துவதற்குத்தான்.”²⁴

வெவ்வேறு கோணங்களில் இருந்து பாடுகள் மரணம் உயிர்ப்பு போன்ற வற்றை நோக்கி அதற்கூடாக வெவ்வேறு சீந்தனைகளை முன்வைப்பதீல் அதீக கவனம் செலுத்தினார். எனவே பக்தீயையும் பரீவர்க்கத்தையும் தூண்டும் நோக்கம் முதன்மை பெறாது பாடுகளும் மரணமும் விழுக்கும் செய்தீ என்ற சீந்தனை மேலோங்கு சென்றது. எனவே சடங்கு மீலைப்பட்ட இந்நாடகம் படிப்படியாக அத்தடத்தீற்கான முக்கீயத்துவத்தைக் குறைத்தது என்பதுடன், அறிவியல் ரீதியாகச் சீந்தனையைத் தூண்டியுற்றது.

உன்றாவது காலகட்டம்

மரியசேவீயர் அடிகளின் நாடகப் போக்கு 90 களில் மேலும் மாற்றமுறைகின்றது. இக்காலப்பகுதீயில் திருப்பாடு களின் நாடகம் கலைத்துவம் மிக்கதும் பாரம்பரிய தமிழுக் கீற்றிலக்கிய வழங்களைக் கொண்டு பின்னப்பட்ட நாடகங்களை மாறுகின்றன. தமிழ் இலக்கியமரபைக் கத்தோலிக்க மதம் பெருமளவில் கையாண்டு வந்தீருந்தாலும் திருப்பாடுகளின் காட்சிக்கு அந்த வடிவத்தை வழங்கிய முற்போக்கான சீந்தனையாகும் “சிலுவை உலா”.²⁵ கல்வாரிப்பரனி. “‘கல்வாரிக்கலம்பகம்’ போன்றவை இந்த வகையில் எழுதப்பட்டவையாகும். இவை இயல்

பான தீருப்பாடுகளின் நாடக ஒழுக்கைக் கைவெடுகின்றன. சீற்றிலக்கீய வடிவக் கட்டமைப்பைப் பெறுகின்றன. கலைத்துவத்தீற்கும் நூட்பத்தீற்கும் இதற்கூடாகச் சொல்லும் செய்தீக்கு முக்கீயத்துவம் வழங்குகின்றன.

“உலா” என்பது பல்வகை ஒழுக்க மும்நிரப்பப்பெற்ற தலைவன் பவனீ செல்லுதல் அவனது அழகைக் கண்டு ஏழ வகையான பெண்கள் அவன் பால் ஸர்க்கப்படுகின்றன என்ற ஜதீகத்தை உடைய சீற்றிலக்கீய வடிவமாகும். இதனை அடிகள் அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு “சீலுவை உலா”வை படைக்கின்றார். இதுபற்றி அவர் கூறுகையீல்

“...சீலுகல உவாவில் இறைமகன் சிச்கந்பாட்டுநூதலைவன் அவர்பாலும் ஹருவது சிலுகலையில் ஏழு குறை தீருவாய் மாவரந்து ஏழுவிற்மான எதிரிரவிக்கணையும் மன்றிலைகணையும் கேட்டபோர் பார்ப்போர் நீண்ப்போர் உள்ளங்களில் எழுப்புகின்றார். அந்த அருள் ஆழகன் மீது ஸர்க்கப்பட்டு அண்மையாத அங்கு சிகாஸ்ராஜ இருப்போர்மார்²⁶

யேசு சிலுகலையில் மொழிந்த ஏழ மொழிகளையும் மையப்பொருளாக்கி அதற்குரிய பாத்தீரங்களை அந்த அந்தச் சமயத்தில் அரங்கில் கொண்டு வந்து அந்த வார்த்தைகளை எதிரொலிகளை எழுப்பச் செய்கின்றார். ஆனால் சீலுகலையில் கீற்றில்து இல்லை. வெற்றுசீலுகலையே பேசுவது போல அமைக்கப்பட்டது. அத்துடன் நாடக இணைப்பிற்கு இங்கே புதீய பாத்தீரம் அறிமுகமாகின்றது. “பக்தன்” இவன் ஒரு உரைஞாக அரங்கில் நீண்று நாடகத்தை நடத்தி செல்லுகின்றான்.

அவ்வாறே “பரணை” போர்க்களத்தீல் ஆயிரம் யானைகளை வென்ற வீரனை பாட்டுடைத் தலைவனாக கொண்டு பாடப்படுவது அது “கல்வாரிப்பரனை” யாகின்றது.

“....அவகையுடன் சமர்ட்டு அதுச் சூட்சீய மூடுத்து அருளின் அரசை நீறுவதற்காக. இறைமகன் யெசு

திவ்வுவகீல் பிரத்தர் திருவாறாக்கு தூரம் மீட்டு ஆய்வுகளுக்கு மூன் அப்பிரான் இதுதிக்கூட்டம் கல்வாரிக் குடியில் நிகழ்ந்தது. சூலை மாதத்தில் எலுந்த கண்ணுயிர் தூரங்கள் அதன் மூலம் அயக்கயில் ஆதிக்கத்திற்கு சரவுக்கூட்டு அதற்கு வெற்றியாகக் கூடுதலாக இயக் கூட்டுக்களையும் தீவிரமாக்குதல் கீழ்க்கண்ட கால்களுக்கும் தீருக்கும்ருக்கல் நாட்கள் வழங்கி சூரியப்பீடு படி கல்வாரிப்பார்வை¹⁹.

இங்கே ஒன்க்கும் இருநூக்குமான போர் வேதாகமச் சம்பவங்களுக்கூடாக கையாணப்பட்டு வெற்றிப் பராணியாக மூடுவதுமிருந்து அவ்வாறே கல்வாரிக் கலம்பகலும், கலம்பகம் என்னும் சீற்றிலக்ஷிய வடிவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பல்வகை இயல்புள்ள கலம்பக உறுப்புகளுடன் பொருந்தக் கூடிய வகையில் இந்நாடகம் அமைக்கப்பட்டது. பலகற் பண்ணான சம்பவங்களுக்குள் வேதாக கமமைய்ப்பொரும் சீற்றிம் பாதிக்கப்படாது இந்நாடகம் ஆக்கப்பட்டது. உதாரணமாக யேசுவைக் கோவிலில் காணிக்கை கொடுத்து மிட்கும் போது மூத்தி “குரம்” உரைக்கீன்றாள். சீலுவை கமந்து வந்த யேசு ஆணீ அறையப்பட முன்பு சீலுவையில் இருந்தப்படுகின்றார். “புயம்” பாடப் படுகிறது. அவரது புயவலீஸமீரு செயல்கள் அரங்கில் நீகுத்தித் தப்ப படுகின்றன. அந்தப் புயம் இந்த சீலுவையைத் தாங்கியது என்ற சீந்தகண வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. இது சீலுவைப்பாடுகளின் துயரில் மூங்கி நீஞ்ச மக்களை அந்தயைப் படுத்துகின்றது. பிறக்க கூறும் தொலைப்படுத்தலும் சீந்தகணப் பரிமாறும் இடம் பெறுகின்றன.

எனவே இந்நாடகங்கள் முழுக்க முழுக்க நாடகங்களாகவே மாறிவிட டன. அரங்கில் கலைத்துவம் அதீகம் பேணப்பட்டது. 30 க்கு மேற்பட்ட வாணதூதர் அரங்கெங்கும் நிறைந்து பெரும் காட்சீப் பண்புடன்நடமிருவர். நீண்ட மேடைகள் கண்கவர் காட்ச அமைப்புக்கள் ஓளிவிதானிப்புக்கள்,

இசையின் வெவ்வேலை பரணாமங்கள் என பெருமளவில் ஜனாந்தசகத் தன்மையான நாடகங்களாகவும் ஆரமான சீந்தகணயை தருவின் றவையாகவும் மாற்றமடைகின்றன. ஆனால் பழைய திருப்பாடுகளின் காட்சையை இருவருடங்களுக்கு ஒரு முறை மாறி மாறி நீகுத்திச் சுருவதும் இதன் சடங்குத் தேவையை முக்கீட்டு வத்தை வலியுறுத்தி நீந்தின்றது.

மற்றுமொரு முக்கீட் விடையை மென்னவெளில் சமகாலத்துப் பிரச்ச கைகளும் இப்படைப்புகளோடு இயைக்கப் பட்டன. உதாரணமாக சீலுவை உலாவில் வாணொலிச்செய்தி

“....மூல்வைத்தீவு மாவட்டத்தில் பட்டினச்சாவு...”

“.....அம்பாறை மாவட்டத்தில் இருபத்தெந்து பொது மக்கள் இனந்தீயாத நப்பகளால் தாக்கப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டனர்...”

“.....கிளாவிக்கடவில் பட்ட கவிழ்ந்து பெண்கள் குழந்தைகள் உட்படப்பத்துப்போல் இந்திராக்கலா மௌ நம்பப் படுகின்றது...”²⁰

‘கல்வாரிக்கலம்பகத்தீல் ஆரம் படும் வீமானக் குண்புவீசுகி’ மக்கள் சீற்றி ஓடுகின்றனர். அதற்குள் பாதிக் கப்பட்ட ஒருவன் மூழை சமூகின்றான் கடவுளையை வெறுத்து உரைக்கின் றான். அப்போது மற்றொரு பக்குன் வருகின்றான் அவன் கூறும் வீளக்கம் நாடகப் படிமுறையில் அது இறுதிக் கட்டம். மத்தீய கால பொது வணக்க

எனவே இந்நாடகங்கள், நாடகங்களைக் கரீஸ்ரோட்டிலிய அரங்கமாபில் இருந்து மாறி பீறப்பட்ட கூறும் “காவீயப் பாணீ”நாடகங்களாக மாறுகின்ற மையை கீழ்க்கண்ட வேதானான்களின்றோம். ஆனால் பழைய திருப்பாடுகளின் காட்சையை இருவருடங்களுக்கு ஒரு முறை மாறி மாறி நீகுத்திச் சுருவதும் இதன் சடங்குத் தேவையை முக்கீட்டு வத்தை வலியுறுத்தி நீந்தின்றது.

இம்முன்றாவது காலகட்டநாடகங்களோடுமிய சேவீப் அழகன் போதும் வீமானப்படுத்தப்பட்டார். திருப்பாடுகளின் காட்சி சீந்துரைப் பக்குத்தித்துண்மையை இல்லாது செய்து விட்டார் என்றும் அதன் சடங்குத் தன்மையை மாற்றிவீட்டார் என்றும் ஜனாந்தசகப்படுத்தியதற்கூடாக அப்பாரம் பரிபுத்தகூர் சீதைத்து விட்டார் என்றும் பாரிய குற்றச் சாட்டுக்கள் முன்வைக்கப்பட்டன. அவர் ஆரம் பக்கில் நீகுத்திச் சுருவதுகளின் தாக்கங்களில் இருந்து விடப்படாத பலர் அந்நாடகங்களைபே அதீகம் எதீர் பார்ப்பதும் இந்றும் உள்ள நிலையாக காணப்படுகின்றது.

ஆனால் நாடகப்பண்பை அதீகம் கொண்ட சடங்குகள் சடங்குக் கருவறையில் இருந்து தாமாக உருமாறி நாடகங்களாகும் என்பது வரலாற்று உண்மை ‘நீச் சாட் சுதேன்’ கூறும் நாடகப் படிமுறையில் அது இறுதிக் கட்டம். மத்தீய கால பொது வணக்க

முறை நாடகங்கள் இதற்கு நல்ல உதாரணம் எனலாம்.

எனவே ஒட்டு மொத்தமாக நோக்கும் போது கடந்த 35 வருட காலமாக தீருப்பாடுகளின் காட்சியில் இருந்து தன்னை விடுவித்துக்கொள்ளாது அதனையே ஒரு இயக்கமாக மாற்றி புதீய குழுமம் ஒன்றை உருவாக்கி நாடுகடந்தும் வாழும் நிலைக்கு அதனை உருவாக்கவிட்ட மரிய சேவியரையும்

அவரது தீருமறைக்கலா மன்றத் தையும் தீருப்பாடுகளின் காட்சிவரலாற்றையும் பீரித்துப்பார்க்க முடியாது. தன்னுடன் இதனை முடித்து வீரும் நோக்கும் இவருக்கு இல்லை. இவரது மாணவர்கள் ஒரு வகையில் சீடர்கள் இப்பணியை தொடர்பவர்களாக இன்று மாறியுள்ளனர். பிரான்சில் ஜெனம், போர்மினஸ், இம்மனுவேல் போன்றவர்கள் பத்தீரிசியார் கல்லூரியில் மாணவர்களாக முதலாவது

சோ. சோன்சன் ராஜ்ஞமார்.

உதவிய நூல்கள்

1. பேரா. சிவத்தம்பி
2. பேரா. மெளனகுரு
3. Phyllis Hartmill
4. Ibid-39
5. A.M.Nagler
6. Ibid-P.50
7. "Passion pieille"
8. யாக் கோமே கொன் சால் வேல்
9. நி. மரிய சேவியர்
10. பேரா. மெளனகுரு
11. G. Pilendran.
12. ட. வலன்ரினா
13. து.க.ஜெகாஜுஷின் கம்
14. J. E. ஜெயசிலன்
15. F. J. Armstrong
16. ஆயர் தியோகுப்பிள்ளை
17. F. J. Armstrong
18. நி. மரிய சேவியர்
19. G.P.பேர்மினஸ்
20. நாடகம்
21. நாடகம்
22. மொன குரு
23. நாடகம்
24. பலிக்களம் பராத் தோம்
25. நாடகம்
26. நாடகம்
27. நாடகம்

"அரங்கு ஓர் அறிமுகம்" மாரித மேம்பாட்டு நிலையம் திருகோணமலை. பக்.கம். 42

"சடங்கில் இருந்து நாடகம்வரை" பக். 9

The Theatre, Thames And Hudson Inc. U. S. A P.35

"A Source book in Theatrical History", Dover Publications Inc. P.47

Oberammergau 1634-1984

-"வியாதுலவிசங்கம்" முகவரை புனித வளன் கத்தோலிக்க அச்சகம் -1994

-"கூத்தைபற்றிய சில குறிப்புகள்" தமிழ் சாகித்திய விழாமல்-இந்துகலாசார அமைச்சு - 1993

-சமுத்து தமிழ் நாடக அரங்கியல் வளர்ச்சியில் கத்தோலிக்க "பங்கு பழையதும் புதியதும்"

-சமுத்து தமிழ் நாடக அரங்கு யாழ் பல்கலைக் கழகம் பக்-56

"Tamil Catholic Literary Tradition of Sri Lanka".Viyakula Pirasangam-p.56

"மன்னர் நாடகமரில் உடக்குப்பாஸ் 'ஆற்றுகை' நை-ஆனி 1999

ஹர்காவந்துறை புனித மியாள் ஆலயத்தின் நூற்றாண்டுச் சிறப்புமல் Ceylon Printers-Colombo-2

-"யாழ்ப்பாண திருச்சபை வரலாறு" வளன் ஆச்சிரமம் 1997. பக். 173.

"The Passion Play" "The Patrician" 1956-1957

-நேர்காணல் - 1996.

மே. கு. நூல்

"கலைமுகம்" திருமறைக்கலாமன்றம் 1981 பக்க.1

பாத்திரமனை வசனம் -நேர்காணலில் எழுதப்பட்டது.

"அன்பில் மலர்ந்த அமர காவியம்"

அன்பில் மலர்ந்த அமர காவியம்

சீ. கு. நூ.

"களங்கம்"

கலைக் கண்

"சிறுவை உலா"

"கல்வாரிப்பரணி"

"சிறுவை உலா"

-நி. மரியசேவியர்,

A. யோசன்

மனையாசிரியர் ஜெயசிலன்

G. P.பேர்மினஸ்

P.S.அல்பிரட்.

குநிய காறு

~சிறுகதை~

கிறிஸ்மஸ் விழாவை ஒட்டி, புதிய சாறம் ஒன்று வாங்குவதற்கு, துணிக்கடையில் விலை கேட்டுக் கொண்டிருந்த என் செவிகளில், தேனீர்க் கடையிலிருந்து, அதுக்கிடையலை, யாரோ இரண்டு பழத்தை அடிச்சிட்டான் என்ற கோபக்குரல் கேட்டது. நான் வெளியே வந்து பார்த் தேன். கடைக்கு உள்ளும் புறத் தும் ஒரே கும்பலாகச்சனம் வந்து போய்க் கொண்டிருந்த படியால் கள்ளன் இலகுவாக இரண்டு வாழைப் பழத்துடனும் கம்பி நீட்டி விட்டான்.

தேனீர்க் கடையைவிட்டு, பலர் தெருவழியே சென்று கொண்டிருந்தனர். ஒவ்வொரு வரையும் நானும் உன்னிப்பாகக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தேன். சற்றுத் தொலைவில், இரு சிறு உருவங்கள், பயந்து பயந்து ஓட்டமும் நடையுமாய்ப் போவது என் சந்தேகத்தைக் கிளப்பியது. அவர்களைப் பின் தொடர்ந்து நானும் வீச்சாக நடந்து சென்றேன்....அவர்கள் அண்ணனும் தங்கையுமாகத்தான் இருக்கும்! அண்ணனுடைய கையில் ஒரு ஒலைப்பை. தங்கையின் கையில் ஒரு கிழிந்த போர்வை! கியூவில் நின்று, பளி மழை என்று பாராது, பான் வாங்குவதற்கு, முதல் நாள் இரவே இருவரும் வந்து தெரு ஓரமாகப் படுத்திருந்திருக்க

வேண்டும். காலை ஒன்பது மணியாகியும் பேக்காரிக் கியூ இன்னும் முடிந்த பாடாயில்லையே.

பத்து நிமிடங்கள் நடந்திருப்பேன்! சிறிய ஒழுங்கை ஒன்று தென்பட்டது. இருவரும் ஒழுங்கையில் இறங்கி ஒரு வளவுக்குள் நுழைந்தனர். அந்த இருவருடையவும் வருகைக்காக, இன்னும் ஆறு உயிர்கள், சிறிய வீட்டு முற்றத்தில் காத்திருந்தார்கள் போலும். பையன் கொண்டு வந்த பையை எல்லோரும் ஓடிவந்து ஆவலுடன் பார்த்தார்கள். இரண்டு றாத்தல் பாணும், இரண்டு வாழைப்பழமும் வெளியே வந்தன. ஒரு றாத்தல் பாணை, இது பின் னேரத்துக்கு என்று சொல்லியபடி, வீட்டுக்குள் எடுத்துச் சென்றாள் தாய்! மீதியாயிருந்த ஒரு றாத்தல் பாணை எட்டுத் துண்டுகளாகப் பிரித்தான் தகப்பன்! மிகவும் சிறிய இரு குழந்தைகளும், சரியாக வேகாத பான்துண்டுகளைத் தண்ணீரில் தோய்த்து, தேவாமிரத்ததைச் சுவைப்பது போல், கொஞ்சம் கொஞ்சமாகச் சாப்பிட்டனர். வாழைப்பழம் இரண்டும் (களவாடப்பட்டவை) பிள்ளைகள் ஆறுபேருக்கும் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டன. இளையவர் நால்வருக்கும், ஆளுக்கு பழத்தின் அரைத்துண்டு கிடைத்தது. வளர்ந்த இரு வருக்கும் பழத் தோல்கள் மட்டும் கிடைத்தன. குழந்தைகள் இப்படிச் சாப்பிட்டுப் பசி தீர்ப்பதை அவர்கள் நடுவிலிருந்து தாயும் தந்தையும் பார்த்துக் கொண்டு, எதையோ எண்ணி எண்ணி ஏங்கி விம்மிப் பெருமுச்சவிட்டுக் கொண்டிருந்தனர்.

புலவர் நீ. மரியுசேவியர் அடிகள்
(1973 ஆம் ஆண்டு)

இக்காட்சியைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த என்கண்களில் நீரத்துளிகள் மல்கின. வீட்டு முற்றத்துக்கு நானும் சென்றேன். கடைசிக் குழந்தையினுடைய கைக்குள் என்னிடம் இருந்த பதினெண்டுது ரூபாவையும் வைத் துவிட்டுப் புறப்பட்டேன். பதிறாறு விழிகளும், என்ன சொல்வதென்று தெரியாது, என்னையே வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்ததை உணர்ந்தேன்.

நான் இம்முறை கிறிஸ்மஸ் விழாவுக்கு அணியப் போகும் புதிய சாறம் நான் அளித்த அந்தச் சிறிய தானம்தான்.

வெள்ளுக் கம்பரம்

சிறு
 பம்பரத்தின் கணத்தைய
 நான் உடன்குச் சிசால்வூன்
 உன் காதுகளைக் கிகாரு.
 அவன் ஒரு
 ஓயாந் பம்பரம்.
 எந்தனை குழுகளில்
 ஆடு... ஆடு...
 அறுபது வஸ்திலும்
 ஓயாது சுழல்கிறது.
 மயிர்கறை இல்லுத்து
 அன்று ஆட்டத்தை
 ஆரம்பித்து வைத்தான்
 தீசத்தின் துழிழன்கள்.
 பாசத்தில் ஆட்டான்
 அவனும் பம்பரமாய்.
 அவன் நோக்கத்தில்
 ஸ்லீப் பிரந்து
 வொழி நீராடுக் கிகாண்டுது.
 அவன் காவாசத்தில்
 தீர்ராடுக் கிகாண்டுது துவிழ்
 கவலத் தாயின் மயிர்ரிஷும்
 உரிமூயாய் அவன்
 வீச்சாய் ஆடுதான்.
 சவ்வரி ஒசையும்
 கீண்ணாச் சீழுங்கலும்
 அடவும் ஆட்டாமும்
 மத்தை மூர்ச்சமும்
 எட்டாவது ஸ்வரமாய்
 கள் நடந்தும் பரித்தன.
 தூறுவத் க்கிற்றினை
 ஆடு ஆடு அவன்
 உடன்று யணத்தில்
 பாதும் பறித்தான்.
 விவானை உடுத்து
 பிவானை உடுத்து

பீசத் துணித்தான்.
 சக்கிவளுக்குள்
 சங்கிக்குற்று ஊதினான்.
 நாயுருவஸ் பூச்சுக்குற்கும்
 புது வாசம் கிகாண்டுதான்.
 அவனுக்குள் புக்குச்சி
 இருக்கவில்லை
 கடவிள்
 ஆழுப் பகுதிகளில்
 அவை அடுக்காதது பொல
 மனங்களை விவானான்
 மதுங்களை அல்ல.
 வாவிஸர் தூழ்ந்தயர்
 அவன் நோக்கர்டுமல் அல்ல
 கண்ணியர் நாட்டான்
 அவன் ரஷ்யுத்தும் அல்ல
 சுட்டு விரிவு அசைவில்
 எவ்வாலீம் நகர்ந்தன
 அவன் கிட்டவரும் அல்ல
 மத்தீவை
 தீரு புதுவையைத் தீட்டினான்
 மாஸ்டான் ஓாதரும் அல்ல.
 தீருமதைக்கும்
 நமிழு வொழிக்கும்
 கவல அரங்கிலை
 புதுக்கவிக்கை எழுதினான்.
 அவன் ஆடுதான்
 கைவத் தாயின் குயிற்றிலும்
 தீருச் சுபுத் தாயின் குயிற்றிலும்
 தீருமகறுயான் குயிற்றிலும்
 அறிகியல் குயிற்றிலும்
 அவைதியின் குயிற்றிலும்
 ஆடு... ஆடு...
 ஓயாது சுழலும்
 அவன் ஒரு பம்பரம்.
 அந்த
 பம்பரத்தின் கணத்தைய
 நான் உடன்குச் சிசால்வூன்
 உன் காதுகளைக் கிகாரு!

கல்வு/ாரிபும்
 வைவாயலும்
 பொதுமரமும்
 மக்காவும்
 சமரசம் சிச்தன.
 அவன் நோக்கத்தான்
 ஆடுகள் எதையும்
 மாண்பும் பொக்குங்கலை.
 அவன் விகைத்தான்
 வித்துகள் எதையும்
 வழியோரம் கிழவில்லை
 தீசங்கள் தீாறும்
 அவை விருட்சமாகி
 ஜந்து தவைபுறாறையை
 பிரசவத்துக் கிகாண்டுது.
 கருத்தரித்த துழிழன்களை
 ஆட்டிய குயிற்றில்
 ஆடுத் தீாடாங்கி
 கவலத் தாயின் குயிற்றிலும்
 தீருச் சுபுத் தாயின் குயிற்றிலும்
 அறிகியல் குயிற்றிலும்
 அவைதியின் குயிற்றிலும்
 ஆடு... ஆடு...
 ஓயாது சுழலும்
 அவன் ஒரு பம்பரம்.
 அந்த
 பம்பரத்தின் கணத்தைய
 நான் உடன்குச் சிசால்வூன்
 உன் காதுகளைக் கிகாரு!

எம்.சாம் பிரதீபன்

நனவாரும் கணவுகளா?

சூரைப்பூராய்

கணவு-நனவு என ஆரம்பிக்கும் போது அங்கு ஒரு எதிர்பார்ப்பு அதன் அடிப்படையிலான பெறுபேறு அல்லது ஒரு பேராசையான தீட்டமும் அதன் செயற்பாடும் ஆகியவையே எம்முன் தோற்றுமளிக்கின்றன. இவற்றை ஒரு கலை வட்டத்தில் பிரயோகிக்குமிடத்து அங்கே பொதுவாக ஒரு கலைஞரின் கனவுகளையும் அவன் ஈட்டிக்கொள்ளும் கலைப் பெறுபேறுகளையுமே சுட்டுவதாய் அமைகின்றது. ஒரு கலைஞர் தன் னை ஒரு நிறவனப்படுத்திச் செயற்படும் போது அவன் தனி மனிதனாயல்லால் ஒரு மன்றம் என்ற நிறவனத்தில் உள்ளடக்கி, மேலும் அவ் வகைக் கலைஞரின் உருவாக்கத்தின் உட்கருவாய் அமைந்து விடுகிறான். இங்கே கணவு பெறுபேறுகளுடன் நின்றவிடாது உருவாக்கங் களையும் உள்ளடக்கியதாகின்றது. இந்திலைப்பாட்டினை திருமறைக்கலா மன்றம் எணும் கலை நிறவனத்தில் பிரயோகித்து அதன் பெறுபேறுகளை கணிப்பிட்டு அதன் கணவுகளின் நனவாக்கல் நிலை பற்றி ஆய்வது இங்கு இப்பந்தியின் நோக்கமாகின்றது.

திருமறைக்கலா மன்றத்தின் உட்கருவாய் விளங்குபவர் அதன் இயக்குனர் பேராசிரியர் அருட்டிரு நீ.மரியுசேவியர் அடிகளார் என்பது யாவரும் அறிந்ததே. இறைவன் விதிவிலக்காக,

யாவற்றிற்கும் ஒரு ஆரம்பம் இயற்கை நியதியே. இந்த நியதி திருமறைக்கலா மன்றம் மட்டில் ஒரு தீட்டவட்டமாய் கணிப்பிட முடியாததாய் தோன்றுகின்றது. இலங்கையின் வடபுல சிற்றார் ஒன்றில் பிறந்து வளர்ந்து இறைப்பணிக்குத் தன்னை அர்ப்பணித்து ரோமாபுரியில் குருவாய்த் திருநிலைப்படுத்தப்பட்ட அருட்டிரு மரியுசேவியர் அடிகளார் எப்போது ஒரு கலைஞராகினார் என்ற கேள்விக்கு விடைபக்கங்களாவது அவருக்கே ஒரு சிரமமான காரியமாகவே இருக்கும்.

பெரும்பான்மையாக இந்து சமய சூழலையும், பல்வேறு எழுச்சிச் சிந்தனைகளுடனும், ஆணாலும் ஒரு கலைமண்மூழ்கமழும் ஒரு வடபுலச் சிற்றார் உரும் பிராயில்

பங்குத்தந்தையாய் பணியாற்றியவர். 1971ம் ஆண்டு பாஸ்கா காலச் சீந்தனைக் கலைப்படைப்பாய் இறைவன் கிளீஸ்தவின் அண்பைக் காவியமாக்கி "அண்பில் மலர்ந்த அமர காவியம்" அதை ஒரு மாபெரும் கலைப்படைப்பாய்த் தந்தர் என்றால் அதை அவரின் ஆரம்பம் எனக் கொள்ளல் முறையாகது. அது அதற்கும் முந்தியதாகவே இருக்க வேண்டியுள்ளது. இலகுவாய் நமுவக் கூறுவதாயின் ஒரு கலைஞர் பிறக்கும் போதே தன் கலை வாழ்வை ஆரம்பிக்கின்றான் என்றா கின்றது. ஆணாலும் அடிகளார் மட்டில் இதுவே உண்மை நிலையுமாகின்றது. வீரல் விட்டு எண்ணைக் கூடிய என்னிக்கையினரை தமக்கு உதவியாகக் கொண்டு அவர்களின் நண்பனாய் வாழ்ந்து அவர்களை உருவாக்கியவர் இன்று மனி விழாக் காணும் பொழுது தனது கலை உலக வராசிகளின் ஜந்தாவது பரம்பரையையுமே உருவாக்கிவிட்டார் என்றால் அவரின் கலைக் கனவை வெறும் பேராசை மட்டுமே எனக் கூறுத்தாதே. இந்த உருவாக்கம் இன்று அவர் காணும் நனவே. இலங்கைத் தீவின் வடபுலப் பட்டணம் யாழ்ப்பாணத்தை தலைமைப் பணிக் களமாகக் கொண்ட திருமறைக்கலா மன்றம் இயக்குனர் அடிகளாரின் சேர்விலா முயற்சியின் பயனாய் தீவின் தலைநகர் கொழும்பு உள்ளிட்ட பல தமிழ் பேசும் நகர்களிலும் களம் அமைத்துப் பணி செய்வதுடன் நில்லாது கடல் தாண்டிய பல தேசங்களிலும் பணிக்களாங்கள் அமைத்து எம்மவரால் எம்மவர்க்கு சுறப்புற பணியாற்றி வருகின்றது.

காலம் கொண்ட கோலங்கள் எம்மவரை உலகின் திக்கிள்லாம் சிதறச் செய்த மாயங்கள்-இவை எல்லாம் அடிகளாரின் கலைப்பணிக்கு விடுக்கப்பட்ட சவால்களா? அல்லது தட்டைகளா? பத்துப் பாட்டும் பாடிய புரவல்க்கு இதுவெல்லாம் ஒரு தட்டையா? கல்லிலே நார் உரிப்பவர், இத் தட்டைகளைக் கொண்டு ஒரு பாலத்தையே அமைத்தவிட்டார். அவர் அமைத்து ஒரு கலைப் பாலம்.

சிறந்துக்கப்பட்டு எங்கிள்லாமோ வாழும் எம் மண்ணின் மைந்தர்கள், அந்தந்தக் கலாச்சாரங்களின் செல்வாக்குகளிற்குட்பட்டு வாழ நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட நிலை கண்டு. அவர் தம் கலை கலாச்சாரங்களைப் பேணிக் காக்க அங்கும் திருமறைக்கலா மன்றம் அமைத்ததோடல்லாமல், அவர்களிடையே எம் கலைகள் திரிபுபடாதிருக்க அண்மைக் காலங்களில் இங்கிருந்து கலைக் குழுக்களை அங்கு அழைத்துச் சென்று பழுதற்கு கலையை அங்கு படைத்து, உறவுப் பாலத்துடன் ஒரு கலைப் பாலத்தையும் அமைத்து வெற்றி கண்டுள்ளார் அடிகளார். அவரது கலைப் பயணம் மூன்றாவது ஆண்டுக் கலைப்பயணமாய் இவ்வகுடம் இனிதே நிறைவேறியுள்ளது. நாட்டின் தலையாக அமைந்துள்ள தம் மண்ணைப் பிரிந்து தலைநகரில் குழிகொண்ட நிராந்துடைந்த நெஞ்சுடை இளைஞர் எழுவர் 1999 கலைப் பயண உறுப்பினர். அடிகளாரின் கலைப் பாலம் இவர்களை தம் உறவினர் நண்பரைச் சந்திக்க வழி சமைத்தது. இவர் அங்கு படைத்தது கலை. ஆனால் பெற்ற அனுபவம்~இறவு. உடல்கள் அராத்தமுவ

கண்களில் நீர்! இது ஆனந்தமா? இல்லை துக்கமா? இது அழைப் புதைந்து புகைந்து கொண்டிருக்கும் ஏக்கத்தின் பிரதிபலிப்பே இது. ஏங்கிய நெஞ்சின் எதிர்பார்ப்புகளுக்கு ஒரு அழற்றுதல் ஓனடதம் கலைப் பாலத்திற்கு அடிகளார் கொண்டு சென்ற கலைத்தூது. அடிகளாரே ஒரு கலைத்தூது. அவரைக் கலைத்தூது எனக் கூறியோர் அவரை வெறுமனே வாழ்த்தவில்லை. அவ்வாறு அவரை இனங்கண்டுள்ளனர். அவர்களுக்கு நன்றி.

அடிகளாரின் கனவு இத்துடன் கலைந்ததா? அல்லது நனவாய்க் கண்டவற்றுடன் முடிவுற்றதா?

திருமறைக்கலா மன்றத்தின் இந் நீண்டகால கிரமமான வளர்ச்சி, அதன் சாதனைகள், அனுபவங்கள் எல்லாம் இன்னும் பல்வேறு அழற்றுதற்கிய சாதனைகளை நிறைவேற்ற அதக்கியுள்ள அசையா அடித்தளம் என அச்சுமின்றிக் கொள்ளலாம்.

முடிவாய் அடிகளார் கலைத்தூதாய் எடுத்துச் சொல்லும் அமைத்தூது, கனவாய்க் கரையாமல் நனவாய்மலர் எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருளுவராக,

மரியுசேவியர் அடிகளார் பற்றி...

“யாழ் நகரின் கண் சென்ற ஏழைட்டு ஆண்டுகளாக திருமறை நாடக இலகின்கண் தீகழ்கின்றவரும், அநேக இசை உரை நாடகங்களைத் தாமே இயற்றி அவற்றைத் திறம்பட அரங்கேற்றவெறுமான இப்புதுச் சேவியரை நாநறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே “வாஸ் அறிவர் நற்றாள்களை” எழ்திய சேவியர், இந்தியாவின் அப்போஸ்தலர், பிரான்சிஸ்கு சேவெரியாரின் தோண்றல், அவரின் ஞான மரபினர் என யாம் அழைக்கலாம். அவரைச் சிறுவர் சூழ்ந்த வண்ணம், இவரை நாடக வாலிப் பிருநூற்றுக் கணக்காகச் சூழ்கின்றனர்”.

தாவீது அடிகள் (1975)

உரிமைக்குத் தமிழ் உறவுக்கு அயல்வளமாடு

2 வகுற்று ஆஸ்கிலம்

அன்றை

சொழி என்பது மக்களுக்கு இயற்கையால் வழங்கப் பட்ட ஒரு பெராகும். ஏனைய உயிர் வர்க்கங்களுக்கு இந்தப்பேறு கிடையாது. ஆரம்பத்தில் மக்கள் தம் எண்ணங்களைச் சைக்கங்களாலும் ஓவியாலும் கூடிய வருத்தம் பக்கந்து கொண்டனர். மற்றைய உயிரினங்கள் உடலியற் தீர்மைகளைமட்டும் நிறைவு செய்வதற்கு மூற்பட்ட நோன்று, மக்களுக்குத் தங்கள் பகுத்திரியை விரிவுபடுத்தி அதற்கு ஏதுவான மனத்தின் சிற்றுணர்களுக்கும் அவற்றை மற்றுவர்களை பக்கந்து கொள்வதற்கும் ஒரு ஊடகம் அல்லது ஒரு கருவியிருப்பத்து. ஆம்புவங்களாலும் அவர்கள் பெற்ற உணர்வுகள் சிற்றுணர்களின் பாற்பட்டு வரிவடைய, வரிவடையச் சைக்கங்களும் ஓவிக்குறிப்புக்களும் பொது மானமையாக இருக்கவில்லை. எனவே ஆரம்பத்தில் அவர்கள் கையாண்டு ஓவிக்குறிப்புக்கள் ஓவித்திராகுதிகளாக இருண்டு சொற்களாகவும் சொற்றிராட்ர்களாகவும் விரிந்து கருத்துக்களைப் புலப்படுத்தி கால்போக்கிலும் அறிவு நிலை வளர்ச்சியிலும் மவர்ச்சியிற்று சொழியாக உருபிப்பற்றுத்.

உருபிசொழியை உருவாக்கும் மூயற்சியில் மூதலில் ஓவிகள் எழுத்துக்கள் ஆக்கப்படுகின்றன. எழுத்துக்கள் சேர்க்கப்பட்டு பொருட்களையும் செயல்களையும் குறிக்கும் சொற்கள் ஆக்கப்படுகின்றன. சொற்கள் இரண்டுக்குப்பட்டுக் கருத்துப் புலப்படுத்தும் வாக்கியங்கள் ஆக்கப்படுகின்றன. வாக்கியங்கள் பல இரண்டுக்குப்பட்டு உரைநடை, கவிதை, நாடக விளைவுகளில் எழுதப்படுகின்றன.

இடைவெள்கள், நட்புவிலுப்பநிலைகள் காரணமாக மக்களினுக்குழுக்கள் தாம் வாழுந்த ஞாழுநிலைகளிடையில் விவரம் செய்யப்படும் சொழிகளை ஆக்கிக் கொண்டனர். இம் சொழிகள் விவரம் சொற்களுடன் கூடிய வருத்தமாக உடலிலை கூடிய வருத்தமாக உள்ளுணர்வுகளை பின்திப்பி கொண்டும் கருத்துக்களைப் படித்து வருகிறார்தான். அவர்களை இரண்டுக்கும் சக்திகளாகவும் வழித்துவதை விரிவாக இருந்து அக்குழுக்களின் உள்ளுணர்வுகளை பின்திப்பி

பின்து, பண்பாட்டால் அக்குழுக்களை வளர்த்தித்துக்கும் வாழ்வியர் கூறுகளாகவும் செயற்பட்டு வந்தனன்று. இம் சொழிகளின் வளர்ச்சி அக்குழுக்களின் வளர்ச்சியிலும் அக்குழுக்களின் வளர்ச்சி அம்சிசொழிகளின் வளர்ச்சியிலும் தங்குமூன்றாயிற்று. அதாவது இவக்கணம், இவக்கியம், கவலப்பண்பாருகள் ஆகியவற்றின் வளர்ச்சியும், அறிவு வளர்ச்சியும், சொழியின் வளர்ச்சியாலும், அம்சிசொழியைப் போல் இனத்தின் வளர்ச்சியாலும் எட்டக்கூடுதலாகும். எனவேதான் தாம் உருவாக்கிய சொழியைத் தாய்சொழினாலும் கூரியிப்பருகைப் பட்டனர். தாம் வாழுந்த நிலப்பரப்பைத் தாய்நாடு என்றும் போற்றியர். ஆது மட்டுமன்றி தமது நாட்டை சொழியை மூத்தாகக் கொண்டும் சுட்டுனர். தமிழ்நாடு, இந்தியா, பிரெஞ்சு, சீனா, இத்தாலி போன்ற நாடுகளின் பெயர்கள் சொழியின் பெயர்களை மூன்திகைப் படுத்துவதற்குக் காணக்.

“தாய்நாடா, தாய் சொழியா?” எனக்கூட்டால் “தாய் நாடு கூட கூறுகிறதாம். தாய் சொழிதான் கூறுகிறும்” என்றார் அயர்வாந்து நாட்டின் விடுதலை வீரர் கூடுவெலரா அவர்கள். மக்களை அடையாம் காட்டும் கருவி சொழியெதான். சொழியை வைத்துத்தான் மக்கள் அறிமுகப்படுத்தப் படுகின்றனர். பெற்றவரை வைத்துப் பின்னைகளை அறிமுகப்படுத்துவது பொல தமிழை வைத்துத்தான் தமிழர்கள் என்கின்றாம். ஆங்கிலத்தாறு வைத்துத்தான் ஆங்கிலெயர் என்கின்றாம். மக்கள் சமுதாயமாக வாழுத் துக்கன்றின்றது மூதல்மூதலில் சொழிதான். சமுதாய வளர்ச்சியின் பின்தானான் இனம், மதம், சாதி பொன்றவை ஏற்பட்டன எனவாம். சமுதாயத்துப் பினாவு படாமல் கட்டிக் கரக்க கூறுகிறிமணில் சொழி உணர்வை மேல்வாங்கி நீர்க் கூறுகிறும்.

உரிமைக்குத் தமிழ்

உரிமைக்குத் தமிழ் என்றும் பொது, பீச்சர்கைமலை முன்னிற்கிறது. மக்கள் எவ்வளாருக்கும் தம் தாம் சொழியிற்

பெசுவும். எழுதுவும் உரிமையின்று. இதனையே பெச்சச் சுதந்திரம். எழுத்துச் சுதந்திரம் என்கிறோம். பெசுவது எழுதுவது மட்டுமல்ல ஒவ்வொருவருக்கும் தாம் சிற்தித்தவற்றைப் பெச்சாலும் எழுத்தாலும் விவரியிரும் கருத்துச் சுதந்திரமும் உண்டு. தமிழர்களைப் பொறுத்த மட்டுல் முப்பத்தி இரண்டாயிரம் ஆண்டுக்கு முன்னரை பண்டைத் தமிழகத்தில் தமிழ் மன்னர்கள் ஆட்சி பூர்த்து வந்ததாக வரவாறு கூறுகின்றது. தமிழகத்தைப் பொறுத்தனவில் ஆட்சியானது தமிழ்வெளிய அன்றை நடத்தப்பட்டு வந்தது. சேஷ மொழிகளுக்கு அங்கு இடமிருக்கவில்லை. மக்கள் அனைவரும் தமிழராக இருந்தனர். மன்னனும் தமிழனராக இருந்தான் என்றை ஆட்சி தமிழ்ப் பேரும் இருந்ததில் வியப்பில்லை. உரிமைக்குத் தமிழராடு மக்கள் பிபருமை பெற்றதிலும் அதிசயில்லை. “அரசன் எவ்வழிகுடுகளும் அவ்வழி”

நங்காலம் வரை மிகச் சிருப்பாக வளர்ந்தோங்கிய சிந்தமிழ். ஆரியின் ஜெது மதத்தாலும். சமய பிளத்து மதங்களாலும். தாங்களுக்கு சீரும் சிறப்பும் கிடைப்பு போனது. ஆரியின் ஜெது மொழியான சமஸ்கிருதமும். வடத்ராவிட மொழிகளான பிராகிருதமும். பாளியும் தமிழ் மொழியானுக்கு அதனைச் சீர்க்கவைத்தன. அதனால் தமிழ் மொழி சீதந்து கண்டம். தெலுங்கு. மஹாயாளம். தனு முதலிய மொழிகளைப் பிரித்து. மொழிகள் ஜெதுபட்டுப் பிரியாகி தமிழ்மக்கள் தெராகுதியும் நிவலும் சிறுத்தன. சங்காலத்தில் தூய மொழியாக இருந்த தமிழ் மொழியில் பிறமொழி சிசாங்கள் வந்து கவந்த தமிழின் தூய்க்கையைக் கிடுத்தன. பிற சமயதாக்கங்களும். பிற மொழிதாக்கங்களும் ஒரு புறம் நடந்துகொண்டிருக்க. தமிழக அரசியலில் வந்து புரந்த ஆட்சித்தாக்கங்களும் பல வகையில் தமிழைச் சீர்க்குவைத்தன. களப்பிரர். பல்வர்களின் ஆட்சியரசுகள் வடமொழியாளர்களுக்கும் அவர்களின் ஜெது மதத்திற்கும் ஊக்க மனத்திப் போற்றின. மக்களுக்குள் சாதி ஜெதுப்பாருகள் கற்பக்கப்பட்டன. இதனால் தமிழின் ஒற்றுக்கை குவைந்து வடமொழியாளரின்கை கொலைவாங்கியது. ஜெது அரசர்களின் ஆட்சிக்காலத்தில் தமிழ் நாட்டில் அராயியர்கள். யுதர்கள். பாரசீகர்கள். சீனர்கள். போத்துக்கையர்கள். ஒவ்வாந்தர்கள். ஆங்கிலீயர்கள் முதலியோர் வந்து வாழுவும் வியாபாரம் சிய்யவும் திராட்சீகினர். இவர்களின் மொழிகளாலும் தமிழ் மொழி பாரிப்புற்றது. முக்கியமாக தூயதமிழ்தனது தூய்க்கையை இழுந்து கலப்புத் தன்மையுடையதாயிற்று. தமிழ் அறிந்த வல்லுநர் சிலரும் வடமொழிக்கலப்பிற்கே முக்கியம் கொடுத்துத் தமிழின் தமிழ்த்தன்மையைக் கிடுத்தனர்.

இது ஒருபூர்மிகுக் ஆங்கிலீயரின் ஆட்சி அதிகாரத்தின் கீழ்த்தமிழ் அறிந்த நல்லுவகு வந்தபோது பாரதியர் கூறுவது பொன்று “அச்சமூம் பேடுகையும் அடிமைச் சிறுமதியும் உச்சத்திற் கிகாண்டு மக்கள் வாழுந்தனர் அதனால் விதியை தமிழ்ச் சாதியை எவ்வகை விதித்தாய் என்றும். விதியை விதியே! தமிழ்ச் சாதியை என் செய்யக் கருதி இருக்கின்றாய்டா? என்றும் பாரதியர் வினாவுகிறார். தமிழ்ச் சாதி “அமரத்தன்மை வாய்ந்தது” என்று எண்ணியிருந்த அவருக்கு “மூலிப்பந்தின் கீழ்ப்புறத்தின் பற்பலத்தினும் பரவு இவ்விவரியது மிழுச்சாதி தழுயுதையுணரும் காலுதையுணரும் கயிற்றதழுயுணரும் வருந்திரும் செய்தியும் மாய்ந்திரும் செய்தியும். பெண்டிரை மிளைச்சர் பிரதித்தல் பொறாத செத்திரும் செய்தியும். பசியாற் சாதியும். பின்கொற் சாதியும். எண்ணி ஏங்குகின்றார். அத்தோடு சீமற்றிசைவாயும் விவண்ணிரமாக்களின் செய்கையும் நடையும் தீணியும் உடையும் கிகாள்கையும் மததும் குறிகளும். நம்முடைய வயற்றினும் சிறுத்தன ஆதிவின் அவற்றை முழுத்தும் தழுயி மூழ்கிடும் அவ்வால் தமிழ்ச்சாதி தரணிமீதிராது” என்று கூறுங்கொரை நிகைந்து நினர்ச் பொறுக்காது குழுந்தார்.

ஆங்கிலக்கல்வீக்கற்றுதால் தான் அவைந்து தீவையைப்பற்றி “செவவுதந்தைக்கோர் ஆயிரம் செண்றது தீவிதனக்குப் பல்வாயிரம் சீரந்தன நாற்காலியர் எட்டுக்கையும் கண்டுவென் இதை நாற்பதாயிரம் கொயிலிற் சொல்லுகிறேன்” என்று பாடி விவஸ்பூதினினர். பாரதியாருக்குப் பின்னர் வந்த புரட்சிக் கமிஞர் பாரதிதாசன் அவர்கள். உரிமைவட்டகை. விருதுவை ஜெதுகை. தமிழ் உணர்ச்சி தீவையற்றிய பலபால்களைப் பாடுனர்.

“நல்லுயிர் உடம்பு. சிந்தமிழ் மூன்றும் நான் நான் நான் என்றும்” “எங்கள் வாழுவும் எங்கள் வளையும் மங்காது தமிழ் என்று சங்கீக மூழங்கு” என்றும் அவர் பாடுய பாடவ்கள் பல வீழுச்சியுற்றுக்கிடுந்த தமிழரை எழுச்சியுறுவும் தமிழ் உணர்வு பெற்று வழித்திடுவும் செய்து.

“தமிழுக்கு அழுகிதுன்று பீர்-இன்பத் தமிழின்பத் தமிழிலைக்கள் உயிருக்கு நீர்” என்றும் பாடு உயிருக்கு மட்டுமல்ல எங்கள் உரிமைக்கும் தமிழீடு உழலியின்று நிலைநாட்டுக்காட்டியலாரும் அவர்தான். என்கை எழுத உரிமைக்குரிய தமிழின் சேஷ் பிற மொழி ஆதிக்கம் நிகழுக்காதாது. நிகழ யிடுவும் கூடாது. மொழி

ஆதிக்கம் நீர்வாகசூதிக்குத்தீர்கு திட்டங்களிக்கும் அது பொறுளாதார ஆதிக்கத்தீர்கு வழிகொலும். பிறகோதமிழுர் அரசியல் அடிமைகளாகி அவ்வற் படுவர். “தமிழே பேசுங்கள் தமிழே எழுதுங்கள்” என்று சூறினால் சிவர் தமிழ் வெறு என்று கூறுகிறார்கள். உலகில் சுதந்திரமடைந்த பல நாடுகளில் மக்கள் தத்தம் நாய் மொழியேலெயிச்கல கருமங்களையும் ஆற்ற அனுமதிக்கப்படுகின்றனர். அது அவர்கள் பிறப்புகளையும் கூட இதைவிடுத்து நம்முவர்பவர் தமிழில் பேசுகிற விவட்கப்படுகின்றனர். நாம் சுந்திக்கும் ஏனைய ஆங்கிலம் தெரியாத தமிழுரை கூட தமிழில் பேசுகிறார்களில்லை. நாம் சார்ந்தள்ள நிறுவனங்கள் மற்றும் கழுதங்கள் சங்கங்களில் கூட தமிழ் மொழி அழுவாக்கல் சட்டங்களைச் செயற்படுத்துத்துடையாக இருக்கின்றனர். இத்தகையீர் தமிழ் விழுதுகளில் கூட விவட்கமின்றி ஆங்கிலத்தில் பேசுகிறார்கள். தமிழில் பாடவையைத் தொழுவன்களையும் ஆங்கிலத்திலேயை நீங்கள் கூட விவட்கமின்றி ராக்கள். இந்த நிலை கெட்ட மனிதரின் நீசுத்தனத்தை நினைத்தால் விநஞ்ச பொறுக்குதல்லவு.

மேலும் இன்று புவம் பெயர்ந்து வாழுகின்ற தமிழ் மக்களும் உரையைக்குத் தமிழ் என்ற கீகாட்பாட்டை மறந்து விட்டனர். அவர்களுடைய குழந்தைகள் தமிழை மூற்றாக மறந்து ஆங்கிலத்தையை சீக்கிகளைப்பிடித்து தமது இனக்குறிச்சீட்டைத் தொலைத்துறவுடைய பேசுகின்றார்கள். நும்கிளிமிராரு நாடு சுதந்திரவாக அகையப்பிபற்றாற்றான் மொழி உரையை நிலைநாட்டப்படும். அவ்வாறு பொன்ற எமது மொழி உரையைக்கு உத்தரவாதமே இல்லை.

உறவுக்கு அயல் மொழி

பல்வினமக்கள் வாழுகின்ற ஒரு நாட்டில் ஏனைய மொழிகளை மக்கள் தெரிந்து வைத்திருப்பது இன் உறவுகளைப்பவ்படுத்தும். அயல் மொழிகளைப் படிப்பதும் எழுதுபேசக் கற்றுக்கிடகள்வதும் நன்று. குறைந்தனவு அந்த மொழிகளைப் பேசக் கற்றுக்கிடகள்வது மிகழுக்கியமாகும். அப்பொதுதான் ஒருவருக்கு கொருவர் கருத்துப்பாரி மாற்றத்தைப் புரிந்து கொண்டுவிலூறுவது கீழ்ப்படுத்துவாம். சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம், பேசுகின்ற பவநராகள் இன்று சிறுபான்மையினராக வாழுகின்ற மக்களின் மொழி உரையை மறுத்து மழுங்கடிக்கிறார்கள். கடந்த காலங்களில் எந்தனையா மொழிகள் இவ்வாறு வழுக்கிகாழுதிந்து பொன்வரவாறுகள் உண்டு. நகர்ப்புறங்களில் வாழும் மக்கள் அயல் மொழிகளில் பேசக் கற்றுக்கிடகள் கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் அவர்கள் நகர்ப்புறங்களில்

தீண்முதினம் கூடுக்குவாவிப்பிற மொழிகளைக்கர் காலிட்டாலும் கேள்வி அரிவால் பேசக்கற்றுக் கிகாள்க் கார்கள். இது சந்தை மொழியாகவும் சல்வாஸ மொழியாகவும் இருக்கும்.

எங்கள் இனிய தமிழ் இவ்வாறுதான் சிகதுந்தும் தீயந்தும் ‘மனோன்மணியம்’ ஆசிரியர் கூறுவது பொன்ற கண்டமும் களிதலும்கும் கவின் மலையாளமும் தங்கும்

உண்ணுதான் உதிதெலுந்து ஒன்று பல ஆயிற்காப்பாலும் தூயதுமிகைப்பேசியும் எழுதியும் வந்துவர்கள் அருஞ்சேகமையால் “தமிழின் சீரிமைத்திரைன்” இன்றும் காப்பாற்றப்பட்டுள்ளது. இந்தச் சீரிய நிலை என்றும் காப்பாற்றப்பட நீண்டயது தமிழுரைகளாகிய எங்கள் கடமையாகும். அயல் மொழிகளை ஆழமாகக்கற்பது அவரவர் விருப்பத்திற்குரியது. இப்படிக்கற்பதால் அயல்மொழிகளில் உள்ள “தீர்மான புலமைகளைத்துத்தும் மொழிவளர்ச்சிக்கு யன்ற படுத்தவாம். பன்மொழிப்புவகை பெறுவது எல்லோருக்கும் எழுதுவதற்கும் மொழியானதற்கும். மொழியில் ஆய்வு மேற்கிடாள்பவர்கள் பன்மொழிப்பு புலமை கைவரப்பிபற்ற வர்களாகப் பயனும் நயமும் பெறுகின்றனர்.

உலகிற்கு ஆங்கிலம்

மேலை உலகிற்குக் கீர்க்க இவத்தீன் மொழிகளும் இல்லாமல் உலகிற்கு அரியும். இடைக்கால பழும் பாரசிகமும், இந்தியாவிற்கு சமல்கீருத்தமும் இந்தியும், தமிழகத்திற்கு தமிழும் ஏனைய நாடுகளுக்கு பெறும் பான்மையினரின் மொழியும் கீழந்துவராக இருப்பதும் இருக்க அனைத்து உலகிற்கும் ஆங்கிலம் இன்று பொதுமொழியாக இருக்கிறது.

இதற்குக் காரணம் என்ன? ஆங்கிலேயரின் எழுச்சியும் ஆட்சி உறுதியும், தீரைகடவு ஓடித் தம் திறமையை வெளிக்காட்டப்படும்பார்த்துவதும் குடியெருத்துவதும் இனத்தையும் மொழியையும் மத்தையும் உழுதிப்படுத் தீயையை ஆகும். இதனால் ஆங்கிலம் இன்று பல இன மக்களின் நாய் மொழியாகவும் பல நாடுகளின் ஆட்சி மொழியாகவும் விளங்குகின்றது.

உலகில் 1600 வகை மக்கள் உள்ளனர் என்பது ஒரு தன்மை. அதேபோல் 2500 மொழிகள் பேசப்படுகின்றன என்பார். ஒரு மொழி பல மொழிகளாகி மொழிக்குருப்புமாவதும் உண்டு. இந்த பொல் பல மொழிகள் ஒன்றையிடான்று விழுங்கிச் செல்மொழிகளாவதும் உண்டு. இதனால் மூன்புள்ள

ஸொழ்களின் எண்ணெக்கை குறைஞ்சு வருகின்றது. வெற்றி பெற்ற மொழிவகையினர்களும் விடுற்ற மொழிவகையினர் தீஷ நூழ மொழி ஆலிங்குறைச் சிசுபுத்தி மொழியையும் இயற்கைத்துயம் அழிக்கின்றனர். ஆங்கீலயர்களும் இவ்வாறுதான் சிசயற்பட்டனர். ஒத்தால் இன்று ஆங்கிலம் உலகமொழியாகியிட்டு ஒரு காலத்தில் உலகத் தமிழ்யான்டவர்கள் என்பதால் ஆங்கிலம் ஆட்ட கொண்டவரின் மொழியாக அரிசார்சியது.

கற்றிரும். சுவாத்துவம். சீகாரருத்துவம் ஓன்றாயகம் என்ற குருங்கள் மொழியாகியிட்டு எவ்வால் மொழிகளுக்கும் சமவங்புவைப் பல நாடுகளும் வழங்கின்றன. எனினும் ஆங்கிலம் விட்டிருந்து கிடைவிட்டப் பிள்ளார் மற்றும் துறையினிப் புத்து முத்திரையைப் பற்றித்தாலால் அது உலக மொழியைச் சுற்றி ஆங்கிலம் பிபற்றுகின்ற ஒத்தால் ஆங்கில நாடுகளில் திருப்பார்ம் மொழியாகியும். கல்வி மொழியாக கவும் யைப்பட்டுவருகிறது. ஆனால் அது இன்று உலகத் திருப்பு மொழியாக்கிவை யைப்படுகிறது.

என்றெ ஆங்கிலத்தை எவ்விவாரும் கற்க வேண்டுமா? நல்திறசீகற்றிரும் பெற்ற நாடுகளில் வருஷம் மங்கள் துத்தும் தாப் மொழிகளை விடுத்த ஆங்கிலத்தைக் கற்கவேண்டுமா?

இரு குறிப்பிட்ட கல்வி நிலைக்கு கொற்பட்ட வர்களுக்கை ஆங்கிலம் இன்று தேவைப்படுகிறது. தொடர். கல்வி. ஆங்கிலம் விட்டுவருகின்ப் படிப்படையர்களுக்கும். சர்வதேச மட்டுத்தில் திருப்புமார்களுக்கும். மொழிசிப்பியர்ப்பதி ஆண்டும் உள்ளவர்களுக்குமே ஆங்கிலம் அவசியமாகிறது. எல்லோரும் ஆங்கிலம் கற்றத் தக்கிட கிமொழிகளைக் கற்காதுவிட்டால் கால ஒட்டத்தில் அவரவர் மொழி அழிந்து போகும். யும் பெயர்ந்து பிற நாடுகளில் வாழ வருகென் ஆங்கில மொழிக்கு அடையாளத்திற்கிய மறந்து வருகின்றனர்.

என்றெ உரைவங்களில் மொழி. உறவிற்குரிய மொழி. உலகங்குரிய மொழி என விளைக்கி கொண்டு மொழிகளைக் கற்பது நன்று. நமிழர்களைப்பிராற்றுவதில்

“ஏனுமில்லை முழுமுத்துச்சாக்கிவண்டும் எங்கள் சாம்பல் நுவிழ் மணந்து வேலைவண்டும்”

நாகசண்டிரம்பின்னை B.Sc.dip.in.Ed S.I.E.A.S.
ஆண்டார் அபிஸர யாழ் மத்தீஸ் கல்யாரி

EDUCATION
 “Education is not just teaching people,
 but reaching people.”
 “Education imparts humility
 Humility ensures credibility
 Credibility brings wealth
 Wealth induces charity
 Charity confers peace and joy”.

பிள்ளைகளது உரிமைகளும்

அசிரியர்களது பொறுப்புக்களும்

1. அவதானமான ஒரு தந்தை தன் பிள்ளையைக் கண்காணிக்கையில் செலுத்தும் கவனத்தைப் போலவே ஒர் அசிரியரும் தன் பாடசாலை மாணவர்கள் மட்டில் கவனம் செலுத்தி அவர்களைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பினைத் தாங்குபவரேயாவர். ஒரு அசிரியரது கடமைகளைப் பகுப்பாய்வு செய்ய அதற்கு ஈடான வேறு வரைவிலக் கணம் இல்லையினலாம். அசிரியர் இத்தகைய பொறுப்பினைக் கொண்டுள்ளவராக இருப்பதன் காரணமாக பாடசாலை மாணவர்களது தனித்துவ இயல்புகள் பற்றி உள்ளிப்பாக இருத்தல் அவசியம்

(நீதிபதி ஈசு பிரபு-இங்கிலாந்து)

2. ஒரு பிள்ளையை உலகில் தோற்றுவித்து உடல் ரீதியாக, அவனை வளர்த்து அளாக்கும் தாயை அல்லது தந்தையைப் போன்றே அசிரியர்களும் பிள்ளைகளை உடல் ரீதியாகவும் உள் ரீதியாகவும் வளர்த்து அளாக்கும் பொறுப்பு உடையவர்கள். இம்மக்குத்தவமான பொறுப்பைக் குறிப்பி Loco-Parer என்ற லத்தீன் சொல் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. (சுரசிங்க குணசேகர)

3. ஒரு தலைமையாசிரியர் தமது பாடசாலை மாணவர் மட்டில் தாம் கொண்டுள்ள சட்டபூர்வமான அவதானிக்கும் பொறுப்பு, ஒரு தந்தை தம் பிள்ளையில் செலுத்தும் நம்பிக்கையான கவனத்தை ஒத்ததாக இருக்க வேண்டும். (நீதிபதி பெப்ரி வென் பியுமண்ட்-இங்கிலாந்து)

4. ஒரு பாடசாலையானது மாணவர்கள் மட்டில் கொண்டிருக்க வேண்டிய மேற்பார்வை, பொறுப்பு-சிந்திக்கும் திறன்படைத் தெரிவோர் தம் பிள்ளைகள் மீது செலுத்தும் கவனத்தை விட முக்கியமானது. அப்பிள்ளையின் பெற்றோரின் கடமைகளையும் தாண்டிச் செல்லத்தக்க முக்கியத்துவம் கொண்டதை. காரணம் சில விடயங்கள் பற்றி பெற்றார் தமில் கொண்டிராத அல்லது பெறவில்லாத விசேட அறிவை பாடசாலை கொண்டிருப்பதேயாகும். (நீதிபதி குரும் ஜௌன்சன்-இங்கிலாந்து)

5. ஒரு பிள்ளையின் மீது ஒரு அசிரியர் கொண்டுள்ள அதிக்கம் எத்தனை பலமானது என்பதை கல்வியியலாளர்

வொட்டசன் இப்படி விளக்குகிறார்

“நன்கு வளர்க்கியடைந்த ஒரு டசின் சிறார்களை எனக் களித்து நான் கூறும் விதமாக அவர்களை வளர்க்க எனக்கு வாய்ப்பினை வளர்க்கவும். எந்தவொரு பிள்ளையையும் எந்தவொரு துறையிலும் ஒரு நிபுணராக உருவாக்குவேன். ஒரு வைத்தியராக, சட்டத்தரணியாக, கலைஞராக, தலை சிறந்த வணிகராக, தேவைப்படின் ஒரு பிச்சைக்காரனாக, திருடனாக்கூட உருவாக்க என்னால் முடியும்.”

6. பெற்றார் தம் பிள்ளைகளை பாடசாலையில் பொறுப்பளித்தலோடு அப்பிள்ளைகளைக் கவனமாகப் பராமரிக்கும் பொறுப்பை பாடசாலையிடம் ஒப்படைக்கிறார்கள். பாடசாலை தாம் பொறுப்பேற்ற பிள்ளைகளை கவனமாகப் பொறுப்பேற்றும் பொறுப்பை ஏற்கிறது. அது வீழுமியம் சர்ந்த கடமை மட்டுமல்ல, சட்டபூர்வமான கடமையுமாகும். சட்டபூர்வமான கடமையை மீறுதல் என்பது சட்டத்தை மீறுதலாகும். (“பிள்ளைகளின் உரிமைகள் பற்றிய சட்டங்கள்”-சுமரசிங்க குணசேகர)

7. ஐநாடுகள் சபையால் 1989ம் ஆண்டு நவம்பர் 20ம் தீக்கி பிள்ளைகளின் உரிமைகள் கீழ்வரும் வகையில் “சிறுவர் உரிமை பற்றிய சமவாயம்” (C.R.C) மூலமாக அங்கீர்க்கப்பட்டுள்ளது

1. வாழும் உரிமை ~ Survival Rights
2. அபிவிருத்தி உரிமை ~ Development Rights
3. பாதுகாப்பு உரிமை ~ Protection Rights
4. பங்கேற்பு உரிமை ~ Participation Rights

உறவு மற்றி

ஜேகிருஷ்ணமூர்த்தி

“சுயநலம் சிறிதும் இல்லாத பரிசுத்தமான உறவை நீங்கள் ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் போது, உங்களுடைய வாழ்க்கை அழகு நிறைந்ததாக மாறிவிடும். ஆகை, பொறாமை, தந்திரம், வஞ்சகம், போன்றவற்றின் நிறை படாத அழகு அது. அந்த அழகு வெளிப்படுத்தும் அன்பு காலத்தைத் தழுவியது அல்ல. அதுக்கிரமிப்பு, அழிவு போன்றவற்றை உருவாக்கும் அன்பு அல்ல அது. இந்த தூய்மை நிறைந்த பரிசுத்தமான அழகு உலகச் சூழ்நிலையில் இருக்கும் விசுக்காற்றை அகற்றி, மனித வராற்கட்டகையை பயணின் எதாகவும், மகிழ்ச்சி நிறைந்ததாகவும், மாற்றிவிடும். ஒளிவு மறைவில்லாத தோழுமைதான் நல்ல உறவாக பரிஜ்ஞமிக்கும். இன்று நாம் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் உறவில் கொடுப்பது மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது, எதிர்ப்புதான் மிகவும் அதிகமாக இருக்கின்றது. உறவின் பயணம்தான் வாழ்க்கையாக உருவெடுக்கின்றது. அமைதி நிறைந்த மனத்தில்தான் அன்பு சுரந்த வண்ணம் இருக்கும். அன்பு இருக்கும் இடத்தில்தான் சுழுகமான உறவு இருக்க முடியும். மனிதன் மதம், நாடு, இனம், ஆகியவற்றின் பிடிகளில் இருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொண்டு உலகம் முழவதையும் தழுவிய நல்ல உறவை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். மனிதர்களாகிய நாம் உயிர்த் துடிப்புடன் முன் சென்று கொண்டிருக்கும் மனிதவாழ்க்கை என்ற அற்றுடன் நம்மை இணைத்துக் கொண்டு முன் செல்லாமல், அதில் இருந்து தூரமாக விலகிச் சென்று, நமக்கு நாமே தனியாக ஒரு குடையை உருவாக்கிக் கொண்டு, அதில் ஆகைகள், பயங்கள், பெறாமைகள், வெறுப்புக்கள், ஏக்கங்கள், குழப்பங்கள், கலாச்சாரங்கள், கடவுள்கள், மதங்கள், புஜை வழிபாடுகள், மரபுகள், கோட்பாடுகள், சடங்குகள், முடநம் பிக்கைகள், நாடுகள், கொடிகள், அரசியல் கொள்கைகள், இனங்கள், ஜாதிகள், போன்றவற்றை இறுக்ப பற்றிக் கொண்டு-சாரமற்ற அருவருக்கத்தக்க, அவலமான வேதனை நிறைந்த வாழ்க்கையை வாழ்ந்து வருகின்றோம்.”

“மனித இனம் முழவதும் சுந்தோசமாக வாழ இயற்கை உருவாக்கிய மாபிழும் வீருதான் நாம் வாழ்ந்தவரும் உலகம். உலகமுக்கள் அனைவரும் ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களைப் போன்ற ஒற்றுமையாக வாழ்ந்து வரும்போதுதான் உலகம் என்ற வீட்டில் மகிழ்ச்சி நிறைந்திருக்கும், சமாதானம் நிறைந்து நிற்கும், அநியாயங்கள், அக்கிரமங்கள், சண்டைகள் போன்றவைகள் இல்லாத சுழ்நிலை உருவாகும்.

நாம் உலகம் என்ற வீட்டை வெடிகுண்டுகளால் தாக்கி வருகின்றோம். உலகம் என்ற நம்முடைய அழகான வீருதீப்பறி ஏந்து கொண்டிருக்கிறது. உலகம் என்ற மாபிழும் வீட்டில் வாழ்ந்தவரும் அனைவரும் ஒன்றுசேர்ந்து அத்தீயை உடனடியாக அணைக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும். நாம் அணைவரையும் சகோதரர்களாகவும், சகோதரிகளாகவும் கொண்டு நல்ல உறவை அமைத்துக் கொள்ளும் போது உலகில் இருக்கும் அழிவுச் சக்திகள் முற்றிலுமாக அகற்றப்பட்டுவிடும்.

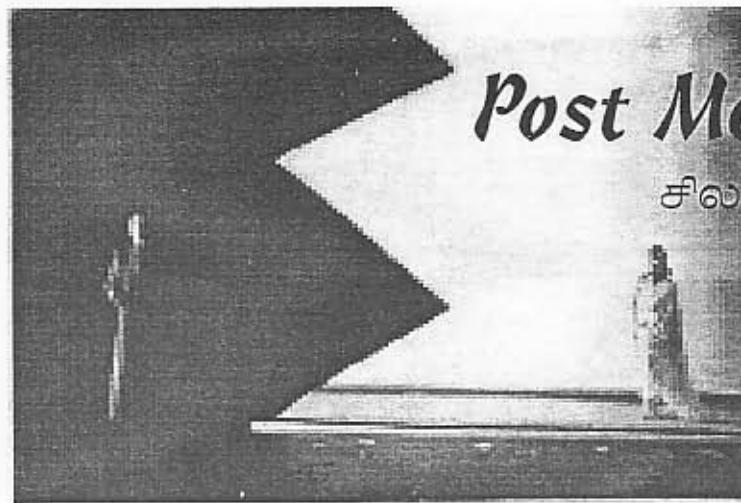
சுயநலத்தின் அடிப்படையில் ஏற்படுத்திக் கொண்ட உறவுகள் பிரச்சினைகளை உருவாக்குகின்றன. மனிதர்கள் மற்றவர்கள் அனைவருடனும் போது யாராலும் மற்றவர்களை ஏமாற்ற முடியாது. மற்றவர்களுக்கு சிறிது துண்பம் கூட கொடுக்க முடியாது. துண்பங்களில் சீக்கிக் கொண்டவர்களுக்கு உதவி செய்ய அனைவரும் ஓடோடி வருவார்கள். நல்ல உறவை உருவாக்க கொண்டவர்கள் ஒரு சிறிய பிரச்சினையையும் உருவாக்க மாட்டார்கள். மனித இனம் முழவதையும் தழுவியது நல்ல உறவை அமைத்துக் கொள்ளும் போது மனித இனத்தை வாட்டிவரும் அனைத்துப் பிரச்சினைகளும் மறைந்துவிடுவதை நாமே காணமுடியும்.

Post Modernism

சீல அறிமுகக்குறிப்புகள்

சீல அறிமுகங்கள்

0. இருபதாவது நாம்மாண்டின் இறுதிக்கட்டத்தில் ஆழமாகவும் காரசாரமாகவும் பல மட்டும் கூடில் விவாதிக்கப்படும் இரு கருத்துங்கைகள்: பூகோள மயனாதல், பின் நவீனத்துவம். இவை இரண்டுமே கலை, இலக்ஷ்யம், கல்வி, தொடர்புகளுக்கான், வரலாறு, அரசியல், பொருளாதாரம், அண்டகோளவியல், இறையியல், சமூகவியல், மெப்பீஸல் போன்ற வாழ்வின்பலதுறைகளிலும் காக்கங்களை ஏற்படுத்தி, புதிய சீந்தனைகளைத் தோற்றுவித்து, பலவகைப்பட்ட எதிர்யாலிகளை எழுப் பிவவண்ணம் உள்ளன. இவைகளுள் குறிப்பாக பின் நவீனத்துவம், மேற்புலத்து ஒரு சில சீந்தனையாளர் கவனதும் மக்களினதும் அறிவு நிலையைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது. அந்தெலை, அனைத்துபே கேள்விக் குறியாக் கூப்பும் குறிப்பம், பலராஜும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் உண்மைகளில் எவ்வளவு உண்மை உண்டு என்ற ஜயம், மக்கள் நம்பிக்கைகளில் எவ்வளவு நம்பிக்கை வைக்கலாம் என்ற கேள்வி முதலியவற்றால் உருவாகிறது. இதன் விளைவாக மக்களின் கொள்கைகளில், ஒழுக்க நெரிகளில், மனப்பக்குவத்தில், வாழ்வியலில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் விளைந்த வண்ணம் உள்ளன. வேறாரு வகையாகக் கூறினால்: ஒரு காலக் கூறிவிருந்து இன்னும் ஒரு காலக் கூறுக்கு மேற்புலம் சென்று கொண்டிருக்கிறது. கடந்து செல்லும் இந்தெலையில் வாழ்வின் அனைத்துத் துறைகள் பற்றியும் மின் ஆழ்வு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது. மேற்புலத்துக்கு சீற்பாக உரித்தான் இந்தெலையையும் கோலத்தையும் ஏடுத்துக்காட்டும் பின்தான் துவக்கதைப்பற்றிப் புதைவாயிற் குறிப்புகளாக இக்கட்டுரை அமையும்.

1.1 பின்-நவீனத்துவம் என்ற சொற்றொடர் போஸ்ட்-மொடேணிஸ்ட் என்ற ஆங்கில/ஐரோப்பிய மொழிகளில் கைபாளப்படும் சொற்றொடரின் துரிப்பு மொழிபொய்ப்பு. கறு ஒரு நேரடி மொழிபொய்ப்பே தவிர, அதன் மூலச் சொற்றொடர் உணர்த்தும் முழுப்பொருளையும் கட்டிக் காட்டவீல்லை.

பின் நவீனத்துவம் என்று தமிழில் கூறும் போது, நவீனத்துவத்தின் ஒரு வடிவம் அல்லது அதன் ஒரு கட்டம் என்று கூறு பொருள்படும். போஸ்ட் மொடேணிஸ்ட் என்னும் மூலச் சொற்றொடரோ அதையும் கட்டிக் காட்டி, நவீனத்தீவிருந்து துண்டிக்கப்பட்டு அதைத் தாண்டி அதற்கு அப்பாலே தீர்க்கும் ஒரு நிலையையும் குறிப்பிட்டு நிற்கிறது. பின்-நவீனத்துவத்தைப் பரிந்து கொள்வதற்கு நவீனத்துவம் இன்றியமையாமல் இருப்பிரும், நவீனத்துவத்துக்குப் பிற்பட்டு, அதைத்தாண்டிநிற்கும் நிலையைப் பின்-நவீனத்துவம் என்ற கமிழ்ச் சொற்றொடர் உணர்த்தி நிற்கவீல்லை. எனவே, போஸ்ட் மொடேணிஸ்ட் என்பதை மூழுமையாகக் குறிப்பதற்கு மொழியியலாளர் வேறோர் சொல்லவேப்பயன்படுத்த வேண்டும் எனத் தோன்றுகின்றது. ஏடுத்துக்கொட்டாக: நவீனத்துவத் தடப்புநலை என்பது மேற்குறிப்பட்ட இரண்டு கறுக்களையும் கட்டிக்காட்டும் ஆற்றல் கொண்டதுபோல் தொரீகிறது. இருப்பிரும், பொதுவான வழக்களுள் பின் நவீனத்துவம் என்ற சொற்றொடரே இக் கட்டுரையில் கையாளப்படும்.

1.2 நவீனம் என்பது மொடேண் என்ற ஆங்கில/ஐரோப்பிய சொல்லின் மொழிபொய்ப்பு. மோடோ என்ற இலத்தீன் சொல்வீவிருந்து பெறந்தது: மொடேண் என்ற சொல், மோடோ என்பது இன்றையதைஅல்லது தூபியங்களுக்குப் பெற்றுப்படும். ஏடுத்துக் காட்டாக: இன்று வழக்கிலுள்ள ஒரு நடனத்தை பண்டைய அல்லது பரம்பரை வழக்கிலிருந்து அதன் வடிவங்களுடன் ஒப்பிடும் போது இன்றைப் பூட்டனத்துக்கு “நவீன” என்ற அடைமொழியைக் கொடுக்கலாம்.

1.3 மொடேண் என்ற சொல் மொடேணிற்றி என்ற பொருளில், கடந்த ஒரு சில நாற்றாண்டுகள் ஐரோப்பா, வடாசெரிக்கா முதலிய கண்டன் களில் மக்கள் வளர்த்தெடுத்த நாகரீகம், பண்பாடு, வாழ்வியலைக் குறிக்கும்.

இதற்குள் பொதிந்துள்ள கருத்துப் பின்னணிகளை ஆன்றிக் கவனிப்பின், ஜூரோப்பிய மேற்புலத்து மக்கள் தமது குழல் பற்றியும், இயற்கை பற்றியும், தமிழைப்பற்றியும் அறிந்து கொள்ளக் கூடியாண்ட நெறிமுறைகள், தொழில் நுட்பங்கள் மூலமையடைய உதவிய இயந்திரங்களின் கண்டு பிடிப்பாற தோன்றிய தொழில் மயமாக்கல் வழிநின்று உருவாகிய மக்கள் வாழ்வுத் தராதர உயர்வு போன்றவை சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றன. மேற்புலத்து இந்நாகரீக வளர்ச்சியின் பல வடிவங்களாகவும் உறுப்புக்களாகவும் அறிவு மையமாக்கப்பட்ட நிலை, மனிதனேயம் பற்றிய உரையாடல், தனி மனித எழுச்சி, குழம்களாட்சி, முதலா ஸித்துவம், இறை உணர்விலிருந்து பெரும்பாலும் பிரிக்கப்பட்ட பண்பாடு போன்றவை அமையும். மேற்புலத்து இந்நவீன நாகரீகம் பழக்கருவிகளில் மட்டும் அல்லது மனித உள்ளங்களில் படிந்த உலக நோக்கிலும் சமூக வாழ்விலும் பல ஆழ்ந்த அடிப்படையான முற்போக்கான மாற்றங்களை விளைவித்துள்ளன என்று கூறப்படுகின்றது. இவைகள் அனைத்தும் முற்போக்கானவைதானா, நன்மையானவை தானா என்பது வீவாதத்துக்குரியது.

1.3.1. எது எதுவாக இருப்பதும், இந்வீனத்துவத்தின் அடிப்படைக் கூறுகளாக மூன்றைக்குறிப்பிட முடியும்:

1.3.1.1 முதலாவது, அறிவுக்கு முதலிடம் கொடுத்து அனைத்தையும் அதன்மூலம் அலசி அறிந்து விடலாம், ஆட்கொண்டு விடலாம் என்கின்ற உறுதி. அறிவினால் அனைத்துப் பிரச்சனைகளையும் மனிதன் தீர்த்துவிட முடியும் என்ற கயநம்பிக்கை. மேற்புலத்தில் சொக்கிருத்தீஸ், பிரேர்ணா, அரிஸ்தோத்தீஸ் போன்ற கிரேக்க மெய்யியலாளர் காலத்தீவிருந்து அறிவொளிக் காலம் ஜாடாக, டெக்காட், லொக், ஹியும், இம்மனுவேல் கான்ற போன்ற அறிஞர் வாழ்ந்த காலம் முடிந்து இன்று வரை மேற்புலத்தில் ராசியோ அல்லது லொகோள் அதாவது அறிவுசெங்கோலோச்சிக் கொண்டேபீருந்தது. சிறப்பாக அறிவொளிக்காலம், மக்களுக்கு அவர்கள் தமது பல்வகையான மூடக் கொள்கைகளிலிருந்து விடுபட்டு, சீந்தக்கும் ஓவ் வொருவரும் தத்தமது சொந்தக்காலில் நீற்பதற்கு உரிய வாய்ப்பையும் வழிகளையும் வழங்கியது. எனவே அறிவுதான் அனைத்தினதும் தீற்றுகோல் என்ற நிலை உறுதி பெற்றிருந்தது.

1.3.1.2 இரண்டாவது, மக்கள் வாழ்வு முன்னேற்றப்பாதையில் செல்கின்றது என்ற இன்மகிழ்நாலம். புதிய புதிய மனித கண்டுபிடிப்புகள் முன்னேற்றத்துக்கு வழிவகுத்து, அப்பாதையில் இறுதியும் அறுதியுமான வரம்பிக்ந்த உண்மைகளை உணர்ந்து குறைவிலா சமூக ஒழுங்குகளை அறிவுசார் தீட்டங்களால் அடைய முடியும் என்ற நம்பிக்கை வெருஞ்சிற்றுந்து. ஜக் ரூபோ என்னும் பிரேரங்க மெய்யில் வாதியால் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் நடுப் பகுதீயில் உலகப்புகழ் பெற்ற சொர்போன் பல்கலைக்கழகத்தில் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவில், மனித குலம் எப்பொழுதுமே முன்னேரிச் செல்கிறது; அது பாட்பாடியாக அல்லது மெதுவாகச் சென்றாலும் உயர்ந்து

மேலோங்கீச் சென்று கொண்டிருக்கின்றது என்று கூறப்பட்ட கருத்து தெய்வ வாக்காக ஏற்கப்பட்டு சீந்தனையாளர் பலரின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளுள் ஒன்றாக மாறியது.

1.3.1.3 மூன்றாவது, நவீனத்துவத்தில் ஏகத்துவப் படித்தல் அல்லது ஒருமைப்பாடு காணல். அதாவது பல உறுப்புக்களைக் கொண்ட மொத்தத்துவப் பார்வை என்பது அசைக்க முடியாத கொள்கையாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. அதாவது உலகீல் உள்ள மக்கள் பல்வகைப்பட்டவராயினும், ஒரே வீதமாக மெய்ம்மையை அல்லது உள்பொருளைத் தேட வேண்டும், மதிப்பீடு வேண்டும்; எந்த ஒரு வீணாவுக்கும் ஒரேயொரு வீடைதான் உண்டு; வீஞ்ஞானம், கணக்கீயல் போன்ற துறைகளின் துணைகொண்டு உலகீன் இறுதியும் அடிப்படையான மெய்ம்மையை உணர்ந்து வீடலாம் என்பன ஒருமைப் படித்தல் என்பதில் அடங்கும்.

1.3.2 இங்கு சர்ச்சைக்குரிய ஒரு பொருள்: இத்தகைய நவீனத்துவத்தின் ஆரம்பம் எப்போது? பதினாறாம் நூற்றாண்டில் கத்தோலிக்கத் தீருச்சபையின் அதிகாரத் தீர்கு சவால்விடுத்து சமய, சமூகத்துறைகளில் புரட்சி கரமான மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்த கீறில்தவ பிரிவைப்புரட்சீயின்போதா? அல்லது, 17ம் நூற்றாண்டில் வீஞ்ஞானத்தீவும் மெய்யியலிலும் புரட்சியை ஏற்படுத்திய கலிலேயோ, ஷூப்ஸ், டெக்காட், நியூட்டன் போன்றவர் களுடைய வரவீணாலும் செயற்பாடுகளினாலுமா? அல்லது 18ம் நூற்றாண்டின் பிரேஞ்சு, அமெரிக்க புரட்சிகளின் மூக்கத்தீன்போதா? அல்லது பத்தொன் பதாம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட தொழில்நுட்பப்புரட்சீயின்போதா? இதற்கு வீடை கொடுப்பது கடினமாக இருப்பதும் “நவீனத்துவம்” என்னும் பண்பாட்டு நிலை இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் மேற்புலத்தில் தோன்ற வளர்ந்த “நாகரீக” வாழ்க்கை முறையை குறிப்பதாக ஏற்றுக்கொள்ளலாம்.

1.4 அடுத்து, மொடெணில்ம் (நவீனத்துவம்) என்ற சொல் பல்வேறு பொருளாடக்கத்தைக் கொண்டுள்ளது. சமகாலத்துப் பண்பாடு, வாழ்வியல், மெய்யியல், உலகநோக்கு முதலியவைகளையும், இலக்கீயம் (ஏணைஸ்ற் ஹெமிங்வே), இசை(ஆர் னோல்ட் ஷோன் பேர்க்), ஓவியம்(க்ளோட் மொணேய்), கட்டிடக் கலை(ல கொர்பூசியர்), அரசுக்கீயல் (ஸ்ரீண்ட் பேர்க்) போன்ற துறைகளில் நடத்தப்பட்ட பரிச்சார்த்தமான வழிமுறைகள், நடைமுறைகளைப்பற்றியும் குறிக்கும். வேறொரு வகையில் சூறினால் சென்ற நூற்றாண்டின் இறுதிக்கட்டத்திலிருந்து இன்று வரை வாழ்ந்துவரும் மேற்புலத்து மக்களுடைய சமய, பொருளாதார, சமூக, அரசியல், கலை வாழ்க்கை, “நவீனத்துவம்” என்ற பண்பால் மெருகூட்டப்பட்ட நிலையை மொடெணில்ம் என்ற சொல் குறிக்கும்.

2. போஸ்ற் மொடேண் என்னும் சொல்லை சென்ற நூற்றாண்டின் எழுபதுகளில் ஜூன் உவற்கீன்ஸ் சப்மன்

என்பவர் கையாண்டார் என்று கூறப்படுகிறது. ஆயின் 1917ல் நூடொல்வ் பன்வீற்ஸ் என்னும் ஜேர்மன் மெய்யிலாளர், இருபதாம் நூற்றாண்டில் மேற்புலத்தில் பரவியிருந்த வற்றிச் நியெட்சேயினால் வித்தீட்ப்பட்ட நிஹிலில்ஸ் (சமயம், ஒழுக்கம் சார்ந்த துறைகளில் மக்கள் வைத்திருக்கும் நம்பிக்கை, அவர்கள் கடைபிடிக்கும் கொள்கை நிலைகள் அனைத்தையும் மறுக்கும்) என்ற கொள்கையைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தினார். 1934ம் ஆண்டு வெடெறிக்கோடை ஓணில் என்னும் இஸ்பானீய இலக்கியத் தீற்னாய்வாளர் அதை நவீன இலக்கியத்துக்கு எதிராகக் கீளம்பீய விமர்சன அலையைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தினார். 1939ல் பேர்ணாட் இட்டங்ஸ் பெல் என்பவர் நவீனத்துவத்தின் தோல்வியால் சமயம் மீனுமிர் பெறும் நீலையைப் பின் நவீனத்துவம் என்று வகைப்படுத்தினார். அதே ஆண்டு ஆர்னேஷால்ட் ரொயின்பீ என்னும் வரலாற்றாசிரியர் முதலாவது உலக யுத்தத்தின் பின் முதலாளித்துவத்துக்கு மேலாக பாட்டாளிகள் முக்கீயம் பெறுவதைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தினார். நாற்புதுகளில் யோசவ் ஹட்டந் “த போஸ்ற் மொடேண் ஹவுஸ்” என்னும் கட்டுரையில் பின்நவீனத்துவம் என்ற சொல்லால் அதை நவீனத்துவம் செறிந்த கட்டிடக் கலையை வீராத்தார். ஐம்புதுகளிலும் அறுபுதுகளிலும் இலக்கியம், ஓயியம் போன்ற துறைகளில் நவீனத்துவத்தின் முடிவைப்பற்றிப் பேசப்பட்டது. ஏருத்துக்காட்டாக ஏர்வீஸ் ஹெள் என்பவரின் “மாஸ் சொலையெற்றி அன்ட் போஸ்ற்மொடேண் வீக்ஷன்” என்னும் கட்டுரையையும், லெஸ்லி வீட்லரின் “த லீவிங் மியூட்டான்ஸ்” என்னும் கட்டுரையையும் குறிப்பிடலாம். லெஸ்லி வீட்லரே முதல் முறையாக “பின்” என்ற முன்னிடத்தைச் சொல்லவை மாற்றுக் கலாச் சாரப் போக்குகளைச் சுட்டிக் காட்டப் பயன்படுத்தியவர். உ-ம்: போஸ்ற் - ஹூமன்ஸ்ற், போஸ்ற் - உவைற், போஸ்ற் - மேல். மேலும் அறுபுதுகளில் கட்டிடக் கலைஞர்கள் (உ-ம்: ஜேன் ஜேக்கப்ஸ், ரொபர்ட் வெந்துரி) நகர அழிப்பு, மேலாண்மை வர்க்கச்சாரப், கமயக்குவிமுக நீர்வாகம் முதலீயவற்றுக்காக நவீன கலையை விமர்சித்தனர். எழுபுதுகளில் இஹாப் ஹாஸ் லான் என்பவரின் பல்வகையான ஆக்கங்களிலும் (உ-ம்: த டிஸ்மெப்பர்மென்ற் ஓவ் ஓர்வேயுஸ்: ருவட்ஸ் ஏ போஸ்ற் மொடேண் லீற்றுறேச்சர்) போஸ்ற் மொடேண் என்னும் சொற்றொடர்க்கையாளப்பட்டு அவர் இத்தகைய போக்கின் பிரதிநிதியாகவும் பேச்சாளராகவும் மாறினார். நாகாரீக முதிர்ச்சியற்ற காலத்துக்குரியவைகளைப் போற்றும் பண்பு (உ-ம்: மாயாவித்ததை, ரொக் இசை), காமக்களிப்பு (உ-ம்: ஓரினச் சேர்க்கை, பாலியலில் பேரின்பம் கானும் வீணாயாட்டுத்தன்மை), சட்டங்களுக்கு எதிர்ப்பு, மரபுக்கு எதிர்ப்பு (உ-ம்: பில்லி குனியம், உலக முடிவின் எதிர்பார்ப்பு) தேர்வாய்வு முறைகளில் (பல்துறை இசைவு, தற்சுட்டு) ஈடுபாடு முதலை பண்புகள் பின்நவீனத்துவத்தில் விரவி இருப்பதாக கருத்துத்தெரிவித்தார். எழுபுதுகளில் தான் பின் நவீனத்துவத்தைப் பற்றிய ஒரு சீல் அறிஞருடைய ஆக்கங்கள் அதை ஒரு இயங்கியல் நிலைக்குத்தள்ளின.

அதீல் சாள்ஸ் ஜெங்ஸ், ஜூன் வ்ரான்சுவா லியோற்றா, றிச்சாட் ரோட்டி என்பவர்களுக்கு சிறப்புப்பங்குண்டு. என்பதுகளில் அறிஞர், கலைஞர் மத்தீயிலும் (ஹல் வொஸ்ரா, டேவிட் ஹார்வே, பாலோ போர்த்துக்கேசி) தொண்ணாறுகளில் பொதுமக்கள் மத்தீயிலும் பின் நவீனத்துவம் என்ற சொல் உரையாடல்களில் முக்கீச் பொருளாக அமையத் தொடங்கியது.

3.1 பின் நவீனத்துவத்தீன் முன் னோடிகளாகக் கருதப்படும் ஒரு சீல் சிந்தனையாளர்களைப் பற்றியும், கருத்தோட்டங் களைப்பற்றியும் இங்கு குறிப்பிட்டாக வேண்டும். பின்நவீனத்துவவாதீகளின் ஜியுவவுவாதம் மேற்புலத்து மெய்யியல் வரலாற்றில் பண்டைதொட்டு இருந்து வந்துள்ளது. பீறுஸ், செக்ஸ்டஸ் எம்பீரிக்குஸ் போன்றவர்கள் ஏருத்துக்காட்டுகள்; கிழேற்றிலீஸ் என்பவன் வார்த்தைகளின் பொருட்கள் நிதானமற்றவை என்று கூறி பேசவே மறுத்ததை அன்றைய வரலாறு கூறும். நவீனகாலத்தீல் வற்றிரீச் நியட்சே என்ற ஜேர்மானியர் அனைத்தையும் நீராகரித்து குனியவாதத்தை முன்மொழிந்து, மரபுவழிச் சமய, சமுதாய ஒழுக்க நெறிகளுக்கெதிராகப் போர்க்கொடி தூக்கி (ஓழுக்க நெறிகளுக்கெதிராக சளர்ச்சை செய்வதே ஒழுக்கத்து அமையும் வழி), “இறைவன் இறந்துவிட்டான்” என்று அறை கூவினார். மொழியலைப்பொறுத்தளவில், மொழி என்பது உருவகுத்துடன் நின்றுவிடும் என்றும், மனிதனின் மறுக்க முடியாத தப்புக்களே உண்மை என கணிக்கப்படுகின்றன எனவும் கருத்தைத் தெரிவித்தார். மார்ட்டின் ஹவுடெக்கார் என்ற ஜேர்மன் மெய்யியல்வாதி மெய்ம்மையின் பொருள்பற்றி ஆய்வு செய்து, இருப்பு அங்கலாப்பால் பாதீக்கப்படுகிறது எனவும் இருப்பின் மெனனத்தைப்பற்றி வினவுவது மெய்யியல் எனவும் கூறி, வீஞ்னானத்தையும் தொழில் நட்புத்தையும் கேள்விக்குள்கினார். வீற்கென்ஸ்டைன் என்பவர் என்னம் மொழிசார்ந்து நீற்கிறது; மொழியோ சமூகப் படைப்பு; பொருளின் சாரம் என்று எதுவுமில்லை என்று கருத் துத்தெரிவித்தார். மக்ஸ் ஹோர்க்கறைமரும் தீயொடோர் அடோர்னோவும் அறிவொளிக்கால வினாவுகளாக ஒரு புறம் சமூக வீருத்தலையையும் மறுபுறம் எதேச் சாதீகார ஆட்சு உதித்தலையும் கோடிட்டுக் காட்டினர். க்ளோட் லெவி ஸ்ரீவுஸ் என்னும் மானிடவியல் ஆய்வாளர் எல்லாப் பண்பாகுகளும் சமமானவை; மேலம்ட்டத்தீல் பண்பாட்டு வேற்றுமைகள் இருப்பினும், அடித்தளத்தீல் அவைகள் ஒன்றே என்று கருத்தை முன்வைத்தார். இத்தகையோனினதும் வேறு பலரினதும் கருத்தாக்கங்கள் ஏதோ ஒருவகையில் பின்நவீனத்துவம் தோன்றுவதற்கு வீத்தீட்டன.

3.2.1 இருந்தும், பின்நவீனத்துவம் என்ற “இயக்கத்” துக்கு ஒரு புறம் அறுபது எழுபுதுகளில் பிரெஞ்சு அறிஞர்களின் கோட்டபாடுகளும் மறுபுறம் எழுபுதுகளில் அறிஞர்கள் சீலரின் ஆக்கங்களும் அரணாகவும் உந்து சக்தியாகவும் அமைந்தன. அறுபுதுகளில் பிரெஞ்சு அறிஞர்

மத்தீயில் அன்று ஏற்றுக்காள்ளப்பட்ட சமூக அரசியல் அறிவுத் துறைகளுக்கு எதிரான களர்ச்சி ஒன்று உருவானது. அன்றைய காலகட்டத்தீல் பூர்த்திக் கொள்கைகளைன்று ஓரளவு ஏற்றுக்காள்ளப்பட்ட சாதர், கஸ்டிபோன்றவர்களின் இருப்பீயல் வாதம், பொதுவுடமைவாதம், நீகழ்ச்சி யுணர்வுக்கோட்டாடு (வென்மெனோலாஜி) உள்ளீலைப் பகுப்பாய்வியல் போன்றவை அன்றைய முதலாளித்துவ இயற்கையறிவியல் சமூக, ஒழுக்க, சமய அடக்குமுறைக்கு எதிராகக் குரல் கொடுத்த இயக்கங்களே. இத்தகைய இயக்கங்களின் போக்கு சமுதாயத்தீல் ஒரு சீலமாற்றங்களைக் கொண்டு வந்து “நவீனத்துவத்தீன்” “உண்மையான”, “முன் னெற்றமான” நீலைக் குத்தீருப்புவதாக அமைந்தது. இந்த இயக்கப் போக்குகளில் மனத்தைவு காணமுடியாத சீந்தனையாளர் சீலர், சுயம் என்றதையும் அதன் பல்வேறுபட்ட மாற்றங்களையும் வளர்ச்சியையும் மையமாக்கிக் கருது கோள்களைக் கட்டியழுப்பை “இயக்கங்” களை உதவிவிட்டு, மொழியை முதலீய துறைகள் மூலம் முறையே வேர்டனான்ட் டு சொய்குர், க்ளோட் லெவி ஸ்ற்வுஸ் முன்மொழிந்த அமைப்பியின் அறிவியற் கருதுகோள்களையும் தாக்க எறிந்துவிட்டு பின்-அமையப்பீயல் என்னும் கருத்தியலை முன்வைத்தனர். அதன் கோட்டாடு: அறிவினால் உண்மையை அடைந் துவிட்டமுடியும்; சுயம் என்பது ஒருமைப்பாட்டில் செயல்படுவது; ஒரு சொல்லுக்குத் தெள்வான பொருண்மை உண்டு; பேற்புலத்து நாகரீகம் முன்னேற்றத்தைத் தேடிச் செல்கிறது; நவீனமூறவங்கள் நான்மையைப்பவை என்ற அனைத்துக் கருத்து நீலைகளும் அபத்தமானவை. பண்பாடு, நாகரீகம் என்பனவற்றை உருவாக்குவது சுயம் அன்று. மாறாக, சுயமே அவைகளால் உருவாக்கப்படுகிறது.

3.2.2.0 இக்கருத்துக்களை முன் வைத்த ஒரு சீலரை இங்கு குறிப்பிட வேண்டும்.

3.2.2.1 கீல்ஸ் டெலெயூல் என்னும் மெய்யையல் வாதியும் வேலிக்ஸ் குத்தாறி என்னும் உள் நோய் மருத்துவரும் “ஈடிப்புல்ஸாக்கு எதிராக - முதலாளித்துவமும் முரண் மூளை நோயும்” என்ற நாலின் மூலம் வ்ரொய்டின் கொள்கைகளை (உ - ம்: ஈடிப்புல் உணர்ச்சி), பாட்டாளி வர்க்கத்தீற்கு எதீப்பானவர்கள் சமூகக் கட்டுப்பாட்டின் பெயரால் விடத்த சதித்திட்டங்கள் என்று வாதிட்டனர். சுயம் என்பது அறிவினால் நெறிப்படுத்தக் கூடியதுமல்ல, ஒருமையானதுமல்ல. வீருப்பு, சமூகம் (சோசியல்) என்ற இரண்டுமே அடிப்படையானவை, சுயம் அல்ல. மனீத இயல்பைப் பற்றி அறிவதற்கு வ்ரொய்ட்டைப் போல நீட்டிரோசிஸாக்கு, அதாவது மூளை நுண் அமைதிக் கோளாறுக்கு, மருந்து தேடுவதல்ல, சிலோவர்ரெனியாவை, அதாவது எண்ணம் - உணர்வு - செயல் முதலீயவற்றில் தொடர்பற்ற மூளைக்கோளாறை ஆராய்வதுதான் வழி என்றனர். மனீதனுக்கு உள்ள அனைத்து புற உள்உறுப்புக்களும் இயந்திரங்கள் போல் அன்ட கோளத்தீல் உள்ள அனைத்து இயந்திரங்களுடனும்

தொடர்புடைய செயற்படுகின்றன என்றும் மொழிந்தனர்.

3.2.2.2 டெட்ரடா என்பவர் “எழுத்தாக்கத்துக்கு வெளியே எதுவுமில்லை” என்று கூறி பின்வரும் கருத்துக்களை முன்வைத்தார்: மொழியை நாம் சீந்தீப்பதற்கும் அச் சீந்தனையைப் பகர்ந்து கொள்வதற்கும் பயன் படுத்துகின்றோம். ஆனால் மொழிக்கும் அது சுட்டும் பொருள்களுக்கும் இடையீல் உள்ள தொடர்ப்பட்டற்றி நாம் அறியமுடியாது. எமது எண்ணங்கள் மொழி என்ற பொறியில் சீக்குண்டுள்ளன. குறிப்பிட்ட எழுத்தாக்கத்தீன் உண்மைப் பொருளைக் கண்டுபிடிக்க முனைவதும் வீண். எழுத்தாக்கப் பகுதி ஒன்றில் பல பொருள்களை ஒன்றுடன் ஒன்று இணையாது முரண்பட்ட வண்ணம் உள்ளன. எழுத்தாக்கத்தீன் சொல்லாடல்களில் சமூக பண்பாட்டு படிநீலைகளை உருவாக்கும் சொற்கள் முதன்மைப் படுத்தப்பட்டு அச்சொற்களின் எதீர்நீலைப் பொருள்கள் (எழுத்துக்காட்டாக ஆண் என்னும் போது பெண் என்ற எதிர்நீலை, ஓள் - இருள், உணர்வு - உணர்ச்சி, இருப்பு - இருப்பின்மை) பின்தள்ளப்படுகின்றன. புறத்தே உள்ள சொற்கள் பொருள்களைப் பிரதீநிதீத்துவப்படுத்த அருக்கையற்றவை. சமுதாயம் ஒரு சீலமெய்யமைகளை உருவாக்க மொழியைப் பயன்படுத்துகிறது எனவே மெய்மை சமூக உருவாக்கம். அது கண்டு பிடிக்கப் படுகிறது என்பதை வீட அது உருவாக்கப்படுகிறது எனபதே சரியானது.

3.2.2.3 ஜான் போட்டறியா பின்வரும் கருத்தை முன்வைத்தார்: நாம் “அதீத யதார்த்தம்” நிறைந்த குறிகள் அல்லது அடையாளங்களால் உருவாக்கப்பட்ட உலகில் வாழ்கிறோம். இவ்வடையாளங்களுக்கும் மெய்மைக்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை. உள்பொருளைப் பிரதீபவிக்க அடையாளத்தால் முடியும் என்பது தவறு. அடையாளமும் மெய்மையும் ஒன்றே. உருவங்களின் தொகுதி நாலு படிநீலைகளில் வளர்ச்சியற்றிருக்கிறது. முதல் நிலையில், ஒரு அடையாளம் இயற்கை உண்மையைச் சுட்டிக் காட்டியது. இரண்டாவது நீலையில் இவ்வடையாளம் உண்மையை மூடி மறைத்தது. முன்றாவது நீலையில், இவ்வடையாளம் எந்த ஒரு உண்மையும் இல்லை என்பதற்கு முகமூடியாக இருக்கிறது. இன்றைய நான்காவது நீலையில் உருவமே மெய்மையாக உள்ளது. இதுவே பின்நவீனத்து நீலை.

3.2.2.4 மிச்செல் வூக்கோ என்பவர் அறிவுலைகங்களை “அகழாய்வு” செய்தவர். அறிவும் அதீகாரமும் பின்னிப் பிணையைப்பட்டு நிற்கின்றன. அறிவாளிக்காலமாகிய பதினெட்டாம் நூற்றாண்டிலிருந்து வீஞ்ஞானமும் சமூகக் கட்டுப்பாட்டும் வளர்ந்துள்ளன. சமுதாயத்தீல் ஒரு குழுவினரை விளிம்புக்குத் தள்ளிவைத்து, “பீத்தர்”, “குற்றவாளீகள்” அல்லது “பாலீயல் வீகற்பா” என்ற பட்டங்களைக் கொடுக்க மெய்யைலும் துணைபூரிந்தது. நீறுவனங்களினுாடாக வெளிக்கொணரப்படும் வரலாறுகள் நீகழ்ச்சிகள் சீலவற்றைத் தெரிந்தும், சீலவற்றுக்கு

முன்னுரைமெகாடுத்தும், வேறு விளக்கங்களை ஒதுக்கியும் வரையப்படுகின்றன. அறிவுலகம் மனிதமீட்புக்கும், விடுதலைக்கும் வழிகாட்டவில்லை. அதீகார உலகுடன் இணைந்து மனிதர்களை வீலங்கீட்டு வைத்துள்ளது. அதீகாரம் என்பது அனைத்தையும் ஊருாவி நற்கிறது என்ற கருத்தை முன்வைத்தார்.

3.3பீரஞ்சு நாட்டில் தோன்றிய பீன் அமைப்பீயல்வாதம் போல ஆங்கில மொழிபேசும் இங்கிலாந்து, ஐக்கிய அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளிலும் தர்க்கம் மொழியல் உட்பட புலன் சார் அறிவீன் ஆற்றலில் ஐயம் பிறந்தது.

3.4இத்தகைய சீந்தனையாளர்களின் புரட்சிகரமான கருத்துக்களுடன், சென்ற நூற்றாண்டின் ரொமானியில் என அழைக்கப்பட்டு மனோராதீயக் கோட்பாடும் சர்வியலில் என்னும் வரம்பில் அகவாய்மைக் கோட்பாடும், இலக்கியவாதிகளான ப்ளிக் சென், போர்ஜ் போன்றவர் களுடைய ஆக்கங்களிலுள்ள கருத்துக்களும் கலந்து பீன் நவீனத்துவம் என்னும் நிலை உருவாகுவதற்கு ஆற்றாகின.

3.5பீன்நவீனத்துவ சீந்தனை பாவ உதவிய ஓர் மெய்யியலையும் அரசியலையும் இங்கு குறிப்பிடவேண்டும். அதுதான் மார்க்சியம். பீரஞ்சு நாட்டு மார்க்சியவாதிகள் சீலர், தமது கொள்கைகளை வ்ரோயிட், டி சொய்க்குர் போன்றவர்களின் கொடுக்கத் தொடங்கீனர். தவிர, அலெக்சாண்டர் சொல்சென்ட்சீன் எழுதிய “த குலாக் ஆர்க் சீப்பெலாகோ” என்னும் நூல் மார்க்சியத் தீல் மேற்புலத்து புத்தீ ஜீவிகள் கொண்டிருந்த மத்ப்பிற்கும் எதிர்பார்ப்புகளுக்கும் மற்று புள்ளி வைத்தது. சமயக் கொள்கைகளில் பிழிப்பை இழந்து மார்க்சியத்தில் புதிய ஒரு சமயத்தின் வடிவைக் கண்டு கொண்டிருந்த மேற்புலத்து மார்க்சிய அறிஞர் பலர் வாழ்வின் குறிக்கோளில்லா நிலைக்கு மீண்டும் தன்பிப்பட்டனர். இந்நிலை பின்நவீனத்துவ நிலையாக மாறியது.

3.6.0பீன் நவீனத்துவ பீரதீநிதிகளாக கருதக் கூடியவர்களில் மூவா் பற்றி இங்கு குறிப்பிடவேண்டும்.

3.6.1சாள்ஸ் ஜெங்க்ஸ் (பிறப்பு 1939) என்பவர் கட்டடத் தகவலாளர். கட்டடத் தகவல் வீமர்ச்கர். “பின்நவீனத்துவக் கட்டடத் தகவலையின் மொழி” என்னும் நூலில் கட்டடத் தகவலத்துறையில் நவீனத்துவத்திலிருந்து வேறுபட்டு நிற்கும் பல வடிவங்களைப் பின் நவீனத்துவம் சார்ந்தவை என்று முதல்முதல் குறிப்பிட்டார். நவீனத்துவம் எப்போது இறும்தது என்பதையும் வரையறை செய்தார்: 1972 பூலைத் திங்கள் கீம் நாள் சரியாக பி.ப. 3.3 மனிக்கு. அவ்வேளை அமெரிக்காவில் சென்னூயில் ப்ராயித் ஸகோ வீட்டுத்தீட்டத்தில் உருவாக்கப்பட்ட வத்வீட்டங்கள் சுரங்க வெடியைக் கொண்டு தகர்க்கப்பட்டன. “குறைகளற்ற நிறைவான நவீன இயந்திரம்” என அழைக்கப்பட்டு குறைவான வருமானமுள்ளவர்கள் வதீந்து வந்த தர

அளவுப்படுத்தப்பட்ட வீட்டுத்தொகுதிகளின் தரைமட்டமாக்கலுடன், கட்டடத் தகவலையின் நவீனத்துவமும் தகர்க்கப்பட்டு, பீன் நவீனத்துவம் பிறந்தது. இதுவே ஜெங்கின் கருத்து. மேற்கூறப்பட்ட நூலில் அறிவியலின் அடிப்படையில் இயங்கும் நவீன கட்டடத் தகவலையின் பாழ்விலையையும் பல்வேறு நகரங்களின் சீதைவுகளையும் அவர் கூட்டிக்காட்டினார். “பின் நவீனத்தும் என்றால் என்ன” என்னும் நூலில் அனைத்தையும் அனைத்திலும் ஜயப்படுவதுதான் தனது கொள்கை என்பதை மறுத்து, அறிவியலிலும் அளவையியலிலும் சீல அடிப்படை மாற்றங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, உண்மை பற்றிய முன் மொழிவரை, காலத்தாலும் குழந்தையாலும் பாதிப்பறுகின்றது என்றார்.

3.6.2பீரஞ்சு மெய்யியல்வாதி ஐான் வ்ரான்சுவாலியோற்றா (பிறப்பு 1926) எழுபதுக்களில் கண்டா குவிபெக் மாகாணத்துப் பல கலைக் கழகங்களின் அறிவுரைக் குழாமினால் மேற்புலத்து அறிவு நிலைபற்றி ஆய்வு செய்யக் கோரப்பட்டார். அவரின் முடிபுகள் 1979ல் சீருநாலாக “பின் நவீனத்துவநிலை. அறிவுபற்றிய அறிக்கை” என்னும் தலைப்புடன் வெளிவந்தது. அடக்குமுறைகளிலிருந்து விடுதலை, பொருளாதாரச் செழிப்பின் உருவாக்கம், அகீலத்துக்கும் பொதுவான உண்மைகள் உள்ளன என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளல் என்பனவற்றையடக்கீய பெருங்கதையாடல் களை அறிவொளிக்காலத்தீல் முகிழிந்த நவீனத்துவம் உருவாக்கியது. நீளமான, பொருள்பொதிந்த, மெய்யியல், அரசியல், கலை, பண்பாடு, இலக்கியம் போன்று வேறுபட்டு நிற்கும் துறைகளை ஒருங்கிணைத்து ஒரே வழிசெல்லவும் தீட்மான உலக நோக்கைக் கொடுக்கவும் உந்தும் ஆற்றல் படைத்த கதைகள் தான் பெருங்கதையாடல்கள். எப்புதுக்காட்டாக மார்க்சியம் கூறும் வர்க்கப் போராட்டமும் புரட்சியும். அறிவியல்முறைகளும் வரலாறு செல்லும் தீசை பற்றிய பெருங்கதையாடல்களால் ஆதரிக்கப்படுகின்றன. இவை அறிவாற்றலினால் அமைக்கப்பட்ட சமுதாயம் முன்னேற்றப் பாதையில் வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது என்ற புனைமத்தை தம்மக்கத்தே கொண்டன. இவை இன்று தவிடு பொடியாகிவிட்டன. பெருங்கதையாடல்களில் மக்கள் நம்பிக்கையை இழுந்து விட்டனர். இன்றைய உலகில் நாம் காணும் என்னைய தீமைகள் - எப்புதுக்காட்டாக தீறந்த சந்தை வழிவகுத்த இலாபப் பேராசை, உலகளாவிய முறையில் சுற்றுச் சூழலின் அழிவுகள் - அறிவாற்றலினால் தான் விளைந்தவை. இத்தகைய முடிபுகளை வெளியிட்டபின் இன்னும் பல நூல்களில் நவீனத்தீன் பீன்பு நிலைவும் குழந்தை, பக்குவும் பற்றி எப்புதுறைத்தார். எ-டு “ல டிவ்வாறன்ட்” (1983) “லன் ஹூமான்” (1988), “மொஹாலித்தே போஸ்ற்மொடேண்” (1993).

3.6.3 அமெரிக்க மெய்யீல்வாதி (பிறப்பு 193) றிச்சட் ஹோட்டி 1979ல் எழுதிய “மெய்யீலும் இயற்கையின் கண்ணாடியும்” என்னும் நூலில் நவீன் கால மெய்யீலின் வெளிப்பாடாகக் கணிக்கப்படும் பகுப்பாராய்ச்சி முறைசார் மெய்யீலைச் சாடினார். உள்பொருளின் அடித்தள மெய்ம் மையையும் புலன்கடந்த அறிவினையும் பெற்றுமுடியும் என்ற மேற்புலத்து மரபு வழிவந்த கருத்து உண்மையல்ல என்று வாதிட்டார். உள்பொருளை ‘உள்ளபடியே’ அறியுமுடியாது. மெய்யீலின் குறிக்கோள் உலகு பற்றிய வெவ்வேறு வருணானைகளைக் கொடுப்பதும், சொற்தொகுதிகளை அழிப்புத்துவதுமாக இருக்கும். உண்மை, நன்மை, சரி, பிழை, அழகு போன்றவற்றைக் குறிக்கும் அடிப்படையான சொற்தொகுதிகளும், இன்னும் குறுகீய வட்டத்தைக் குறிக்கும் ஆபிரிக்கா, அமெரிக்கா, கறுப்பு, வெள்ளை, போன்ற சொற்தொகுதிகளும் ஒவ்வொருவருடைய பேச்சிலும் காணப்படும். அடிப்படைச் சொற்தொகுதிகளை முதலாக கேள்விக் குறியாக்கி அந்த முடிப்பற்றிய தனது சொற்றொகுதிகள் (தீர்மானம்) உட்பட அனைத்தும் உள்பொருளைச் சுட்டிக்காட்ட ஆற்றல் அற்றவை என்று கருதுபவனை “முரண் நகைச்சுவைத்தீறன்” உடையவன் எனக் குறிப்பிடலாம்.

இவனுக்கும் பாரம் பரிய மெய்யீலாளருக்கும் உள்ள வேறுபாடு: பீன்னையவர்கள் பொதுஅறிவை ஏற்றுக்கொண்டு, தாம் கையாளும் சொற்தொகுதிகள் உள்பொருளைக் குறிக்கின்றன என்று தவறாக நம்புகிறார்கள். “முரண் நகைச்சுவைத்தீறன்” படைத்தவன் வெளித் தோற்றங்களுக்கு ஊடாக உள்புகுந்து உள்பொருளின் சாரம் எதையும் இதுதான் எனச் சுட்டிக்காட்ட முடியாது எனக் கூறுகிறான். ஒரு பொருளை மீள்வீரானை செய்வதையே தனது தொலீலாகக் கருதுகிறான். “வசனங்கள் இல்லையெனில் உண்மை இல்லை. மனித மொழிகளின் உறுப்புக்களே வசனங்கள். மொழிகளும் மனித படைப்புக்களே.” மெய்ம்மை என்பது சமூக உருவாக்கம். எமது பெருங்கதையாடல்கள் அனைத்தும் அறிவினதும் உலகினதும் பின்னிய செயல்விளைவுகள் என்பன அவரது கருத்துக்கள். ரோட்டியின் தத்துவக் கொள்கைகள் விவாதத்தையும் சர்ச்சைக்களையும் மெய்யீல் உலகில் பெரும் தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்தியது.

4.1 பீன்நவீனத்துவம் என்பது என்ன? பீன் நவீனத்துவத்தை இலக்கண வரையறை செய்வது இயலாது இக் கொள்கையைடைய சீலர் தங்களிடம் எந்தக் கொள்கை நீலைப்பாடும் இல்லை எனக்கூறுவர். சீலர் வரையறை செய்வதை வன்மையாக வீமர்சிப்புதான் பீன் நவீனத்துவம் எனக் கூறுவர். ஒருவன் தனக்குப் புறம்பே உள்ள பொருள் ஒன்றின் தன்மையை, அதன் அனுபவத்தை, இருவகையாகப் புரிந்து கொள்ளலாம். ஒன்று: வாயிற்காட்சி, மனக்காட்சி ஊடாக அறிவுது. இவ்வகையில் மொழியைடையாளங்களும் கருத்துக்களும் பயன்படும். மற்றது: கண்டு பீடிப்பின் வீளைவாக ஓன்றை ஆக்குவது. இத்தகைய ஒரு கருதுகோளை பீன் நவீனத்துவம் ஏற்கவீல்லை. ஒரு மொழிக்கு அல்லது குறியீடுக்கு அதனதன் வீளக்கங்களின்

உடன்பாடில்லாத்தன்மைகளுக்கு அப்பால் எந்த ஒரு பொருண்மையையும் நேரடியாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும் என்பதை மறுக்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக “புலன்றியு” அதாவது ஒரு பொருளை நேரடியாகப் புரிந்து கொள்ளுதல் – என்று ஒன்றில்லை என வாதீருக்கிறது. சருக்கமாக: “வார்த்தைகளுக்கு அப்பால் எதுவுமில்லை”. அதாவது, அனைத்தும் வேறு ஒன்றின் கண்ணாடிக்கு ஊடாகவே பார்க்கப்படுகிறது. அதன் இருப்பு அக்கண்ணாடியில் தங்கியுள்ளது.

தோற்றுங்களுக்குப் பீன்னால் ஒரு சாரம், பொருள் உண்டு என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. தோற்றுமே பொருள். தோற்றுங்களைப்படிந்து கொள்வதற்கு அவைகளுக்கு அப்பால் அடிப்படையான எதுவும் தேவையானது அல்ல. ஓர் எழுத்தாக்கத்தீன் பொருளை அறிய அதனை ஆக்கியவர் என்ன கருதினார் என்று அலசீப் பார்க்க வேண்டியதில்லை; ஊற்றுக்குப் போக வேண்டிய அவசியமில்லை. “இவ்வொரு ஆக்கியோலும் இறந்த ஆக்கியோனே”. ஆழங்கள், வேர்கள் தேவையானவையன்று. மேற்பரப்பில்தான் உண்மை உண்டு.

4.2 மனித அறிவு எதிலும் ஒருவமைப்பாட்டைக் காண விழைகிறது அல்லது அதை உருவாக்குகிறது. சொற்கள், அவைகளின் பொருண்மைகள், சுயங்கள், சுயங்களாலான சமூக அமைப்புக்கள் அனைத்தும் மற்றவைகளுடனான தொடர்பினால் ஆக்கப்படுவது. இத் தொடர்புகள் பலவகையானவையாயுள்ளமையீன் எதுவும் ஒரு மைப் பாருள்ளதாய் இருக்க முடியாது. ஓர் எழுத்தாக்கத்தீற்கு எத்தனையோ வீளக்கங்கள் பொருத்தமாகக் கொடுக்கப் படலாம். எதுவும் உண்மையான வீளக்கமாக இருக்க முடியாது. ஆகவேதான் அறிவினால் உருவாக்கப்படும் ஒருமைப்பாடு உண்மைக்குப் புறம்பானது. பன்மைத் தன்மைகளை ஏற்றவ் யதார்த்த நிலையாகும். இன்றைய உலகில் பன்மைத் தன்மை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டியதொன்று. அரசியலால். மதத்தால். அறிவியலால் வேற்றுமைகள் நிலவும் உலகில் உலகளாவிய முறையில் ஒருமைப்பாட்டைக் காண விழைவது வீண். இத்தகைய போக்கு தோல்வியையே கண்டுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக: கிரீஸ்தவம், மார்க்சியம். மக்கள் பன்மைக் மெய்ம்மைகளுடன் வாழுவேண்டியவர்கள்.

4.3 சுயம் என்று ஒன்று உண்டா? இதற்கு நமக்கு மரபாலும் சமூக பாத்தீரத்தாலும் தரப்பட்ட பதிலை ஏற்காது, பல்வகைப்பன்பாட்டு ஜற்றுக்களிலிருந்து நாம் நமது இனக்காணலை உருவாக்குகிறோம். ஸ்ரைனர் க்வாலே என்பவரின் கருத்துப்படி சுயத்தீன் காலம் முடிவுக்கு வந்துவிட்டது. “சுயம்” என்ற கட்டுக்கோப் பீவிருந்து சமகால பண்பாட்டு நிலத்துக் கட்டிடப் பாங்குக்குள் உலகம் நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறது; கெனைத் கேர்க்கர் என்பவர், சுயத்தை உருவாக்குவது உறவுகள்தான் என்று கூறுகிறார். அதாவது ஒருவன்/த்தீ தான் வாழும் குழுமத்தீல் ஆழுவேர் விட்டவனாக/ளாக இருப்பான்/ள். அவன்/ள் பல்குழாம் சார் ஆளாக

இருப்பான்/ள.சாமி மாரி என்னும் பீன் நவீனத்துவவாதி சீழூக்கண்ட கருத்தைக் கூறுகிறார்: ஒருவர் தன்னை அடையாளங்கண்டு உறுதிப்படிப்பட்டதுவது (தன்னிலதான் வேறான நிலையைக் காணல்) என்பது மிகவும் சீக்கலானது, முரண்பாடானது, பொருத்தமில்லாதது. எனிய அறுதீட்டமான, வரையறுக்கப்பட்ட சுய அடையாளத்தை உணர்கின்றேன் என்று சொல்லவனே தன்னை அடையாளங்கானும் தனது “தானாகுந் தன்மையின்” சீக்கலில் மாட்டிப்படிப்படிரூபன். இப்படியாக, சுயம் என்ற ஒரு உள்பொருள் உள்ளது என்பதைப் பல பீன் நவீனத்துவ வாதிகள் மறுத்து, அது மனம் என்பதால் உருவாக்கப்படும் மாயை, ஓவ்வொரு கணப்பொழுதும் நடைபெறும் நமது அனுபவங்களிலிருந்து நாம் கட்டியெழுப்பும், புனைந்து கொள்ளும் “இல்பொருளே” சுயம் என வாதிடுகின்றனர். நாம் சுயம் மூலம் நமது அனுபவங்களுக்கு தங்குதளம் அமைத்துக் கொள்கிறோம். ஜாக் லக்கான்(1901 – 81) என்பவர் சுயம் என்பது ஒரு புனைமம். அப்படி எதுவும் இல்லை. எமது அனுபவங்களை ஒரு முகப்படித்துவும் எமக்குப் பாதுகாப்புணர்வைக் தரவும் நாம் கட்டியெழுப்பும் மாயதான் சுயம் என்றார். எமது உள்ளத்தின் அடித்தளம் ஒரு மொழிபோன்ற அமைப்பைக் கொண்டிருக்கின்றது. மொழியை ஏதாவது ஒரு வகையில் கற்ற பீன்புதான் ஒரு குழந்தை சமுதாயத்தில் “நான்” என்ற முனைப்படுத் தாலிகள் எடுத்துவைக்கிறது. சுயம் என்பது கணத்துக்குக் கணம் மாறும் கற்பனை என்பதைக் குறிக்க நான் ஒரு கவிஞர் அல்லன், ஒரு கவிதை” என்றார்.

4.4 உண்மை, அழகு, ஒருமை, நன்மை போன்ற வரம்பீகந்த அளவைகள், அடிப்படைகள் அல்லது உள்பொருளின் பண்புகள் உள்ளன என்பது மறுக்கப்படுகிறது. அவைகள் நமக்கு மேலே வரம்பீகந்து நிற்பவை அல்ல. நம்மாலேதான் உருவாக்கப்படுகின்றன. எடுத்துக் காட்டாக ஒரு சமூக அமைப்பு நீதியானது அல்லது அநீதியானது என்ற அளவை சமுதாயத்தில் நிலைவும் உறவுகளால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அவை ஒரு இடத்தில், ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில், குறிப்பிட்ட குழுக்களின் நோக்கங்களை அடைவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டவை. நீத் என்ற அளவையைப் பருந்து கொள்ள, அதனுடைய மெய்யில், சமூக, அரசியல், சமய, இலக்கிய, அதிகாரப் பீன்னரீகளை அறிவது இன்றியமையாதது. எந்த உள்பொருளும், “ஆக்கக் கூறாயுள்ள பீறவாம் தன்மை” கொண்டு ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டும். ஓவ்வொரு பொருளும், அமைப்பும், நிலையும் தன்னை இனங்காட்ட தனது ஒருமைப்பாட்டை நிலைநாட்ட, மற்றவைகளைப் புறம்பாக்கியும், அவைகளை எதிர்முனைப்படுத்தீயும், அவைகளைப் படிநீலை அமைப்புக்குள் புகுத்தீயும் வருகிறது. எடுத்துக்காட்டாக ஓவ்வொரு சமூகத்திலும், குழுமத்திலும் ஒரு பகுதியினர் தங்களை ஆதிக்கத்தைச் செலுத்துவதற்கும் சலுகைகளை நீடித்துப் பசியாறு வதற்கும் தங்களை உயர்த்தீயும் மற்றவர்களைத் தங்களுக்கு ஒத்தவர்கள்லர் என்பதைக் காட்டியும் இலக்கியங்களையும் கலைகளையும் படைத்து சட்டங்

களை ஆக்கி தமது பெருமைபற்றிய எண்ணத்தில் பூரிப்பு அடைகின்றனர். மேற் கூறப்பட்டதீவிருந்து ஒன்று தெரிகிறது: மற்றயவைகளின் தொடர்புகளையும் அவைகளில் தங்களின் தங்கமைகளையும் மறுத்தே ஒரு குழு அல்லது நிறுவனம் தனது இருப்பை, இனங்காட்டலை, ஆக்கக்கத்தை நிறுவுகிறது. ஆகவே புறந்தள்ளப்பட்டவைகள் எவை என அறிவது இன்றியமையாதது. ஓர் எழுத்தாக்கத்தீல், அதீல் அப்பட்டமாகக் குறிக்கப்படும் நோக்கங்களில் கருத்தைச் செலுத்தாது, அதீல் காணப்படாத அல்லது மறைமுகமாகச் சுட்டிக்காட்டப்படும் அல்லது நேரடியாகவே தரக்குறைவாக எடைபோடப்படுபவைகளையே அளவு கோல்களாகப்பயன்படுத்த வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக: மற்றவர்களால் முக்கியம் எனக் கருதப்படாத உருவகங்களை ஒரு எழுத்தாக்கத்தீன் பொருளை உணர்த்துவதற்குப் பயன்படுத்த வேண்டும். மற்றவை என்று குறிப்பிடுபவற்றுக்கு இடம் அளிக்கப்படவேண்டும். அதே போல கருத்து விலகல்களுக்கும் மதிப்பளிக்க வேண்டும்.

4.5 இதனுடன் தொடர்புள்ள இன்னும் ஒரு கொள்கையையும் வலியுறுத்துவார். மையம் என்பது ஒன்று அல்ல. வேறுபட்ட பல மையங்கள், அவைகளின் சீதறல்கள் உள்ளன. ஓரங்கட்டப்பட்டவையும் அவைகளுக்கு உரிய இடத்தைப்பெறவேண்டும்.

4.6 இத்தகைய கருதுகோள் சமூகத் தளத்தீவும் வீமர்சனங்களையும் செயற்பாடுகளையும் ஏற்படுத்துகிறது. ஓரங்கட்டப்பட்ட குழுக்களுக்காக - எடுத்துக்காட்டாக ஆண்களால் பெண்களும் வெள்ளையர்களால் கறுப்பாக்களும் - குரல் எழுப்பப்படவேண்டும். இத்தகைய அடக்கு முறைகளுக்கு முடிவுகட்ட முடியாதுவீடினும் அவைகளின் பலத்தைக் குறைக்க அப்பலத்தீன் செறிவை ஜதாக்கும் பணியில் இறங்க வேண்டும்.

4.7 ஒழுக்க அறநெறித் துறைகளில் பரம்பரையாக நமக்கு கூறப்பட்டவைகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென வற்புறுத்தப்பட்டவைகளை நாம் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. நமக்குத் தரப்பட்ட, தனியொரு பண்பாட்டின் அல்லது சமயத்தீன் ஒழுக்க நெறியினின்றும் விலகி, உரையாடலினாலும், தனிமனிதத் தேர்வினாலும் நாம் உருவாக்கும் ஒழுக்கத்தையே ஏற்கவேண்டும். ஓவ்வொருவரைனதும் சொந்தச் சமுதாய நோக்கில் உருவாக்கப்பட்ட, எப்பொழுதும் மாறிக்கொண்டிருக்கும் தளத்தீவிருந்து எமது ஒழுக்கத்தைப்பற்றி ஓவ்வொருவரும் தீவானிக்க வேண்டும்.

4.8.0 கலை இலக்கியப் பண்பாட்டுத்தளங்களில் எந்த ஒரு வடிவத்தீன் மேலாண்மைத் தன்மையையும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. எடுத்துக்கொண்ட கருப்பொருள், ஆயத்தம் செய்யாது தீட்ரென ஏற்பாடு செய்தும், மாறுபாடுகளை உண்டுபண்ணியும், அதனை வெளிக்காட்டுதலும், “புனைகதம்பம்” அமைத்தலும், இத்தகைய ஆக்கங்களில், உயர்முனைப்புக்களைக் கைநெகிழ்ந்து,

விளையாட்டுத்தனத்துக்கு முன்னிடம் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

4.8.1கதை சொல்லும் பழைய, மரபுவழிவந்த நிலை ஒன்றுக்குச் செல்ல வேண்டும். நவீன போக்கின் மிகப் பெரும் குறைபாடுகளுள் ஒன்று: உலகீலிருந்து, அறிவின் பெயரால், மாந்தீரிக்தத்தன்மையை அற்றுப் போகச் செய்தது. மோனத்தையும் மாயமந்திரத்தையும் அறிவு எதிர்த்துப் போராடியது. இப்போக்கின் விளைவு இயற்கையின் உலகையே சீர்தித்தது. ஏறுத்துக்காட்டாக, காடு ஆழிக்கப்பட்டு மரக்கட்டைகளாக்கப்படுகின்றது. தண்ணீர் தடுக்கப்பட்டு ஓரீசக்தியாக மாற்றப்படுகின்றது. இயற்கை தனது சுயத்தை இழுந்து அறிவினால் கொடுக்கும் தீட்டத்துக்கு நிலைமாற்றப்படுகிறது. இதனாலேதான் உலகீல் வேறுபாடுகளும் தோற்றுகின்றன: சித்த ஆழுமை படைத்த மனிதன் என்றும் அதுவற்ற அஃறிஜைப் பொருள்களென்றும், தமது வீருப்புக்களையும் தீட்டங்களையும் சலுகைகள் பெற்ற ஒரு சிலர் ஒழுபக்கம் - அவர்களால் மிதிக்கப்படுவோர் மறுபக்கம். இத்தகைய பாதுபாடுகளுக்கு. ஆற்றாக இருந்த மாந்தீரிக்தத்தன்மை சீர்தித்கப்பட்ட நிலை மாறி, உலகம் மீண்டும் மாந்தீரிக்தத்தன்மை நிலைக்குத் தீரும்பவேண்டும்.

4.8.2கலைகளைப் பொறுத்த அளவில்: கட்டடக் கலையானது, பலதும் பத்தும் கலந்ததாக, பல கோட்டாடுகளையும் தோற்று இசைந் தேற்றுக் கொள்ளும் தியல்புடையதாக மாறவேண்டும்.

4.8.3அரங்கக் கலையைப் பொறுத்தவரில் : அல்லன் கப்பொ என்பவரின் “நீகழ்வுகள்” முறைகளும், றிச்சட் வோர்மன், ரொபெட் உவில்சன் போன்றோர் கையானும் ஒருமைப்பாடற்ற, துண்டாடப்பட்ட, கனவுலகுசார், கட்டுலனையும் கருத்தையும் ஒருமுகப்படுத்தாத சீதைவண்ட படிவங்களும் அரங்க வினைகளுக்கு உயிர்த்துடிப்பாக உள்ளன. இப்புதியபோக்கின்படி பொருள் இருக்கவேண்டும், அல்லது செய்தி இருக்கவேண்டும் என்ற நியதி ஆற்றுகைக்கு அவசியம் இல்லை.

4.8.4இலக்கியம் என்ற தளத்தில்: பொதுமக்களுக்கான இலக்கியம், காத்திரமான வாசகர்களுக்கான இலக்கியம் அடிமட்ட உயர்மட்ட இலக்கியம் என்ற கோடுகளைத் தாண்டி நிற்பது பின்நவீனத்துவ இலக்கியம். இதில் ஒரு வகை: முன்னைய இலக்கியப் படிமங்களை அல்லது வகைகளை மீள்க் கையாண்டு -அவைகளைப் போல ஆக்கப்படுகின்றது. ஏறுத்துக்காட்டாக, இன்று பலரும் வீரும்பீப் படிக்கும் நாவல் போல் உம்பேட்டோ எக்கோவால் எழுதப்பட்ட “ரோஜாப் பூவின் பெயர்”. இத்தகைய இலக்கியத்தில், வரலாறும் புனைக்கதையும் வேறுபாடற்று இனைகளின்றன. எக்காலத்துக்கும் பொருத்தமான கருப்பொருட்களைப் பற்றி மரபுவழி வந்த வாழங்களைக் கொண்டு முரண் நகை அணியை அல்லது

இடம்மாற்றி வைத்தலைப் பயன்படுத்தி எழுதப்படும் ஆக்கங்கள் பின்நவீனத்துவம் சார்ந்தவை (சார்ஸ் ஜெங்கின்ஸ்) இறந்த காலத்தை அழியவிடாது, அதை மீண்டும் சந்தீத்து முரண்நகைச் சுவையுடன், மற்றொருவரின் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் பாவனையில் ஆக்கப்படுகிறது. பின்நவீனத்துவம் நவவேட்டகை வாதத்தைப் போல் இறந்த காலத்தை அழியவிட்டு மவனத்துக்கு இட்டுச்செல்வதீல்லை. அதை மீண்டும் சந்தீக்கிறது. உண்மைத்தன்மை, ஒழுங்குத் தன்மை கைவிடப்பட்டு புனைவுத்தன்மை ஏற்கப்படுகிற கலை இலக்கியத்துறைகளில், செயற்கை மரபை, நடையைக் கடைப்பீடிக்கும் குன்ஸ்ற் வொள்ளன், அதாவது செயற்கைத் தன்பாஸ்கு முறை, ஆதீக்கம் செலுத்தும். (உம்பேட்டே எக்கோ) அதீல் தற்புதுமை, சுயமாகப் படைக்கும் தீரன், தன்னிலையமைதி முதலியவை இரண்டாம் இடத்தையே பெறுகின்றன (டேவிட் க்ரீம்ப்). பின் நவீனத்துவ எழுத்தாளன் தனது இருபதாம் நாற்றாண்டு நவீனத்தீன் பெற்றோர்களையும், அல்லது தனது பத்தொன்பதாம் நாற்றாண்டின் முன்நவீனத்தீன் பேரன்களையும் ஒதுக்குபவன்னல். அவைக்கு ஒப்படைய தாக - அதாவது அவைகளைப் பின்பற்றுபவனு மல்ல. இந்நாற்றாண்டின் முதல் அரைப் பகுதியை தனது இடைவாருக்குக் கீழ் வைத்திருப்பவர்; தனது முதுகீல் அல்ல. ஒழுக்கநெறிசார் அல்லது கலைசார் போலி எனிமைக்குள்ளே, அல்லது மலைநமான கை வீணைத்துவத் தீலுள்ளே வீழுந்து வீடாது, உண்மையான அல்லது போலியான முட்டாள்தனத்துக்கும் பலியாகவிடாது, உயர்நவீனத்தீன் உயர்ந்த படைப்புக்களுக்கும் மேலான பரந்த ஜனநாயகத் தாக்கத்தை ஏற்படுத்த வீரும்புகிறான். அதாவது, உயர்கலையின் தொழிற் பக்தர்களுக்கு அப்பால் உள்ள வட்டத்தைத் தேடிப்படைக்கிறான். பின்நவீனத்துவ இலக்கியங்களைப் படைப்பவர்கள் எனக் கருதப்படும் பலருள், இவ்வாண்டு இலக்கியத்துக்கான நோபல் பரிசைப்பெற்ற ஞந்தர் க்ராஸ், மற்றும் ஜோன் வவுள்ள், கநைஜெல் உவில்லியம் ஸ், சால்மான் றஷ்டி போன்ற வர்களைக் குறிப்பிடலாம்.

4.8.5. விஞ்ஞானத்தைப் பொறுத்தவரில்: தோமஸ் கூன் (1929) என்பவர் விஞ்ஞான அறிவுபற்றிய பல கேள்வி களையும் எழுப்பினார். கார்ஸ் பொப்பாரின் “பொய்ப்பிக்கும் கோட்பாட்டின்” கருதுகோள் அதாவது, விஞ்ஞானத்தீல் தவறிமழுக்கப்பட்டாலும் அறிவின் பாதையில் முன்னேறிச் செல்கீன்றது என்பதை, தவறென வாதிட்டார். அவரின் கருத்துப்படி விஞ்ஞானிகளால் உண்மையானவை என ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட மாதீரிகள், ஏறுத்துக்காட்டாக அரிஸ்ட்ரோத்தில், ரொமி, கொப் பெர்ஸ்கிக்குல், நியுட்டன், ஜன்ஸ்லைர் முதலியவர்களுடைய மாதீரிகள், அதாவது அவ்வகையால்த் தவர்களை உண்மையை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட மாதீரிகள் ஒன்று ஏற்கப்பட மற்றது கைவிடப் பட்டது. விஞ்ஞானக் கோட்பாடுகளும் சமய நம்பிக்கை களை ஒத்தவை. புதீய கண்டுபிழிப்புக்கள் தற்செயலாக அல்லது தான் தோன்றி விஞ்ஞானிகளால் இடம்பெறு

கீன்றன.

4.8.6.மெய்யியல் துறையில்: இம்மானுவேல் வெளினாஸ் என்பவரின் கருத்துப்படி மெய்யியல் என்பது எதீர் காலத்தீன் வரம்பிக்ந்த, புரியுமிழயாத மற்றதாகும் தன்மை யை ஏற்றுக்கொள்வது. இறப்பு நிகழ் காலத்தீல் இல்லை. அதாவது அதை என்னால் ஆட்கொள்ள முடியாது.

4.9.பின்நவீனத்துவவாதிகள் எனத் தமிமைக் கூறிக் கொள்பவர்கள் சரி அப்போக்குச் சாதகமாக கருத்தாடல் களில் கலந்து கொள்பவர்கள் சரி பீண்நவீனத்துவத்தை வரையறை செய்ய மறுக்கின்றனர். அது, மையப் பொருண் மை சுட்டிக் காட்டப்பட்டு வரையறை செய்யக் கூடிய கருத்துக் குவீயல் அல்ல என்பார். அவர்கள் கூறுவதீல் உண்மையும் உண்டு. தமக்குள்ளும் பல தடவைகளில் ஒருவர் மற்றவருடைய கருத்துக்களுடன் முரண்பட்டு நந்தின்றனர். பீண் நவீனத்துவவாதத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும் சீந்தனையாளரை மூன்று வகையாகப் பிரீக்கலாம். முதலாவது வகையினர்: பாரிய மாற்றங்களுக்குள்ளாகிக் கொண்டிருக்கும் இன்றைய வாழ்வு நிலையில் நவீனம் முடிவுக்கு வந்துவிட்டது அல்லது அடிப்படை மாற்றத்தை அடைந்து விட்டது. அறவொளிக் காலத்தீல் பூத்த இயக்கத்தீன் போக்கும் வீளைவுகளும் சமகாலத்துக்கு ஒவ்வாறனவாக மாறியுள்ளன. மக்கள் பலவீதமான மூடக் கொள்கை களிலிருந்தும் வீரப்பட்டுத் தம் சொந்தக்காலில் நீற்கப் பழகை காலத்தின் வீச்சு நிறைவு பெற்றுவிட்டது. அருத்த வகையினர் அறிவின் ஆதிக்கத்தை எதீர்க்கின்றனர். உள்பொருளை அதன் சயவடிலில் அறிய முடியாது என்று கூறி “பூரிதல்” என்ற தளத்தில் அனைத்தையும் வீரர்சனத்துக்குள்ளாக்குகின்றனர். மூன்றாவது வகையினர் - முன்பு உண்மையெனப் பொதுவாக ஏற்கப்பட்டவைகளுக்குப் புதிய பார்வையிலிருந்து புதிய வீளக்கங்களைக் கொடுக்கின்றனர்.

5.1.கருங்கக்கூறின்: மக்கள் தமிமையதும் உலகினதும் ஆழங்களையும் வேர்களையும் அறிந்துகொள்ள முனையும் முயற்சியிலிருந்து வீடுதலை பெற்று, அனைத்தையும் கேள்விக்குறியாக்கி ஜியப்பாட்டில் மேலோங்கி நீற்பது பின்நவீனத்துவம். அது பன்மைத்துவத்தைப்போற்றி ஒருமைப்பாட்டையும் மொத்தத்துவத்தையும் ஒதுக்குகிறது. மரபுசார் உலக நோக்குளிலும் அதன் பின்னணீகளிலும் (தெருக்கதையாடல்கள்) அவநம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தி மையம் என்பதும் பொருள்களின் சாராம் என்பதும் இல்லையென்ற கோட்பாட்டை முன்வைக்கிறது. மாந்திரிகத்தன்மையை ஏற்று, மற்றுது அல்லது மற்றவர்கள் என்பதற்கும், கருத்து விலகல்களுக்கும் இடமளித்து, புதுமையைவிடத் தனித்துவத்தையும், பேரரசியலைவிட நுண் அரசியலையும் போற்றுகிறது. உயர்முனைப்புகளை ஏற்காது வீளையாட்டுத் தனத்தையும், ஒழுங்குகளின் நிலைத்தன்மையைவிடுத்து அவைகளின் இயக்கத்தன்மைக்கு முதன்மைஅளிக்கிறது. மெய்ம்மை என்பது சமூகக் கட்டுமானம் என்றும், உலகையாக்கும் மனிதன்

உலகீனால் ஆக்கப்பட்ட பொருளாகிறான் என்றும் கூறுகிறது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக “சுயம்” என்று நாம் என்னுவதீல் பொருள் இல்லை என்றும், சுயத்தை அரியாசனத்தீல் இருந்து பொறுத்துவிட்டு, பல்வித உணர்ச்சி நிலைகளை அதன் இடத்தீல் அமர்த்தியுள்ளது. சென்ற நூற்றாண்டில், இறைவன் இறந்துவிட்டான் என்று சுயம். அப்படிக்கூறிய சுயமே இப்போது இறந்துவிட்டது என்கிறது பின்நவீனத்துவம்.

5.2.இந்நிலையை, மேற்புலத்து மெய்யியல் வரலாறு, பண்பாடு தெரிந்தவர்களால் மட்டுமே சரியாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும். அப்புலத்திற்றான் அதன் இயல்பான பிறப்பும் வளர்ச்சியும் உள்ளன.

5.3.ஒரு வகையில் பின் நவீனத்துவம் நான்கு சொற் களுக்குள் அடங்குவதாகவும் கூறலாம். அவை: அறிவு - தொடர்பு - பொருண்மை உள்பொருள். புரிதல் என்று நம்மால் வழங்கப்படும் செயற்பாட்டால், நாம் நமக்குப் புதுதே உள்ள உள்பொருள்களை உண்மையாகவே புரிந்து கொள்கின்றோமா? நாம் புரிதலில் பொருண்மை உண்டா? இத்தகைய அளவையில் சார் கேள்விகளுக்குப் பின் நவீனத்துவம் எதீர்மறையான பதில்களையே தருகிறது.

5.4.பின் நவீனத்துவவாதிகள் இலக்கண வரையறை பிலிருந்து தமிமை வீலிக்கீக்கொள்வதன் மூலம் வீரர்சனத் துக்கு உள்ளாவதைத் தவிர்க்காரர்கள் என்ற குற்றச்சாட்டு எழும்புவது இயல்லே. உலக நோக்கையும் மேலோங்கி நிற்கவேண்டிய சமூகக் குறிக்கோளையும் மறுத்து, விளையாட்டுத் தனத்தீல் மிதந்து, அனைத்தையும் வீரர்சீத்து எதனையும் சாதிக்க வீரும்பாத நிலையில் உள்ளது பீண் நவீனத்துவம். அது பின்னணை முதாலரித்துவத்தின் வெளிப்பாடு என்று, மார்க்சிய மெய்யியல் வாதி விரட்டிக் ஜேம்சன் கூறுவது இங்கு கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும். தவிர, ஒரு சீல தளங்களில் சவால்கள் ஏற்படும் போதுதான் அத்தளங்களில் மீளாய்வு செய்யப்படுகிறது: ஆழமான வீரவான புதிய பார்வைகளும் செலுத்தப்படுகின்றன. அவ்வகையில், ஏருத்துக்காட்டாக சுயம் பற்றி எழுந்த கேள்விக்குறிகளும் மறுப்புக்களும் ஆழ்சிந்தனைக்கும் மீள் ஆப்வுக்கும் அடிகேருவுகளின்றன எனக்கூறலாம்.

5.5.இறுதியாக, பின் நவீனத்துவம் என்ற புதிய பார்வையின் விளைவாக, வீரிம்பு நிலையிலிருந்த சீல கருத்துநிலைகள் எடுத்துக்காட்டாக, பண்ணீயம், பல்வினப் பண்பாட்டிசைவு போன்றவை விவாதத்தீன் மையப் பொருட்களாக மாறிவருகின்றன.

5.6.பூதோளமயமாகலீன் தாக்கத்துக்கு உள்ளாகி வரும் நாம் சமகால பண்பாட்டு மனைவிலைகளின் வெவ்வேறு விளக்கங்களையும் பார்வைகளையும் பாங்குகளையும் அறிந்து கைப்பதும், அவைகள் நமது குழலில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் போது முகங்கொடுக்கவும் அதனால் நன்மை பெறவும் நாம் தயாராக இருக்க முடியும்.

இங்கு போர்ட்டு தகவல்நிலை நாள்வரம்:

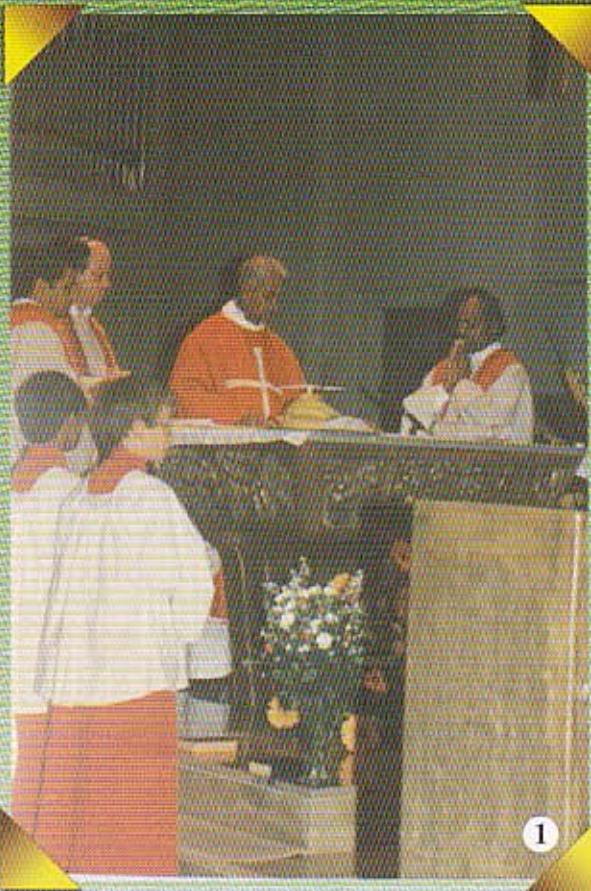
- From Modernism to Postmodernism. An Anthology. Edited by Lawrence Cahoon, 1996
Postmoderne und Dekonstruktion. Texte französischer Philosophen der Gegenwart, 1997
Seyla Benhabib, Selbst im Kontext. Gender Studies, 1995
The Truth about the Truth. Edited by Walter Truett Anderson, 1995
Dave Robinson and Judy Groves, Introducing Philosophy, 1998
Nick Kaye, Postmodernism and Performance, 1994
The Future of Philosophy. Towards the 21st Century. Edited by Oliver Leaman, 1998
Ulrich Menzel, Globalisierung versus Fragmentierung, 1998
Jon Whitmore, Directing Postmodern Theatre, 1994
Zygmunt Bauman, Ansichten der Postmoderne, 1995

கலைஞர் சிற்றிரை ஆணி 1999 (அரசு/கலைஞர்)

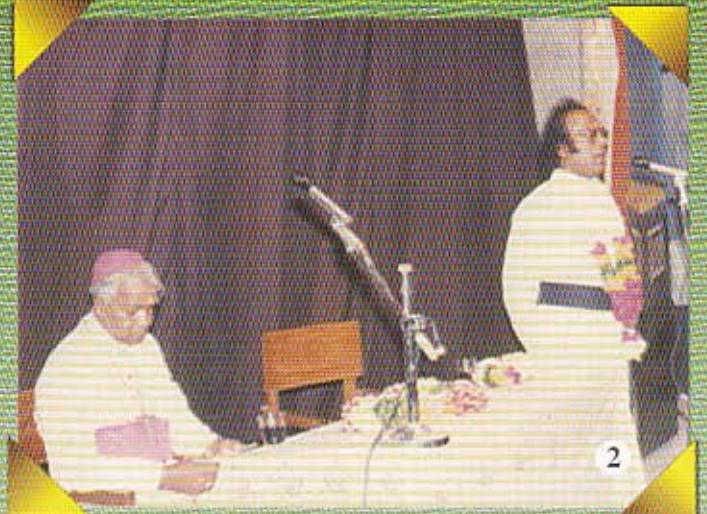
GOD
Desire plus life is Man
Life minus desire is God
As close as you are to God
So close is God to You

DESTINY
Sow any action, reap a tendency
Sow any tendency, reap a habit
Sow any habit, reap a character
Sows any character, reap a destiny
Sow any character, reap a destiny
You are the maker of your destiny
You can do it or undo it

1

2

3

4

5

01. At a Eucharistic celebration in Germany with Bishop B. Deogupillai, Bishop of Jaffna
02. Speaking in the presence of Bishop Deogupillai
03. At a cultural Eucharistic celebration
04. Getting ready for the children's Mass : "Allow the children to come to me"
05. Bishop Deogupillai being draped with the golden shawl at the Jaffna Centre of the Thirumazhi Kalamanram

THE ORIGINS AND GROWTH OF JOURNALISM IN THE TAMIL LANGUAGE IN SRI LANKA

Professor Bertram Bastampillai
Dept. of History and Political Science
University of Colombo, Sri Lanka

There is no record of the existence of Tamil News Papers in Sri Lanka(Ceylon) before the advent of the British rulers in 1796.¹ However, even after the occupation of the island by the British there was a considerable interval before newspapers in Tamil appeared². In the north of Sri Lanka, peopled mostly by Tamils, an English newspaper filled a void. It was called the *Ceylon Freeman*, founded in Jaffna in 1862, which anyway became extinct soon afterwards. But its successor the *Ceylon Patriot*³, founded in 1863, and published weekly in Jaffna, the northernmost town of Sri Lanka then, lasted longer. In the busy northern peninsula, again another weekly in English the *Catholic Guardian* was published in 1876, and the *Hindu Organ* also came out in English as a weekly.

The *Morning Star*, a Protestant news organ, published both in English and Tamil on a fortnightly basis in 1841 broke fresh ground coming out in Tamil too⁴. At Batticaloa in the island's eastern coast, another Tamil town, a highly remarkably got up Wesleyan newsheet entitled *The*

Lamp appeared periodically, again catering mostly to the Tamil Christian population there.

Publication of newspapers in Tamil were slow to follow, and as we can notice the pioneering newspapers in the language bore a religious orientation generally. These newspapers formed principally a part of the Christian missionary effort⁵, to propagate their faiths, and naturally catered to a clientele who belonged to their respective denominations. To this Christian effort, Hindus responded with their publications. The focus of these early publications naturally riveted on sectarian religious thinking mainly, although with the passage of time, material of a social, economic and political hue too found a place in the publications.

A reason for these religious groups first venturing into creation of English publications was that most of the educated Tamil peoples read the English newspapers. English education had relatively flourished well among the Tamil people of Sri Lanka because missionary enterprise had accounted for the setting up of English schools,

partly as a media for conversion, and an English reading public was available both in the North mostly and to a somewhat lesser extent in the East.⁶ Nevertheless, it is remarkable that the first newspaper, published in Tamil, the *Morning Star*, had been founded indeed as early as in 1841 and vigorously continued to flourish later. The Tamil newspapers catered also however, to the large mass of the local peoples who either could not read English or had a limited knowledge of that language.

Tamil newspaper publication had a boost through a community other than that of the Tamils. The Moors (Muslims) and others who followed Islam in Sri Lanka as their faith had a number of people among them who used in every day life the Tamil language.⁷ A newspaper in the interests of this community composed of the adherents of Islam had necessarily to be published then in the Tamil language to supply their needs for information. The *Muslim Friend* was founded as a consequence through the exertion of the leading members of the Islamic community of the popu

lation of Sri Lanka. The *Muslim Friend* was an exclusive Tamil publication and was issued bi-weekly.⁸ The journal was established primarily in the interests of all those who followed the Islamic faith. The newspaper aimed at conserving the interests and safeguarding the rights of those following Islam throughout the island. Its news service was responsible for and representative in presenting information and the newspaper had a well maintained circulation, naturally among the Tamil speaking Muslims.

In the field of journalism the path had already been pointed out to the Muslims by Buddhist and Hindu revivalists who had discovered the effectiveness of journalism as a means of espousing their Faiths. A Muslim leader Siddi Lebbe took the pioneering step of establishing the *Muslim Neisan*, a news organ that grew to be popular and became particularly note worthy in the 1880.⁹ Thus, both in the Hindu and Muslim religio-cultural reawakenings in the island, journalistic endeavours were well utilised in their respective efforts at furthering the cause of advancing a salient, strong religious and cultural consciousness among their respective communities. The *Muslim Neisan* appearing in the Tamil language was specifically aimed at a Muslim readership and the message conveyed was to lead to a reawakening and regeneration of their ethos in a multi ethnic society.

The lead given by Siddi Lebbe with the Muslim newspaper was soon followed by other Muslim entrepreneurs, and several other Muslim sponsored newspapers and journals in Tamil and English appeared in the wake during the next years.¹⁰ But like some of the newspaper journals put out in Tamil by Hindus as well as by other religionists these news papers and publications often lacked staying power. The reasons for the transient nature of these news publications were that the sponsors of these news organs had to grapple continuously with difficulties posed by a lack of expertise, and production not only in respect of technical aspects but also in regard to much of editorial work and reporting had to depend on the contributions made by personnel drawn from other ethnic and religious groups. This was a situation that could hardly be ideal to suit journalistic endeavours devoted to the espousal of sectarian causes.

Moreover, hardly any of these type of Tamil news publications became really financially viable ever. But Tamil newspapers of another character relatively enjoyed a greater circulation, although even they remained linguistically and sometimes territorially targeted to a restricted readership. There were also internal conflicts within the groups that were responsible for the production of these types of news publications which accounted for their collapse. For example, in such unhealthy circumstances was the new newspaper *Asiawaap*

turned out in Tamil in 1900 to be as a rival to the *Muslim Neisan*.

In spite of such deficiencies, Muslim Tamil newspaper proved to be relevant and important in the development of the Muslim ethnocultural revivalist movement at the beginning of modern times by the end of the 19th century in the island. These newspapers articulated the pressing needs of a community which was now gearing themselves to adapt their peoples to changing conditions. Also, significantly these Muslim Tamil newspapers brought to the Muslim community, within Sri Lanka, news about their coreligionists elsewhere in the world. The local Muslims thus grew to be aware of developments in other Islamic lands, and tended to be pan Islamic in thinking, which made these newspapers have an important impact on Muslim thought and attitude in Sri Lanka. It is no doubt true to conclude that Muslim revivalism was to a great extent sponsored through Tamil language newspapers as much as Hindu resurgence was fostered by Hindu Tamil news publications.

The relative weakness of both Hindu and Muslim Tamil news papers in the Island in the late 19th and early 20th centuries when compared with either the Catholic or Christian news publications in Tamil can be easily understood. The Catholic or Christian newspapers benefited from stronger and more sophisticated expertise and greater skill. The missionaries, especially the foreigners, knew

about newspapers and their production better than the indigenous activists among Hindus and Muslims. Further more, the missionaries could draw upon larger capital resources and could expect an assured clientele for their news publications from a captive flock assembled at religious services that were regularly organised and conducted in designated places. They had a more cohesive enrolled readership among whom sales of newspapers could be more assured and even costs of production could be subsidised from back up capital, sometimes received from overseas based headquarters of the different missions.

Those newspapers in Tamil, although with a sharp focus on religious matters, gradually extended their coverage to include social, ethical and educational material.¹¹ Such transformation made the publications encompass a variety of information that proved to be more interesting to the readership. Even governmental and administrative affairs impinging on education or ethical issues and such questions came to be discussed although from a religious point of view primarily. But such an input made the newspapers even more desirable readable, and they began to influence the thinking and shape the opinion of the reading public gradually, but surely and steadily. However, these Tamil newspapers had a readership confined largely to certain geographical areas of the

island and with their sectarian impress limited to a definite and small category of peoples. They did not command an Islandwide reach, and only the minority of Tamils and Tamil reading Muslims patronised these newspapers in the Tamil language.

Of course, these early Tamil newspapers through their articles contributed towards the strengthening of a distinctive prose style in Tamil writing and thereby wielded a positive influence on Tamil language and literary development. The *Udaya Tarakai* or the *Morning Star* founded in 1841, the *Paliyar Nesan*, the *Katholika Pathu kavalan* or the *Catholic Guardian* and the *Indu Sathanam* were among such early newspapers or journals that popularised the usage of live Tamil prose vigorously devoted primarily to propagandist themes in religion, and at times the style of writing was even absolutely polemical.

The Tamil press enjoyed a fair circulation on the whole, and as a result brought modern knowledge and information within the reach of a substantial proportion, albeit of the Tamil reading population.¹² A smaller group of the Tamil reading public were additionally able to gain an acquaintance with professional skills in printing and publishing. More significantly, when Tamil medium schools were like a blind alley that usually would lead one nowhere, and the vernacular educated people had to occupy lower levels of the occupational

and social strata, the articulate elements among them, however, could ventilate their resentment with the conditions of the alien colonial order, mainly through the means of the Tamil newspapers and publications.

One of the serious problems that was encountered by these early news publications in the Tamil language arose over viability. Apart from the constraints placed by inadequacy of commercial profits which were not easy to come by with a restricted readership and a consequently limited circulation, the producers of Tamil news weeklies, fortnightlies and other publications also had to contend with a lack of trained staff who were adequately competent and versed in the technicalities of newspaper production, advertising, circulation and marketing. The approach to Tamil newspaper production in the early stages was mostly amateurish. Publishers often were inspired by a sort of romantic adventurism which alone was inadequate to sustain a newspaper.

Anyway for the record, it is worthwhile chronicling some information on Tamil newspapers starting from the 19th century.¹³ Already reference has been made to *Udaya Tharakai (Morning Star)* which commenced publication in 1841. The *Paliyar Nesan* has been noticed earlier. It was commenced as an infrequent publication for children, as its title indicates, by William Sinna thamby in 1859, but came out more regularly from 1865. A

children's newspaper then is indeed remarkable; There followed the Lanka Guardian or Ilankai Pathukavalan in 1868. Between 1869 and 1873 there sprouted three other publications devoted to publishing news in Tamil . The earlier mentioned *Catholic Guardian* or *Katholika Pathukavalan* which made its advent in 1876 continued to wax strong like the *Morning Star* into the 20th Century. Both the *Morning Star* and the *Catholic Guardian* grew into durable news organs of the Protestants and the Roman Catholics respectively, and stood the test of time. Propped by missionary zealous support these news publications had an assured readership of the followers of the espoused Faiths, and later on ventured to deal with temporal matters such as politics, education and matters of regional and even national interest, but invariably from a religious and moral standpoint.

The *Ilankai Nesan* began publication in 1877 while the more famous *Muslim Neisan*, of which we have discussed already, followed in 1882. In between, in 1880, another unusual publication for that time too appeared. A publication, as its title indicates, focusing on science called the *Vignana Varthini* was published in 1882 once again indicating an interesting trend towards producing more erudite and specialised news publications. More sectarian however was the next in line to follow in 1884 named the *Siva Abhimani*, and then in 1885 came out the

publication, *Sanmarkka Pothani*. *The Sarvajana Nesan* was more universalistic in its scope and objectives, at least as the far as the title makes its objective clear. This was produced in 1886.

In 1886 and 1889 a Tamil publication, and more specially a Muslim publication in Tamil, appeared on the journalistic scene. The *Hindu Sathanam* dealing with Hindu affairs came out in 1890 and another publication devoted to Islam and the Muslim community was produced in the same year. The Island Mithiran or *Islamic Friend* followed in 1893 while in 1896 the *Manavan* or *Student* made its debut. Altogether twenty news sheets or publications in Tamil, catering to Hindus, Muslims, and Tamil Christians had sprung up in the latter half of the 19th century. This was indeed prolific for a small area and number of Tamil reading people; but it indicates the commendable amount of literate beings among them.

There were some publications of a more secular nature too, and a few meant to reach a special segment of readers as their contents indicate. Altogether, a large array of news publications indicating a remarkable surge of interest in them had been turned out in this period in the Tamil language, and to meet the needs of a relatively small population. Of course, the question one poses is how long did these publications survive. Evidently not so long. Out of the twenty publications it is possible to gain a knowledge

of fourteen of them today, and of the other six one learns mainly from other news publications. They lasted all too briefly.

There were at that period three monthly publications. The Editor of the *Sanmarkka Pothani* was S. Thambimuttupillai; it was a publication of four pages and produced in Atchuvey off Jaffna town in the northern peninsula of Sri Lanka. The *Manavan* admirably illustrates the journalistic enterprise of the entrepreneurs of Eastern Sri Lanka. But it was not a newsheet for the students as the name implied. It was produced from the Wesleyan Mission Press by one M.S. Bawa for the Young Christian Movement on 14 March 1896. Although so much in production this publication seems to have received remarkable Muslim support. It is illustrative of the Muslim-Tamil cordiality that prevailed in those days, when ethnic disharmony was not the order of the time.

Among the fortnightly publications figure the *Morning Star* founded in Jaffna, as mentioned before, and released on the first and third Thursday of a month. The *Lanka Nesan* was edited first by H.H. Sinnathamby from 1877 and was issued from Jaffna twice in a month. the *Islamic Friend* or *Islam Mithiran* was published in the capital city of Colombo from 1893 onwards, and was more metropolitan in its coverage and outlook.

We can count among the weekly publications the *Paliyar*

Nesan, and the *Sanmarkka Pothani*. Both these newsheets originated in Jaffna. Some of the other publications such as the *Manavan* from Batticaloa also turned later on into weekly issues. From Colombo too, a weekly newsheet in Tamil appeared called the *Puthinathipathi* edited by K. Appathurai while *Puthina lankari* came out in print in Colombo from 1873 onwards on Saturdays. the latter was edited by Wappu Maraikar Neinda Maraikar. The *Muslim Neisan* of Siddi Lebbe of course was better known: it was a weekly and quite regular for six years, and later on it was continued by other Muslim entrepreneurs in the field of journalism. It is recalled today for its role in a notable Muslim national and cultural revival.

A significant truth that emerges from the journalistic enterprises of the Tamils and Muslims in the last century is the strong sense of cordiality and harmony that had existed between these two communities who published in Tamil their newsheet both in the North and the East. Some newspapers published by Muslims did not have either any solely religious or sectarian bias and were acceptable to a wider Tamil readership, and quite a few of them were based in Colombo.

A clear indication from all these publications is the intense interest in newspapers published in Tamil seen both among the Tamils and Muslims. Quite soon, they had grown to recognise the value of newspapers as vehicles to communicate ideas to their

respective communities in the Island. Despite commercial failures, yet in an undaunted manner, both Muslims and Tamils showed a continuing flair for journalism, even though the quality of a few may not measure high by today's standards and style. Moreover, such a number of newspaper publications also lend testimony to the presence of an alive and alert literate readership in Tamil.

The fact that newspapers can influence opinions, change convictions and bring around a conversion in thought and practice among people was understood and acted upon during an early period in the history of newspapers among the Tamils and Muslims. The literary quality of these journals has been praised by critics, and their editors often were men of erudition and stature among the local Muslim or Tamil communities commanding respect. Their production was of commendable character in those times although the style of journalism, reporting and comment differ in comparison when contrasted with the Tamil newspapers available today.

Their comments or editorials were often didactic and moralising based on ethics and moral norms, prescribing the path to follow when choosing alternative attitudes towards a topical problem or one of enduring significance. Articles of literary quality were common and educative in intent and content. Clearly the feeling is inescapable that publications of the newspapers in

Tamil in those days was often weighted in favour of the educated elite rather than the ordinary working folk. Salacious publications were hardly heard of since the leadership of both the Tamil and Muslim communities were strictly orthodox, nay even sometimes puritanical in those days, and would not have permitted publications of lesser character or impure content. But polemic and debate on religious, social and political issues prevailed at times in publications, giving to the news sheets a lively quality that could engage the interest of an eager reader. Journalism was recognised as a means of bringing to the notice of authorities problems that affected the public and calling for relief, or redress.

The development of journalism and newspaper publications in Tamil in the 20th century in Sri Lanka need not be recapitulated in detail since it is better known and more familiar. However, in general the fertile tradition of publication which manifested itself in the latter half of the nineteenth century flourished with greater vigour in the years up to 1948 when Sri Lanka gained her independence, and publication of newspapers and journals proliferated during the post independence years too. A fillip was given to the growth of the circulation of Tamil newspapers and to their greater popularity among the Tamil readership when education came to be imparted through the Tamil medium from the latter half of the

1950 onwards. Following the development of a national consciousness in the 20th century and an assertion of a distinctive Tamil identity as well as the use of the Tamil language in greater measure in business and administration, Tamil newspapers gained wider and increased circulation among a larger readership.

The 20th century, and more pointedly the post independence years, witnessed a proliferation of newspapers in Tamil of a political complexion. These politically oriented newspapers were often organs of parties but were not solely of sectarian parties but were even substantial publications in Tamil of the Sri Lanka national parties wooing the minorities, both Tamil and Muslim.

A survey of these Tamil newspapers of a political character constitutes a separate study, but it can be said briefly that examples of such news organs are *Tamilan Kural* which portrayed the ideologies and views of the All Ceylon Tamil Congress; the *Suthanthiran*, that publicised the thought and policies of the Federal Party, but was owned by the party leader S.J.V.Chelvana yakam, and the *Eelanathanam* which was the newspaper read in the recent past in northern Sri Lanka, and later was turned to be representative of the ideas of the anti-government Tamil militant group that remains intractably opposed to the Sri Lankan government. The entire press was shifted during exodus of civilians

from the peninsula to the Vanni area; and under the militants the paper on return to the peninsula came out but between a longer interval.

The Tamils of more recent Indian origin, mostly descendants of South Indian labourers, who were introduced by the British colonial rulers from the early nineteenth century to work first on coffee, and later the tea and rubber plantations,¹⁴ had Tamil newspapers specially targeted to meet their concerns and interests. There was the *Congress News*, an organ of the large and influential trade union and political body ,the Ceylon Workers Congress. Earlier there too had been Seithi devoted to the news dealing with these hill country Tamils which was published by Nagalingam from Gurudeniya in Kandy situated in the Island's central highlands. Similarly the Sri Lanka Muslim Congress and the Muslim United Liberation Front published their papers called the *Muslim Congress* and the *Muslim Front* respectively.

The development of numerous newspapers in Tamil in the 20th century could be ascribed to the attainment of high widespread literacy by the Tamil reading population and the strongly established tradition of newspapers in the earlier century. Newspapers had become a culturally familiar mechanism of discourse and controversies: sometimes of cultural, sometimes social or political sustained debate. Articles and editorials were formulated in response to

the new perceived needs of an identity conscious readership, and also invariably informed and influenced mass opinion among the Tamil newspaper readership at a time when national movements were in vogue and advances were being made in gaining greater and more active participation in government.

Today, among the national daily newspapers, the two Tamil publications, the *Thinakaran* and the *Virakesari* number as significant daily papers.¹⁵ They also have Sunday editions which provide more recreational and cultural information on sports and the arts along with serious literary discussions too. The daily papers on the other hand disseminate news, offer editorial comment on topical issues, and give extensive coverage of regional and international matters. There was another daily, the *Thinapathy* whose Sunday edition was called the *Chinthamani*, both of which folded up some years ago when the publishing company discontinued newspaper production.

At the level of the northern province of the Island there was the *Eelanadu*, its precursor was *Eelakesari*, published in Jaffna.This was a newspaper of sound quality and repute and was well patronised, particularly by the discriminating reader. Later on, it was appropriated and transformed to be the *Eelanathanam* by the militants. Then there followed the *Eelamurasu*, the *Uthayan*, and the *Murasoli*.

At present with an ethnic

conflict raging¹⁶ and the militants laying down conditions to govern public life in the North and East there apparently seems no way of expressing views uninhibitedly, and newspapers among the Tamil peoples in the Island's North-East have not generally had a smooth time. The *Virakesari*, a national newspaper published from Colombo, also releases on Fridays a weekly publication of light reading material called the *Mithiran*. Today in the North and East owing to the unsettled conditions newspapers have experienced hard times and for general information and comment the Tamil reader has to look up to the Colombo based two national newspapers and their Sunday editions. Tamil journalism in the North East Tamil areas is relatively facing a lean period indeed, and even the national publications are not easy to get there owing to difficulties of transport and the control exercised by the militants. More recently mushr oomed in Jaffna peninsula *Suriya kanthi*, but it folded up quickly owing to disputes among the owners.

Newspapers in Tamil originating among the Tamils, the hill country Tamils, who were later immigrants as described earlier, and the Muslims have been thriving however during most of the 20th century, thus following a trend set in the latter part of the 19th century when newspapers in Tamil were first introduced to the Tamil reading public of Sri Lanka. The newspapers gave to Tamil prose a special vigour and

a racy idiom and it enriched the language as well as its adaptability for new purposes in communication and dissemination of information. The Tamil reading public were kept informed of developments within the areas inhabited by them and more valuably of the happenings at the national, the regional and global levels. The Tamil newspapers, as much as the Sinhalese and English news papers, turned out to be vehicles for conveying nationalist sentiments and ideologies. They also provided political commentaries that influenced thinking and contributed to mould and make opinion.

Today the Tamil newspapers, particularly those at the national level, cover social and economic issues, financial and business matters, and have thereby become indispensable not only to the general but also to the specialist reader. Of course, as newspapers they are very much bound by guidelines expected in practice generally by the state or the management as the case may be, and while editors have shown journalistic competence they do not appear to enjoy so much room to exercise editorial independence. Their skills have been spent more on honing language, style and presentation rather than on free or critical independent comment.

The function and roles of Tamil journalism were important reflecting as they did the views and wants of the minorities in Sri Lankan society especially since

Tamil newspapers became progressively even more pervasive elements in the social life of the minorities.¹⁷ These Tamil newspapers and journalistic publications indicated the ways by which Tamil and Muslim cultures imprinted themselves upon their communication and how their communication in turn was influenced by their respective cultures which were in various ways different from the culture of the majority, the Sinhalese, mostly Buddhists, in Sri Lankan society.

Furthermore, as time progressed, and in more recent times, journalism in Tamil began to contribute to and reflect the tensions and conflicts of Sri Lankan Society, even through regional newspaper publications.¹⁸ And the influence of Tamil newspapers in Tamil and Muslim Societies in Sri Lanka cannot be accurately assessed purely from the sales of those publications alone because one newspaper is read by many in places like community and cultural centres where numbers gather together. Journalism in Tamil has wielded a strong influence upon the thinking, attitudes and actions of the minorities, both Tamils and Muslims, in a multi-ethnic, multi-lingual, and multi-religious country.

There has been vibrant tradition of Tamil Journalism that had waxed strong over the years despite the vicissitudes which characterised a challenging

period in history. The Tamil newspapers had to contend with British colonial rule and nationalism that confronted it, they had to survive the times of two world wars, and worse, exist through the current years when militants ranged themselves

against the government even during years when Indian peace keeping forces exercised "control" over the northern and eastern, mainly Tamil peopled, areas. Tamil journalism adapted itself to changing circumstances and to a varying milieu thereby exhibiting its virile resilience. Tamil newspapers continued

unabatedly influencing opinion and making opinion among the reading public, and these newspapers mean much in the story of journalism in Sri Lanka in the 19th and 20th centuries.

(Since this article was completed new newspapers in Tamil have sprung up. They are not discussed here)

NOTES

01. Sri Lanka lost her independence in 1505 when the maritime areas were overrun and administered by the Portuguese, and then the Dutch till 1658, and the British till 4th February 1948. the British overcame the independent Sinhalese kingdom in the central highlands in 1815. See De Silva, K.M. *History of Sri Lanka* Delhi, 1981.
The island was peopled by a majority of Sinhalese Buddhists, and minorities of Tamils (Sri Lankan and more recently arrived people of Indian descent), Moors, Malays (both Islamic groups), and Burghers (of European descent), and the languages used in the island were mainly Sinhalese, Tamil and English.
02. See the Open University of Sri Lanka, *Introduction to Journalism* (Nugegoda, 1991) pp 7-11.
03. See ed. de Silva, K. M. *University of Ceylon, History of Ceylon*, Volume 3 (Peradeniya, 1973) p. 138.
04. See an account of Tamil newspapers in *Tinakaran Varamanjari*, Sunday, September 20, 1992 (Tamil) (Colombo), p.9; also *Introduction to Journalism* (The Open University of Sri Lanka, Nugegoda, 1991) pp. 9-11.
05. See on missionary activities especially de Silva, K.M. *Social Policy and Missionary Organisations in Ceylon 1840-1855* (London, 1965).
06. See an advancement of Education in English, Jayasuriya, J.E. *Educational Policies and Progress During British Rule in Ceylon (Sri Lanka) 1796-1948* (Colombo, 1883).
07. See ed. Roberts, Michael, *Collective Identities Nationalisms and Protest in Modern Sri Lanka*, (Colombo, 1979) chapter 6, Samaraweera, Vijaya. "The Muslim Revivalist Movement, 1880-1915", pp.243-276.
08. *ibid.*
09. ed. Shukri, M. A. M. *Muslims of Sri Lanka*, (Beruwela, 1986), Samaraweera, Vijaya. "Aspects of the Muslim Revivalist Movement in the Late Nineteenth Century". pp 363-383; also Azeez, A.M.A. *The West Reappraised* (Ceylon 1964) pp. 163-174 on M.C. Siddi Lebbe.
10. *ibid.*
11. See on influence of vernacular newspapers ed. de Silva, K.M. *University of Ceylon...op. cit.* pp. 474-475.
12. *ibid.*
13. See Sivaneselvan, *The Origin and Growth of Tamil Newspapers in Sri Lanka* (unpublished M. A. thesis (in Tamil), University of Peradeniya 1975) pp. 164-194.
14. See on plantations ed. de Silva, K.M. *University of Ceylon, History of Ceylon...op. cit.* pp 89- 118 Roberts, Michael and Wickramaratne, L.A. "Export Agriculture in the Nineteenth Century"; see on Indian Labour immigration ed. Bissoondoyal, U; Serasing, S.B.C.; *Indian Labour Immigration* (Mauritius, 1986) pp. 207-222; see "Bastiampillai, B.E.S.J." Tribulations of the Indian Immigrants in Sri Lanka during the Period of Transition from Crown Colony to Free State, 1930-1948".
15. The Open University of Sri Lanka, *Introduction to Journalism*; op. cit. pp. 10-11.
16. See *inter alia* on the ethnic conflict in Sri Lanka, Hoole, Rajan; Somasundaram, Daya; Sritharan, K.; and Thiranagama, Rajini, *The Broken Palmyra, The Tamil Crisis in Sri Lanka -An Inside Account* (Claremont, 1988).
17. See on these aspects, ed. Emery, Michael and Smythe, Ted Curtis, *Readings in Mass Communication, concepts and issues in the mass media* (Iowa, 1983); and in particular see dodd, Carley M. *Dynamics of Intercultural Communication* (USA, 1983) pp.VII-VIII.
18. See on this role of newspapers ed. Emery, Michael and Smythe, Ted Curtis. op. cit.

ஸ்ரீ லாங்கா டெலிஸ்பிளிக் கூட்டுத்தாயனம் CEYLON BROADCASTING CORPORATION

ஈ. பே. எண்/த. பெ. இல./P. O. Box No. 574 தன் எண்ணு இல./My No..... வெளி எண்ணு இல./Your No.....

1st November, 1971.

To whom it may concern.

This is to certify that Rev. Fr. N. Marie Saverimuttu has written and produced several Catholic programmes in Tamil, for the Tamil Service of the Ceylon Broadcasting Corporation, for the past several years. These programmes have been of a very high standard and were highly appreciated by the listeners.

When His Holiness Pope Paul VI graced Ceylon by his visit on 4th December 1970, a full Radio Coverage was given at the Bandaranaike International Air Port in connection with his visit to Ceylon and departure from there. Fr. Saverimuttu was one of those invited to do the commentary in regard to the visit of His Holiness the Pope. He contributed in no small measure to make this event a great success.

(K.S. Nadarajah)
Director, Tamil Service.

Bishop's House,

P.O. Box 2,

Jaffna

Phone: 261.

5.7.71

This is to state that Rev.Fr.N.M.Saveri has done
two years of Philosophy at the national seminary.
He was an excellent student.

+ *Rahman Palli.*

Bishop of Jaffna

DIOCESE OF JAFFNA

Maria Xavier

Root: Maria Xavier
Origin: Unique
Meaning: "a noble soldier"

Majestic: a man of noble aspirations
Personality: he is the life of the party
Genuine: he is very modest
Style: he is intellectually curious
Ability: his monument will be achievement
Character: In tough times, he perseveres
Sentiment: destined for success
Physical: a great team-player

Honey Gold (Bentley)
Love, Shobhana

1

2

3

4

5

01. With the troupe that toured Europe in '99
02. Words of knowledge
03. With one of his grand nieces
04. There is only one family
05. During the rehearsals of the troupe "Vadalik Koocha" which toured Europe in 97-98
06. Addressing eminent persons including French Ambassador

நிடுத்து அண்மைக்கால ரூபவழிப் பிரபந்தங்கள்

இறையோசனீப் புத்திய

ஓவ்வொரு காலகட்டத்து இலக்கியமும் தான் தோற்றும் பெற்ற காலத்தை, அங்கு வாழும் மக்களை, அவர்களது சமூகச் சூழலைப் பிரதிபலிப்ப தாகவே பெரும்பாலும் அமையும். அவ்விலக்கியம் கட்டும் பொருள் எதுவாயினும், அதன்து சமூகம், அங்கே இழையோடும்.

மரபுவழிப் பிரபந்தங்களை, இவ்வடிப்படையில் வைத்துப் பார்க்கும்போது, இவ்விலக்கியங்கள் கூட, தம் காலத்துச் சமூகத்தை மையப்படுத்தியுள்ளன. இல்லாவிடின், ஒரு சில சந்தர்ப்பங்களிலேனும், சமூகச் செயற்பாடு பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளன. மரபு வழிப் பிரபந்தங்கள், தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில், இறைவன், அரசன், தலைவன், குரு ஆகியோரில் ஒருவரைப் பாட்டுடைத்தலைவனாகக் கொண்டு ஆக்கப்பட்ட வையாகவுள்ளன. இவை உலா, பிள்ளைத்தமிழ், கலம்பகம், ஊஞ்சல், தூது, அம்மானை, பதிகம், புராணம் எனப் பல்வேறு வடிவங்களிலமைகின்றன. இதே தன்மையில் தான் அண்மைக்காலம் வரை இயற்றப்பட்டு வந்த மரபுவழிப் பிரபந்தங்கள் காணப் படுகின்றன. ஆயினும் இறைவன் புகழையே அநேக இலக்கியங்கள் கட்டுகின்றன.

இறைபுகழ் கூறும் இவ்விலக்கியங்கள் சமூகத்தை மையப்படுத்துகின்ற போது, அங்கு நிலவுகின்ற பல்வேறு பிரச்சனைகளையே முக்கியப் படுத்துகின்றன. ஈழத்து அண்மைக்காலப் பிரபந்தங்களைனும் வகையில், “நாக இராச இராசேஸ்வரி சதகம்,” “காதலி யாற்றுப்படை,” “புதிய வண்டு விடு தூது,” தந்தையார் பதிற்றுப்பத்து’ என்பன குறிப்பிடத் தக்கனவாகும். இவற்றில் ஒருசிலவே சமூகத்தைச் சித்திரிக்கின்றன. இதன் காரணமாக இவ்விலக்கியங்களின் பாடுபொருளைப் பின்வருமாறு பாகுபடுத்திக் கொள்ளலாம்.

இறைதுதி பாடுவன்.

சமூகத்தைப் பாடுவன்.

இறைதுதி பூதாகச் சமூகத்தைக் கூறுவன்.

நடைமுறை வாழ்க்கையின் பல்வேறு கோணங்களையும் அலசும் இவ்விலக்கியங்களின் சமுதாயத்தின் நலன்களைக் குறைபாடுகளைச் சித்தரிப்பதனுடாக, ஒரு சமுதாயம் இவ்வாறுதான் அமைய வேண்டுமென்ற வரையறையைத் தருகின்றன.

மக்களது விழுமியங்களை, பொதுவான அம்சங்களைச் சமுதாயம் பேணிக் கொண்டிருக்கின்றது. இதனால் மனிதன் சமூகத்தோடு இணைந்து வாழ்வது தவிர்க்கப்பட முடியாததாகின்றது. இங்கு உறவு பேணப்படுகின்றது. வாழ்வு நிலைபெறுகின்றது. மனித நடவடிக்கைகள் விமர்சனம் செய்யப்படுகின்றன. மனிதன் தனக்கெனவும் சில பண்புகளையும் இச் சந்தர்ப்பத்தில் உள்ளவாங்கிக் கொள்கின்றான்.

குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தின் பூர்ச்சுழல், மக்களுடைய வாழ்க்கைகழுதை, அவர்களது குணநலன்கள் என்பன தனியொருவனில் தாக்கங்களை உண்டுபென்னுகின்றன. அத்துடன் பிரதேசத்தின் இயற்கையமைப்பும், தட்ப வெப்பமும், மனித வாழ்க்கையை மாற்றி விடுகின்றன. சில சமயங்களில் சமூக இறுக்கங்கள், வன்முறையை/குரோத மனப்பான்மையை/குந்றச் சாட்டை/பழிவாங்கலை ஏற்படுத்தி விடுகின்றன.

இவையனைத்தும், சமூகத்தையுணர்ந்த இலக்கிய கர்த்தாவிற்குப் பாடுபொருளாக அமைகின்றன. அத்துடன் மக்களது மொழி, கலை, பழக்கவழக்கங்கள், உரையாடல்கள் என்பவற்றையும் இவன் மதித்துக் கொள்கின்றான். இவையே வரலாற்றுப் பதிவுகளாக இலக்கிய வரலாற்றில் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன.

கவிஞர் மு. செல்லையாவினால் ஆக்கப்பட்ட “புதிய வண்டு விடுதாது” புதியபாணியில் அமைந்த வொரு இலக்கியம். ஆரம்ப காலங்களில் தூது என்பது, ஒரு அரசன் இன்னொரு அரசனுக்கு அரசியல் சம்பந்தமான விடயங்களைக் கூறுவதற்கு ஒருவனை

அனுப்பிவைப்பான். அதுவே தூது எனவாயிற்று, இந்நிலைமை இலக்கியங்களில் பதியப்படுகின்றபோது, காதலன் காதலிக்கும், ஆன்மா இறைவனுக்கும் சிவத்யன் குருவிற்கும் தூது அனுப்பும் தூது வடிவம் உருப்பெற்றது. தூதுப் பொருட்களாக, கிளி, நாரை, அன்னம், தென்றல் எனப் பொருட்கள் அமைந்த வரிசையில் செல்லையா வண்டைக் காதலிக்குத் தூதாக அனுப்புகிறார்.

"ஆஹா மறிவின் விளைவாலுலக மதிசயிக்க
வேறாம் மதிசெய்து விண்ணிடைப் போக்கு
விஞ்ஞானிகளுந்
தோத வித்தையிற் ஜேர்ந்து மலரிடைத்
தேந்திரட்டும்
பேறார் கருவண்டு கேளாய் நினக்கொன்று
பேசுவனே"

சென்னையில் தொழில் பார்க்கும் கணவன், விமானத்தின் மூலம் பலாலி வரும் வண்டு, நல்லூர், அனுராதபுரம், பேராதனை வழியாகக் கொழும்பு செல்லுமாறு கூறுகின்றார். இங்கு ஒவ்வொரு பிரதேசப் பண்டுகளையும் அவதானிக்கலாம். மனைவிப்பறி அவர் கூறும் விபரிப்பு, அக்கால நாகரீக மோகத்தை நையாணி செய்வதாக அமைகின்றது.

களகை முறுக்கினைச் சும்மாடு தன்னைத்
துடைப்பமதைப்
பழகு மிழியப்பத் தட்டை, நிகர்க்கப்
பலவிதமாய்
அழகு பெறக் கொண்டை வைத்தே
அவைதிற் மல்லவென்று
குழகுறு கூந்தலைக் கத்தரித்தாள் தலைக்
கோலமிதே."

கண்மை, முகமா, இதழ்ச்சாயம், சென்னைக் கருமயிர்க்கு
வண்மைக்குழம்பு, நகப்பூச்சுப் பற்பசை
வாசமொடு
தண்மை தருஞ் "சென்று" கொங்கைக்குக்
கூர்தரும் கச்சி
பெண்மைக் குறுதனை யென்று
கொள்வாளென்தன் பேரணங்கே."

இந்நால், ஒரு காலச்சமுகப் பதிவாக அமைந்து விடுவதனால் சமுதாய மாற்றங்களை ஒப்பீடு செய்வதற்கும் துணையாகின்றன.

பல்லவர்காலப் பகுதியிலே, சமணர்கள், பெளத்தர்களிடமிருந்து தங்கள் மதத்தை வேறுபடுத்தி நோக்குவதற்கு, மக்களுக்கு மதவுணர்வை ஏற்படுத்துவதற்கு நாயன்மார் "தமிழ் உணர்வை" கருவியாகக்

கொண்டார்கள். இதன் தொடர்ச்சியே. இன்றும் பக்தி சார்ந்த இலக்கியங்களில் தமிழ் உணர்வு பிரதி பலிக்கப்படுவதாக அமைகின்றது.

"கொஞ்ச தமிழ் பாடியநள் கொண்ட குளிர்
நாவலவ
கொட்டியநள் சப்பாணியே"

எனும் 'குந்தர் பிள்ளைத்தமிழ்' இலக்கியப்பாடல் இதற்குச் சான்றாகும். திருவுஞ்சல் பாடலொன்று இறைவனை வாழ்த்தும் போது,

"பொன்ராம நாதவள்ளல் உனைப் பூஜிக்கப்
பொலிந்திடவே செந்தமிழ் சைவம் சீலம்
நன்றாக வளர்ந்திடவே ஆசி தந்தாய்"

எனக் கூறப்படுகின்றது. யாழ் பல்கலைக்கழக வளவினுள் அமைந்திருக்கும் பரமேஸ்வரன் கோயில் மீது பாடப்பட்ட இப்பாடலில், அக்கோயில் உருவாக்கத்திற்குக் காரணமாக அமைந்த "சேர்பொன் இராமநாதன்" பற்றிய குறிப்பு, அவரது பணியைச் சிந்திக்க வைப்பதாக அமைகின்றது.

வீரகத்தியின் கருகம்பனையூர் நாகஇராசஇரா சேஸ்வரிசதகம் மனிதத்தை முன்னிலைப் படுத்துகின்றது. மனிதம் மகத்தான் போக்கிஷம் அது இல்லையெனில் மனிதன் வாழ்வதில் அர்த்தமில்லை.

"என்னால் பிறர்க்கும் பிறரால் எனக்கும்
சின்னொரு தீமையும் சேரா திருக்கவும்
பிறரால் எனக்கும் என்னால் பிறர்க்கும்
தினையை வேனும் திருமை சேரவும்
அவதி அற்றும் உவகை உற்றும்
மல்லிகை மூல்லைபோல் மக்கள் மலரவும்
அவள் அருள் வேண்டி அவள்பதம் பரவி"

என்பாடல் அமையும்போது, அவர் நேசிக்கும் மனிதத்தை நாம் உணர்கின்றோம். இந்நோக்கே இலக்கியங்களுக்குச் சிறப்பைத் தரும். பாடுவது இயற்கையாக அமையலாம்: சமயமாக அமையலாம்: ஆனால் சமுதாய அக்கறையோடு அவற்றை அணுகுவது இலக்கிய கர்த்தாவிற்கு அவசியமாகின்றது.

தான் காண விழுதுகின்ற சமுதாயமொன்றை அகக்கண்ணிலே காணுகின்ற இலக்கிய கர்த்தா, அதனைத் தன் சமுகத்தில் உள்ளதாக எடுத்துக் கூறும் தன்மையும் இரசனைக்குரியது. கம்பனிடம் இத் தன்மையைக் காணலாம்.

"வண்மை இல்லை, ஓர் வறுமை
இன்மையால்" எனப் பாடுவது போல வீரகத்தியும்
"மோதலும் இல்லை முனகலும் இல்லை முது வினையின் ஏதங்கள் சற்றும் வெதும்பலும் இல்லை

விதி புதிதே”.

எனத் தன் சமுதாயத்தைக் காண்கின்றார். மேற் குறிப்பிட்ட பிரச்சினைகள் தான் மனித முரண் பாடுக ஞக்குக் காரணிகளாக அமைகின்றன. இவை யொழிந் தால் மனிதம் நிலைபெறும் என்கின்ற நம்பிக்கை இவருக்கிருந்திருக்கின்றது.

இராச இராசேஸ்வரி இறைவியிடம், ஆசிரியர் வேண்டுகின்ற போது, மனிதர்களை நல்வழிப் படுத் துமாறு உரைக்கின்றார். மனிதர்களிடம் தான் நேரடி யாகக் கூறாமல், ஏன் இறைவியிடம் விண்ணப் பிக்கின் நாரென்பது சிந்திக்கத்தக்கது. இலக்கியமோ, அறிவு ரையோ பண்படுத்தாத மனிதர்களைத் தாயே நீ பண்படுத்து என ஆசிரியர் சிந்தித்தார் போலுமென நாம் அமைதி கொள்ளலாம். இவ்விதமாகவே, நீ.மிரிய சேவியர் அடிகள் ஆக்கிய கல்வாரிப்பரணி என்னும், நூலில் ஒரு பாடலில் இறைவனிடம் கேள்வியின் மூலம் இறைஞ்சிக் கேட்டது நயம் உடைத்து!

“நன்மை செய்வதும் கெடுதியோ அற வண்மை வெல்வது உறுதியோ?

பன்மை சேர்முகத் தீமைமுன் இறைத் தன்மை உலகினில் உளமையோ?”

நம் நாட்டு அரசியல் பிரச்சினை, இனப் பிரச்சினையாக வடிவெடுத்துத் தமிழினத்தைத்திட்டமிட்டு அழிக்கின்ற காலத்தில், வாடிய பயிர்களாகத் தமிழர், வானம் பார்த்த பயிர்களாக, கைதர யார் வருவாரென ஏங்கிய குழலில் பின்வரும் பாடல் அமைகின்றது.

”சீர்காழிக் கன்றுக்கு ஞானப்பால் ஊட்டிய சீமாட்டியோ

கார்காலம் அற்ற நம் பயிர்களைக் கைவிடுவாள்”

பாடல்கள் பலவற்றில் எமது நாட்டுப் பிரச்சனை கூறப்பட்டாலும், இறைபக்திப் பிரபந்தத்தில் இப்பிரச்சினை சுட்டப்படுவது புதிய அம்சமோயாகும். இதேசமயம் சமுதாயத்துரோகிகளை/ புல்லுருவி களைச் சாடுகின்ற ஆசிரியர், ஒரு மனிதன் எவ்வாறு வாழவேண்டு மென்பதையும் தன் நூலிலே குறிப்பிட்டுள்ளார்.

யாழ்ப்பாணச் சமூக அமைப்பில், பெண்கள் பிரச்சினை, முக்கிய பிரச்சனையாக வந்தமைகின்றது. சீதனமும் சமூக இறுக்கங்களும் அவளை நல்ல முறையில், சுதந்திர உணர்வுடன் வாழவிடவில்லை இதனை,

“பாரிய நூல்கள் பலப்பல கற்பினும் ஆண் தகைமைச்

சீரியல் குன்றிய சீதனம் கேட்கும் நடுஞ்சகரை

வாரிய கூந்தல் வனிதையர் உள்ளாம் வருத்துவரை

நேரிய உன்வாள் பசிக்கிரை தேடும் நிலையருளே”

எனும் பாடல் விபரிக்கும்.

யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தில், ஆலயங்கள் தோறும், பூசைகளும், புனர்நிர்மாணமும் நடை பெறும் குழலில், பூசகர்கள் இறைவனுக்கும் அடியவர்களுக்கும் இடையில் தாதுவராகச் செயற்படுகின்றனர். இதனை வெறுக்கும் ஆசிரியர்,

“எனக்கும் உனக்கும் தரகர் ஒருவர் இடையில் நின்று

மனச்கமை தீர்ந்திட மந்திரம் சொல்லி மலர்சொரியும் மினக்கெடு வேண்டன் யான்” என்கின்றார்.

பெண்கள் அம்மானை விளையாடும் போது பாடுகின்ற பாடலின் தன்மையில் அமைந்தது குசையப்பர் அம்மானையாகும். இங்கு குசையப்பரின் வாழ்வச் சரிதம் கூறப்படுகின்ற அதே வேளை, மனிதனின் வாழ்க்கைத் தத்துவங்களும் கூறப்படுகின்றன. மனிதன் இப்படித்தான் வாழவேண்டு மென்பதனையும் இப்படி வாழாவிடின் ஏற்படும் துயரங்களையும் ஆசிரியர் விபரித்துள்ளார்.

“காமமொடு கடும் வெகுளி களிமயக்கப் போரினிலே

நாமவேல் தனையேந்தி எதிர்த்திடுவோன் நாடிம்பான்”

என அச்சுறுத்துகின்ற ஆசிரியர். இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில் வறுமையின் கொடுமைக்கையைக் கூறுவதுடன், வறுமையைப் போக்க உதவாத மனங் களையும் வெறுத்துரைக்கின்றார்.

”ஏழ்மைமிகும் எளியவர்கள் இல்லிடம் இல்லாதோர்

கூழுணவு கந்தைபெறக் கும்பிட்டே நின்றிடுவோர்

வாழவழி காட்டாதோர் வளர்த்துவரும் செல்வம் பாழடைந்தே வீணாகும்”

இதேசமயம் நாட்டில் நடக்கும் ஊழல்கள், இலஞ்சங்கள் என்பவற்றையும் கண்டித்துப் பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

நாவலர் வெண்பா சமுதாயத்தின் இன்னொரு பரிமாணத்தை எமக்கு உணர்த்துகின்றது. நாவலரது பணிகள் சமயப்பணி, சமூகப்பணிகளாக விளங்கிய மையால் அவர் சம்பந்தமான பாடல்கள் யாழ்ப்பாண

சமூகத்தின் ஒரு காலகட்டத்தை எமக்குத் தெளிவு படுத்துகின்றன. “நாவலர் கீதம்” எனும் நால் யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தின் சமூக பொருளாதாரங்களை வகைப்படுத்தித் தருவதுடன் மக்கள்து அநாகரிகச் செயற்பாடுகளையும் கண்டிக்கின்றது.

எனவே இப் பிரபந்தங்களின் சிறப்பு என்னவெனில், யாழ்ப்பாணத்தின் அரசியல் வரலாறும், சமூக வரலாறும் இவற்றினுாடாகப் பதிவு செய்யப்படும் வகையில் இவை ஆக்கப்பட்டுள்ளன. பாடுபொருள்

பக்தி, இறைவன் என இருந்தபோதும், அங்கு சமூகம் விபரிக்கப்படுகின்றது. அதனாடாக மனிதம் முன்னிலைப்படுத்தியுரைக்கப்பட்டது. அடுத்ததாகப் பழைய மரபுவழிப் பிரபந்த வடிவங்களை எடுத்துத் தமது சமகாலப் பிரச்சனையை, வாழ்வியல் அம்சங்களைக் கூறினர். இவையாவும் ஈழத்து மரபுவழிப் பிரபந்தங்களின் சிறப்பிற்குக் காரணிகளாகின்றன.

உசாத்துணை நால்கள்

புதிய வண்டு விடு தூது - மு. செல்லையா
நாம ராச ராசேஸ்வரி சதகம் - ச. வீரகத்தி
சுந்தர் பிள்ளைத்தமிழ் - சோ. சிவபாதசுந்தரம்.
சந்தியோகு மாயோர் அம்மானை - பேதுரு புலவர்
அழகம்மா திருமண அலங்கோலக் கும்மி - கல்லடி வேலுப்பிள்ளை
தாலுபுரத்தார் கீதம் - பொன்னாலை கீருஷ்ண பிள்ளை
நாவலர் வெண்பா - தில்லைச்சிவன்.

சிரல்முரி மாதிரி சுற்றுரம்பிள்ளை B.A.Hons

யாழ்ப்பாணத்து ஒவியப்போக்கு

திரிலோஜனி சிவசுப்பிரமணியம்

“யாழ்ப்பாணத்தில் பாரிய ஓவியங்கள் இன்னும் படைக்கப்படவில்லை” என்பதும், “மொடேரன் ஆட்ட என்பது ஒரு மோர்டன் ஆர்ட்” என்பதும், “யாழ்ப்பாணத்தில் இன்னும் ஓவியமேதைகள் தோன்றவில்லை” என்பதும் எம்மலி டையே நிலவும் யாழ்ப்பாணத்து ஓவியம் பற்றிய கருத்துக்கள் ஆகும்.

எமது கடந்தகால ஓவிய ஆக்கங்களை ஆய்வு செய்ய முற்படுகின்ற பொழுது கிடைக்கின்ற முடிவுகள் வேத ணைக்குரியவையாக உள்ளன. எம்மலி ரிடையே கலைப்படைப்புக்களைப் பேணிப் பாதுகாப்பதில் காணப்பட்ட அக்கறையினம், காலத்துக்குக்காலம் யாழ்ப்பாணம் கண்டுகொண்ட போர் அனர்த்தங்கள் என்பனவும் இந்நிலைமைக்குக்காரணம்.

இவற்றுக்கப்பால் அண்மைக்காலங்களில் எம்மலிடையே கலைப்பற்றிய விழிப்புணர்வை அவதாளிக்க முடிகிறது. எம்மைப்பற்றி நாமே ஸிந்திக்க முற்பட்டதைத் தொடர்ந்து குறிப்பாக 1980களில் இருந்து இந்நிலையைத் தெளிவாகக் காணக்கூடியாதாகவுள்ளது. இதிலும் ஓவியத்துறையில் இந்த விழிப்புணர்வையும், இதனால் ஏற்பட்ட மாற்றங்களையும் தரிசிக்கமுடிகிறது.

இந்தத் தொடரில் யாழ்ப்பாண ஓவியவரலாற்றில் தென்படுகின்ற ஓவியங்கள், ஓவியர்கள் என்பவற்றினைப்பார்க்கின்ற போது முதலில் யாரென்று தெரியாத ஓவியர்களால் வரைந்த சுவரோவியங்களை - Wall Paintings - அறிய முடிகிறது. கலாகேசரி தமிழத்துறையின் “யாழ்ப்பாணத்துச் சுவரோவியங்கள்” மூலம் அறியப்படும் ஓவியர்கள், ஓவியங்கள், செ.கிருஷ்ணராஜா மூலம் அறியும் “Teachers Certificate”-ஆக சிரியத்

சனாதனனின் “துரைச்சாமியின் சுவரோவியங்கள்” என்பவற்றை அறிய முடிகிறது. இவை பெரும்பாலும் சமயப் பண்புவாய்ந்தவையாக, பாரம்பரிய முறையில் வரையப்பட்டனவாக, இவற்றை வரைவதற்கு இயற்கைக் களியங்களில் பெறப்பட்ட வர்ணங்களினால் வரையப்பட்டனவும் உள்ளன. இவ்வாறு இயற்கை வர்ணங்களினால் இவை வரையப்பட்டதனாலும் இந்தச் சுவரோவியங்கள் குறுகிய ஆயுளைக் கொண்டனவாகக் காணப்பட்டிருக்கின்றன.

அடுத்து ஈழகேசரிப் பத்திரிகை, குரும்பசிட்டி சன்மார்க்கசலப் பூதிய வற்றின் மூலம் அறியப்படும் “சானா” என அழைக்கப்படும் சண்முகநாதன் ஆவார். இவர் 1930களில் இருந்து ஓவிய உலகில் பிரவேசிக்கிறார். ஈழகேசரிக்கான ஆண்டுமலர் அட்டைப் படங்களை வரைந்துள்ளதுடன் கட்டுரைகளிற்கான சித்திரங்களை-Cartoon-கேலிச்சித்திரங்களை வரைந்துள்ளார். “அல்லிக் குளத்தருகே” என்ற சித்திரம், பரியாரிப்பரம் என்ற உறைநடைச் சித்திரம் என்பன இவருடையனவே.

குறிப்பு: அன்றைய சூழலில் ஈழகேசரி ஆண்டுமலர்களை அலங்கரிக்க பல இந்திய ஓவியங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

1930களின் பிற்காலில் Winzer Art Clubம், S.R.Kும் அறிமுகமாகிறார்கள். இந்த S.R.Kும், Winzer Art Clubம் அன்றைய யாழ்ப்பாண சமூகத்திற்குச் செய்த கலைப்பணி யாழ்ப்பாணத்துவர்களிற்கு ஓவியக்கல்வி மூலம் தொழில் வாய்ப்பைப் பெற்றுக் கொடுத்தலும், ஓவியத் துறை பற்றிய அடிப்படை அறிவை வழங்கியமையும் அன்றைய “Teachers Certificate”-ஆக சிரியத்

தராதரப்பத்திர்”த்தை இக் கழகம் வழங்கியிருக்கிறது.

‘90களின் பிற்பகுதியில் நிற்கின்ற நாம் யாழ்ப்பாண ஓவிய வரலாற்றை Winzer Art Club இருந்து ஆரம்பிக்க வேண்டியிருக்கிறது. “1938இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட வின்சர் சித்திரக்கழகம் 1955 ஆம் ஆண்டுவரை இயங்கியது, வின்சர் சித்திரக்கழகம் யாழ்ப்பாண ஓவிய வரலாற்றில் ஒரு மழுமலர்ச்சிக் காலம் எனக்குறிப்பிடப்படுகிறது” என. கலா கேசரி யின் மனிவிழாச் சிற்புவரையில் கலா நிதி சோ.கிருஷ்ணராஜா குறிப்பிட்டுள்ளார். இவை மேற்கூறப்படிட கழகத்தினையும் இதனை இயக்கியோரதும் முயற்சியின் பெறுபேறுகளே.

Winzer Art Club, Forty three Group ஆகியவற்றின் வீச் சினை S.R.K, மு.கனகசபாபதி ஆகியோரில் காண முடிகிறது. K.கனகசபாபதி ஓவியப் படைப்பாற்றல் மட்டுமன்றி எழுத்தறிவும் உடையவர். சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக அவரது “தென்னாசிய ஓவியக்கலை” பற்றிய உரை அமைகிறது. இவரது ஓவிய ஆக்கங்கள் இலங்கைக்கு அப்பாலும் கடந்து சென்றுள்ளன.இதற்கான எடுத்துக்காட்டாக “கோழிச்சண்டை” என்ற நவீன ஓவியத்தைக் குறிப்பிடலாம். இராசையா, கனகசபாபதி, கலா கேசரிதம் பித்துரை, சின்னத்துரை ஆசிரிய கலாசாலை விரிவுவரையாளர்களாகவும் இருக்கிறார்கள்.

பிரதிமைக்கலாமணி இராஜூர்டனாம் தத்துப் போன்களை வரைவதில் வல்லவர். யாழ்ப்பாண ஓவிய வரலாற்றில் பிரதிமைக்கலை வரைவதில் தனக்கென ஒரு தனிப்பிடம் பிடித்திருக்கிறார். இவரைப் பற்றிய பேட்டி ஒன்று 01/08/99-ஞாயிறு வீரகேசரியில் வெளிவந்து

எனது. இதனாடாக இவரது ஓவியம் பற்றிய வேறுபட்ட தரிசனத்தைக் காணமுடிகிறது.

சிரித்திரன் சிவஞானசுந்தரம் பத்திரி கையுலகினுாக யாழ்ப்பாண ஓவியப் பூ பூகேலீசுத்திரத்தின்” ஊடாக கால் பதிக்கிறார். சிவஞானசுந்தரம் என்றதும் பலருக் கும் இவரது ‘சவாரித்தும்பர்,’ ‘மைனர் மச்சான்’... போன்றவை ஞாபகத்திற்கு வராமல் இருக்க முடியாது.

திரைச் சீலை ஓவியர் திரு கங்கா தரன் இவர் பார்ம்பரியமான முறையில் ஓவியங்களை வரைவதில் வல்லவர். தனைக்கென ஒரு தனித்துவமானதும், பாரம் பரியமான துமான ஓவிய முறையில் வரைவர், இது மட்டுமன்றி கண் ணாடிகளில் ஓவியங்களை வரைவதில் வல்லவர்.

அடுத்து கலாகேசரி தம்பித்துரை அறிமுகமாகிறார். இவர் யாழ்ப்பாணத்து ஓவியப்பரப்பில் ஓவியத்துறையில் எத்த கைய பங்களிப்பினைச் செய்துள்ளார் என்று நோக்கின் ஓவியங்கள் பற்றி பல நூல்களை எழுதி வெளி யிட்டுள்ளார். “தையற்கலை” பகுதிI, பகுதிII “சிறுவர் சித்திரம்” “பண் பாட்டின் மூன்று கோலங்கள்” “யாழ்ப் பாணத்து பிற்காலச் சுவரோவியங்கள்” “ஓவியக்கலை” போன்ற நூல்களினாடாகவும், ஒன்பது சிறுவர் சித்திரக்கையேடுகள் மூலமாகவும், இவர் அறிமுகமாகிறார். இது தவிர குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க சபையில் இவர் ஓவியத்தை மாணவர்களிற்கு கற்பித்தமையையும் அறிய முடிகிறது. இவர் தனது “சிறுவர் சித்திரம்” என்ற நூலை தனது ஓவிய ஆசான் T.R.K.க்கு அர்ப்பணம் செய்துள்ளார், என்பதுடன், அதில் “எம்மிடையே நிலவும் இயந்திர முறையான ஓவிய முறைமை நீங்கி சுயாதீன் மான ஓவிய முறைமை உருவாக்கப்பட வேண்டும்” என்று குறிப்பிடுவது மனங்கொள்ளத் தக்கது.

திரைச் சீலை ஓவியர் கங்காதரன், இவர் நல்லுராடியில் வாழ்ந்தவர். இவர் தான் இந்தியவம்சாவளியினர் என்றும்

ஒரு முறை நாம் உரையாடிய போது குறிப்பிட்டுள்ளார். இவரைப்பற்றிய பேட்டி ஒன்றினைக் கலைமுகம் சஞ்சிகையில் சமூகவியல் துறை விரிவுரையாளர் சண்முகவிங்கம் எழுதியுள்ளார். பாரம் பரிய முறையில் திரைச் சீலைகளில் ஓவியம் வரைவதில் வல்லவர். கண்ணாடிகளில் படங்கள் குறிப்பாக சுவாமி படங்களையும் வரைவதிலும் ஆற்றல் மிக்கவர்.

அடுத்து ஓவியர் மார்க், இவரைப் பற்றி யாழ்ப்பாண ஓவிய வரலாற்றில் தனியே நோக்கப்பட வேண்டும் எனக் கருதுகிறேன். காரணம் இவரது ஓவிய முயற்சிகள் பற்றி நாம் நல்லபக்கங்களை அறிவுத்தாடன் பல்வேறுபட்ட குற்றச்சாட்டுக்களையும் “தயாகம்”, “வெளிச்சம்” போன்ற சஞ்சிகைகளினுாடாக அறியுமுடிகிறது. இதைவிட தினகரன், வீரகேசரி போன்ற பத்திரிகைகளில் இவர் நவீன ஓவியம் பற்றியும், யாழ்ப்பாணத்து ஓவிய மனோபாவங்கள் பற்றியும் கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். இதைவிட யாழ்ப்பாணத்தில் ஓவிய உலகில் ஈடுபாடுடைய பலரை அறிமுகம் செய்து வைப்பதோடு இவற்றைப்பற்றியும் அறிய வைக்கின்ற நூலாக தேடலும் படைப்புலகமும் உள்ளது. மார்க்கைப் பற்றிச் சுருக்க மாகக் கூறின் “தனக்குத் தெரிந்த ஓவியத்துறையை இந்த சமூகத்திற்கு மனம் தொய்வுடையாது, சலிப்படையாது வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்” என்பதே. யாழ்ப்பாண ஓவியச் சூழலில் இவரால் பல இளைய ஓவிய ஆஸ்வலர்கள் அறிமுகமாகிறார்கள். அண்மையிலும் புலம் பெயர்ந்த நிலையில் திருகோணமலையில் கலாச்சாரப் பண்பாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சின் அனுசரணையுடன் நடத்தப்பட்ட ஓவியக்கண்காட்சியில் ஓவியர் ஜெ.வாசகி யுடன் இணைந்து ஓவியர் மார்க்கும் கண்காட்சி வைத்துள்ளார். கலாச்சார அமைச்ச இவரது ஓவியங்களைப் பார்வையிட்டதுடன் இவரை கெளர வித்துள்ளதனையும் அறியமுடிகிறது. புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியம் பற்றி இன்று பேசப்படுவது போன்று புலம் பெயர்ந்தோரது ஓவிய வெளிப்பாடுகள், அவற்றின் கருப்பொருள் அவை

வெளிக் கொண்டுவரும் செய்தி...என்று தனியே நோக்கவேண்டும் போல் உள்ளது.

ஆசை இராசையா. இவர் மேற் குறிப்பிட்டோர் போன்று இல்லாது தனித்து நிற்பவர், இவர் ஏனையோனுப் போன்று கவித்துறையினுள் இருக்கவில்லை, இது மட்டுமன்றி இவரது ஓவிய ஆக்கங்களும் தனித்துவமான பண்புடையவையும், யாழ்ப்பாணத்து மன்வாசனையைக் காட்டுபவையும், இவரது தூரிகை மிகவும் நுண்ணிய தாக, ஆழ்ந்த கலை அழகியல்ப் பண்பு களை வெளிக்கொண்டும் வண்ணமும் செய்யப்படும். இவரது ஓவிய ஆக்கவெளிப்பாடுகள் பற்றி ஆடிப்பட்டாதி-1998 கலை முகத்தில் உள்ளது.

அடுத்து ஓவியர் மு.கனகசபை. இவரது ஓவிய ஆக்கங்கள் யாழ்ப்பாணத்து வாழ்வை படம் பிடித்து காட்டுவனவாக, யாழ்ப்பாணத்து பல வேறுபட்ட சம்பவங்களைச் சித்திரிப்பன வாக உள்ளன.

கைலாசநாதன். ஓவியபடைப்பாக்கு திறன் ஆழ்ந்துவடைய ஒரு ஓவியர். இவர் தனித்துவமான பண்புடைய ஓவியங்களே இவரால் உருவாக்கப் படுகின்றன. ஆயினும் இவரிடம் உள்ள ஆற்றல் இன்னும் முழுமையாக வெளிக்கொண்ரப்படும் அளவுக்கும் இவர் செய்யப்பட வேண்டும் என்று குறிப் பிடிலாம். சுருக்கமாக கூறின் இவரிடம் உள்ள இவரது ஆற்றல் மறைந்துள்ளது.

இவற்றுக்கப்பால் கோ.கைலாசநாதன், திரு சிவச்சுப்பிரமணியம், மு.கோபாலகிருஷ்ணன் (கோபாலி) துரைவீரசிங் கம் என்போரைக்குறிப்பிடலாம். இதில் பலர் புத்தகங்களிற்கான அட்டைப்பட வேலைகளைச் செய்வோர்களாக உள்ளனர். திரு சுப்பிரமணியம் அவர்களது ஓவியங்கள் சில அமெரிக்காவில் கண் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டதாக அறிய முடிகிறது. இவர் கல்வித் தினைக்கள் அலுவல்களுடன், இவற்றுக்கப்பால் சில சிற்ப ஆக்கப் பாடுகளிலும் ஈடுபட்டு வருகிறார். 1973.07.04ல் யாழ்ப்பாணத்தின் கல்வி கலைக் கலாச்சாரக்

காப்புக்கழகத்தின் பொதுச் செயலாளர் ச.பெண்டிக்ர் அவர்கள் கேரளப் பல்கலைக்கழகத்தில் ‘ஓவியம்’ எனும் தலைப்பில் சுமார் ஒன்றிரை மணிக்கிழரம் பேசினார். மிகச்சிறப்பாக பேசியுள்ளார், இதுதவிர சென்னை, மைசூர் பல்கலைக்கழகங்களிலும் ஓவியக் கலை பற்றி உரையாற்றியுள்ளார். (கலை இலக்கிய திங்கள் இதழ்கலைக் கண்-1973.07.23) யாழ்ப்பாணம் சமயம் சாராத சிறப் ஆக்க வேலைப் பாடுகளில் இன்னும் திருப்திகரமாக இல்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. சிறபி ஆனந்தனின் சிறபக் கண்காட்சி கடந்த காலங்களில் இலங்கையில் பல வேறு இடங்களிலும் இடம் பெற்றது. சிறபி ஆனந்தனை அறிய இன்னும் அவரது ஆக்கங்களை யாழ்ப்பாண சமூகம் காணவேண்டும்.

ஓவியர் சிவப்பிரகாசம். இவர் நல்லூர்ப் பகுதியில் “சாபிசித்தீரக் கோட்டம்” ஒன்றை நடாத்துகிறார். இங்கு மாணவர்களிற்கு சித்தீர சிறபபாடங்களை செய்முறை ரீதியாக இலவ சமாக கற்பித்து வருகிறார். அதிகமாக பாரம்பரிய முறையிலேயே செய்ப்பூவர் ஆலயங்களிற்கான சுவர் ஓவியங்களையும், திருச்சீலை ஓவியங்களையும் வரைபவர். ஆரம்ப காலத்தில் மார்க்குடன் இணைந்து Hollyday painter Group ஜ நடத்தி யுள்ளார் என்பதனையும் அறிய முடிகிறது. பிற்பட்ட காலத்தில் இவர்களிடையே ஏற்பட்ட கருத்து வேறுபாடு இவர்களை பிரியவைத்து விட்டது.

பெண் ஓவியர்கள் பற்றிப் பார்க்கின்றபோது பல பெண்கள் ஓவியத்தைக் கற்றுள்ளார்கள் என்பதனையும், ஓவிய ஆசிரியர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதனையும் அறிய முடிகிறது. ஆனால் தமது வாழ்வுக்கப்பால் ஓவியத்துறையினுடாக தம்மை இனாக்

காட்டிக் கொள்ளும் ஓவியர்களாக ஒரு சிலரை மட்டுமே காணமுடிகிறது. அந்தவகையில் அருந்ததி, ஜேவாசகி, பப்ஸி... போன்றோரை அறிய முடிகிறது.

தா.சனாதனன். இவர் தன்முனைப் புதன் ஓவியத்துறையில் ஈடுபடுகின்ற வர். இவருடன் உரையாடும் போது “தனக்கு யாழ்ப்பாணத்தில் ஓவியத்தைக் கற்க வேண்டும் என்ற குழலை மனதில் தூண்டியவர் சிவப்பிரகாசம் அவர்களே” என்கிறார். இவர் ஓவியத்தில் தன்னை கருத்துறையாகவும், அறிவீதியாகவும், செய்முறை ரீதியாகவும் ஈடுபடுத்திக் கொள்ளும் முன்னோடியான இளம் ஓவியர். இப்போது இந்தியாவில் பெடல்லி நுண்கலைக் கல்லூரியில் M.F.A. செய்து கொண்டுள்ளார். இவருடைய ஓவிய தரிசனங்களை யாழ்ப்பாண சமூகம் முழுமையாக அறிய இன்னும் காத்திருக்க வேண்டும் என நினைக்கின்றேன்.

சுருக்கமாகக் கூறின் இன்று யாழ்ப்பாணம் ஓவியத்தை தனக்குத் தேவையான துறையாக வேண்டி நிற்கிறது. ஆயினும் அடிப்படைத் தகுதிப்பாடுகள் பலவற்றை இன்று இறந்து நிற்கிறது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

Ceylon Art Society

Winzer Art Club

Fourty three Group

Holly day painters Group

குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க சபை

சாயிசித்தீரக் கூடம்

திருமறைக் கலாமன்றம்

என்பன எமது ஓவியத்துறைக்கான வாயில்களாக எம்மிடையே இருந்திருக்கின்றன, இருந்து வருகின்றன, இவற்றுக்கப்பால் வடிலங்கை நுண்கலை சபை (N.C.O.M.S) மூலம் சித்தீரபாடத்தை தரம் ஜந்து வரை பாட்சை வைத்து ஏனைய நடனம்,

நடகம், சங்கீதம் போன்று சான்றுதல் வழங்கிவந்தனர். ஆனால் இன்று இந்த ஓவியம், சித்தீர பாடம் செயற்படுவதில்லை பாட்சை நடாத்தப்படுவதில்லை என்பது மிகவும் வேதனைக்குரிய விடையம், பல மாணவர்கள் அல்லாப்படுவதனை நேரடியாக காண முடிகிறது. இதற்கு பொறுப்பானவர்கள் உரிமை நடவடிக்கை எடுத்துச் செய்யப்படவைத்தால் வளர்ந்து வரும் இளைஞர் சமூகத்திற்கு பயனுள்ளதாய் அமையும்.

எமது ஓவியர்களிடையே தூர் அதில்லவசமாக உள்ள காழ்ப்புணர்வுகள் நீங்க வேண்டும். எம்மிடையே பல ஆழ்றல் உள்ளவர்கள் இருந்தாம் இந்த காழ்ப்புணர்வு போன்ற அசெளகரியமான பண்பு காரணமாக வெளித்தெரியாதுள்ளனர். அப்போது தான் வெவ்வேறு ஓவியத்துறைகளில் ஆழ்றல் உள்ளவர்களின் பயன்பாடு இந்த இளைஞர் சமூகத் திற்குகிடைக்கும். “Art and Design” என்கின்ற துறை யாழ் பல்கலைக் கழக இராமநாதன் நுண்கலைப்பிரிவில் ஆரம்பிக்க வெள்ளது என்பதை பத்திரிகை வாயிலாக அறிய முடிகிறது. அப்போது தான் இந்தத் துறை ஆரோக்கியமாக வளரமுடியும்.

இந்த ஓவியத்துறை வளர் ஒரு “ஓவியக்கலைக்கூடம்” அவசியம். (Art Gallery) இதனை உருவாக்க பல்லாயிரக்கணக்காண பணம் தேவை. ஆயினும் எதிர் காலத்தில் ஆரோக்கியமான ஓவியச்சூழலை வளர்த்தெடுக்க இது அவசியம், ஏனைய துறைகளிற்கு எப்படி நூலகங்களும் ஆய்வு கூடங்களும் அவசியமோ அப்படி ஓவியத்துறைக்குக் கலைக்கூடம் அவசியம்.

கலைமுகம்

கலைத் திட்டமியசேஷனீஸ்

நீரூபாநாத்தீவாய்வாரா நூடக வார்யாந்தி, மாநகர்களுடையதற் பல சம்பவங்கள் இருந்து பிபற்றுன. அதைகளில் ஒரு சீவ சம்பவாவில்தான். எடுத்துக்காட்டார், ஸந்தாவாயன் பதிர்மிகாய்மிழுடி, ‘தீவாயும் ஒ வாயும்’ பகுதியில் இந்த சம்பவம் வெளியிருந்து

வேடு, போன்ற சிறுச்சுமாலும்
ஏனும் தொ

மணி10.30 நீரூபாநாத்தீவாய்வாரா
நாடுக் கீழ்க்கீழ், உயர் காலங்
அங்கோட்டுவாய் மாநகர்கள் எவ்வளவு
சிகிச்சையும் கூட்டுசௌதாகவும் எவ்வளவு
நீராடும் நீராடுவிடப்பட்டு கூடியங்கள்.

மணி11.00 கணி-முடிவுகள் நூடகம்
எப்படியா, தீவாயுமிழுடி.

தீ-பூபாடு நீரூபாநாத்தீவாய்வாரா
உபாத்திச் சூப்புமை, சூப்புமைக்
உபாத்திச் சூப்புமை, தீஞ்சு இருமில்
தீஞ்சு வந்துக்கொடி-தீஞ்சு இருப்பாடு
இருமில் நினைவிழும் கட்டுப்பாடு
அகமலீயாய்குக் கூடுமீது

அகமலீயாய்ம் வரி, நீராடுவிடப்பட்டு
கீழ்க்கீழ் நீராடு, நீராடு நீராடு
யாயுமிழுடி பாக்கல்லும் இன்றான் நீராடு
பார்த்தை ஒப்புதை, தீஞ்சு இருப்பாடு

மணி11.10 கோட்டுக்குள் இருந்து
வெட்டுக்கூச் சுதாம் சீவுக்கீழ், வட்டால்
வெட்டுக்கூசு என்ற தீவாயு சுதாயினக்
கீள்கும் வெட்டுக்கூச் சுதாம். அதைத்
தீஞ்சு நீரி, சீவர் பாப்பு பேரவு
உயிராது வகைக்கூடுதலுடைய தீவாயுக்கும்

Kalaimugam Extracts

-நீரூபாநாத்தீவாய்வார்-

நீரூபாநாத்தீவாய்வார் நூடகம் கீழ்க்கண்டு
உயிர்நிலையில், ‘சீட்டுமலு, நூடகத்தை
நூட்டுவதைக்கு ஈடுத்து சீவல்லப்பட்டு. அதற்கு
நீராடு செருக்கும் குறையாவின்கூடு வீவைவாகின்
நீராடு நீர்விள்லார். மாட்டு அதைப்ப
நீவைவெப்போர் கூற வந்து, தீவாயுக்கீழ்
நீரூபாநாத்தீவாய்வார் நீராடு நீர்விள்லார்
மாட்டு நீரூபாநாத்தீவாய்வார் நீராடு நீர்விள்லார்
நீராடு நீரூபாநாத்தீவாய்வார் நீராடு நீர்விள்லார்
நீராடு நீரூபாநாத்தீவாய்வார் நீராடு நீர்விள்லார்

நீரூபாநாத்தீவாய்வார் நீராடு நீர்விள்லார்
நீரூபாநாத்தீவாய்வார் நீராடு நீர்விள்லார்
நீரூபாநாத்தீவாய்வார் நீராடு நீர்விள்லார்
நீரூபாநாத்தீவாய்வார் நீராடு நீர்விள்லார்
நீரூபாநாத்தீவாய்வார் நீராடு நீர்விள்லார்

மணி 11.10 கோட்டுக்கூசு உயிர்நிலைய்
நீரூபாநாத்தீவாய்வார் நீராடு நீர்விள்லார்
நீராடு நீரூபாநாத்தீவாய்வார் நீராடு நீர்விள்லார்
நீராடு நீரூபாநாத்தீவாய்வார் நீராடு நீர்விள்லார்

நீராடு நீரூபாநாத்தீவாய்வார் நீராடு நீர்விள்லார்
நீராடு நீரூபாநாத்தீவாய்வார் நீராடு நீர்விள்லார்
நீராடு நீரூபாநாத்தீவாய்வார் நீராடு நீர்விள்லார்
நீராடு நீரூபாநாத்தீவாய்வார் நீராடு நீர்விள்லார்
நீராடு நீரூபாநாத்தீவாய்வார் நீராடு நீர்விள்லார்
நீராடு நீரூபாநாத்தீவாய்வார் நீராடு நீர்விள்லார்

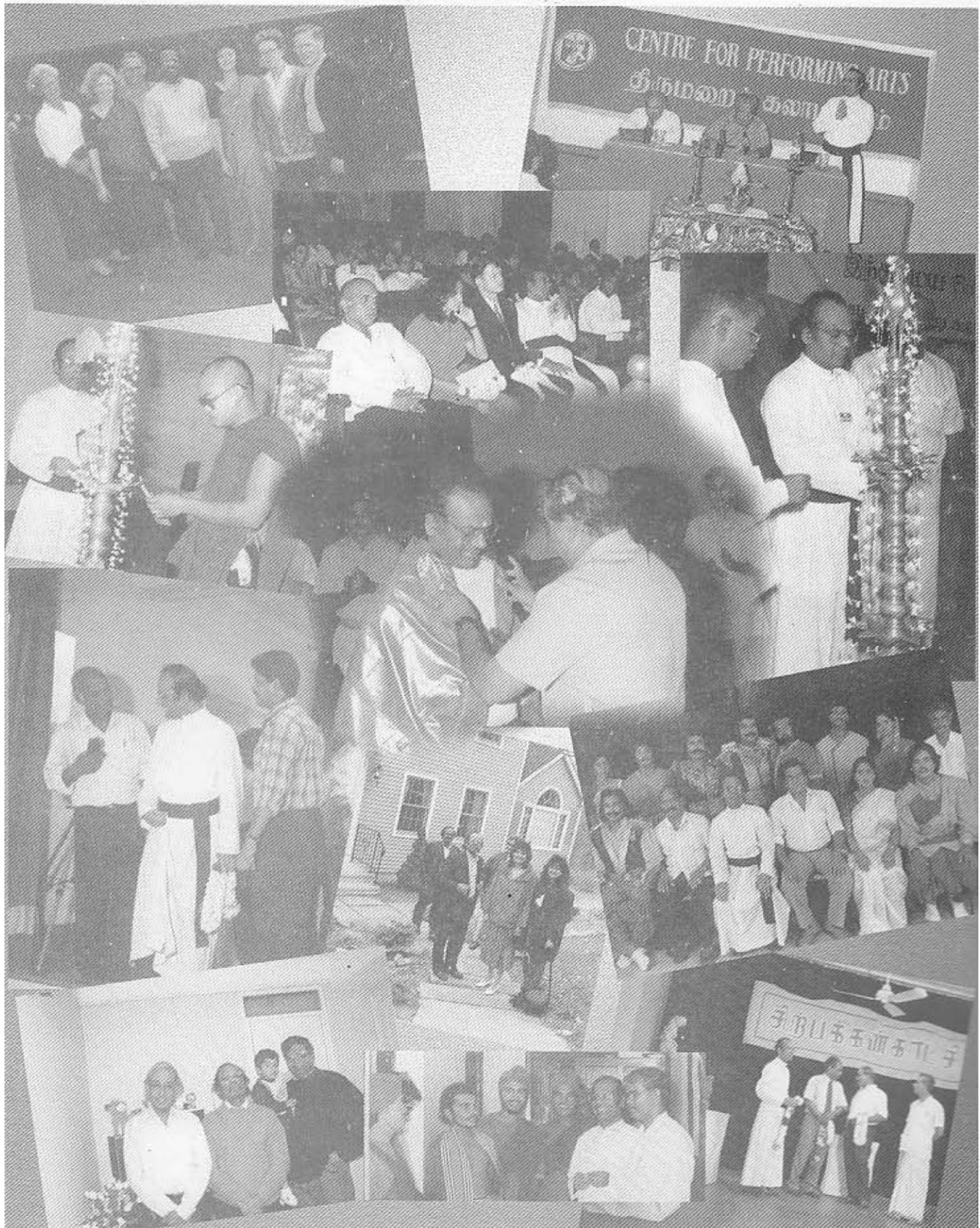

கலைத்துறை

இம் மலர் 1999ம் ஆண்டு மார்கழித்திங்கள் 3ம் நாள் யாழ் திருமறைக் கலைமன்றத்தின் புத்தாயிர புகுவிழாவின் “புலர்வு-2000” ஏணும் கலை நிகழ்வின் இறுதி நாளில் இடம்பெற்ற நீர்மரிய சேவியர் அடிகளாரின் “அகவை அறுபதின் நிறைவு விழா” நிகழ்வில், யாழ் பஸ்கலைக்கழக துணைவேந்தர் பேராசிரியர் பொ. பாலசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களால் வெளியிடப்பட்டு, அதன் முதற் பிரதி யாழ் பஸ்கலைக்கழக பதிவாளர் கலாநிதி க. குணராஜா அவர்களால் கொரவமாகப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

கவுசித்தூர்தின் பன்றிகப் பணிகள்.. திருமங்கலம் கலைஞர்கள்...
கணசத்தூது மன்றமண்டபம் (கீழே இடப்படும்)

A Publication of
Thirumarai Kalamanram
Jaffna, Sri Lanka

A
**Felicitation
Volume to mark the
Sixtieth Birthday
of
Rev. Fr. N. Maria Saveri**
Director of
Thirumarai Kalamanram
(C.P.A.)